

"Education is the most powerful weapon
which you can use to change the world"
— Nelson Mandela

জাহ্নবী জ্যোতি

৪৬ সংখ্যক প্রকাশ, ২০২৪-২৫ বর্ষ

৪৬ সংখ্যক প্রকাশ, ২০২৪-২৫ বর্ষ

জাহ্নবী জ্যোতি

অবদানকারী : শ্রীপাঙ্কজ কলিতা | সম্পাদক : প্রিয়ঙ্কা দত্ত

OUR VISION

To set a benchmark
in the field of education
and promote the growth
disseminate knowledge through
teaching, learning, innovation and experimentation
to mould responsible individuals for leading a society
able to strive for Progress and
prosperity of human race.

OUR MISSIONS

- To inculcate a value system amongst students for boosting moral, ethical and social responsibilities for development of human resources.
- To enhance the academic environment with an aim to fulfil the demands of NEP 2020 and cater to strong needs academic and co-curricular in nature with developed competency.
- With a rich ethnic diversity around, the college has a mission to engage the expertise of the qualified pool of faculties in the process of identification, experimentation and preservation of resources and traditional knowledge and simultaneously develop awareness for its sustenance and continuity.
- To create conducive environment with facilities enriching provisions for promotion of quality research.
- To enrich the college-community link by creating a sustainable learning environment based on learning pedagogy well-aid of digital technology for an enhanced experience for both the learners and educators.
- To foster scope for skill development in tandem with national "Atmanirbhar Bharat" by building self-sufficiency, adaptability and scope for employment.
- To strive towards academic excellence with exposure to digitized learning and also promote the indigenous art, culture, craftwork as well as participation in sports and games.
- To widen scope of resource mobility of college by working on viable areas of production and thereby grow as a self-sustaining institute.
- To develop the college as one of the best colleges in the state with state-of-the-art facilities for education.

মহাবিদ্যালয় সংগীত

বীতিল্যব : গৌতম শর্মা
সুবকল : তবাবি শর্মা

উনি উনি উল্লীয়া সপোন পখী
সবুজ বগুড়া মনে ঢাকি
খলতে পুখুরি গায়া
ভগ্ন বিজ্ঞানের শিখা
সজিলে হুশেল
বাথকরা মনে সিলে ফা
মায়িক ভূমি 'ই অকশ্যনে' ডেরা
পেছনে বিহাঙ্গী সেনানীয়ে
সুন্দর মস্তক শবিত অস্ত্রে
ভিন্দার এছাধক খেলিলে

মতলঃ-ইদার হায়ে
পেঙ্গলমায়ি কবি আয়ে উঃ
মুখীয়া অকশ্যনঃ
মৌখীয়া সপোনঃ
মায়িক ভূমি 'ই অকশ্যনে' ডেরা
পেছনে বিহাঙ্গী সেনানীয়ে
সুন্দর মস্তক শবিত অস্ত্রে
ভিন্দার এছাধক খেলিলে

গয়ে পদে, ফুলে-ফুলে মিললো
শায়িলিয়া জ্যোতিষাণা
দুইতর মজিলে জমের লুহা
অমুপমা কামলপা
হসেদী আইয়ে তুমি তুমি অমলপা
কলকল জ্যোতিষাণে সমকাল সতারা
পখিয়ার মৌলি জ্যোতিষাণে
অমলকল 'ই অস্ত্রে' পুখুরি
শবিত ভবিত

ডক-শিবা উভতরে
পলদো মৌ-ক
উইহায়ে মল্লো অতীয়ে
বলে বলে জুই ডাক
জীতলে বাট লম্বা
কবি কবি অকশ্যনঃ
অকশ্যনঃ কবি অকশ্যনঃ
সকলকবি পুখুরি ওল্লীয়া
মায়িক ভূমি 'ই অকশ্যনে' ডেরা
পেছনে বিহাঙ্গী সেনানীয়ে
সুন্দর মস্তক শবিত অস্ত্রে
ভিন্দার এছাধক খেলিলে

জ্যোতিৰদ্যোতি

জ্যোতিৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক আলোচনী
৪৬ সংখ্যক প্ৰকাশ, ২০২৪-২৫ বৰ্ষ

জ্যোতিৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়
বকো : কামৰূপ : অসম

তত্ত্বাবধায়ক
দীপাঞ্জলি কলিতা

সম্পাদক
প্ৰিয়াঙ্কু দত্ত

JAWAHARJYOTI

The Annual College Magazine of Jawaharlal Nehru College, Boko

Published by Jawaharlal Nehru College, Students' Union

Boko- 781123, 2024-25

Date of Publication : 2.08.2026

EDITORIAL BOARD

Advisor

Dr. Tapan Dutta, Principal

Prof. In-Charge

Dipanjali Kalita

Editor

Priyanku Dutta

Asst. Editor

Kapil Rabha

Member :

Ratnamala Sarma

Bhairabi Baro

Dr. Dimpirani Sarma

Rajdeep Rabha (Student)

Cover Design :

Champak Thakuria

Design and Layout

Prof. In-Charge

জাহ্নবজ্যোতি

৪৬ সংখ্যক প্রকাশ, ২০২৪-২৫ বর্ষ

Printed at N.R. Publication
Kailashpur, Jalukbari, Guwahati- 781014

উচৰ্গা

যিসকলে অশেষ কষ্ট আৰু ত্যাগ স্বীকাৰ কৰি
জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়খনিত
নিজৰ অস্তিত্ব সজীৱ কৰাৰ লগতে অনুষ্ঠানটিক মহীয়ান কৰি গ'ল
সেই সকলোৰে ওচৰত মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক আলোচনী
“জৱাহৰজ্যোতি”
উচৰ্গা কৰিলোঁ।

সম্পাদনা সমিতি

শ্রদ্ধাঞ্জলি

যিসকল পুণ্যাত্মাৰ মহান অৱদানৰ বাবে
জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়খনি প্রতিষ্ঠা হ'ল, তেওঁলোকলৈ
শ্রদ্ধাঞ্জলি অৰ্ৰণ কৰিলোঁ।

সম্পাদনা সমিতি

Ranoj Pegu

Minister

Education, Tribal Affairs (Plain)
& Information Technology

Block-I, 1st Floor, Janata Bhawan

Dispur, Guwahati-781006

Ph. No. +91 99547-03825 (M)

+91-361-2237023 (O)

E-mail : ranojpegu@gmail.com

MESSAGE

It gives me immense pleasure to know that Jawaharlal Nehru College, Boko is going to publish the 46th issue of its' annual college magazine, "*Jawaharjyoti*".

A college magazine is much more than a publication; it is a vibrant reflection of the intellectual pursuits, creativity, aspirations and cultural richness of its students. It provides a meaningful platform for young minds to express their thoughts and nurture their literary talents. Such initiatives play a vital role in fostering critical thinking, innovation and a spirit of collaboration among students.

On this occasion, I congratulate the Principal, Teachers, Editorial Board and students for their efforts in bringing out this publication. I am confident that the magazine will continue to inspire young minds and foster a culture of creativity, learning and excellence. I extend my best wishes.

(Dr. Ranoj Pegu)

Smti Pomi Baruah, A.C.S

Director of Higher Education, Assam,
Kahilipara, Guwahati-19

MESSAGE

*It gives me immense pleasure to know that **Jawaharjyoti**, the annual magazine of Jawaharlal Nehru College, Boko, is bringing out its 46th edition. I extend my heartfelt greetings and best wishes to the Principal, faculty members, students, alumni, and all associated with the institution on this occasion.*

A College magazine is much more than a collection of articles; it is a reflection of the intellectual vibrancy, creativity, and aspirations of its academic community. It provides a meaningful platform for young minds to express their ideas, nurture critical thinking, celebrate culture, and preserve the literary heritage of society.

As we move forward in the transformative era of the National Education Policy 2020, our institutions must strive to create learners who are innovative, compassionate, skilled, and socially responsible. Alongside academic excellence, qualities such as integrity, creativity, leadership, and a spirit of inquiry will shape the citizens of tomorrow.

*I congratulate the Editorial Board for their sincere efforts in bringing out this edition of **Jawaharjyoti**. May this magazine continue to enlighten minds, encourage creativity, and inspire excellence.*

I convey my best wishes for the grand success of this publication and for the continued progress of Jawaharlal Nehru College, Boko.

Dated, 20th July/2026
Kahilipara, Guwahati-19

(Pomi Baruah, ACS)
Director, Higher Education, Assam

MESSAGE

I am happy to learn that Jawaharlal Nehru College, Boko is going to publish its 46th edition of Annual College Magazine entitled "JAWAHARJYOTI" very soon. College Magazine is a strong medium for the constituent members of a college for an intellectual exercise. It carries sentiments, emotions, creativity and objectivity to integrate into a totality of views of a community at a given time.

I hope that the said publication will be richly endowed with contributions from both the students and teaching community and will make interesting reading. I wish all success in the effort and hope the Magazine will be well accepted by the readers.

Date: 09. 07. 2026

Vice Chancellor
Gauhati University

কৃতজ্ঞতা

অধ্যক্ষ : ড° তপন দত্ত

উপাধ্যক্ষ : প্ৰণৱ শৰ্মা

তত্ত্বাবধায়ক : দীপাঞ্জলি কলিতা

জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভা ২০২৪-২৫ বৰ্ষৰ সমূহ সদস্য

জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ অধ্যাপক অধ্যাপিকা

জৱাহৰজ্যোতিৰ সম্পাদনা সমিতি

জৱাহৰজ্যোতিলৈ শুভেচ্ছাবাণী প্ৰেৰকসকল

জৱাহৰজ্যোতিৰ লেখক-লেখিকাসকল

—সম্পাদক

অধ্যক্ষৰ মেজৰ পৰা

জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক মুখপত্ৰ জৱাহৰ জ্যোতিৰ ৪৬ সংখ্যক সংকলনৰ জৰিয়তে কিছু চিন্তা ভাগ-বতৰা কৰিবলৈ পাই মই অত্যন্ত গৌৰৱ আৰু আনন্দ অনুভৱ কৰিছোঁ। এখন আলোচনী কেৱল গল্প কবিতা প্ৰবন্ধ আৰু আলোকচিত্ৰৰ সমাহাৰ নহয়; ই শিক্ষানুষ্ঠানখনৰ চিন্তা-চেতনা, সৃষ্টিশীলতা আৰু কৃতিত্বৰ প্ৰতিফলন।

আমাৰ মহাবিদ্যালয়ে সদায় এনে এক পৰিবেশ গঢ়ি তোলাৰ বাবে প্ৰতিশ্ৰুতিবদ্ধ, য'ত শিক্ষাগ্ৰহণ কেৱল শ্ৰেণীকোঠাৰ মাজতেই সীমাবদ্ধ নাথাকে। শিক্ষা হৈছে আৱিষ্কাৰ, উদ্ভাৱন আৰু ব্যক্তিগত বিকাশৰ এক অবিৰত যাত্ৰা। প্ৰতিদিনে আমাৰ শিক্ষাৰ্থীসকলে শিক্ষা, ক্ৰীড়া, সাংস্কৃতিক কাৰ্য্যকলাপ আৰু সামাজিক দায়বদ্ধতা আদিৰ ক্ষেত্ৰত অত্যন্ত উৎসাহ আৰু আগ্ৰহ প্ৰদৰ্শন কৰি আহিছে। তেওঁলোকৰ সাফল্যই আমাক অনুপ্রাণিত কৰে আৰু যুৱমনৰ অসীম সম্ভাৱনাৰ ওপৰত আমাৰ বিশ্বাস অধিক দৃঢ় কৰে। মহাবিদ্যালয়ৰ শ্ৰেণীকোঠা আৰু সামগ্ৰিক পৰিৱেশে শিক্ষাৰ্থী সমাজৰ উদ্যম আৰু এই অঞ্চলৰ বৈচিত্ৰ্যপূৰ্ণ প্ৰতিভাৰ উজ্জ্বল প্ৰতিচ্ছবি দাঙি ধৰে।

মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনীখন শিক্ষাৰ্থীসকলৰ বাবে তেওঁলোকৰ চিন্তা-চৰ্চা প্ৰতিভা প্ৰদৰ্শনৰ এক মূল্যবান মঞ্চ। আলোচনীৰ পৃষ্ঠাসমূহত চিন্তাৰ বৈচিত্ৰ্য আৰু সৃষ্টিশীলতাৰ প্ৰকাশে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ আত্মবিশ্বাস, সমালোচনামূলক চিন্তাধাৰা আৰু আজীৱন শিক্ষাগ্ৰহণৰ প্ৰতি আগ্ৰহ বৃদ্ধি কৰে। এখন মহাবিদ্যালয় কেৱল ব্যক্তিগত বিকাশৰ ক্ষেত্ৰ নহয়; ই নিজৰ প্ৰতিভাসমূহৰ সৰ্বোত্তম ব্যৱহাৰৰ জৰিয়তে আনকো উন্নত কৰি এক উত্তম সমাজ-গঢ়ি তোলাতো উপযুক্ত ক্ষেত্ৰ। দ্ৰুত পৰিবৰ্তনশীল এই বিশ্বত মই সকলো শিক্ষাৰ্থীক সদায় কৌতূহলী, শৃংখলাবদ্ধ আৰু মহানুভূতিশীল হৈ থাকিবলৈ উৎসাহিত কৰোঁ। সফলতা কেৱল শিক্ষাগত কৃতিত্বৰ দ্বাৰাই জোখা নহয়; বৰঞ্চ উপযুক্ত মূল্যবোধৰ জৰিয়তে সমাজত পেলোৱা ইতিবাচক প্ৰভাৱৰ দ্বাৰাও নিৰ্ধাৰিত হয়।

এই আলোচনীখন সফলতাৰে প্ৰকাশ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত সম্পাদনা সমিতিৰ লগতে যিসকল লেখক লেখিকাই তেওঁলোকৰ অৱদান আগবঢ়ালে সকলোলৈকে আন্তৰিক অভিনন্দন জনাইছোঁ। এই আলোচনীখনে পাঠকসকলক অনুপ্রাণিত কৰক লগতে আমাৰ সামূহিক যাত্ৰাক এক স্বৰণীয় দলিল হিচাপে চিৰদিন সংৰক্ষিত হৈ থাকক। আটাইৰে সফলতা, সমৃদ্ধি আৰু সুখ কামনা কৰিলো।

জয়তু জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়
জয়তু জৱাহৰজ্যোতি

ড° তপন দত্ত

অধ্যক্ষ

জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়, বকো

উপাধ্যক্ষৰ কলম

২০২৪-২০২৫ শিক্ষাবৰ্ষৰ মহাবিদ্যালয়ৰ বছৰেকীয়া আলোচনী 'জৱাহৰ জ্যোতি' প্ৰকাশৰ প্ৰস্তুতি হোৱাৰ খবৰটো জানি পৰম আনন্দিত হৈছোঁ। আলোচনীখন হৈছে মহাবিদ্যালয়ৰ দাপোণস্বৰূপ। য'ত শৈক্ষিক, সাংস্কৃতিক, বৌদ্ধিক ইত্যাদি দিশৰ প্ৰতিফলন ঘটে আলোচনীখনৰ মাজেৰেই। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ বিভিন্ন প্ৰতিভা আৰু দক্ষতা প্ৰকাশৰ অন্যতম মঞ্চ হৈছে মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনীখন। আলোচনীখনে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ স্বকীয় চিন্তাৰ বিকাশত সহায়ক হোৱাৰ লগতে তেওঁলোকৰ শৈক্ষিক উত্তৰণৰ দিশতো ইতিবাচক ভূমিকা পালন কৰে। মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনীখনৰ জৰিয়তে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে সাহিত্য সাধনাৰ আদিপাঠ লাভ কৰে। শিক্ষক আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ যুটীয়া প্ৰচেষ্টা আৰু সমন্বয়ৰ দ্বাৰাহে এখন সুন্দৰ আলোচনী প্ৰকাশ কৰি উলিয়াব পৰা যায়।

বৰ্তমান সময়ত কিছুমান ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ লিখা-পঢ়াৰ প্ৰতি বৰ এটি মনোযোগ দেখা নাযায়। বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ সামাজিক মাধ্যম আদিয়ে বহু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মন-মগজু অধিকাৰ কৰিছে। গ্ৰন্থ অধ্যয়নৰ দ্বাৰাহে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে সঠিক জ্ঞান লাভ কৰিব পাৰিব। গ্ৰন্থ হৈছে মানুহৰ শতিকালৰ অভিজ্ঞতা আৰু সাধনাৰ স্বাক্ষৰ। শেষত, আলোচনীখনলৈ লেখা আগবঢ়োৱা শিক্ষক, কৰ্মচাৰী আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকললৈ আন্তৰিক শুভেচ্ছা আৰু ধন্যবাদ জনালোঁ।

‘জয়তু জৱাহৰ জ্যোতি’

প্ৰণৱ শৰ্মা

উপাধ্যক্ষ, জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়, বকো
কামৰূপ : অসম

তহব্বাৰখায়িকাৰ কলম

"Edu is the most powerful weapon which you can use to change the world"

—Nelson Mandela

শিক্ষা কেৱল শ্ৰেণীকোঠাৰ মাজতেই সীমাবদ্ধ নহয়। শিক্ষাৰ উদ্দেশ্য হৈছে জ্ঞান আহৰনৰ লগতে ব্যক্তিত্বৰ বিকাশ, সৃজনশীল চিন্তা, সামাজিক দায়বদ্ধতা আৰু মানৱীয় মূল্যবোধৰ বিকাশ। প্রকৃত অৰ্থত শিক্ষা তেতিয়াহে সম্পূৰ্ণ হয় যেতিয়া শিক্ষাৰ্থীয়ে অনুসন্ধান কৰে, প্ৰশ্ন সোধে, নিজৰ সৃষ্টিশীল ক্ষমতাৰ বিকাশ কৰে আৰু লগতে নিজৰ অভিজ্ঞতা আনৰ লগত আদান প্ৰদান কৰে। এই দিশত শিক্ষানুষ্ঠানৰ আলোচনীখন হৈছে এক গুৰুত্বপূৰ্ণ মাধ্যম। আলোচনীৰ মাজেৰে এখন শিক্ষানুষ্ঠানৰ চিন্তা, চেতনা, সৃষ্টিশীলতা আৰু শিক্ষানুষ্ঠানখনৰ সামগ্ৰীক বিকাশৰ প্ৰতিচ্ছবি দাঙি ধৰিব পাৰি। এখন আলোচনী কেৱল প্ৰবন্ধ, কবিতা, গল্প বা ফটোৰ সংকলন নহয়, ই এখন শিক্ষানুষ্ঠানৰ শৈক্ষিক সাংস্কৃতিক আৰু সৃষ্টিশীল চেতনাৰ প্ৰতিফলন। আলোচনীখন এনে এক মঞ্চ য'ত চিন্তা চেতনাৰ প্ৰকাশ পায়, প্ৰতিভাই স্বীকৃতি লাভ কৰে। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে নিজৰ চিন্তা শক্তি, যোগযোগৰ ক্ষমতা লগতে সামাজিক দায়বদ্ধতাৰ নিদৰ্শন আলোচনীখনৰ মাজেৰেই দাঙি ধৰিব পাৰে। এই প্ৰচেষ্টাই ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক আত্মবিশ্বাসী কৰি তোলাৰ লগতে ব্যক্তিত্বৰ বিকাশত সহায় কৰিব পাৰে আৰু দৃঢ়তাৰে বিভিন্ন প্ৰত্যাহ্বানৰ মুখামুখি হ'ব পাৰে।

আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ বছৰেকীয়া আলোচনী 'জৱাহৰ জ্যোতি'ৰ ৪৬ সংখ্যক সঞ্চলনটি আপোনালোকৰ হাতত তুলি দিবলৈ পাই অতিশয় আনন্দিত হৈছো। এই সংখ্যাত সন্নিবিষ্ট প্ৰবন্ধ, কবিতা আৰু অন্যান্য সৃষ্টিশীল ৰচনা সমূহে আমাৰ শিক্ষাৰ্থীসকলৰ পৰিচয় বহন কৰিছে। ইয়াত সন্নিবিষ্ট বিভিন্ন লেখা আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ বিভিন্ন ক্ৰিয়া কাৰ্যৰ বিৱৰণে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ বহুমুখী প্ৰতিভাৰ নিদৰ্শন দাঙি ধৰিছে।

এই আলোচনীখন সফল কৰি তোলাৰ ক্ষেত্ৰত যিসকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু লেখকে নিজৰ মূল্যবান অৱদান আগবঢ়াইছে আটাইলৈ মোৰ আন্তৰিক অভিনন্দন আৰু শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিছো লগতে সম্পাদনা সমিতিৰ সভাপতি আৰু সদস্যসকলক বিশেষভাৱে ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। সমিতিৰ প্ৰতি গৰাকী সদস্যৰ উমৈহতীয়া পৰিশ্ৰম আৰু শুভ চিন্তাই আলোচনীখনক সাৰ্থক ৰূপপ্ৰদান কৰিছে। আলোচনীখন প্ৰকাশৰ ক্ষেত্ৰত সহায়-সহযোগিতা আগবঢ়োৱা মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয় শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী আৰু সকলো শুভাকাঙ্ক্ষীলৈ মোৰ কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰাৰ লগতে ভুল-ভ্ৰান্তিৰ বাবে মাৰ্জনা বিচাৰিছোঁ।

শেষত সকলো সহৃদয় পাঠক পাঠিকালৈ মোৰ আন্তৰিক শুভেচ্ছা থাকিল।

দীপাঞ্জলি কলিতা

তহব্বাৰখায়িকা, জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়, বকো
জৱাহৰ জ্যোতি, ৪৬ সংখ্যক

সম্পাদকৰ কলম

অত্যন্ত গৌৰৱ আৰু আনন্দৰে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক আলোচনী ‘জৱাহৰ জ্যোতি’ৰ ৪৬ সংখ্যক সংকলনটি আপোনালোকৰ হাতত আগবঢ়াবলৈ পাই মই জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনী সম্পাদক হিচাপে নিজকে সৌভাগ্যৱান অনুভৱ কৰিছোঁ। মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনীখন আমাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ সৃষ্টিশীলতা, চিন্তা-চেতনা আৰু স্মৰণীয় মুহূৰ্তবোৰৰ জীৱন্ত দলিল। শিক্ষা জীৱন কেৱল পাঠ্যপুথিৰ মাজতেই সীমাবদ্ধ নহয়। শিক্ষাৰ লগতে ক্ৰীড়া, সাহিত্য, সংস্কৃতি, সমাজসেৱা আৰু বিভিন্ন সহ-পাঠ্যক্ৰমিক কাৰ্য্যসূচীয়ে আমাৰ ব্যক্তিত্ব গঢ়ি তোলে। শিক্ষাৰ্থীসকলৰ মননশীল চিন্তা, সাহিত্যচৰ্চা, সৃজনশীলতা, কলা-সংস্কৃতি আৰু বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত কৃতিত্বৰ এক মূল্যবান চানেকি হৈছে ‘জৱাহৰ জ্যোতি’।

জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়, বকো কেৱল উচ্চ শিক্ষাৰ এক অনুষ্ঠানেই নহয়; ই মূল্যবোধ, শৃংখলা, জ্ঞান আৰু মানৱীয়তাৰ এক পবিত্ৰ শিক্ষালয়। ইয়াত শিক্ষাৰ লগতে সাহিত্য, সংস্কৃতি, ক্ৰীড়া, NCC, NSS আৰু বিভিন্ন সহ-পাঠ্যক্ৰমিক কাৰ্য্যসূচীৰ জৰিয়তে শিক্ষাৰ্থীসকলৰ সৰ্বাংগীন বিকাশৰ সুযোগ প্ৰদান কৰা হয়। এই আলোচনীখনত সন্নিৱিষ্ট প্ৰতিটো লেখা, কবিতা, গল্প, প্ৰবন্ধ, চিত্ৰ আৰু প্ৰতিবেদন আমাৰ শিক্ষাৰ্থীসকলৰ প্ৰতিভা, অধ্যৱসায় আৰু সৃজনশীল মনোভাৱৰ এক সুন্দৰ প্ৰকাশ।

আলোচনীখন প্ৰকাশৰ ক্ষেত্ৰত যিসকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী, সম্পাদনা সমিতিয়ে নিষ্ঠা আৰু আন্তৰিকতাৰে সহযোগিতা আগবঢ়াইছে তেওঁলোক সকলোলৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জনাইছোঁ। বিশেষকৈ মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ ড° তপন দত্ত আৰু আলোচনী বিভাগৰ তত্ত্বাবধায়িকা দীপাঞ্জলি কলিতা বাইদেউ আৰু ছাত্ৰ একতা সভাৰ সমূহ সদস্যলৈ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ। আলোচনীখন প্ৰকাশৰ ক্ষেত্ৰত অজানিতে হোৱা ভুল-ভ্ৰান্তিৰ বাবে পাঠক সমাজৰ মাজত বিনশ্ৰভাৱে ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা মাগিছোঁ।

শেষত জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়ৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যৎ কামনা কৰিলোঁ। ‘জৱাহৰ জ্যোতি’ৰ এই সংখ্যাই সকলোকে অনুপ্ৰেৰণা, জ্ঞান আৰু আনন্দ প্ৰদান কৰক— এয়াই মোৰ আন্তৰিক কামনা।

প্ৰিয়াঙ্কু দত্ত

সম্পাদক, জৱাহৰ জ্যোতি

জয়তু জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়

জয়তু ‘জৱাহৰজ্যোতি’

সূচীপত্ৰ

প্ৰবন্ধ

কামৰূপলৈ হিউৱেন চাঙৰ আগমন : প্ৰাচীন অসমৰ ইতিহাস এক উজ্জ্বল অধ্যায় / ১

শ্ৰীলক্ষ্মী কান্ত শৰ্মা

ৰেণেছাঁ মানৱ মাইকেল এঞ্জেল' দা ডিভাইন ওৱান / ৪

ড° কমলেশ্বৰ ঠাকুৰীয়া

বৈদিক যুগৰ শিক্ষা ব্যৱস্থা / ৯

নন্দিনী আৰ্য্য

ইশ্বৰৰ DNA বিশ্লেষণ / ১১

সুশীল পাটোৱাৰী

যি কথা পঢ়াশালিত শিকোৱা নহয় / ১৩

মঞ্জিৰা শৰ্মা

সোণালী বান্দৰৰ এটি সোণালী বিৱৰণ / ১৫

তৰালী শৰ্মা

জীৱনৰ অন্য এটা নাম হ'ল সংগ্ৰাম / ১৮

ৰাজু কুমাৰ শীল

মানসিক স্বাস্থ্যৰ গুৰুত্ব / ১৯

মিতাশ্ৰী ডেকা

বিহুটো যাওক গৈ, সিহঁতক চাই ল'ম / ২১

দিগন্ত কুমাৰ দাস

বৰ্তমান সময়ত বুনিয়াদী শিক্ষাৰ প্ৰাসংগিকতা / ২৩

দিক্ষীতা দাস

মানসিক স্বাস্থ্য সচেতনতা / ২৫

পূৰ্ণিমা কলিতা

ভ্ৰমণ কাহিনী

তেজপুৰৰ স্মৃতি বুকুত সামৰি / ২৭

ইমৰাণ আহমেদ

অনুভৱৰ ৰেঙণি

কলেজ চৌহদৰ মধুৰ মুহূৰ্তবোৰ / ৩০

চিত্ৰলেখা বড়ো

এটা আখৰৰা বিদায় আৰু এখানি আবেগ / ৩২

আকাশ কলিতা

প্ৰাচীৰ পত্ৰিকাৰ পৰা

বৃন্দাবনী বস্ত্ৰ / ৩৩

ৰূপম দাস

বহুসংস্কৃতিবাদৰ চালাড বাটিৰ তত্ত্ব / ৩৩

টিকু মেধি

উপন্যাস ভালপোৱা ছোৱালীজনী / ৩৪

বিদুৎ বিকাশ বিশ্বাস

অন্তৰংগ আলাপ— ড° অমৰজ্যোতি চৌধুৰীৰ সৈতে / ৩৫

সাক্ষাৎগ্ৰহণ : দীপাঞ্জলি কলিতা

কবিতা কানন

তুমি আৰু আপদাল কৰা গছপুলিটো /৪০

ড° বেখা ছেত্ৰী

আশাৰ বামধেনু /৪১

ড° তপন কুমাৰ ডেকা

তৰঙ্গিনী /৪১

গীতাজ্জলী কলিতা

তোমাৰ বুকুত এদিন /৪২

ফৰিণা বেগম

যৌৱনৰ শিহৰণ /৪২

অংকিতা কলিতা

সু-প্ৰভাত /৪৩

কৃষ্ণগমণি বৰুৱা

বিলীন /৪৩

গংগা মেধী

মাৰ মৰম /৪৪

কণিকা বড়ো

আমাৰ ৰাজ্য অসম /৪৪

জিন্তু হুছেইন

আকৌ এবাৰ আহা ঘূৰি /৪৫

দিৱ্যজ্যোতি মালো

ফাগুন /৪৫

দীক্ষিতা দাস

বিদায় ক্ষণত /৪৬

অভিজিৎ দাস

English Section

Scouting and Hiking /৪৭

Dr. Bijaya Deka

Student Suicides in India: A Silent Epidemic in Need of Structural Reform /৪৯

Dr. Deepanjali Medhi

From Chalkboards to Change-Makers : ITEP as a flagship programme of NEP-20 /৫১

Nandini Saikia

Green Campus Movement: How Students Can Lead Sustainable Change /৫৩

Dr. Alimpa Bhuyan Boruah

The Factory called Education /৫৬

Roushanara Islam

Artificial Intelligence in Education : A New Era of Learning /৫৭

Dr. Anamika Baishya

Feminism /৬০

Dristi Rani Das

Medicinal Plants of North East India / ७१

Dr. Sangita Das

How the study of Mathematics can change the Human Behaviour : A Critical Analysis / ७७

Dr. Dipankar Sarma

Social Media and Mental Health / ७९

Dr. Himarjyoti Talukdar

Peace Education: A Pathway to Building a Harmonious Society / ९०

Dipanjali Kalita

Beyond the Machine : Why the Human Touch Still Matters in the Age of Artificial Intelligence... / ९२

Priyanku Dutta

In Memory of Late Pulak Talukdar / ९४

Eternal Seasons / ९५

Sushanta Boro

A lesson of humanity / ९५

Nisha mita Rabha

A lesson of humanity / ९५

Nisha mita Rabha

Bodo Section

बर' आइजोफोरनि नख'र बेनाय आरो दोनथुमनाय / ९७
भैरबी बर'

गथ' थुनलाइ : बर' थुनलाइयाव बेनि दाहार / ९९
अनसुमा खुंगुर बड'सा

मैहुर सल'मायाव बेरखांनाय समाज-हारिमुवारि सावगारि / ८७
तनु मोसाहारी

बर'फोरनि दोरोडारि मौसौ फिसिनाय: / ८९
देइजी देमारी

बर'फोरनि दोरोडारि संनाय खावनाय / ९२
मिल्टन बर'

बर'फोरनि दानाय-लुनाय / ९५
हिमाद्रि हाज'वारी

आइजो / ९९
धनमनी बसुमतारी

बोथोर / ९९
सुबासना बर'

आइ / ९९
जोहोलाव बर'

ছাত্র একতা সভাৰ প্ৰতিবেদন /১০০-১১৫

Reports from Cells and Unit /১১৬-১৩০

List of Principal /১৩১

List of Governing Body 2024-2025 /১৩১

Students' Union /১৩২

List of Library Employee /১৩২

Office Staff KKHSOU /১৩২

List of Teaching Faculty /১৩৩

List of ITEP Faculty /১৩৪

List of Non-Teaching Staff /১৩৪

Ex. General Secretary of the Students' Union /১৩৫

Ex. Editor with Prof. In-charge of Jawaharjyoti /১৩৬-১৩৭

Results of Different Competitions held in College Week 2024-25 /১৩৮-১৪২

কামৰূপলৈ হিউৱেন চাঙৰ আগমন : প্ৰাচীন অসমৰ ইতিহাস এক উজ্জ্বল অধ্যায়

শ্ৰীলক্ষ্মী কান্ত শৰ্মা
প্ৰাক্তন ভাৰপ্ৰাপ্ত অধ্যক্ষ

বৰ্তমানৰ অসম ৰাজ্য বুলি যিখন অসমক আমি জানো প্ৰাচীন কালত ই অসম নাম জনাজাত নাছিল। মহাকাব্যৰ যুগত অৰ্থাৎ ৰামায়ন-মহাভাৰতৰ সময়ত এই ৰাজ্যখন প্ৰাগজ্যোতিষপুৰ হিচাপে খ্যাত আছিল। পুৰান আৰু তন্ত্ৰ শাস্ত্ৰসমূহত প্ৰাগজ্যোতিষপুৰক কামৰূপ নামে জনা গৈছিল। আহোম সকল আহি এই ৰাজ্যখন শাসন কৰিবলৈ লোৱাৰ পিছত এই ৰাজ্যখন অসম নামে জনাজাত হৈছিল। প্ৰাচীন কালত ৰজা সকলৰ শক্তি-সামৰ্থ্যক কেন্দ্ৰ কৰি সময়ে সময়ে এই বিশাল ৰাজ্যখনৰ পৰিধি তথা বিস্তৃতিৰো কিছু বঢ়া-টুটা ঘটিছিল। সি যিয়ে নহওক তেতিয়া প্ৰাগজ্যোতিষপুৰ বা কামৰূপ বুলি ক'লে বৰ্তমানৰ সমগ্ৰ অসম তথা ভাৰতবৰ্ষৰ উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলকে বুজাইছিল।

বৰ্মন বংশৰ প্ৰতিষ্ঠাতা পুষ্যবৰ্মন কামৰূপৰ সিংহাসনত উঠাৰ আগলৈকে প্ৰাচীন কামৰূপৰ ৰাজনৈতিক ইতিহাসৰ ছবিখন অতি ধূসৰ আছিল। সেয়ে ধাৰাবাহিকতা ৰক্ষা কৰি শুদ্ধভাৱে সেইসময়ৰ কামৰূপ তথা অসমৰ ইতিহাস প্ৰণয়ন কৰাটো নিশ্চয় সম্ভৱপৰ নহয়। বিভিন্ন কাহিনী আৰু কিস্মদন্তীৰ আধাৰত পোৱা তথ্যমতে কামৰূপৰ একেবাৰে পুৰণি ৰজাজন আছিল দানৱ বংশীয় ৰজা মহীৰঙ্গ দানৱ। তাৰ পিচত অসুৰ উপাধিৰ কেবাগৰাকী ৰজাই ৰাজত্ব কৰিছিল। এই সকলৰ ভিতৰত আটাইতকৈ উল্লেখযোগ্যজন আছিল নৰকাসুৰ। ইতিহাসত নৰকাসুৰৰ বংশটোক ভৌম বংশ বুলি জনা যায়। মহাভাৰতত উল্লেখ থকা ভগদত্ত এই বংশৰে ৰজা আছিল। কুৰুক্ষেত্ৰ যুদ্ধত ভগদত্তই মৃত্যুবৰণ কৰাত তেওঁৰ পুতেক বজ্ৰদত্ত সিংহাসনত উঠিছিল। বজ্ৰদত্তৰ পিচত বহুকেইজন ৰজাই কামৰূপত ৰাজত্ব কৰিছিল যদিও ৰাজনৈতিকভাবে কামৰূপত ৰাজ্যখন ভালেখিনি দুৰ্বল হৈ পৰিছিল।

খৃষ্টীয় চতুৰ্থ শতিকাত পুষ্যবৰ্মনৰ নেতৃত্বত বৰ্মন বংশই প্ৰতিষ্ঠা লাভ কৰাৰ পৰাই কামৰূপ তথা অসম ৰাজ্যৰ ৰাজনৈতিক বুৰঞ্জীৰ ধাৰাবাহিকতা স্পষ্টভাৱে বিচাৰ কৰিব পৰা হৈছিল। পুষ্যবৰ্মনে আনুমানিক ৩৫৫ খৃঃত কামৰূপৰ সিংহাসনত উঠিছিল। সেইসময়ত গুপ্ত সম্ৰাট সমুদ্ৰ গুপ্ত (৩৩০-৩৭৫খৃঃ) মগধৰ সিংহাসনত অধিষ্ঠিত হৈ আছিল। সমুদ্ৰগুপ্তৰ প্ৰয়াগ শিলালিপিত কামৰূপ ৰাজ্য লগতে সমতট, ডবাক (ডৰকা) নেপাল আৰু কাৰ্ণিপুৰৰ নাম গুপ্ত সাম্ৰাজ্যৰ সীমামূৰীয়া ৰাজ্য হিচাপে উল্লেখ কৰা আছে। বৰ্মন বংশৰে শেষৰজন ৰজা আছিল কুমাৰ ভাস্কৰবৰ্মন। তেওঁ ৫৯৪ খৃঃত কামৰূপৰ সিংহাসনত উঠিছিল। ভাস্কৰবৰ্মনৰ ৰাজত্ব কালৰ বিষয়ে তেওঁ নিজে প্ৰদান কৰা ডুবি তামৰ ফলি আৰু নিধান পুৰৰ তামৰ ফলি, ৰজা হৰ্ষবৰ্দ্ধনৰ ৰাজকবি তথা প্ৰখ্যাত সংস্কৃত পণ্ডিত বানভট্ট ৰচিত হৰ্ষচৰিত আৰু কাদম্বৰী গ্ৰন্থ, হিউৱেন চাঙৰ ভ্ৰমন বৃত্তান্ত, বিহাৰৰ নালন্দাত পোৱা মাটিৰ মোহৰ আদিৰ পৰা জানিব পাৰি। ৫৯৪ খৃঃত ভাস্কৰ বৰ্মনে সিংহাসনত আৰোহণ কৰি এটা নতুন চন বা শব্দৰ প্ৰচলন কৰিছিল। ইয়াক ভাস্কৰাব্দ বা কামৰূপী চন বুলি কোৱা হৈছিল। কিন্তু কামৰূপৰ পৰৱৰ্তী ৰজা সকলে এই চন ব্যৱহাৰ নকৰি শকাব্দ বা গুপ্তাব্দহে ব্যৱহাৰ কৰিছিল। এতিয়াও অসমীয়া পঞ্জিকাত ভাস্কৰাব্দৰ উল্লেখ থাকিলেও এই চনটো বহুদেশত বঙ্গাব্দ আৰু ত্ৰিপুৰা চন হিচাপে পৰিগণিত হৈ আহিছে।

ভাস্কৰবৰ্মন সিংহাসনত উঠাৰ পৰাই কামৰূপৰ ইতিহাসত এক নতুন অধ্যায়ৰ সূচনা হৈছিল। ভাস্কৰ বৰ্মনৰ ঘটনাবলি ৰাজত্ব কালৰ এক উল্লেখযোগ্য ঘটনা আছিল চীনা পৰিব্ৰাজক হিউৱেন চাঙৰ কামৰূপ

আগমন। তেওঁৰ ৰাজত্বকালৰ আন এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ ঘটনা আছিল উত্তৰ ভাৰতৰ প্ৰতাপী ৰজা হৰ্ষবৰ্দ্ধনৰ লগত মিত্ৰতা স্থাপন। এই দুয়োটা কাৰ্যৰ কাৰণে কামৰূপ ৰাজ্যৰ নাম উত্তৰ ভাৰতৰ ৰাজনীতি তথা ৰাজনৈতিক ইতিহাসৰ লগত সাঙোৰ খাই পৰিছিল।

কামৰূপ ৰজা ভাস্কৰবৰ্মনে আৰু উত্তৰ ভাৰতত ৰজা হৰ্ষবৰ্দ্ধনে ৰাজত্ব কৰি থকা কালতে ৬৩০ খৃ:ত হিউৱেন চাঙ নামৰ এগৰাকী চীনা পণ্ডিত তথা পৰিব্ৰাজক ভাৰতলৈ আহিছিল। তেওঁৰ মুখ্য উদ্দেশ্য আছিল বৌদ্ধ ধৰ্ম সন্মুখে কিছু আভাস লাভ কৰা আৰু সেই সম্পৰ্কীয় কিছু পুথি-পাজি সংগ্ৰহ কৰি সেইবোৰ চীনলৈ লৈ যোৱাটো। সেই সময়ত নালন্দা বিশ্ববিদ্যালয় পৃথিৱীৰ ভিতৰতে এখন লেখত ল'বলগীয়া বিশ্ববিদ্যালয় আছিল। চীন, জাপান আদি কৰি পৃথিৱীৰ বিভিন্ন দেশৰ পৰা এই বিশ্ববিদ্যালয়লৈ শিক্ষা গ্ৰহণৰ বাবে শিক্ষাৰ্থী সকল আহিছিল। কনৌজকে আদি কৰি ভাৰতৰ বহুকেইখন ৰাজ্যই বিভিন্ন ধৰণে এই বিশ্ববিদ্যালয়লৈ অৰ্থ সাহায্য আগবঢ়াই আহিছিল। এই অৰ্থৰ দ্বাৰা শিক্ষাৰ্থী সকলক বিনামূলীয়াকৈ থকা-খোৱাৰ সুবিধা কৰি দিছিল। তেতিয়া এই বিশ্ববিদ্যালয়ৰ উপাচাৰ্য্য তথা কুলপতি আছিল শীলভদ্ৰ। শীলভদ্ৰই হিউৱেন চাঙৰ পাণ্ডিত্যৰ কথা জানিব পাৰি তেওঁক আদৰণি জনোৱাৰ লগতে এগৰাকী অধ্যাপক ৰূপে বিশ্ববিদ্যালয়ত নিযুক্তি দিছিল। সেইসময়ত হৰ্ষবৰ্দ্ধন দক্ষিণ ভাৰত অভিযানত ব্যস্ত আছিল। ইপিনে ৰজা ভাস্কৰ বৰ্মণে হিউৱেন চাঙ ভাৰতলৈ আহি নালন্দা বিশ্ববিদ্যালয়ত শিক্ষাদান আৰু শিক্ষাগ্ৰহণ কৰি থকাৰ কথা জানিব পাৰিছিল। হিউৱেন চাঙৰ পাণ্ডিত্য আৰু গুণ-গৰিমাৰ কথা জানি ভাস্কৰ বৰ্মনে তেওঁক এবাৰ কামৰূপলৈ পঠিয়াবৰ কাৰণে অনুৰোধ জনাই উপাচাৰ্য্য শীলভদ্ৰলৈ পত্ৰ প্ৰেৰণ কৰিছিল। বহু চিন্তা চৰ্চাৰ অন্তত শীলভদ্ৰই হিউৱেন চাঙক কামৰূপলৈ পঠিয়াবলৈ মান্তি হৈছিল। এই মৰ্মে ৬৪৩ খৃ:ত হিউৱেন আহি কামৰূপত উপস্থিত হৈছিল।

হিউৱেন চাঙৰ দৰে বিদেশী পৰিব্ৰাজক তথা পণ্ডিত এজন আহি কামৰূপত উপস্থিত হোৱাটো সেইকালত কম কথা নাছিল। হিউৱেন চাঙৰ জৰিয়তে কামৰূপ ৰাজ্যৰ কথা বাহিৰৰ দেশত প্ৰচাৰ হোৱাটো অসমৰ ইতিহাসৰ বাবে নিশ্চয় এটি স্মৰণীয় অধ্যায় হিচাপে চিহ্নিত হৈ থাকিব। যিয়ে নহওক হিউৱেন চাঙ আহি কামৰূপত উপস্থিত হ'লত ভাস্কৰ বৰ্মনে তেওঁক ৰাজপ্ৰাসাদত বৰ আদৰ-সন্মান কৰি ৰাখিছিল। হিউৱেন চাঙক কৰা আদৰ-আপ্যায়নৰ কথা ড° গজেন্দ্ৰ অধিকাৰীদেৱে তেওঁৰ ৰচিত “কামৰূপাধিপতি মহাৰাজাধিৰাজ কুমাৰ ভাস্কৰ বৰ্মন নামৰ” গ্ৰন্থখনত এনেদৰে উল্লেখ কৰিছে “প্ৰতিদিনেই নানা শাস্ত্ৰ আৰু জ্ঞান গৰিমাৰ বিষয়ে আলোচনা হোৱাৰ পিচত নানা সুগন্ধিত দ্ৰব্য আৰু ফুল আদিৰে সজ্জা জনোৱা

হৈছিল। তদুপৰি সুৰ-সঙ্গীত, নৃত্য-গীত পৰিবেশনকে ধৰি নানান সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান অনুষ্ঠিত কৰা হৈছিল। তাৰ পিছতেই উৎকৃষ্ট ভোজনৰো ব্যৱস্থা কৰা হৈছিল। হিউৱেন চাঙৰ সৈতে কুমাৰ ভাস্কৰ বৰ্মনে কেবল ধৰ্ম আৰু সংস্কৃতিৰ বিষয়ে কথা পতা নাছিল। চীন দেশৰ ঐতিহ্য সংস্কৃতি জানিবলৈও আগ্ৰহী আছিল বাবে তেনেবোৰ কথাও আলোচনাৰ মাজলৈ আনিছিল।”

হিউৱেন চাঙ কামৰূপত এমাহতকৈয়ো ওপৰকাল কটাইছিল। পৰিব্ৰাজক হিচাপে হিউৱেন চাঙে তেওঁৰ “চি-য়ু-কি” (si-yu-ki) নামৰ গ্ৰন্থত ভাৰতবৰ্ষৰ বিষয়ে এটি বৃত্তান্ত লিখি থৈ গৈছিল। এই গ্ৰন্থত তেওঁ কামৰূপৰ বিষয়েও এটি বিৱৰণি লিখিছিল। সেই টোকাৰ পৰা প্ৰাচীন কামৰূপ তথা ভাস্কৰবৰ্মনৰ ৰাজত্বকালৰ বিষয়ে ভালেমান কথা জানিব পাৰি। হিউৱেন চাঙে লিখিছে যে কামৰূপ ৰাজ্যৰ মাটি-কালিৰ পৰিমাণ প্ৰায় ১০,০০০ লী (১৭০০ মাইল) আৰু ৰাজধানী প্ৰাগজ্যোতিষপুৰৰ কালি ৩০ লী (৬ মাইল) আছিল। লী হ'ল পুৰণি চীনত দূৰত্ব বুজাবলৈ আৰু মাটি-বাৰী জোখ মাপ কৰিবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা একক। ইয়াৰ ভূমিভাগ দ, সাৰুৱা আৰু এইবোৰত নিয়মিতভাৱে খেতি কৰা হৈছিল। ইয়াত নাৰিকল আৰু কঠাল প্ৰচুৰ পৰিমানে পোৱা গৈছিল। নগৰ সমূহত পানী যোগানৰ বাবে নৈৰ পৰা নলা খান্দি লৈ যোৱা হৈছিল। কামৰূপৰ জলবায়ু স্বাস্থ্যকৰ আছিল। বৰ গৰমো নাছিল বা বৰ ঠাণ্ডাও নাছিল। মানুহবোৰৰ ব্যৱহাৰ পাতি অতি সৰল আৰু ভদ্ৰ আছিল। তেওঁলোক চুটি-চাপৰ আৰু গাৰ ৰং মলিয়ন আৰু হালধীয়া ৰঙৰ আছিল। তেওঁলোকৰ ভাষা মধ্যভাৰতৰ ভাষাতকৈ বেলেগ আছিল। তেওঁলোকৰ স্মৃতিশক্তি প্ৰখৰ আৰু অধ্যয়নত বৰ মন আছিল। কামৰূপৰ মানুহে বিভিন্ন দেৱ-দেৱীৰ পূজা কৰিছিল আৰু দেৱতাৰ উদ্দেশ্যে যজ্ঞাদি কাৰ্য্য কৰিছিল। এই দেশত বৌদ্ধ ধৰ্মৰ প্ৰভাৱ নাই বুলিও ক'ব পাৰি। যি সকলে বৌদ্ধধৰ্মত বিশ্বাস কৰে তেওঁলোকে গোপনেহে তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনা সম্পন্ন কৰে। কামৰূপৰ দক্ষিণ-পূব ছোৱাত বহুতো হাতী পোৱা গৈছিল। হিউৱেন চাঙ কামৰূপ সম্পৰ্কীয় বিৱৰণত আৰু কৈছে যে ৰজা বৰ বিদ্যোৎসাহী আছিল আৰু ৰজাক দেখি প্ৰজা সকলো শিক্ষাৰ প্ৰতি আগ্ৰহী হৈছিল। ৰজা নিজে বৌদ্ধ নাছিল যদিও তেওঁ বিদ্বান বৌদ্ধ ভিক্ষুক পণ্ডিত সকলৰ প্ৰতি সন্মান প্ৰদৰ্শন কৰিছিল। কিছু বঢ়া-টুটা হ'লেও হিউৱেন চাঙৰ বিৱৰণি অসম বুৰঞ্জীৰ এক উল্লেখযোগ্য উপাদান হিচাপে চিহ্নিত হৈ আছে।

কুমাৰ ভাস্কৰ বৰ্মনৰ ৰাজত্বকালচোৱাত কামৰূপ ৰাজ্যখন উত্তৰ ভাৰতৰ ৰাজনীতিৰ সৈতে জড়িত হোৱাৰ সুযোগ ঘটিছিল। সেই কালত উত্তৰ ভাৰতত চাৰিটা ৰাজশক্তি পৰাক্ৰমী হৈ উঠিছিল।

এই শক্তিকেইটা আছিল থানেশ্বৰৰ পুৰুষভূতি বংশৰ বৰ্দ্ধন সকল, কনৌজৰ মৌখৰী সকল, মালৱাৰৰ গুপ্তৰজা দেংগুপ্ত আৰু গৌড়ৰ ৰজা শশাংক। ইতিমধ্যে বৈবাহিক সম্পৰ্কেৰে বৰ্দ্ধন সকল আৰু মৌখৰী সকলৰ মাজত মিত্ৰতা স্থাপিত হৈছিল। ইয়াৰ বিপৰীতে তেতিয়া দেৱগুপ্ত আৰু শশাংক এক গোট হৈছিল। তাৰ পিছতে দেৱগুপ্তই মৌখৰী ৰাজ গ্ৰহ বৰ্মন মৌখৰীক বধ কৰি তেওঁৰ পত্নী ৰাজশ্ৰীক বন্ধী কৰি কাৰাগাৰত ৰাখিছিল। ইপিনে শশাংকই বৰ্দ্ধন ৰজা ৰাজ্যবৰ্দ্ধনৰ বিৰুদ্ধে দেংগুপ্তক সহায় কৰিবলৈ আহি ৬০৬ খৃঃত ৰাজ্যবৰ্দ্ধনক বধ কৰিলে। তেতিয়া ৰাজবৰ্দ্ধনৰ ভায়েক হৰ্ষবৰ্দ্ধন একেলগে কনৌজ আৰু থানেশ্বৰ এই দুয়োখন ৰাজ্যৰ ৰজা হৈছিল।

সিংহাসনত উঠিয়েই হৰ্ষবৰ্দ্ধনে ভাতৃহন্তা শশাংকৰ ওপৰত প্ৰতিশোধ লোৱাৰ কাৰণে সাজু হৈছিল। ইফালে ভাস্কৰ বৰ্মনেও শশাংকৰ ৰাজ্যত অন্তৰ্ভুক্ত হোৱা কামৰূপ ৰাজ্যৰ অংশ পুন্ডবৰ্দ্ধন উদ্ধাৰ কৰিবলৈ সুযোগ বিচাৰি আছিল। হৰ্ষবৰ্দ্ধন লগত ইতিমধ্যে তেওঁ এক মিত্ৰতাও স্থাপন কৰিছিল। পৰিস্থিতিৰ সুযোগ বুজি ভাস্কৰ বৰ্মনে এক বিশাল বাহিনী লৈ শশাংকৰ ৰাজ্য গৌড় আক্ৰমণ কৰিলে। ভাস্কৰৰ সৈন্যৰ আগত তিষ্ঠিব নোবাৰি শশাংকৰ ভয়তে ৰাজধানী কৰ্ণ-সুৱৰ্ন এৰি উৰিয়ালৈ পলাই গৈছিল। তাতে হৰ্ষবৰ্দ্ধনৰ সৈন্যই শশাংকক বধ কৰিলে। এইদৰে ভাস্কৰবৰ্মনে পুন্ডবৰ্দ্ধন আৰু ৰাজধানী কৰ্ণ-সুৱৰ্ন অধিকাৰ কৰি লৈছিল। কামৰূপৰ হেৰুৱা অঞ্চল এইদৰে উদ্ধাৰ কৰি কৰ্ণসুৱৰ্নৰ যুদ্ধ শিবিৰৰ পৰাই ভাস্কৰ বৰ্মনে ব্ৰাহ্মণসকলক মাটিদান কৰি এখন তামৰ ফলি লিখাইছিল। এই ফলিখনেই বিখ্যাত নিধানপুৰৰ তামৰ ফলি। এই ফলিখন চিলেট জিলাৰ নিধানপুৰ নামৰ গাঁও এখনত উদ্ধাৰ হৈছিল বাবে ইয়াৰ নাম হৈছিল নিধানপুৰৰ তামৰ ফলি।

হিউৱেন চাঙ কামৰূপত থকা সময়ত হৰ্ষবৰ্দ্ধন গঞ্জামৰ দক্ষিণ অঞ্চলত যুদ্ধত ব্যস্ত আছিল। অভিযান সামৰি (৬৪৩খৃঃত) হৰ্ষবৰ্দ্ধন নিজ ৰাজ্যলৈ উভতি আহিছিল। উভতি আহি তেওঁ গম পালে যে হিউৱেন চাঙ কামৰূপৰ ৰজা ভাস্কৰ বৰ্মনৰ অতিথি হৈ আহে। সেয়ে হৰ্ষবৰ্দ্ধনে তেওঁৰ ৰাজ্যলৈ হিউৱেন চাঙক তুৰন্তে মাতি পঠিয়ালে। ভাস্কৰ বৰ্মনে তেতিয়া উত্তৰ দিছিল যে তেওঁ (হৰ্ষই) তেওঁৰ (ভাস্কৰ বৰ্মনৰ) মূৰটোহে নিব পাৰিব। কিন্তু তেওঁৰ ধৰ্মপতিক নিব নোৱাৰিব। তেতিয়া হৰ্ষই উত্তৰ দিলে যে তুৰন্তে কটকীৰ হাতত তেওঁৰ মূৰটোকে দি দিয়ক। কথা বিষম দেখি ভাস্কৰ বৰ্মনে নিজে হিউৱেন চাঙক লগত লৈ কনৌজ অভিমুখে যাত্ৰা কৰিলে। এই যাত্ৰাত ভাস্কৰবৰ্মনে ২০,০০০ হাতী আৰু ৩০,০০০ ৰণতৰীৰ এটি বিশাল বাহিনী লৈ

গৈছিল। কজুগৃহ বা কাজুৰগিৰা (ৰাজমহল অঞ্চল) নামৰ ঠাইত এই বাহিনী উপস্থিত হ'লগৈ। হৰ্ষবৰ্দ্ধনক ভাস্কৰবৰ্মনে সেই ঠাইতে লগ ধৰিলেগৈ। ইয়াৰ পাছতে হিউৱেন চাঙৰ সন্মানাৰ্থে হৰ্ষবৰ্দ্ধনে কনৌজত এখন ধৰ্ম মহামেলৰ আয়োজন কৰিছিল। এই মহামেললৈ ভাস্কৰবৰ্মনকো নিমন্ত্ৰণ জনোৱা হৈছিল। এই মহামেলৰ স্থানলৈ হিউৱেন চাঙক লৈ ভাস্কৰ বৰ্মন আৰু হৰ্ষবৰ্দ্ধনে বিশাল শোভাযাত্ৰা কৰি আগুৱাই গৈছিল। শোভাযাত্ৰাৰ একেবাৰে সমুখত বুদ্ধৰ বৃহৎ মূৰ্তি এটা লৈ নিয়া হৈছিল। হৰ্ষবৰ্দ্ধনে তেওঁৰ সমদলটোৰ নেতৃত্ব দিছিল আৰু তেওঁ নিজকে ইন্দ্ৰৰ ৰূপত সজ্জিত কৰি ৰাজছত্ৰ ধাৰণ কৰিছিল। ভাস্কৰ বৰ্মনেও তেওঁৰ সমদলৰ নেতৃত্ব দি ব্ৰহ্মাৰ সাজেৰে সজ্জিত হৈ পতাকা উৰুৱাই গৈছিল। এই শোভাযাত্ৰাত হৰ্ষবৰ্দ্ধনে ভাস্কৰবৰ্মনক এগৰাকী বন্ধু ৰজাৰ দৰে মৰ্যাদা দিছিল। আনকি হৰ্ষবৰ্দ্ধনে নিজৰ জোৱায়েক দক্ষিণ ভাৰতৰ ৰজা ধ্ৰুৱভট্টতকৈয়ো কামৰূপ ৰাজ কুমাৰ ভাস্কৰ বৰ্মনকহে বেছি আদৰ সাদৰ কৰিছিল।

২১ দিনীয়া মহামেল শেষ হ'লত হিউৱেন চাঙে দুয়োগৰাকী ৰজাৰ পৰা বিদায় লৈ চীনলৈ উভতি যোৱাৰ কাৰণে সাজু হৈছিল। হৰ্ষবৰ্দ্ধনে হিউৱেন চাঙলৈ বহুতো উপহাৰ আগবঢ়াইছিল। কামৰূপ ৰাজ কুমাৰ ভাস্কৰ বৰ্মনেও বহুতো উপহাৰ আগবঢ়াইছিল। কিন্তু হিউৱেন চাঙ ভাস্কৰ বৰ্মনৰ পৰা ৰ'দ-বৰষণৰ পৰা ৰক্ষা পাব পৰা নোমযুক্ত এটা চামৰাৰ টুপীহে গ্ৰহণ কৰিছিল। ওভতনি যাত্ৰাত হিউৱেন চাঙে ৮০০ ঘোৰাৰ পিঠি বোজাই কৰি বৌদ্ধ ধৰ্ম সম্পৰ্কীয় পুথি-পাজি চীন দেশলৈ কঢ়িয়াই নিছিল। ইয়াৰ পিছতে ভাস্কৰ বৰ্মন নিজ ৰাজ্য কামৰূপলৈ ঘূৰি আহিছিল। এইদৰে প্ৰায় ৫৬ বছৰ ৰাজত্ব কৰাৰ পিচত ৬৫০ খৃঃত ভাস্কৰ বৰ্মনৰ মৃত্যু হৈছিল। তেওঁৰ ৰাজত্বকালছোৱাত হিউৱেন চাঙৰ কামৰূপলৈ আগমন আৰু উত্তৰ ভাৰতৰ ৰাজনীতিত তেওঁ যি মৰ্য্যদাপূৰ্ণ স্থান লাভ কৰিছিল সি সচাকৈয়ে প্ৰাচীন অসমৰ ইতিহাসত এটি সোনালী পৃষ্ঠা হিচাপে জিলিকি থাকিব। □

আলোচ্য গ্ৰন্থসমূহঃ

১. কামৰূপাধিপতি মহাৰাজাধিৰাজ কুমাৰ ভাস্কৰ বৰ্মন— ড° গজেন্দ্ৰ অধিকাৰী।
২. হিউৱেন চাং— ড° কৈলাস ভট্টাচাৰ্য। (অসমীয়া অনুবাদ)
৩. A History of Assam – Sir E.A.Gait.
৪. অসম দেশৰ বুৰঞ্জী— ড° লক্ষী দেৱী।

ৰেণেছাঁ মানৱ মাইকেল এঞ্জেল’ দা ডিভাইন ওৱান

ড° কমলেশ্বৰ ঠাকুৰীয়া

অৱসৰপ্ৰাপ্ত সহযোগী অধ্যাপক

অসমীয়া বিভাগ

জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়, বকো

ৰেণেছাঁ বা নৱজাগৰণ মানৱ সভ্যতাৰ ইতিহাসৰ এক স্বৰ্ণমণ্ডিত যুগ। ধৰ্ম আৰু গীৰ্জাৰ মধ্যযুগীয় অনুশাসনৰ পৰিধিভাঙি মানুহে এই সময়তে আধুনিক যুগত প্ৰৱেশ কৰে।

ইউৰোপত সৃষ্টি হোৱা নৱজাগৰণৰ প্ৰাণকেন্দ্ৰ আছিল ইটালীৰ শিল্প, সাহিত্য, সংস্কৃতিৰ পীঠস্থান ফ্ল’ৰেঞ্চ চহৰ। পৰৱৰ্তী সময়ত ৰাজনীতি, অৰ্থনীতি, ধৰ্ম, দৰ্শন, বিজ্ঞান আদি সকলো দিশতে ইয়াৰ প্ৰভাৱ পৰে যদিও ই কেন্দ্ৰীভূত হৈছিল ‘ভিজুৱেল আৰ্ট’ অৰ্থাৎ চিত্ৰ, ভাস্কৰ্য আৰু স্থাপত্য শিল্পৰ ওপৰত। স্থাপত্য আৰু ভাস্কৰ্য জনপ্ৰিয় হৈছিল যদিও ৰেণেছাঁৰ প্ৰথম সূত্ৰপাত হয় চিত্ৰশিল্পৰ জৰিয়তে।

ৰেণেছাঁ যুগৰ দোকমোকালিতে ফ্ল’ৰেঞ্চত তিনিগৰাকী বিস্ময়কৰ প্ৰতিভাসম্পন্ন শিল্পীৰ জন্ম হৈছিল। তেওঁলোক আছিল লিঅ’নাৰ্ড-দা-ভিন্সি, মাইকেল এঞ্জেল’ আৰু ৰাফেল। লিঅ’নাৰ্ড-দা-ভিন্সি আছিল সৰ্বকালৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ চিত্ৰকৰ। তেওঁ সমসাময়িক কালৰ প্ৰায় সকলো প্ৰকাৰ বিদ্যাকে জানিছিল। ৰাফেল আছিল এগৰাকী চিত্ৰকৰ, ভাস্কৰ্যবিদ আৰু কবি। মাইকেল এঞ্জেল’ আছিল শ্ৰেষ্ঠ ভাস্কৰ্যবিদ, চিত্ৰকৰ, স্থপতিবিদ আৰু এগৰাকী মহান কবি। সেই যুগৰ ধাৰণা অনুসৰি মাথো এটা বিদ্যাত পাৰ্গত হ’লেই পূৰ্ণমানৱ বুলি ধৰিলোৱা হোৱা নাছিল। কিন্তু বহুমুখি প্ৰগাঢ় প্ৰতিভাৰ কাৰণে এই দিগ্গজ শিল্পীকেইগৰাকীক পূৰ্ণমানৱ বুলি অভিহিত কৰা

হৈছিল। মাইকেল এঞ্জেল’ৰে চিত্ৰ, ভাস্কৰ্য আৰু স্থাপত্য উভয় ক্ষেত্ৰতে বিচক্ষণ দক্ষতা প্ৰদৰ্শন কৰি পৃথিৱীত অম্লান কৃতিত্ব ৰাখি থৈ গৈছে।

পৃথিৱীৰ যি তিনিটা সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ ভাস্কৰ্য— পিয়োটো, ডেভিড আৰু ম’জেছ; সেই আটাইকেইটাৰ স্ৰষ্টা মাইকেল এঞ্জেল’। তদুপৰি ছিষ্টিন ছেপেলৰ চিত্ৰকলাই তেওঁক শিল্পজগতত অমৰ কৰি ৰাখিছে। মাইকেল এঞ্জেল’ৰে সৃষ্টি কৰ্মত যিদৰে অসীম ধৈৰ্য্য, অমানুসিক পৰিশ্ৰম আৰু গভীৰভাৱে আত্মনিয়োগ কৰিছিল তাৰ তুলনা শিল্প জগতত পাবলৈ টান। বৈচিত্ৰ্যময়তাৰ ব্যাপ্তি তথা বিস্তৃতিৰ বাবে তেওঁক ‘ৰেণেছাঁ মানৱ’ বুলি কোৱা হয়। জীৱদ্দশাতেই তেওঁক ‘ইল ডেভিনো’ বা ‘দা ডিভাইন ওৱান’ অৰ্থাৎ ঐশ্বৰিক বোলা হৈছিল।

মাইকেল এঞ্জেল’ৰ ক্ষুদ্ৰ বেঙ্ক ব্যৱসায়ী দেউতাক লুডোভিকো দা লিঅ’নাৰ্ড’ বুওনৰোটি সিমনিৰ ব্যৱসায় পৰি অহাত ফ্ল’ৰেঞ্চ এৰি টাষ্কেনিলৈ যায় আৰু এগৰাকী চৰকাৰী প্ৰশাসনিক বিষয়া হিচাপে কাম কৰে। তাতেই ১৪৭৫ খ্ৰীষ্টাব্দৰ ৬ মাৰ্চ তাৰিখে কেপ্ৰেচি নামৰ গাঁৱত মাইকেল এঞ্জেল’ৰ জন্ম হয়। বৰ্তমান কেপ্ৰেচি গাঁৱৰ নাম কেপ্ৰেচি মাইকেল এঞ্জেল’। মাইকেল এঞ্জেল’ৰ সম্পূৰ্ণ নাম মাইকেল এঞ্জেল’ দা লুডাভিকো বুওনৰোটি চিমোনি। জন্মৰ কেই মাহমান পিছতে মাক ফ্ৰেন্সেচকো দা নেৰি ডোলমিনিয়াটো দা প্লেনা অসুস্থ হৈ পৰাত ফ্ল’ৰেঞ্চলৈ পৰিয়ালটি

উভতি আহে। মাইকেল এঞ্জেল'ৰ ৬ বছৰ বয়সত মাকৰ মৃত্যু হয়। দেউতাকে তেওঁক এগৰাকী ধাত্ৰীৰ তত্ত্বাৱধানত ৰাখিলে যাৰ গৃহস্থই পাথৰৰ খনিত কাম কৰিছিল। দেউতাকে বিচাৰিছিল সন্তানে পঢ়া-শুনা কৰি ব্যৱসায় কৰাটো কিন্তু মাইকেল এঞ্জেল'ৰ পঢ়াৰ প্ৰতি অকনো আগ্ৰহ নাছিল। ভাল পাইছিল ছবি আঁকিহে। দেউতাকে ছবি আঁকাটো সম্ভ্ৰান্ত পৰিয়ালৰ কাম নহয় বুলি বিবেচনা কৰিছিল, কিন্তু পুতেকৰ আগ্ৰহ নেওচা দিব নোৱাৰি শিল্পী ডোমেনিকো গিৰলাণ্ডাইওৰ ষ্টুডিঅ'ত নাম ভৰ্তিৰ অনুমতি দিয়ে। তেতিয়া মাইকেল এঞ্জেল'ৰ বয়স ১৩ বছৰ। ১৪ বছৰ বয়সতে তেওঁ এগৰাকী পাৰিতোষিকপ্ৰাপ্ত শিল্পী হিচাপে স্বীকৃতি পায়।

চিত্ৰকলাতকৈ ভাস্কৰ্যশিল্পৰ প্ৰতি মাইকেল এঞ্জেল'ৰ আগ্ৰহ আছিল অধিক। শিশুকালৰ পৰা হাতুৰী-বঁটালী আৰু পাথৰৰ সৈতে খেলি ডাঙৰ হোৱা মাইকেল এঞ্জেল'ৰ ৰক্ত প্ৰবাহত নিহিতহৈ গৈছিল পাথৰৰ প্ৰতি এক অনাবিল প্ৰেম। গিৰলাণ্ডাইও মাইকেল এঞ্জেল'ৰ চিত্ৰ অঙ্কনৰ দক্ষতা দেখি অন্য প্ৰতিষ্ঠানত যোগদান কৰিবলৈ উপদেশ দিয়ে। এনে সময়তে ফ্ল'ৰেঞ্চৰ বিখ্যাত কলা পৃষ্ঠপোষক চহকী মেডিছি পৰিয়ালৰ লৰেঞ্জো দা মেডিছি ২য় গিৰলাণ্ডাইওৰ ওচৰত দুজন ছাত্ৰ বিচাৰে। গিৰলাণ্ডাইও ফ্ৰান্সেকো থানাচি আৰু মাইকেল এঞ্জেল'ক লৰেঞ্জো দা মেডিছিৰ ওচৰলৈ পঠায়। তাত মাইকেল এঞ্জেল'ৰে মেডিছিৰ হিউমেনিষ্ট একাডেমিত দেশৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ শিল্পী বাৰ্টোল্ডোৰ ওচৰত অধ্যয়ন কৰাৰ সুযোগ পায় আৰু মূৰ্তিকলাৰ সকলো জ্ঞান অৰ্জন কৰি এগৰাকী কৃতবিদ্য ভাস্কৰ্যবিদ হৈ উঠে। তেওঁৰ শিল্প প্ৰতিভাৰ বিষয়ে জানিব পাৰি লৰেঞ্জোই নিজৰ ৰাজপ্ৰসাদত থাকিবলৈ নিমন্ত্ৰণ কৰে। এনেকৈয়ে ৰাজপ্ৰসাদত মিলিত হোৱা সেই সময়ৰ প্ৰমুখ দাৰ্শনিক, সাহিত্যিক চিন্তানায়কসকলৰ সংস্পৰ্শলৈ আহে আৰু তাৰ প্ৰভাৱ তেওঁৰ চিন্তা আৰু কাৰ্যত প্ৰতিফলিত হয়।

মেডিছি পৰিয়ালত থকা সময়তে মাইকেল এঞ্জেল'ই 'মেডোনা অব্ দা ষ্টেয়াৰ্চ' আৰু 'দা বেটল অব চেণ্টোৰ্চ' নিৰ্মাণ কৰে। তেতিয়া তেওঁৰ বয়স ১৭ বছৰ। স্বভাৱ আছিল পোনপতীয়া। 'দা বেটল অব চেণ্টোৰ্চ' নিৰ্মাণৰ সময়ত পিত্ৰো টোৰিগিয়ানো নামৰ ঈৰ্ষাপৰায়ণ বন্ধু এজনৰ আঘাতত মাইকেল এঞ্জেল'ৰ নাকটো বেঁকা হৈ যায়।

১৪৯২ খ্ৰীষ্টাব্দত লৰেঞ্জো দা মেডিছি ২য়ৰ মৃত্যু ঘটৰ ফলত মেডিছিৰ পৃষ্ঠপোষকতা, সুৰক্ষা আৰু সংৰক্ষণৰ অভাৱত শিল্পীগৰাকীৰ জীৱন কষ্টকৰ হৈ উঠে। লৰেঞ্জোৰ উত্তৰাধিকাৰী পিয়ৰ' দা মেডিছিৰে ৰাজপ্ৰসাদত থাকিবলৈ কয় যদিও মাইকেল এঞ্জেল'ৰে একাডেমি ত্যাগ কৰি পিতৃগৃহলৈ ঘূৰি আহে। পিছৰ

বছৰত তেওঁ 'সান্তা মাৰিয়া দেল সান্তো স্পিৰিটো চাচ'ত পোলিক্ৰোম কাঠেৰে তৈয়াৰী এটি ত্ৰুচবিদ্ধ যীশুৰ মূৰ্তি উপহাৰ দিয়ে। এই কামত আত্মত হৈ চাৰ্চৰ ফাডাৰে তেওঁক চাৰ্চৰ হস্পিতাললৈ অহা ৰোগীৰ মৃতদেহৰ শৰচ্ছেদ কৰিবলৈ অনুমতি দিয়ে, যিটো এগৰাকী মূৰ্তিকাৰৰ বাবে নিতান্ত জৰুৰী। সেই কাৰণে মাইকেল এঞ্জেল' নিৰ্মিত প্ৰতিকৃতিসমূহৰ দেহৰ গঠন, হাড়, পেলীবছলতা তথা শৰীৰৰ শিৰাসমূহৰো দৃষ্টিনন্দন উপস্থাপন দেখা যায়। বহুসময়ত দৰ্শক বিমুঢ়হৈ পৰে সেয়া প্ৰকৃততে শিলত কটা ভাস্কৰ্য নে ৰংতুলিকাৰ ছবি!

'হ'লি স্পিৰিট' নামৰ চাৰ্চৰ কাৰণে মাইকেল এঞ্জেল'ক কাঠেৰে যীশুৰ এটি ইমেজ তৈয়াৰ কৰিবলৈ দিয়া হৈছিল। তাৰ বাবে সহায় লোৱা যুৱ ম'ডেলগৰাকীৰ কাম শেষ নোহোৱাতেই আকস্মিকভাৱে মৃত্যু হয়। মাইকেল এঞ্জেল'ই শেষ বাৰৰ কাৰণে গভীৰভাৱে মৃতদেহৰ মুখমণ্ডল নিৰীক্ষণ কৰা বাবে মৃতদেহ সংকাৰ কৰাত ১২ ঘণ্টা পলমহৈ যায়। এই কথা চাৰ্চৰ পোপে জানিছিল কিন্তু কোনো বাধা আৰোপ কৰা নাছিল। ইয়াৰ পিছত তেওঁ এটি মাৰ্বল পাথৰৰ হাৰকিউলিচৰ মূৰ্তি সাজে আৰু মূৰ্তিটো ফ্ৰান্সলৈ পঠোৱা হয়। মাইকেল এঞ্জেল'ৰ জীৱিত কালত বিদেশলৈ পঠোৱা এইটোৱে প্ৰথম ভাস্কৰ্য। সেই সময়তে পিয়ৰ' দা মেডিছিৰে তুয়াৰৰ এটি মূৰ্তি তৈয়াৰ কৰিবলৈ দিয়ে। এনেদৰেই মাইকেল এঞ্জেল'ৰ মেডিছি পৰিয়ালত পুনৰ প্ৰৱেশ ঘটে। ক্ৰমে ফ্ল'ৰেঞ্চৰ ৰাজনৈতিক অস্থিৰতা বাঢ়ি আহে। ফাল্চে ফ্ল'ৰেঞ্চ আক্ৰমণ কৰিবলৈ উদ্যত হোৱাত যুদ্ধৰ আশঙ্কা ঘণীভূত হয়। ১৪৯৪ খ্ৰীষ্টাব্দত মাইকেল এঞ্জেল'ই ফ্ল'ৰেঞ্চ এৰি পলাই গৈ প্ৰথমে ভেনিচ আৰু পিছত বোলোগ্নাত আশ্ৰয় লয়, তাতে কিছু মূৰ্তি আৰু 'চেণ্ট পেট্ৰোনিয়াৰ' বিচলিকাৰ ভাস্কৰ্য অধ্যয়ন কৰে।

ইতিমধ্যে ফ্ৰান্সে ফ্ল'ৰেঞ্চ দখল কৰি মেডিছিসকলক বহিস্কাৰ কৰে। সেই বছৰৰে শেষত অষ্টম চাৰ্লচৰ পৰাজয়ত ফ্ল'ৰেঞ্চৰ ৰাজনৈতিক বাতাবৰণ স্থিতিশীল হয়। মাইকেল এঞ্জেল' ফ্ল'ৰেঞ্চলৈ ঘূৰি আহে। ফ্ল'ৰেঞ্চত ধাৰ্মিক নেতা ছাভানোৰোলাৰ উত্থান ঘটে। ছাভানোৰোলা চৰকাৰৰ পৰা কোনো কাম নোপোৱাত মাইকেল এঞ্জেল' মেডিছিৰ একাডেমিলৈ উভতি যায়। তাত 'চেণ্ট ব্যাপিষ্ট' আৰু 'স্লিপিং কিউপিড'ৰ ভাস্কৰ্য তৈয়াৰ কৰে। লৰেঞ্জো দা পিয়ৰ'ফ্ৰান্সিচকোই তেওঁক 'স্লিপিং কিউপিড'ক এনেকৈ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ উপদেশ দিয়ে যাতে ভাস্কৰ্যটি মাটিৰ তলৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰা প্ৰাচীন মূৰ্তি যেন লাগে আৰু ৰোমত বেছি দামত বিক্ৰী হয়। মাজতে ব্যৱসায়ী এজনে দুয়োকে ঠগি মূৰ্তিটো লৈ যায়। শেষত মূৰ্তিটো পৰেগৈ কাৰ্ডিনেল ৰাফেলে ৰিয়াৰিয়োৰ হাতত। মূৰ্তিটো

প্ৰচীন নহয় বুলি বুজিব পাৰি তেওঁ ক্ষোভিত হ'ল যদিও তাৰ কাৰিকৰী সৌন্দৰ্য দেখি ইমানেই মোহিত হ'ল যে, মাইকেল এঞ্জেল'ক ৰোমলৈ মাতি পঠালে।

১৪৯৬ খ্ৰীষ্টাব্দত মাইকেল এঞ্জেল' ৰোমত উপস্থিত হয়। ৰোমত তেওঁ বহু কাম পালে। তাৰ ভিতৰত আটাইতকৈ উল্লেখযোগ্য হ'ল— 'পিয়েটা'। ফৰাচী ৰাষ্ট্ৰদূত কাৰ্ডিনেল জন ডব্লেয়চ লাগৰোলাচৰ পৃষ্ঠপোষকতাত ১৪৯৭ খ্ৰীষ্টাব্দত পিয়েটাৰ নিৰ্মাণ কাৰ্য আৰম্ভ হয়। মাৰ্বেলেৰে তৈয়াৰী এই ভাস্কৰ্যটিত দেখা যায় ত্ৰুচৰ পৰা নমোৱা যীশুৰ মৃতদেহ কোলাতলৈ মা মেৰীয়ে সকলো জাগতিক চিন্তা-ভাৱনা পাহৰি গভীৰ শোকত আচ্ছন্নহৈ নিৰ্মলিত নেত্ৰে চাই আছে তেওঁৰ প্ৰাণহীন পুত্ৰৰ মুখৰ পিনে। এজন ৩৩ বছৰীয়া সন্তানৰ মাতৃ হিচাপে মেৰীৰ বয়স যথেষ্ট কম অথচ ভঙ্গিমাটিৰ মাজেৰে শোকস্তৰ্ক মাতৃৰ আচৰ্যকৰ এক প্ৰতিচ্ছবি জীৱন্ত হৈ উঠিছে। বৰ্তমান ভেটিকান চহৰৰ পিটাৰ্চ বেচিলিকাত থকা পিয়েটা দৰ্শকৰ বাবে মুকলি কৰি দিয়াৰ লগে লগে মাইকেল এঞ্জেল'ৰ যশস্যা আৰু খ্যাতি দশোদিশ বিয়পি পৰে। শিল্পীৰ বয়স তেতিয়া ২৪ বছৰ। পিয়েটাৰ অভূতপূৰ্ব নিৰ্মাণ কাৰ্য দেখি কিছু লোকে মন্তব্য কৰিলে যে, ফ্ল'ৰেঞ্চৰ কোনো কলাকাৰে এনে কাম কৰিব নোৱাৰে, নিশ্চয় কোনো মিলানৰ কলাকাৰ হ'ব। শুনি মাইকেল এঞ্জেল'ৰ খং উঠিল আৰু ৰাতি হাতুৰী-বাঁটালী লৈ ভাস্কৰ্যটিৰ গাত লিখি থৈ আহিল—'মাইকেল এঞ্জেল' বোনাৰাট্টি ফ্ল'ৰেনটিনাচ ফেচিবাট' অৰ্থাৎ মাইকেল এঞ্জেল' বোনাৰাট্টি ফ্ল'ৰেনটাইনে তৈয়াৰ কৰে। মাইকেল এঞ্জেল'ৰ এইটোৱেই একমাত্ৰ সৃষ্টি য'ত তেওঁ নিজৰ নাম খেদিত কৰিছে।

নগৰ ৰাজ্য ফ্ল'ৰেঞ্চৰ ৰাজনৈতিক বতাহ পুনৰ উদ্ভূত হৈ উঠে। নৱ-জাগৰণৰ মানৱতাবাদী আদৰ্শৰ বিৰোধীতা কৰাৰ অপৰাধত ইতিমধ্যে অত্যাচাৰী হৈ উঠা ছাবানোৰোলাক জনগণে ফাঁচীকাঠত ওলেমাই অৰ্ধমৃত অৱস্থাতে পুৰি মাৰে। ফ্ল'ৰেঞ্চত প্ৰজাতন্ত্ৰ প্ৰতিষ্ঠা হয় আৰু পিয়েৰ' চোডিনি শাসন কৰ্তা নিযুক্ত হয়। পাঁচ বছৰৰ অন্তত ১৪৯৯ খ্ৰীষ্টাব্দত মাইকেল এঞ্জেল ফ্ল'ৰেঞ্চলৈ ঘূৰি আহে। চহৰৰ শক্তিশালী ব্যৱসায়ী সংঘ গিল্ড অব হোল্ড'ৰ কনচালসকলে মাইকেল এঞ্জেল'ক ডেভিডৰ এটি ভাস্কৰ্য নিৰ্মাণৰ দায়িত্ব অৰ্পণ কৰে। আগন্তিনো দা ডুচো, ডোনাতেল্লো আদি কেইবাজনো শিল্পীয়ে কাম কৰি আধাতে এৰি দিয়া প্ৰায় চল্লিশ বছৰে পৰিত্যক্ত অৱস্থাত থকা বিশালাকায় পাথৰ এটুকুৰা মাইকেল এঞ্জেল'ই নিৰ্বাচন কৰি ল'লে। মানুহে ইয়াক 'জ'য়েন্ট' বুলি কৈছিল আৰু ভাবিছিল যে বিসংগতিপূৰ্ণ এই পাথৰখণ্ড নষ্ট হৈ গৈছে, ইয়াৰ পৰা কোনোৱে একো তৈয়াৰ কৰিব নোৱাৰে। মাইকেল এঞ্জেল'ই

সেই গগুণলীয়া পাথৰ টুকুৰাৰ পৰাই প্ৰায় ১৭ ফুট উচ্চতা আৰু ৫ টন ওজনৰ ডেভিডৰ মূৰ্তি তৈয়াৰ কৰে।

ডেভিড এটি বাইবেলৰ চৰিত্ৰ যি গুলতি আৰু শিলৰ সহায়ত দানবীয় গোলিথক পৰাস্ত কৰিছিল। মাইকেল এঞ্জেল'ৰ আগতে দোনাতেল্লো, ভেৰোচ্ছিঅ' আদি শিল্পীয়ে ডেভিডৰ প্ৰতিমূৰ্তি তৈয়াৰ কৰিছে যদিও সেয়া আছিল আকাৰত সৰু, অস্ত্ৰেৰে আবৃত অল্লবয়স্ক বালক, কিন্তু মাইকেল এঞ্জেল'ৰ ডেভিড সম্পূৰ্ণ নগ্ন যুৱক আৰু সুঠাম দেহৰ অধিকাৰী, ফলত পুৰুষোচিত সৌন্দৰ্যৰ আধাৰ হৈ উঠিছে। তেজোদীপ্ত শৰীৰ আৰু মুখভঙ্গিত দেখা যায় দৃঢ় আত্মবিশ্বাস আৰু কিছু বেপোৰোৱা অথচ শান্তভাৱ। পূৰ্বৰ ডেভিডৰ দৰে মাইকেল এঞ্জেল'ৰ ডেভিড যুদ্ধ বিজয়ী বীৰ হিচাপে নহয় বৰঞ্চ যুদ্ধৰ ঠিক আগৰ দৃঢ়-কঠিন উত্তেজনাৰ মুহূৰ্ত্তহে ৰূপায়িত হৈছে। ডেভিডৰ সোঁ-হাতত এটি পাথৰ আৰু বুকুৰ কাষলৈ দাঙি থকা বাওঁহাতত আছে এক গোফন। দৃষ্টি ওপৰলৈ নিবদ্ধ। মাইকেল এঞ্জেল'ই শৰীৰস্থান সম্পৰ্কে থকা সুক্ষ্ম জ্ঞানেৰে ডেভিডৰ ডিঙিৰ সোণ্ডফালে উত্তেজনাৰ সময়ত ক্ষন্তেকৰ বাবে দেখা দিয়া 'জেণ্ডলাৰ ভেনাচ'ৰ নিখুট উপস্থাপনেৰে ভাস্কৰ্যটিৰ পৌৰুষদীপ্ত নান্দনিক সৌন্দৰ্য মোহনীয় ৰূপত প্ৰকাশ কৰিছে। সোঁ-হাত, বাওঁ ভৰি আৰু মূৰটো আপেক্ষিকভাৱে ডাঙৰ। ভাস্কৰ্যটি তৈয়াৰ কৰা হৈছে ভূমিৰ পৰা ৫.১৭ মিটাৰ উচ্চতাত স্থাপন কৰিবলৈ, তেতিয়া মূৰটিটো সঠিক ৰূপত দেখা যায়। যুৱ কলাকাৰ মাইকেল এঞ্জেল'ই এই ভাস্কৰ্যটি ১৫০১ খ্ৰীষ্টাব্দৰ পৰা ১৫০৪ খ্ৰীষ্টাব্দৰ ভিতৰত তৈয়াৰ কৰে।

ভাস্কৰ্যটি উন্মোচনৰ পিছত এদিন চহৰৰ মেয়ৰ অনুচৰবৰ্গৰে সৈতে চাবলৈ আহিল। নিজকে বেচ শিল্প চমজদাৰ বুলি ভবা মেয়ৰে মন্তব্য কৰিলে যে মূৰ্তিটিৰ সকলো ঠিকেই আছে, নাকটোহে কিছু ডাঙৰ হৈছে। ওচৰতে থকা এজনে মেয়ৰে কৈছে যেতিয়া নাকটো কিছু সৰু কৰাটো ঠিক হ'ব বুলি মাইকেল এঞ্জেল'ক ক'লে। শিল্পী পুনৰ চাঙত উঠিল আৰু হাতুৰী-বাঁটালীৰ আঘাতত ডেভিডৰ নাকৰ পৰা জৰজৰকৈ পাথৰৰ গুড়ি পৰিবলৈ ধৰিলে। ভুলটো দেখুৱাই দিয়া বাবে মাইকেল এঞ্জেল'ই মেয়ৰক ধন্যবাদ জনালে। শিল্পীৰ ওপৰত বেচ এক কৰ্তৃত্ব খটোৱা হ'ল বুলি ভাবি— এইবাৰহে ঠিক হৈছে বুলি কৈ মেয়ৰ সদলবলে আঁতৰি গ'ল। ওচৰতে থকা সহযোগীজনক শিল্পীয়ে ক'লে যে, প্ৰকৃততে নাকটো সৰু কৰা হোৱা নাই, তেওঁ কাগজত বান্ধি কিছু পাথৰৰ গুড়ি লগত লৈ গৈছিল। হাতুৰী-বাঁটালী চলোৱাৰ ছলেৰে গুড়িবোৰ তললৈ পেলাই দিছিল; নাকৰ জোখ সম্পূৰ্ণ ঠিকে আছে।

ভাস্কৰ্যটি দৰ্শকৰ বাবে মুকলি কৰি দিয়া দিনটোত চহৰৰ সকলো কাম-কাজ স্তব্ধ হৈ গৈছিল। ইয়াৰ পিছত মাইকেল এঞ্জেল'

অকল ফ্ল'ৰেঞ্চতে নহয় সমগ্ৰ ইটালীতে সবাতেকৈ মহান মূৰ্তিকাৰ হিচাপে স্বীকৃতি পায়। বৰ্তমান 'একাডেমিয়া গেলেৰি'ত সুৰক্ষিত হৈ থকা ডেভিডৰ মূৰ্তিটি ফ্ল'ৰেঞ্চ প্ৰজাতন্ত্ৰৰ স্বাধীনতা আৰু নাগৰিক স্বতন্ত্ৰতাৰ প্ৰতীক হিচাপে মান্যতা দিয়া হয়।

১৫০৫ খ্ৰীষ্টাব্দত ৰোমৰ নতুন পোপ ২ য় জুলিয়াছে মাইকেল এঞ্জেল'ক ৰোমলৈ নিমন্ত্ৰণ কৰে নিজৰ সমাধি স্তম্ভ নিৰ্মাণ কৰিবলৈ। এই বৃহৎ প্ৰকল্পটোত চল্লিশটি মূৰ্তি থাকিব আৰু নিৰ্মাণ কৰিব লাগিব পাঁচ বছৰত। মাইকেল এঞ্জেল' একান্তভাৱে সমাধিগৃহ নিৰ্মাণ কাৰ্যত ব্ৰতী হ'ল। পোপ আৰু মাইকেল এঞ্জেল' দুয়োগৰাকী আছিল অতি খামখেয়ালী আৰু বদমেজাজৰ লোক। পোপে এটা কাম শেষ নোহোৱাতে শিল্পীগৰাকীক আন এটা কামত নিয়োজিত কৰে। দুয়োৰে মাজত কাজিয়াও হয়। ৰোম এৰি মাইকেল এঞ্জেল' এবাৰ ফ্ল'ৰেঞ্চলৈ গুচি আহে, কিন্তু পোপৰ ভয়ত ফ্ল'ৰেঞ্চ প্ৰশাসনে তেওঁক পুনৰ ৰোমলৈ ওভতাই পঠাইছিল। সমাধিগৃহ নিৰ্মাণত তেওঁ বৈ বৈ চল্লিশ বছৰ কটায়। এই সময়ছোৱা আছিল মাইকেল এঞ্জেল'ৰ বাবে অত্যন্ত নিৰাশাজনক সময়।

পোপৰ ঐতিহ্যমণ্ডিত এই বৃহৎ প্ৰকল্পৰ বাবে মাইকেল এঞ্জেল'ই যিবোৰ ভাস্কৰ্য সৃষ্টি কৰিছিল তাৰ ভিতৰত প্ৰসিদ্ধ আছিল 'ম'জেছ'। হাতত 'দহ আঙা'ৰ পৃষ্ঠালৈ ম'জেছক বহি থকা অৱস্থাত দেখুৱা হৈছে। কোৱা হয় ইয়াত প্ৰাণ আছে, যেন এইমাত্ৰ উঠি থিয় হ'ব। বীৰ্যবান, পেশীবহুল এই মূৰ্তি শক্তি, ক্ৰোধ, অধিকাৰ আৰু দৃঢ় সংকল্পৰ প্ৰতীক। টো-খেলা কেঁকোৰা চুলিৰ মাজেৰে মূৰৰ সন্মুখ ভাগত প্ৰকটহৈ থকা দুটা শিং, কপালত চিন্তাৰ ৰেখা, তীক্ষ্ণ দৃষ্টি আৰু বৈ-পৰা বৈশিষ্টপূৰ্ণ দাড়িৰে ভাস্কৰ্যটিত অসাধাৰণ সুক্ষ্মতা লক্ষ্য কৰা যায়। ১৫১৩ খ্ৰীষ্টাব্দৰ পৰা ১৫১৫ খ্ৰীষ্টাব্দৰ ভিতৰত তৈয়াৰ কৰা এই ভাস্কৰ্যটি ৰোমৰ চান পিয়েট্ৰো ইন ভিনকেলি 'বেচিলিকা' গীৰ্জাত আছে।

মাইকেল এঞ্জেল'ই চিত্ৰ অঙ্কন কৰাতকৈ ভাস্কৰ্য নিৰ্মাণ কৰিহে ভাল পাইছিল। তেওঁৰ ধাৰণা আছিল মানৱদেহৰ প্ৰকৃত সৌন্দৰ্য ফুটাই তুলিব পাৰি ভাস্কৰ্যতহে। পোপ জুলিয়াছে মাইকেল এঞ্জেল'ক ভেটিকান চিটিত অৱস্থিত প্ৰখ্যাত ছিষ্টিন ছেপেলৰ চিলিঙত ছবি আঁকাৰ দায়িত্ব অৰ্পণ কৰে। দৰাচলতে এই কামৰ মহত্ব বুজি বহু শিল্পীয়ে বিনাপাৰিশ্ৰমিকে ছেপেলৰ ছবি আঁকিবলৈ আগ্ৰহ কৰিছিল যদিও প্ৰতিদ্বন্দ্বী শিল্পী ব্ৰমাস্তেৰ প্ৰৰোচনাত মাইকেল এঞ্জেল'ক এই কামত নিয়োজিত কৰিবলৈ পোপ সন্মত হৈছিল। ব্ৰমাস্তে ভাবিছিল চিত্ৰশিল্পত ৰুচি নৰখা মাইকেল এঞ্জেল'ই পোপৰ নিৰ্দেশ পালন কৰিব নোৱাৰিব। পোপৰ কথাই আইন। মাইকেল এঞ্জেল' এই প্ৰস্তাৱত সন্মত হ'ল।

ছিষ্টিন ছেপেলৰ দুৱাৰ বন্ধ কৰি শিল্পী কামত নিমগ্ন হ'ল। প্ৰায় ছয় তলাৰ সমান উচ্চতা, ৩০০ ফুট দৈৰ্ঘ্য, ৫,৩৮২ বৰ্গফুট বিস্তৃত ছেপেলৰ গোলাকাৰ গম্বুজ আৰু তাৰ গোলাকাৰ চিলিং। সুউচ্চ চাঙত উঠি বিশেষ ভঙ্গিত শুই শুই শিথিল প্লাষ্টাৰত ফ্ৰেস্কো পদ্ধতিত ছবি অঙ্কন কৰাটো আছিল অতিশয় দুঃসাধ্য কাম। তেওঁ সিদ্ধান্ত ল'লে চিলিঙত আঁকিব সৃষ্টি তত্ত্বৰ অমোঘ ইতিহাস। মানৱ জাতিৰ ইতিবৃত্ত। আৰম্ভ হ'ল এক নিঃসঙ্গ মানৱৰ নিঃসঙ্গ যুদ্ধ। পাহৰি গ'ল এই বিশ্ব-সংসাৰৰ কথা, পাহৰি গ'ল নিজৰ অস্তিৰ কথা। কাৰো সৈতে কথা নাপাতে, স্নান নকৰে, দাড়ি নাকাটে, পিন্ধা কাপোৰ নসলাই; ভূতগ্ৰস্ত মানুহৰ দৰে নিজৰ মাজতে ডুবি থাকিল সকলো সময়। ১৪০৮ খ্ৰীষ্টাব্দৰ পৰা ১৪১২ খ্ৰীষ্টাব্দলৈ চাৰি বছৰৰ প্ৰাণঘাতী প্ৰচেষ্টাৰ অন্তত গীৰ্জাৰ চিলিং ভৰি উঠিল অজস্ৰ মনোমুগ্ধকৰ ছবিৰে। চিলিঙৰ ন-টি ফলকত ১৪৩ খন চিত্ৰৰ মাজেৰে স্পষ্টহৈ উঠিল—ঈশ্বৰে সৃষ্টি কৰিছে এই জগত। বাইবেলৰ কাহিনী অনুসৰি সমগ্ৰ মানৱ জাতিৰ ইতিবৃত্ত। সৰ্বসাধাৰণৰ বাবে ছেপেলৰ দুৱাৰ খুলি দিয়াৰ পিছত দলে দলে আহি মানুহে ভীৰ কৰিলে পৃথিৱীৰ মহত্বম বিষয়লৈ অঙ্কন কৰা বৃহত্তম চিত্ৰ চাবলৈ। এদিন লিঅ'নাৰ্ড-দা-ভিন্সি আহি ছবি দেখি অভিভূতহৈ মন্তব্য কৰিলে যে, শিল্পী মানুহৰ প্ৰতিকৃতি অঙ্কনৰ চৰম সীমাত উপনীত হৈছে। ইয়াতকৈ আৰু উন্নত কৰা সম্ভৱ নহয়; কৰিলেও বিকৃতহে কৰিব লাগিব। অচিৰেই ইউৰোপৰ সৰ্বত্ৰ বিয়পি পৰিলে যে মাইকেল এঞ্জেল' সৰ্বকালৰ অন্যতম ভাস্কৰে নহয়, অন্যতম শ্ৰেষ্ঠ চিত্ৰকৰো। সীমাহীন কষ্ট, অসীম ধৈৰ্য আৰু অমানুসিক পৰিশ্ৰম কৰি ছেপেলৰ চিত্ৰ অঙ্কনৰ অন্তত মাত্ৰ সাতত্ৰিশ বছৰ বয়সতে জীৱন-যৌৱন, শক্তি-সামৰ্থ্য সকলোৰে অৱক্ষয় ঘটাই মাইকেল এঞ্জেল' বৃদ্ধ হৈ পৰিল। বিশ্বৰ ইতিহাসত এনে ধৰণৰ আশ্চৰ্যকৰ উদাহৰণ পাবলৈ নাই।

মাইকেল এঞ্জেল'ই নিৰ্মাণ কৰা ফ্ল'ৰেঞ্চৰ 'বেচিলিকা অব চেণ্ট লৰেঞ্জ'ৰ তলত ১৯৭৬ চনত এটি গুপ্ত কোঠা আৱিষ্কাৰ হয়। কোঠাৰ বেৰত কয়লাৰে অঙ্কন কৰা বহুতো আপুৰুগীয়া চিত্ৰ দেখিবলৈ পোৱা যায়। অনুমান কৰা হয় মাইকেল এঞ্জেল'ই আত্মগোপন কৰা কালত এই চিত্ৰসমূহ অঙ্কন কৰিছিল। ফ্ল'ৰেঞ্চৰ নাগৰিকে মেডিচিসকলক বহিষ্কাৰ কৰা সময়ত মাইকেল এঞ্জেল' কৰিকৰী দক্ষতাৰে ফ্ল'ৰেঞ্চ সুৰক্ষাত নিয়োজিত হৈছিল। পোপ ক্লিমেণ্টে মেডিচিৰ বিৰুদ্ধে অপৰাধমূলক কাম কৰা বুলি গণ্য কৰি মাইকেল এঞ্জেল'ৰ মৃত্যুদণ্ড ঘোষণা কৰে। তেতিয়া তেওঁ প্ৰায় দুমাহকাল এই গোপন কক্ষত লুকাই আছিল আৰু তেতিয়াই এই ছবিসমূহ অঙ্কন কৰিছিল। অৱশ্যে মেডিচিসকলে তেওঁক ক্ষমা কৰে

কাৰণ সমাধিগৃহ আৰু বেচিলিকাৰ কাম শেষ কৰিব লাগে। এই ঘটনাই মাইকেল এঞ্জেল'ক ফ্ল'ৰেঞ্চৰ প্ৰতি উদাস কৰি তোলে। ১৫৩৪ খ্ৰীষ্টাব্দত তেওঁ ৰোমলৈ গুচি যায় আৰু জীৱন কালত ফ্ল'ৰেঞ্চলৈ ঘূৰি নাহিল।

ৰোমত মাইকেল এঞ্জেল'ক চিষ্টিন চেপেলৰ বেদীৰ পিছৰ দেৱালত 'দি লাষ্ট জাজমেণ্ট'ৰ ফ্ৰেস্কো এখন অঙ্কন কৰিবলৈ দিয়া হয়। পোপ ক্লিমেণ্টে অনুমোদন জনোৱা ফ্ৰেস্কোৰ কাম আৰম্ভ কৰে পোপ পল ৩ য়ৰ দিনত ১৫৩৪ খ্ৰীষ্টাব্দত। তিনিশৰো অধিক নগ্ন শৰীৰ অঙ্কন সমাপ্ত কৰি তেওঁ জুডাছৰ মুখখন ৰূপ দিবলৈ গৈ বিমোৰত পৰিল। জুডাছৰ মুখ হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰিব পৰা এখনো মুখ ৰোমত বিচাৰি নাপালে। এই বিলম্বৰ কাৰণে পোপৰ সৈতেও বাক-বিতণ্ডাত লিপ্ত হ'ল। অৱশেষত এদিন ৰোমৰ এখন অপৰিস্কাৰ পানশালাৰ সমুখত এজন আচহুৱা মানুহ দেখিলে। চঞ্চল প্ৰকৃতিৰ লোকজনৰ চকুদুটা তিৰবিৰাই থাকে, সঘনাই থুংকুৰিয়াই থাকে আৰু খৰকৈ কথা কয়। মাইকেল এঞ্জেল'ৰ পৰা ডিনাৰ এটি খুজিলে আন এজনৰ ওচৰত হাত পাতিলে মানুহজনে। তেওঁক মাতি আনি মাইকেল এঞ্জেল'ই ভগাই সুৰা পান কৰিলে আৰু ক'লে যে, তেওঁৰ এখন ছবি আঁকিব খোজে, যাৰ জৰিয়তে তেওঁ অমৰ হৈ ৰ'ব। লোকজন সন্মত হ'ল, বহু ধন দাবী কৰি অগ্ৰিম ধনো বিচাৰিলে। মাইকেল এঞ্জেল'ই সন্মতি প্ৰকাশ কৰিলে। তেওঁ নিয়মীয়াকৈ মাইকেল এঞ্জেল'ৰ ওচৰলৈ আহি থাকিল। এদিন ওচৰতে থকা ছবিবোৰৰ মাজৰ পৰা ছবি এখন দাঙি আনি মাইকেল এঞ্জেল'ক শুধিলে ছবিখন কাৰ?— বহুবছৰ আগতে মাইকেল এঞ্জেল' যেতিয়া বোলোগনাত আছিল তাত দেউতাকৰ সৈতে এখন পাৰ্কত ৰাতিপুৰাৰ আহাৰ খাইছিল। দেউতাকে পাবৰ ভিতৰত আৰু মাইকেল এঞ্জেল'ই বাহিৰত বহি সুৰাপান কৰিছিল। তেওঁ লক্ষ্য কৰিলে যে ৰাস্তাৰ সিপাৰে দোকানী এজনে বাদাম বিক্ৰী কৰে। ওজন কৰোঁতে কিছু বাদাম মাটিত পৰে। ওচৰতে থিয়হৈ থকা এটি নগ্ন শিশুৱে বাদামবোৰ বুটলি তাৰে এটি মুখত ভৰাই বাকীবোৰ পাচিত থয় আৰু নতুন গ্ৰাহক অহালৈ ৰৈ থাকে। দৃশ্যটোৱে মাইকেল এঞ্জেল'ক বৰকৈ আকৰ্ষণ কৰিলে, যাৰ বাবে তেওঁ প্ৰায়ে তালৈ বাদাম কিনিবলৈ যায়। তেতিয়াই তেওঁ এই শিশুটিক লৈ 'মেডোনা অব ব্ৰজ' নামৰ সেই ছবিখন আঁকে। মাইকেল এঞ্জেল'ৰে শিশুটিৰ নাম 'মাৰ্চোলেনি' বুলি ক'লে।

মানুহজনে তেতিয়া হাঁহি মাৰি চোলাৰ হাতখন ওপৰলৈ গুচাই মাইকেল এঞ্জেল'ক টাটু এটি দেখুৱালে; তাত লিখা আছে— 'মাৰ্চোলেনি'। ম'ডেলগৰাকীয়ে ক'লে যে, শিশু যীশু হিচাপে এসময়ত তেওঁ যাক ব্যৱহাৰ কৰিছিল সেই ব্যক্তিকে এতিয়া জুডাছ হিচাপে পছন্দ কৰিছে।

প্ৰায় ৮ বছৰৰ অন্তত লাষ্টজাজমেণ্ট সম্পূৰ্ণ হয় ১৫৪১ খ্ৰীষ্টাব্দত। যুগান্তকাৰী এই ফ্ৰেস্কোত যীশুখ্ৰীষ্টৰ পুনৰাগমণ আৰু মানৱজাতিৰ অন্তিম ন্যাযৰ মহাকাব্যিক দৃশ্য চিত্ৰিত হৈছে। স্বৰ্গৰ গৌৰৱ তথা নৰক-যন্ত্ৰণাৰ ই এক ভয়ঙ্কৰ মিশ্ৰণ। ইয়াৰ পিছত মাইকেল এঞ্জেল'ৰে ছবি আঁকিবলৈ প্ৰায় এৰি দিয়ে।

শেষ বয়সত মাইকেল এঞ্জেল'ই স্থাপত্য কলাৰ প্ৰতি মনোনিবেশ কৰে। ৭১ বছৰ বয়সত পৃথিৱীৰ সৰ্ববৃহৎ আৰু পবিত্ৰ ভেটিকান চিটিৰ 'চেণ্ট পিটাৰ' বেচিলিকাৰ মুখ্য বস্তুকাৰ হিচাপে নিযুক্ত হৈ ৭৮ বছৰ বয়সলৈ কাৰ্যনিৰ্বাহ কৰে। ইয়াৰোপৰি মেডিছিৰ লৰোণ্টিয়ান লাইব্ৰেৰী, পালাজ্জো চেনাটোৰিও আদি অনেক স্থাপত্যই আজিও দৰ্শকক মোহাচ্ছন্ন কৰি তোলে।

কবি হিচাপেও মাইকেল এঞ্জেল'ই এক বিশেষ খ্যাতি অৰ্জন কৰিছিল। তেওঁ ৰচনা কৰা তিনিশৰো অধিক চনেট আৰু ছন্দবিশিষ্ট কবিতাই শিল্পগৰাকীৰ কাব্য প্ৰতিভাৰ নিদৰ্শন দাঙি ধৰে। তেওঁ অবিবাহিত আছিল। ৰোমত বৰিষ্ঠ কবি ভিক্তোৰিয়া কলোনাৰ সৈতে শিল্পীগৰাকীৰ মধুৰ সম্পৰ্ক গঢ়ি উঠিছিল। এই সম্পৰ্কই মাইকেল এঞ্জেল'ৰ জীৱনলৈ এক মধুৰ সুখানুভূতি আনি দিছিল আৰু জীৱনৰ শেষ পৰ্যায়লৈ এই সম্পৰ্ক অটুত আছিল।

মাইকেল এঞ্জেল' সেই সময়ৰ লেখত এগৰাকী চহকী ব্যক্তি আছিল, কিন্তু তেওঁ জীৱন নিৰ্বাহ কৰিছিল অতি সাধাৰণভাৱে। আনকি মৃত্যুৰ সময়তো এই মহান শিল্পীগৰাকীৰ কাষত আছিল মাথো গৃহভৃত্য এজনহে। ৰোমৰ পৰা তেওঁৰ মৃতদেহ ফ্ল'ৰেঞ্চলৈ অনা হৈছিল গোপনে, অতি সন্তুৰ্ণণে। ফ্ল'ৰেঞ্চত তেওঁৰ অন্ত্যেষ্টিক্ৰিয়া সম্পন্ন কৰা হৈছিল মহাআড়ম্বৰেৰে।

মাইকেল এঞ্জেল'ৰ শিল্পকৰ্মৰ প্ৰভাৱ ইমানেই সুগভীৰ যে সূদূৰ ১৫৬৪ বৰ্ষৰ ১৮ ফেব্ৰুৱাৰীত ৮৮ বছৰ বয়সত তেওঁ পৃথিৱীৰ মায়া এৰিলেও পৃথিৱীয়ে তেওঁৰ মায়া এৰিব পৰা নাই। শিল্পীগৰাকীৰ প্ৰতিটি সৃষ্টিকৰ্মৰ মাজত মানুহে আজিও তেওঁক বিচাৰি পায়। □

বৈদিক যুগৰ শিক্ষা ব্যৱস্থা

নন্দিনী আৰ্য্য
চতুৰ্থ যান্মাসিক

সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ ভিতৰত অন্যতম প্ৰাচীন শিক্ষা ব্যৱস্থা হৈছে ভাৰতীয় শিক্ষা ব্যৱস্থা। হিন্দু ধৰ্মক কেন্দ্ৰ কৰি ভাৰতবৰ্ষৰ শিক্ষা ব্যৱস্থা আৰম্ভ হৈছিল। প্ৰাচীন ভাৰতীয় শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ মূল উদ্দেশ্য আছিল আত্মাৰ মুক্তি। প্ৰাচীন ভাৰতীয় শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ আন এক উল্লেখনীয় দিশ আছিল ব্যৱহাৰিক জীৱনৰ শিক্ষা আহৰণ কৰা।

সিদ্ধি উপত্যকাত আৰ্য সভ্যতা আৰু সংস্কৃতি গঢ় লৈ উঠাৰ সময়ৰে পৰাই তেওঁলোকৰ সামাজিক আৰু আধ্যাত্মিক জীৱনক লৈ বৈদিক শিক্ষা ব্যৱস্থা গঢ় লৈ উঠা বুলি ধাৰণা কৰা হয়। প্ৰাচীন ভাৰতবৰ্ষত বৈদিক যুগতেই বেদ-উপনিষদৰ শ্লোক আৰু ধৰ্মীয়গ্ৰন্থসমূহৰ জৰিয়তে শিক্ষা ব্যৱস্থা আৰম্ভ হৈছিল। ঋষি-মুনি আৰু শাস্ত্ৰ বিশেষজ্ঞসকলে শিক্ষা প্ৰদান কৰিছিল। বেদসমূহ হৈছে এক পবিত্ৰ ধৰ্মীয় সাহিত্য। বৈদিক যুগত শিষ্য সকলে গুৰু গৃহত থাকি শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিছিল। এই সময়ত শিক্ষা মূলতঃ

ধৰ্ম, নৈতিকতা আৰু জীৱনৰ শুদ্ধ আচৰণ শিকোৱাৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰা হৈছিল। বৈদিক যুগত শিক্ষাৰ আৰম্ভণিতে হোৱাত এটা অনুষ্ঠান আয়োজন কৰা হৈছিল যাক ‘উপনয়ন’ বুলি কোৱা হয়। সাধাৰণতে ৮ ৰ পৰা ১৮ বছৰ বয়সৰ ভিতৰত এই অনুষ্ঠান অনুষ্ঠিত কৰা হৈছিল। উপনয়নৰ পিছত শিষ্য সকলে গুৰুগৃহত থাকি বৈদিক শিক্ষা আহৰণ কৰিছিল। বৈদিক যুগত আন এটা প্ৰথা আছিল গুৰুকুল প্ৰথা। বৈদিক যুগত শিক্ষা আহৰণৰ বাবে ছাত্ৰই গুৰু গৃহলৈ যাবলগীয়া হৈছিল।

গুৰু গৃহত থাকি ছাত্ৰই শিক্ষা আহৰণ কৰিছিল। এজন ছাত্ৰই গুৰু গৃহত ১২ বছৰ থাকি শিক্ষা লাভ কৰিছিল। সমাবৰ্তন অনুষ্ঠানৰ মাজেৰে শিক্ষা সমাপ্ত কৰি ছাত্ৰই ঘৰলৈ উভতি আহি সাংসাৰিক জীৱন আৰম্ভ কৰিছিল। সমূহীয়া শিক্ষাৰ পৰিবৰ্তে গুৰুকুলত ব্যক্তিগত শিক্ষাৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়া হৈছিল। বৈদিক যুগত শিক্ষক

সকলক গুৰু বা ঋষি বোলা হৈছিল। ঋষি সকল বিদগ্ধ পণ্ডিত, চৰিত্ৰবান, শাস্ত্ৰজ্ঞ, উচ্চ নৈতিক আদৰ্শ সম্পন্ন আৰু মহৎ গুণৰ অধিকাৰী। তেওঁলোকে বেছিভাগ সময় যাগ-যজ্ঞ, পূজা আৰু অধ্যয়নতে কটাইছিল। তেওঁলোক সাধাৰণ আৰু ধাৰ্মিক জীৱন যাপন কৰিছিল। জাগতিক ধন-সম্পত্তিৰ প্ৰতি তেওঁলোক আগ্ৰহী নাছিল। সৰল জীৱন যাপন, মহৎ চিন্তা তেওঁলোকৰ প্ৰধান উদ্দেশ্য আছিল। গুৰুকুলত ছাত্ৰই বহুতো নিয়ম নীতি পালন কৰিছিল। ছাত্ৰসকলে কঠোৰ ব্ৰহ্মচৰ্য পালন কৰিছিল। ছাত্ৰসকলে দৈনন্দিন কাৰ্য তালিকা অনুসৰি নিয়ম পালন কৰিছিল, গুৰুগৃহত গুৰুৰ ঘৰুৱা কাম কাজত সহায় কৰিছিল, ভিক্ষা কৰি আহাৰ সংগ্ৰহ কৰিছিল। ইয়াৰ উদ্দেশ্য হ’ল ছাত্ৰ এজনক ভদ্ৰ, অমায়িক আৰু নম্ৰ কৰি গঢ়ি তোলা।

প্ৰাচীন ভাৰতত আজিকালিৰ দৰে লিখাৰ সঁজুলি আৰু আধুনিক যন্ত্ৰপাতিবোৰ আৱিষ্কাৰ হোৱা নাছিল। ছাত্ৰসকলে বেদত থকা শ্লোকসমূহ মুখস্থ কৰিছিল। গুৰুৱে শ্লোকসমূহ শুদ্ধ আৰু নিৰ্ভুল

উচ্চাৰণৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিছিল। মুখস্থ কৰাৰ লগে লগে অৰ্থ সমূহ গুৰুৱে ব্যাখ্যা কৰি দিছিল। গুৰুৱে প্ৰতিজন শিষ্যক সমানে গুৰুত্ব দিছিল। বৈদিক যুগত আধ্যাত্মিক জীৱনৰ প্ৰয়োজন পূৰণৰ বাবে বেদৰ অধ্যয়ন বাধ্যতামূলক আছিল। প্ৰতিজন ছাত্ৰই ঋকবেদ, সামবেদ, যজুৰবেদ আৰু অথৰ্ববেদ অধ্যয়ন কৰিছিল। বেদৰ জ্ঞানেই সকলোবোৰ জ্ঞান অভিজ্ঞতাৰ মূল উৎস আছিল। যুক্তি-তৰ্ক বিদ্যাক পাঠ্যক্ৰমত অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হৈছিল। বৌদ্ধিক প্ৰয়োজন পূৰণৰ বাবে গণিত, দৰ্শন, ইতিহাস, অৰ্থশাস্ত্ৰ, ৰাজনীতি, জ্যোতিষ শাস্ত্ৰ আদিক পাঠ্যক্ৰমত অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হৈছিল। উক্ত বিষয়সমূহৰ উপৰিও অন্যান্য পাঠ্যক্ৰমো অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হৈছিল; যেনেঃ- সুকুমাৰ কলা, ভাস্কৰ্য, চিকিৎসা বিদ্যা, সৰ্প বিদ্যা, ব্ৰহ্ম বিদ্যা, শৈলবিদ্যা, যুদ্ধ বিদ্যা, ধনুবিদ্যা, বাণিজ্য, কৃষি, পশুপালন আদি। প্ৰাচীন ভাৰতবৰ্ষত

নাৰীৰ স্থান উচ্চ আছিল। পুৰুষৰ সমানে নাৰীয়েও সমানে শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিছিল। ঋকবেদৰ কিছুমান শ্লোক নাৰীয়ে ৰচনা কৰিছিল। লোপামুদ্ৰা, অপলা, উৰ্বশী, ৰমলা, ঘোষা বৈদিক যুগৰ উল্লেখযোগ্য নাৰী আছিল। ইয়াৰ উপৰিও গাৰ্গী, আত্ৰেয়ী, মৈত্ৰেয়ী, নীলৱতী আদি নাৰীসকল বিভিন্ন বিষয়ত পাৰদৰ্শী আছিল। বৈদিক যুগৰ শেষত নাৰীৰ স্থান নিম্নগামী হৈছিল। বৈদিক যুগৰ শিক্ষা ব্যৱস্থা এক আদৰ্শ মূল্যবোধ ভিত্তিক আৰু প্ৰাকৃতিক শিক্ষা পদ্ধতি আছিল। ছাত্ৰসকলক কেৱল জ্ঞানী নহয়, বৰঞ্চ সৎ, শৃংখলাবদ্ধ, নৈতিক আৰু দায়িত্বশীল নাগৰিক হিচাপেও গঢ়ি তোলাত বৈদিক যুগৰ শিক্ষাই বিশেষ ভূমিকা পালন কৰিছিল। আধুনিক শিক্ষাতো বৈদিক শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ বহুতো দিশ আজিও গুৰুত্বপূৰ্ণ আৰু প্ৰাসংগিক। □

ইশ্বৰৰ DNA বিশ্লেষণ

সুশীল পাটোৱাৰী (প্ৰাক্তন ছাত্ৰ)

সম্পাদক, ইশান নিউজ

মানুহৰ সন্তান যেতিয়া জন্ম হয়; নসন্তানক লৈ আত্মীয়স্বজনৰ মাজত বিভিন্ন মুখৰোচক আলোচনা চলে। যেনে সন্তানটো সাইলাখ মাকৰ দৰে হৈছে বা বাপেকৰ দৰে হৈছে। কোনোবাই কব চকুজুৰি মাকৰ দৰে, নাকটো বাপেকৰ দৰে। কোনোবাই হয়তো কব মাক-বাপেক কাৰোদৰে নহল; ককাকৰ ৰূপটোহে পালে। মুঠৰ ওপৰত সন্তানৰ ৰূপ-গুণ পৰিয়ালৰ কাৰোবাৰ সৈতে মিলি যায়। এয়া হল মানুহৰ বাহ্যিক দিশটোৰ সাদৃশ্য। এইবোৰ বাদ দিলেও কোনো সদস্য নিৰ্দিষ্ট পৰিয়ালৰ বুলি প্ৰমাণ কৰিবলৈ ব্যক্তিৰ DNAই যথেষ্ট। অৰ্থাৎ DNA পৰীক্ষা কৰি ব্যক্তিজন কোন বিশেষ পৰিয়ালৰ সেয়া সঠিকভাৱে কৈ দিব পাৰি। DNA পিতৃ-মাতৃ বা পূৰ্বপুৰুষৰ গুণসমূহ বহন কৰে। সেই যুক্তিত মানুহে ইশ্বৰ বুলি বিশ্বাস কৰাসকল দেখাত মানুহৰ দৰে হয়। ৰাম, শ্ৰীকৃষ্ণ, হজৰত মহম্মদ, যিশু খ্ৰীষ্ট আদি ইয়াৰেই উদাহৰণ। কাৰণ সকলো ধৰ্মই বিশ্বাস দিয়ে যে বিশ্বৰ সকলো জীৱকুলক ঈশ্বৰে জন্ম দিছে। অৰ্থাৎ ঈশ্বৰ আমাৰ পিতৃ পুৰুষ। সেয়ে আমাৰ ভগৱানসমূহ মানুহৰ দৰে চকু, মুখ, কান, নাক থকা প্ৰাণী। অৰ্থাৎ ওলোটাকৈ এয়া কব পাৰি যে আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ ভগৱানৰ DNA আমাৰ শৰীৰত বিদ্যমান বাবে আমি সন্তানবোৰ ভগৱানৰ দৰে চকু, মুখ, নাক-কান লৈ জন্ম পাইছো। ইয়াতেই ডাঙৰ প্ৰশ্ন এটা উত্থাপন হয়। আমাক জন্ম দিয়া ভগৱানে গছ-লতা, গৰু, গাহৰী সকলোকে জন্ম দিছে। সেয়া সকলো ধৰ্মই কয়। অৰ্থাত মানুহক জন্ম দিয়া ভগৱানজনে গৰুকো সৃষ্টি কৰিছে। গৰুৰ পোৱালী গৰুৰ দৰেই হয়। গৰুৰে সাদৃশ্য থকা ভগৱানৰ ছবি আমি দেখা নাই। যদি মানুহক সৃষ্টি কৰা ভগৱানে গৰুকো সৃষ্টি কৰিছে সেই হিচাপত একে ভগৱানৰ DNA গৰুৰ গাত থাকিব কিন্তু গৰুক জন্ম দিয়া ভগৱানজন দেখাত গৰুৰ দৰেই হব লাগিছিল। DNAয়ে পিতৃ-মাতৃৰ গাৰ ৰঙৰ পৰা আৰম্ভ কৰি বহুবোৰ গুণ বহন কৰে।

যদি সেয়াই হয় মানুহক জন্ম দিয়া ভগৱানে অন্য জীৱকুলক জন্ম দিয়া নাই। সেই অৰ্থত প্ৰত্যেক জীৱৰ ভগৱান ভিন্ন হব লাগিব। যদি সেয়াই হয় অন্য জীৱ-জন্তুবোৰৰ ভগৱান কোন? দেখাত কেনে? হিন্দু ধৰ্মত বিভিন্ন ভগৱানৰ ৰূপ আমি দেখা পাওঁ। সকলোবোৰ ভগৱানৰ ৰূপ মানুহৰ দৰেই। ইয়াৰোপৰি ভগৱানৰ মাজত জন্তু, পৰুৱা আদিৰ সৈতে সাদৃশ্য থকা ভগৱানৰ ৰূপ আমি আজিলৈ দেখা নাই। তাৰ অৰ্থ এয়াই নেকি যে আমি কল্পনা কৰা ভগৱানসমূহ প্ৰকৃত ভগৱান নহয়। আচল সত্য এয়াই যে মানুহে কল্পনা কৰি অহা ভগৱানসমূহ মানুহৰেই সৃষ্টি। হয়তো আচল ভগৱান অন্য কিবাহে। জীৱ-জন্তুৰ উৎপত্তিৰ ৰহস্য আমি কল্পনা কৰা ভগৱানসমূহ নিশ্চিয়কৈ নহয়। মানুহৰ হাতত যেতিয়াই উত্তৰ নাথাকে তেতিয়াই সহজভাৱে ভগৱানৰ ওপৰত ভেজা দিয়া হয়। বৰ্তমান যুগতো সমগ্ৰ বিশ্বত ধৰ্মাঙ্ক লোকে জীৱন্ত মানুহক ভগৱান হিচাপে পূজা কৰে। ভগৱানৰ দূত হিচাপে বহুতক গ্ৰহণ কৰে। ভাৰতৰ দৰে দেশত তাৰকা অমিতাভ বচ্চনৰ নামতো মন্দিৰ আছে। দিন বাগৰাৰ লগে লগে অসমৰ জনতাৰ বাবে জুবিন গাৰ্গো ভগৱান হৈ পৰিব। জুবিন গাৰ্গক ভগৱান সজাবলৈ বিভিন্ন মুখৰোচক আলৌকিক খবৰৰ সৃষ্টি হব। এনেকৈ আৰু এজন ভগৱানৰ সংখ্যা বৃদ্ধি হব। মানুহৰ যুক্তিবাদী বিচাৰধাৰাৰ যেতিয়া অভাৱ ঘটে তেতিয়াই ন ন ভগৱানৰ সৃষ্টি হয়। বিশ্বৰ অনুন্নত দেশবোৰত ভগৱানৰ আৰাধনা আটাইতকৈ বেছি। ধৰ্ম যুক্তিত নচলে; বিশ্বাসত চলে। বিশ্বাসে মানুহক স্থিতাবস্থা দিয়ে। অৰ্থাৎ কিহবাত কৰোবাৰ বিশ্বাস জন্মিলে; তাতকৈ আগত গৈ ফঁহিয়াই চোৱাৰ অৱকাশ নাৰাখে। গণেশৰ মূৰ্তিয়ে গাখীৰ খাই বুলি এবাৰ মনত বিশ্বাস জন্মিলে সেই মূৰ্তিত মানুহে গাখীৰ ঢালে। কিন্তু যদি সেই কথা বিশ্বাস কৰা নহয় তেনেহলে মূৰ্তিটোত গাখীৰ ঢালিলে কিয় নোহোৱা হয় সেইলৈ গৱেষণা চলিব। গৱেষণাত

নতুন দিশ মুকলি হ'ব। গৱেষণা মানেই যুক্তি। যুক্তি আৰু বিশ্বাসৰ সেয়াই পাৰ্থক্য। আমি মানি অহা ভগৱানবোৰৰ বিশ্বাস। তাত যুক্তিৰ স্থান নাই। সেই বিশ্বাসক সাৰোগত কৰি কম মস্তিষ্কৰ মানুহে ভগৱানবোৰ মানুহৰ দৰে সজাই লৈছে। সেইবাবে কুকুৰ-মেকুৰীৰ সাদৃশ্য থকা ভগৱান বিচাৰি পোৱা নাযায়। সেয়ে সকলো ধৰ্মৰ ভগৱান বা তেওঁলোকৰ দূতসমূহ কেৱল মানুহৰ দৰে হয়। সকলোকে জন্ম দিয়া ভগৱানৰ DNA কেৱল মানুহৰ সৈতেহে মিলে কিয়? মানুহে সৃষ্টি কৰা বিশ্বৰ লাখ লাখ ভগৱানৰ মাজত অন্তঃত কেইগৰাকীমান ভগৱান অন্য জীৱ জন্তুৰ দৰে হ'লে সমতা এটা স্থাপন হ'লহেতেন। প্ৰচলিত ভগৱানেৰে নিৰন্তৰ লাগি থকা সকলে বিষয়টো চিন্তা কৰিব পাৰে। প্ৰচলিত ভগৱানসমূহক মান্যতা দিয়াসকলৰ কষ্ট কম। যেতিয়াই কোনো প্ৰশ্নৰ উত্তৰ জটিল হয় সেয়া ভগৱানত শেষ কৰি থয়। সূৰ্য্যই পোহৰ কেনেকৈ দিয়ে বুলি প্ৰশ্ন উত্থাপন হলে সহজ উত্তৰ যে— সূৰ্য্য দেৱতা। দেৱতাই সকলো কৰিব পাৰে। তাকেই

লেঠা চিগিল। কিন্তু যুক্তিবাদী মানুহে তাতেই শেষ নকৰি বিচাৰি উলিয়ালে যে সূৰ্য্যত নিৰন্তৰ শৃঙ্খল বিক্ৰিয়া চলি থাকে। তাৰ ফলতহে প্ৰচুৰ উত্তাপ আৰু পোহৰৰ সৃষ্টি হয়। তেনেকৈয়ে সূৰ্যৰ পৰা পোহৰ আৰু উত্তাপ পোৱা যায়। কোৱা হয় সকলো সৃষ্টিৰ মূলতে ভগৱান। যদি প্ৰশ্ন কৰা হয় ভগৱানক কোনে সৃষ্টি কৰিলে? উত্তৰ হ'ব পাৰে ভগৱান নিজেই সৃষ্টি হৈছে বুলি। এনেবোৰ যুক্তিৰ অন্ত নাই। কিন্তু বিশ্বাস কৰিলে কোনো জটিলতা নাথাকে। বিজ্ঞান আৰু ধৰ্ম এটা প্ৰশ্নত সদায় ৰৈ যায়। সেয়া হল ব্ৰহ্মাণ্ড সৃষ্টিৰ সঠিক বাখ্যা। ধৰ্মই সৃষ্টিৰ বাখ্যা দি যিসমূহ ভগৱানৰ সৃষ্টি কৰিছে সেয়া তেজ মণ্ডহৰ মানুহৰ ৰূপ হে। সেয়া মানুহৰ কল্পনা। হয়তো 'ভগৱান' বোলা বিষয়টো মানুহে আজিলৈ ঢুকি নোপোৱা অন্য এক বিষয়। ৰাম, হজৰত মহম্মদ, যিশু, বুদ্ধ আদি আমি কল্পনা কৰি লোৱা অতিমানৱ। ইশ্বৰ হয়তো কোনোবা এজনহে। যি শক্তি বা ইশ্বৰক বিশ্লেষণ কৰিব পৰাকৈ আমি মানৱ জাতি পৰিপক্ক হৈ উঠা নাই।□

যি কথা পঢ়াশালিত শিকোৱা নহয়

মঞ্জিৰা শৰ্মা

মুৰব্বী অধ্যাপিকা, অসমীয়া বিভাগ

শিশু এটি জন্ম হোৱাৰ পৰা পূৰ্ণবয়স্ক হৈ মৃত্যু হোৱা দিনলৈকে - এক বহুমুখী প্ৰক্ৰিয়া। শিশু এটি জন্ম হোৱাৰ পিছত পৰিয়ালৰ স্নেহবন্ধনত লালিত পালিত হয়। সামাজিক পৰিৱেশ, অনুকূল-প্ৰতিকূল পৰিস্থিতি, লগতে পঢ়াশালিৰ শিক্ষা - সকলো মিলি শিশুটি এসময়ত এজন পূৰ্ণাঙ্গ (পূৰ্ণাঙ্গ বোলোতে কেৱল দেহৰ সকলো অংগ-প্ৰত্যংগকে ইয়াত বুজোৱা হোৱা নাই, মানৱীয় প্ৰমূল্যকে আদি কৰি যিসমূহ গুণৰ সমন্বয়ত এজন মানুহক “প্ৰকৃত মানুহ” আখ্যা দিব পাৰি - সেই সমূহকো বুজোৱা হৈছে) মানুহলৈ ৰূপান্তৰিত হয়। পঢ়াশালিৰ শিক্ষা বৌদ্ধিক বিকাশৰ দিশত অত্যন্ত প্ৰয়োজনীয়। ইয়াৰ অবিহনে সভ্যতাৰ উন্নতি কল্পনা কৰিব নোৱাৰা কথা। কিন্তু আৰু এনে কেতবোৰ শিক্ষা আছে যিবোৰ শিক্ষাই এজন মানুহক জীৱন যুঁজৰ অপ্ৰতিদ্বন্দ্বী যোদ্ধা কৰি তোলে, সন্মান যোগ্য ব্যক্তি বা প্ৰকৃত মনুষ্য ৰূপে গঢ়ি তোলে। পাঠ্যপুথিৰ সীমাবদ্ধ পৰিসৰত এই শিক্ষা বন্ধা নাথাকে। এই শিক্ষা জীৱনৰ অভিজ্ঞতাৰ পৰা পোৱা যায়, ঘৰখনৰ সংস্কাৰৰ পৰা পোৱা যায় বা আন কেতবোৰ সামাজিক উৎসৰ পৰা পোৱা যায়।

পঢ়াশলীয়া শিক্ষাৰ মূল লক্ষ্য হ’ল ভিত্তিমূলক জ্ঞান প্ৰদান, যুক্তিবোধ উদয় কৰোৱা আৰু সমাজৰ বাবে এজন উপযোগী ব্যক্তি গঢ়ি তোলা। এই শিক্ষা মূলতঃ পাঠ্যপুথিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল হোৱা হেতুকে অনুভৱগত, নৈতিক, আত্মিক, সামাজিক আৰু মানসিক শিক্ষাৰ বহু দিশ বাদ পৰি যায়। যেনে - পাঠ্যপুথিয়ে শিকায় অসমৰ বা ভাৰতৰ ইতিহাস বা আন দেশৰ ইতিহাস, কিন্তু জীৱনৰ ভুল-শুদ্ধৰ, ভাল-বেয়াৰ ইতিহাস শিকায় জীৱনৰ অভিজ্ঞতাই, পাঠ্যপুথিয়ে শিকায় গণিত, প্ৰণালীবদ্ধ জোখ-মাখ, নিয়ম-নীতিৰে। কিন্তু মানুহৰ মনৰ সমীকৰণ বুজিব পৰা যায় মানুহৰ পাৰস্পৰিক সম্পৰ্কৰ দ্বাৰা। তৃষ্ণাতুৰ মানুহ এজনক পানীৰ জগটো আগবঢ়াই

দিওঁতে তাত H₂O-ৰ যৌগটোৰ বিচাৰ কৰা নাযায়। সেই যৌগৰ বিচাৰ শ্ৰেণীকোঠাতহে হয়। কেৱল লক্ষ্য কৰা যায় মানুহজনৰ অৱসাদ মিহলি তুষ্টি আৰু সেই তুষ্টিয়ে পানীৰ জগটো আগবঢ়াই দিয়া জনৰ হৃদয়ত আনি দিয়ে গভীৰ প্ৰশান্তি। এয়াই হ’ল মানুহৰ হৃদয়ত সুপ্ত অৱস্থাত থকা মানৱীয় প্ৰমূল্যৰ বহিঃপ্ৰকাশ যাৰ বাবে কোনো আনুষ্ঠানিক শিক্ষাৰ প্ৰয়োজন নহয়। মানুহৰ নিজৰ সংবেদনশীলতাই এনেবোৰ সুক্ষ্ম সত্যৰ জ্ঞান দিয়ে। এক কথাত এই জ্ঞানৰ পৰাই জন্ম হয় মূল্যবোধৰ উপলব্ধি। বিহুৰ দিনা জ্যেষ্ঠ জনক সেৱা কৰা, কথা-বতৰাত সন্ত্ৰম বজাই ৰখা, পৰস্পৰক সন্মান জনোৱা ইত্যাদিবোৰৰ শিক্ষা হয় ঘৰখনৰ সংস্কাৰৰ পৰা। কিন্তু কেৱল ইউটিউব গেম, ম’বাইল আদিৰে সময় পাৰ কৰা সকলে পৰিয়াল-পৰিজন আৰু সমাজখনৰ বাবে কি দায়িত্ব পালন কৰিব সেয়া সন্দেহৰ আৱৰ্তত। বিদ্যালয়ৰ শিক্ষা এক প্ৰাথমিক স্তম্ভ। কিন্তু এজন ব্যক্তিৰ ব্যক্তিত্বৰ পূৰ্ণ গঠন হয় জীৱনে শিকোৱা শিক্ষাৰ দ্বাৰা, উপলব্ধিৰ দ্বাৰা, আত্মসংস্কাৰৰ দ্বাৰা।

মানৱীয় প্ৰমূল্য - জীৱনৰ এক অপৰিহাৰ্য অংগ। এই মানৱীয় প্ৰমূল্য বা মূল্যবোধ কিতাপৰ পৃষ্ঠাত লিখি থোৱাৰ পৰা শিকিব পৰা বস্তু নহয়। এইবোৰ অনভূত হয়, পিতৃ-মাতৃ, প্ৰতিবেশী-সামাজিক পৰিৱেশৰ দ্বাৰা ই প্ৰভাৱান্বিত হয়। “জ্যেষ্ঠজনক সন্মান কৰিবা” বুলি কিতাপত পঢ়াৰ পিছত এটি শিশুক যদি ঘৰত দেউতাকে বৰদেউতাকক খঙৰ ভমকত কাটিবলৈ দাখন বিচাৰি থকা দেখে তেন্তে কিতাপত থকা বাক্যাৱলীয়ে শিশুটিক বিভ্ৰান্ত কৰিব। তাৰ মনত দেউতাকৰ সেই উগ্ৰ-মূৰ্তিয়েহে গভীৰ ভাৱে ৰেখাপাত কৰিব। কিতাপৰ কথা সি পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হ’বলৈ কেৱল লিখিব কিন্তু কাৰ্যক্ষেত্ৰত তাৰ প্ৰয়োগ হোৱাৰ সম্ভাৱনা খুব কমইহে দেখা যাব। আজিৰ সমাজখনত দয়া, ক্ষমা, সহানুভূতি, মৰম - এইবোৰ মাথোঁ

একোটা অন্তঃসাহশূন্য শব্দহে যেন হৈ পৰিছে। বিনয়ী, নম্ৰ, ধৰ্মপ্ৰাণ, নিৰহংকাৰী জন যেন কোনো কোনো সময়ত আধুনিক সমাজখনত খাপ খাব নোৱাৰা ব্যক্তি হৈ পৰে।

সহানুভূতি এক মানসিক শক্তি - আনৰ দুখত দুখী হোৱা, আনক অপকাৰ নকৰা, আনৰ হৃদয়ৰ ভাষা বুজি পোৱা জনে নিশ্চয় পুথিগত বিদ্যাৰে এই শক্তি অৰ্জন কৰা নাই। পথৰ দাঁতিত অনাহাৰে পৰি থকা জনক সহায়ৰ হাত আগবঢ়োৱা, বিপদত পৰা জনক উদ্ধাৰ কৰা, দুখীজনৰ প্ৰতি সহানুভূতিশীল হৈ দুখৰ সমাধানৰ বাবে তেওঁৰ কাষ চপা - এই গুণবোৰৰ অধিকাৰী হ'বলৈ এজন ব্যক্তি পঢ়াশালিলৈ যাব নালাগে বা কোনো পুথি অধ্যয়ন কৰিব নালাগে। হৃদয়ত সুপ্ত অৱস্থাত থকা এই গুণবোৰ বিকশিত হয় শৈশৱৰ পৰা দেখি-শুনি অহা কথা-কাণ্ডৰ পৰা, এক কথাত নিজ ঘৰখনত পাই অহা সংস্কাৰৰ পৰা।

কৃতজ্ঞতা প্ৰকাশ কৰিব পৰাটোও এক সাংঘাতিক মানৱীয় গুণ। “কৃতজ্ঞতা প্ৰকাশে মানুহৰ ব্যক্তিত্বক উজ্জ্বল কৰে” বুলি কিতাপত পঢ়া বাক্যশাৰী ক'বাত বক্তৃতাৰ মাজত সোমোৱাই দি বাহঃ বাহঃ লোৱা জনেও পিছ মুহূৰ্ততে “উপকাৰীক অজগৰে খোৱা”-ৰ দৃষ্টান্ত হৈ পৰা ছবিখনো বৰ্তমান সমাজত দুৰ্লভ নহয়। দয়াশীল হ'ব লাগে, দানশীল হ'ব লাগে - এইবোৰতো কিতাপৰ পাতত আমি পঢ়িবলৈ পায়হি আছোঁ বা পঢ়াশালিৰ নীতিশিক্ষাৰ শ্ৰেণীত শিক্ষকে ছাত্ৰক সেইবোৰ কথা কৈয়েই আহিছে। তৎস্বত্বেও নিষ্ঠুৰ ভাবে মানুহে মানুহক মাৰি পেলাবলৈ কুণ্ঠাবোধ নকৰে কিয়? কিয় প্ৰেমত প্ৰত্যাখ্যান কৰা বাবে প্ৰেমিকাৰ মুখত এচিড ঢালি দিবলৈ বা বুকুত ছুৰী বহুৱাই দিবলৈ এক মিনিট সময় নালাগে? কিয় বৃদ্ধাশ্ৰমত নিজ পিতৃ-মাতৃক থৈ আহিবৰ সময়ত পুত্ৰৰ বুকুখনে হাহাকাৰ কৰি নুঠে? এইবোৰ হৈছে সংস্কাৰৰ অভাৱ। পঢ়াশলীয়া শিক্ষাৰে শিক্ষিত হৈ ডিগ্ৰী ল'ব পৰা যায়, কিন্তু এই মানৱীয় গুণসমূহ আয়ত্ব কৰিব পৰা নাযায়।

নৈতিকতা - মানৱ চৰিত্ৰৰ মূল কাঠামো হৈছে নৈতিকতা যি ব্যক্তিক এক পৰিশীলিত, পৰিমার্জিত পথেৰে জীৱনৰ বাটত আগবাঢ়ি যোৱাত সহায় কৰে। নৈতিকতাৰ স্বলন হ'লে পৰীক্ষাৰ বহীত নম্বৰ কমি নাযায়, কিন্তু জীৱনৰ সমীকৰণত সাংঘাতিক ধৰণে যোগ-বিয়োগ-পূৰণ-হৰণ মিলাব লগা হোৱাত ব্যক্তি মানসিকভাৱে জুৰুলা হৈ পৰে। নৈতিকতাৰ পাঠ পঢ়াশালিয়ে নিদিয়, সংযম, আত্মনিয়ন্ত্ৰণ আৰু আত্মসন্মানে দিয়ে।

সজ আচৰণৰ ব্যক্তি দেহেৰে মনেৰে সুন্দৰ। পাঠ্যপুথিত “শিষ্টাচাৰ” নামৰ অধ্যায় অন্তৰ্ভুক্ত হ'লেও বাস্তৱত সজ আচৰণ

যেনে - বিনম্ৰতা, ভদ্ৰতা, আনৰ মতক সন্মান কৰা, সমালোচনা ধৈৰ্য সহকাৰে গ্ৰহণ কৰা ইত্যাদি গুণবোৰ আনৰ দ্বাৰা প্ৰভাৱান্বিত হৈ, ঘৰৰ বা বন্ধু সামাজিক পৰিৱেশৰ দ্বাৰা প্ৰভাৱান্বিত হৈ আয়ত্ব কৰা হয়। এই গুণবোৰ যেন মানুহৰ ধমনীয়ে ধমনীয়ে প্ৰবাহিত হৈ থাকে, এইবোৰ পঢ়াশালিত শিকোৱা বিষয় নহয়।

ব্যৰ্থতা যেন এক অদৃশ্য শিক্ষক। পঢ়াশালিত ব্যৰ্থতাৰ সৈতে “দণ্ড” বা “নিম্ন নম্বৰ” জড়িত হৈ থাকে। কিন্তু জীৱনে ব্যৰ্থতাকে শ্ৰেষ্ঠ শিক্ষক ঘোষণা কৰে। ব্যৰ্থতা সাফল্যৰ মাপকাঠি বা মাইলৰ খুঁটি হ'ব পাৰে - যি জনে ব্যৰ্থ হৈও ভয় নাখায় বা পলায়ন নকৰি ধৈৰ্য সহকাৰে আগবাঢ়ি যায়, তেওঁ মনোবল নেহেৰুৱায়। ব্যৰ্থতাইহে কেতিয়াবা মানুহক শিকায়, “Failure is the pillar of success.” মানুহক ধৈৰ্য ধৰিবলৈ, সাহসী হ'বলৈ, মনোবল বঢ়াবলৈ শিকায়।

পাঠ্যপুথিত “সমাজ” বা “জীৱন” সম্পৰ্কে নানা তত্ত্বগধূৰ ব্যাখ্যা পঢ়িবলৈ পোৱা যায়। কিন্তু বাস্তৱ “সমাজৰ” বা “জীৱনৰ” সংজ্ঞা পাঠ্যসূচীৰ বাহিৰত। জীৱনৰ অভিজ্ঞতাই মানুহক শিকায় সমাজত, জীৱনত কি গ্ৰহণযোগ্য, কি বিশ্বাসযোগ্য, কি গঠনমূলক, কি ধ্বংসাত্মক। এই সকলোবোৰ বাস্তৱ জীৱনৰ সতে বুজা-বুজিব দ্বাৰা শিকিব পৰা যায়।

জীৱন ব্যৱস্থাপনা : পঢ়াশালিত নিশিকোৱা এক অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয়। বৰ্তমানৰ কৰ্মব্যস্ত জীৱনত কিদৰে “সময়ৰ আগফালৰ টিকনিডাল” লৰচৰ নোহোৱাকৈ সময়ৰ কাম সময়ত কৰিব পৰা যাব, কিদৰে মানসিক চাপৰ পৰা মুক্তি পাব পৰা যাব, কিদৰে অনিশ্চয়তাৰ মোকাবিলা কৰিব পৰা যাব, এই সকলোবোৰ জীৱন ব্যৱস্থাপনাৰ অন্তৰ্গত। জীৱনটোক সুন্দৰ, সু-শৃংখলিত ৰূপত সজাবলৈ আৰু উপভোগ কৰিবলৈ হ'লে ওপৰোক্ত সমলসমূহৰ প্ৰয়োজন যিবোৰ পঢ়াশালিত আহৰণ কৰিব পৰা নাই। জীৱনৰ সন্মুখীন হোৱা পৰিৱেশ-পৰিস্থিতিয়ে আমাক এইসমূহ আহৰণ কৰিবলৈ শিকায়।

শেষত ক'ব পৰা যায় যে জীৱন এখন বিশ্ববিদ্যালয় আৰু অভিজ্ঞতা সেই বিশ্ববিদ্যালয়ৰ মুৰব্বী অধ্যাপক। বিদ্যালয়ৰ শিক্ষাই মানুহৰ মগজুত গণিত, বিজ্ঞান, সাহিত্য, বুৰঞ্জী ইত্যাদি বিভিন্ন বিষয়ৰ সমল যোগান ধৰে, আনহাতে জীৱনৰ শিক্ষাই মানৱীয় মূল্যবোধকে আদি কৰি বিভিন্ন দিশত পৰিপক্ক কৰি তোলে। এক কথাত - পঢ়াশলীয়া শিক্ষা অতি প্ৰয়োজনীয় কিন্তু যথেষ্ট নহয়, আনহাতে জীৱনৰ শিক্ষা কঠিন কিন্তু অমূল্য। জীৱনৰ অভিজ্ঞতাই মানুহক যি শিক্ষা দিয়ে সেই শিক্ষা পাঠ্যপুথিৰ বাহিৰৰ শিক্ষা, যি শিক্ষাৰে মানুহ “শিক্ষিত” নহ'ব পাৰে কিন্তু “জ্ঞানী” নিশ্চয় হ'ব পাৰে।

সোণালী বান্দৰৰ এটি সোণালী বিৱৰণ

তৰালী শৰ্মা

প্ৰাণীবিজ্ঞান বিভাগ, পঞ্চম যান্মাসিক

জৈৱ বৈচিত্ৰ্যৰ এক অপূৰ্ব সঙ্গম স্থল হিচাপে ভাৰতৰ উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চল বিশ্বৰ মানচিত্ৰত এক সুকীয়া স্থান আছে। উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলৰ আঠখন ৰাজ্যৰ ভিতৰত অসমৰ জীৱ বিবিধতাও লেখত লবলগীয়া।

হাতী, গঁড়, বাঘ, ভালুককে ধৰি বিভিন্ন আপুৰুগীয়া প্ৰাণী অসমৰ এই সমৃদ্ধ জীৱ বৈচিত্ৰ্যৰ প্ৰতিভূ। আমাৰ চিৰ পৰিচিত এই প্ৰাণীসমূহক বাদ দিও অন্যান্য ভালেমান প্ৰজাতিৰ প্ৰাণীয়ে ৰাজ্যখনৰ জীৱ-বৈচিত্ৰ্যৰ ভঁৰালটোক অধিক চহকী কৰি তুলিছে। এই ক্ষেত্ৰত প্ৰাইমেটবৰ্গীয় প্ৰজাতিৰ কথা ক'ব পাৰি। ৰাজ্যখনৰ চিৰসেউজীয়া, অৰ্ধ-চিৰসেউজীয়া আৰু মৌচুমী পৰ্ণপাতী বনাঞ্চলসমূহ লাজুকী বান্দৰ, মলুৱা বান্দৰ, গাহৰি-নেজীয়া বান্দৰ, চশমা চকুৱা বান্দৰ, টোপিমুৰীয়া বান্দৰ, সোণালী বান্দৰ আৰু হলৌ বান্দৰকে আদি কৰি সৰ্বমুঠ ৯ টা প্ৰজাতিৰ প্ৰাইমেটৰ আৱাসস্থলী। অসমত পোৱা ৯ টা প্ৰজাতিৰ প্ৰাইমেটৰ ভিতৰত সোণালী বান্দৰ এক অন্যতম, কিয়নো বিলুপ্তপ্ৰায় এই প্ৰজাতিটো এটা অতি সীমিত বিস্তাৰ পৰিধিৰ প্ৰজাতি। সমগ্ৰ বিশ্বৰ ভিতৰত কেৱল ভাৰত-ভূটানৰ সীমান্তৱৰ্তী এক নিৰ্দিষ্ট ভূ-খণ্ডতে ইয়াৰ বিস্তাৰ সীমিত। স্বাভাৱিকতে অসমৰাসীৰ বাবে এইটো গৌৰৱৰ বিষয়, যিহেতু সমগ্ৰ বিশ্বৰ ভিতৰত দুৰ্লভ সোণালী বান্দৰৰ অন্যতম প্ৰাপ্তিস্থান হ'ল অসম।

প্ৰাণী জগতত প্ৰজাতি হিচাপে সোণালী বান্দৰৰ স্থান তলত দিয়া ধৰণে দেখুৱাব পাৰি :

পৰ্ব : কৰ্ভতা

শ্ৰেণী : স্তন্যপায়ী

বৰ্গ : প্ৰাইমেট

গোত্ৰ : চাৰক'পিথেচিডি

উপগোত্ৰ : ক'ল'বিনি

গণ : ট্ৰেকিপিথেকাচ (*Trachypithecus*)

প্ৰজাতি : জী (*Zeei*)

সোণালী বান্দৰ : এই নামটোৱে প্ৰাণীটোৰ প্ৰথম পৰিচয়। সোণালী বান্দৰৰ ইংৰাজী নাম “golden langur” নামটো কোৱাৰ দৰেই ইহঁতৰ গাৰ বৰণ সোণোৱালী কমলা ৰঙৰ হয়। অনুজ্জ্বল পোহৰত পিঠিৰ ফালৰ ৰঙটো গাঢ় মাখন বৰণ যেন। কিন্তু উজ্জ্বল পোহৰত সোণালী ৰংটো বেছি প্ৰকট হয়। শৰীৰৰ পাৰ্শ্ব বৰণ অংশৰ বৰণ কিছু গাঢ় আৰু প্ৰায় ৰঙচুৱা। বুকুৰ পিনৰ বৰণ তুলনামূলকভাৱে পাতল। আকৌ মন কৰিবলগীয়া কথা যে সোণালী বান্দৰৰ বৰণ সকলো সময়তে সোণালী হৈ নাথাকে, কেৱল প্ৰজনন কালত সিহঁতৰ নোমবিলাকৰ ৰং সোণালী কমলা বৰণীয়া হয়।

সাধাৰণতে বছৰৰ বাকী সময়ত সিহঁতৰ শৰীৰৰ ৰং মাখন বৰণীয়া বা মলিন বগা হৈ থাকে। শৰীৰৰ সোণালী ৰঙৰ বিপৰীতে ইহঁতৰ মুখমণ্ডল সম্পূৰ্ণ ক'লা। মাইকী সোণালী বান্দৰৰ সোণালী ৰঙটো মতাবোৰতকৈ তুলনামূলকভাৱে বেছি গাঢ় হোৱা দেখা যায়। একোছাঁ পাতল বৰণৰ দীঘল দাড়িৰ বাহিৰে মুখমণ্ডলত কোনো ধৰণৰ নোম নাথাকে। নেজডাল যথেষ্ট দীঘল, মোটা, আৰু উলমি থকা বিধৰ হয়। নৱজাত পোৱালীৰ ৰং কমলা বৰণৰ হয়।

সেইসময়ত সিহঁতৰ মুখমণ্ডল, হাত আৰু ভৰিৰ তলুৱা আৰু লগতে নখৰ ৰঙো পাতল গুলপীয়া হৈ থাকে। দিন যোৱাৰ লগে লগে ৰং সলনি হয় আৰু তিনি মাহ বয়স অতিক্ৰম কৰাৰ পিছত পোৱালিৰ বৰণ কমলাৰ পৰা সলনি হৈ প্ৰাপ্তবয়স্কৰ দৰে হয়।

মতা আৰু মাইকী সোণালী বান্দৰৰ মাজত আকাৰগত দিশত আৰু কিছু পাৰ্থক্য দেখা যায়। প্ৰাপ্তবয়স্ক মতা সোণালী বান্দৰ একোটাৰ মূৰৰ পৰা নেজৰ গুলিলৈ দেহৰ দৈৰ্ঘ্য ৬৪ চেঃমিঃৰ পৰা ৭২ চেঃমিঃ হোৱাৰ বিপৰীতে মাইকীৰ ক্ষেত্ৰত এই দৈৰ্ঘ্য ৪৮.৮ চেঃমিঃৰ পৰা ৬১ চেঃমিঃ মান হোৱা দেখা যায়। মতা সোণালী বান্দৰৰ নেজ ৭৮ চেঃমিঃৰ পৰা ৯৪ চেঃমিঃ আৰু মাইকী সোণালী বান্দৰৰ নেজ ৭১ চেঃমিঃৰ পৰা ৮০.৫ চেঃমিঃ দীঘল হয়। একেদৰে ওজনৰ ক্ষেত্ৰতো লিঙ্গভেদে কিছু তাৰতম্য দেখা যায়। আকৌ মতা সোণালী বান্দৰৰ নেজৰ ওচ্ছটো মাইকীতকৈ বেছি মোটা হয়।

সোণালী বান্দৰ এবিধ পত্ৰভোজী প্ৰজাতিৰ প্ৰাইমেট। আৱাসভূমিত থকা বিভিন্ন প্ৰজাতিৰ উদ্ভিদ, লতা-লতিকা, কাঠ,

লতিকাবোৰেই সোণালী বান্দৰৰ খাদ্যৰ প্ৰধান উৎস। সিহঁতৰ খাদ্য সম্ভাৰক প্ৰধানকৈ ৩টা ভাগত ভগাব পাৰি— ১। উদ্ভিদজাত খাদ্য সম্ভাৰ, ২। প্ৰাণীজাত খাদ্য সম্ভাৰ, ৩। বিশেষ খাদ্য সম্ভাৰ। সেউজীয়া পাত, ফল-মূল, পাতৰ ঠাৰি বা বৃন্তি, পুষ্প আৰু পুষ্প মুকুল, গুটি, পত্ৰ মুকুল আৰু কোমল ঠাল-ঠেঙুলি ইত্যাদিয়ে সোণালী বান্দৰৰ খাদ্যতালিকাত অন্তৰ্ভুক্ত উদ্ভিদজাত সম্ভাৰ। প্ৰাণীজাত খাদ্য সম্ভাৰৰ ভিতৰত মকৰা, কিছুমান পতঙ্গৰ পলু, লেটা, শামুক আদি প্ৰধান। আৰু বিশেষ খাদ্যৰ ভিতৰত আঠা জাতীয় উদ্ভিদ, উই-হাফলুৰ মাটি, শেলাই জাতীয় উদ্ভিদ, পোৰা আলু আৰু কচু ভক্ষণ কৰা দেখা যায়।

সোণালী বান্দৰ বিশেষকৈ ৰাতিপুৱা আৰু আবেলি ভাগত বেছিকৈ সক্ৰিয় থাকে আৰু সেই সময়তে ইহঁত খাদ্য গ্ৰহণ কৰে। দুপৰীয়াৰ সময়খিনি ইহঁতে ওখ গছত জিৰণি লয়। সোণালী বান্দৰ লাজকুৰীয়া আৰু শান্ত স্বভাৱৰ, আন বান্দৰৰ দৰে ইহঁতে গুল্মস্থল নকৰে।

মানুহৰ দৰেই সোণালী বান্দৰৰ জীৱনকালত কিছুমান মুখ্য কাম যেনেকৈ চলন-ফুৰণ, গমন, জিৰণি, খাদ্য আহৰণ, নিৰীক্ষণ ইত্যাদি দেখিবলৈ পোৱা যায়। তদুপৰি সিহঁতে কিছু সময় সামাজিক সম্পৰ্ক ৰক্ষাতো ব্যয় কৰে। আকৌ বছৰৰ বিশেষ কোনো ঋতুত প্ৰজনন ক্ৰিয়া দেখা যায়। যদিও সোণালী বান্দৰ উগ্ৰ স্বভাৱৰ প্ৰাণী নহয়; কিন্তু ইহঁতৰ মাজত কেতিয়াবা আন্তঃপ্ৰজাতিক সংঘৰ্ষ আদিতো লিপ্ত হোৱা দেখা যায়।

মতা সোণালী বান্দৰবোৰ গোটেই বছৰ জুৰি যৌনভাবে সক্ৰিয় হৈ থাকে। আনহাতে মাইকীবোৰ গোটেই বছৰটোৰ ভিতৰত জুনৰ পৰা জানুৱাৰী পৰ্যন্ত যৌনভাবে সক্ৰিয় হৈ থাকে আৰু এই সময়ছোৱাতে প্ৰজননশীল মাইকীবোৰে মতাবোৰ আগত নিজকে উপস্থাপন কৰে সোণালী বান্দৰৰ গৰ্ভধাৰণৰ কাল প্ৰায় ১৬৮-১৮০ দিন। গৰ্ভাৱস্থাত মাইকী বান্দৰৰ পেটৰ অংশত এডাল কলা ৰেখা দেখা যায়। এটা সুনিৰ্দিষ্ট প্ৰজনন ঋতু থকাৰ দৰে সোণালী বান্দৰৰ এটা নিৰ্দিষ্ট জন্ম কালো আছে। যিদৰে জুন মাহৰ পৰা জানুৱাৰী মাহ পৰ্যন্ত সিহঁতৰ প্ৰজননকাল সেইদৰে গৱেষণাৰ পৰা জনা গৈছে যে জানুৱাৰীৰ পৰা জুন মাহলৈ, এইছোৱা জন্ম কাল অৰ্থাৎ এইছোৱা সময়ৰ ভিতৰত সোণালী বান্দৰে পোৱালিৰ জন্ম দিয়ে। প্ৰজনন ঋতুৰ লেখীয়াকৈ জন্মকালৰ ভিতৰত মে' মাহত জন্মৰ হাৰ সৰ্বোচ্চ।

সোণালী বান্দৰ পোৱা অসমৰ কেইখনমান উল্লেখযোগ্য সংৰক্ষিত এলেকা হৈছে—

চক্ৰশিলা বন্যপ্ৰাণী অভয়াৰণ্য, ধুবুৰী আৰু কোকৰাঝাৰ, ৰাইমনা ৰাষ্ট্ৰীয় উদ্যান, কোকৰাঝাৰ, কাকৈজনা সংৰক্ষিত বনাঞ্চল, বঙাইগাঁও।

এইকেইখন সংৰক্ষিত এলেকাৰ ভিতৰত চক্ৰশিলা বন্যপ্ৰাণী অয়াৰণ্যখনেই হৈছে সোণালী বান্দৰৰ সংৰক্ষণৰ বাবে ঘোষিত কৰা প্ৰথম সংৰক্ষিত এলেকা। ১৯৯৪ চনত চক্ৰশিলা সংৰক্ষিত বনাঞ্চলক বন্যপ্ৰাণী অভয়াৰণ্যৰূপে ঘোষণা কৰা হয়। যদিও চৰকাৰে সোণালী বান্দৰৰ সংৰক্ষণৰ বাবে বহুতো সংৰক্ষিত ব্যৱস্থা লোৱা হৈছে কিন্তু অতি দুখৰ বিষয় যে এই আপুৰুগীয়া সম্পদবিধে যথেষ্ট ভাবুকি ৰ সন্মুখীন হ'বলগীয়া হৈছে। প্ৰাকৃতিক পৰিৱেশৰ ধ্বংসৰ ফলত ইহঁতৰ বাসস্থানৰ ক্ষতি হোৱা দেখা গৈছে। অৱশ্যে প্ৰাকৃতিক পৰিৱেশত পৰভক্ষকৰ আক্ৰমণতো সোণালী বান্দৰৰ মৃত্যুৰ এটা সম্ভাৱ্য কাৰণ হোৱাৰ খল আছে। ইয়াৰ উপৰিও কুকুৰৰ আক্ৰমণৰ বলি হৈ নতুবা বিদ্যুৎ পৰিবাহীৰ তাৰত লাগি সোণালী বান্দৰ মৃত্যুৰ মুখত পৰা ভালেকেইটা উদাহৰণ আছে। পথ দুৰ্ঘটনাত পৰিও মাজে সময়ে দুই এটা সোণালী বান্দৰৰ মৃত্যু হোৱা দেখা গৈছে। ২০০৬ চনৰ প্ৰথম ভাগত উল্টাপানী বনাঞ্চলত ১২ টা সোণালী বান্দৰ চেলম'নেলচিচ নামৰ ৰোগত আক্ৰান্ত হৈ মৃত্যুৰ মুখত পৰিছিল।

২০২৪ বৰ্ষৰ ডিচেম্বৰ পৰা ২০২৫ বৰ্ষৰ জানুৱাৰী মাহত বঙাইগাঁও জিলাৰ ককৈজনা অঞ্চলত ১১৭ নং ৰাষ্ট্ৰীয় ঘাই পথত তীব্ৰ বেগী বাহনৰ খুন্দাত ৪ টা সোণালী বান্দৰৰ মৃত্যু হয়। আকৌ ২০২৫ বৰ্ষৰ ২১ জুলাই তাৰিখে ৰাইমনা ৰাষ্ট্ৰীয় উদ্যানত থকা 'ৰাইমনা ৰাষ্ট্ৰীয় উদ্যানৰ পশ্চিম ৰেঞ্জৰ কাৰ্য্যালয়'ৰ কাষত বিদ্যুৎ পৰিবাহী তাঁৰত বিদ্যুৎপৃষ্ট হৈ মৃত্যু বৰণ কৰে।

বৰ্তমান সোণালী বান্দৰৰ মৃত্যুৰ ওপৰত গৱেষণা কৰি বন বিষয়া আৰু সেই অঞ্চলটোৰ স্থানীয় ৰাইজৰ সহযোগত ৰাষ্ট্ৰীয়

ঘাপথৰ মাজেৰে সোণালী বান্দৰ অহা যোৱা কৰিব পৰা কৈ কৃত্ৰিম কন'পি দলং (Canopy bridge) নিৰ্মাণ কৰিছে আৰু গাঁও অঞ্চলৰ বিদ্যুৎ পৰিবাহী তাঁৰবোৰ বিদ্যুৎ অপৰিবাহী কৰিছে, যাৰ ফলস্বৰূপে দেখা গৈছে যোৱা প্ৰায় ২-৩ বছৰ ধৰি সোণালী বান্দৰৰ মৃত্যুৰ হাৰ যথেষ্ট কম হৈছে।

এইটো এটা আমাৰ বাবে অতিকৈ সুখবৰ, এই আপুৰুগীয়া সম্পদবিধ অসমৰ লগতে ভাৰতৰ উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলৰ এক অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ প্ৰাইমেট। ইয়াৰ সোণালী ৰঙাটোয়ে ইয়াক এক বিশেষ পৰিচয় দিয়ে। ইয়াৰ উপৰিও বন পৰিৱেশৰ বাবে এইটো এটা অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ অংশ। কিন্তু বাসস্থান ধ্বংস, থণ্ডীকৰণ, বিদ্যুৎ লাইনৰ আঘাত, পথ দুৰ্ঘটনা আৰু মানুহৰ হস্তক্ষেপে ইয়াৰ জীৱন বিপদাপন্ন কৰি তুলিছে। সেয়েহে, এই অমূল্য প্ৰাণীটোক ৰক্ষা কৰিবলৈ দৃঢ় সংৰক্ষণ ব্যৱস্থা, বন সংৰক্ষণ, স্থানীয় জনসাধাৰণৰ সজাগতা আৰু চৰকাৰী-বেচৰকাৰী সংস্থাৰ যৌথ প্ৰচেষ্টা অতি আৱশ্যক। বিদ্যালয় আৰু মহাবিদ্যালয়ত পৰিবেশ শিক্ষা জৰিয়তে নতুন প্ৰজন্মক সচেতন কৰাটোও অত্যন্ত গুৰুত্বপূৰ্ণ। সোণালী বান্দৰ সুৰক্ষা মানে কেৱল এটা প্ৰজাতিৰ সংৰক্ষণ নহয়, বৰং সমগ্ৰ পৰিবেশ আৰু জৈৱ বৈচিত্ৰ্যৰ সুৰক্ষা। যদি আমি এতিয়াই প্ৰয়োজনীয় পদক্ষেপ গ্ৰহণ নকৰোঁ, তেন্তে এই অপূৰ্ব প্ৰাণীটো ভৱিষ্যতে মাত্ৰ কিতাপতহে সীমাবদ্ধ হৈ যাব পাৰে। আজি যদি আমি দায়িত্বশীলভাৱে পদক্ষেপ লও তেন্তে ভৱিষ্যত প্ৰজন্মও বনাঞ্চলত সোণালী বান্দৰৰ সৌন্দৰ্য্য উপভোগ কৰিব পাৰিব। সেয়েহে, এই অমূল্য সম্পদটো আমি সকলোৱে একেলগে চেষ্টা কৰি সংৰক্ষণ কৰাটো আমাৰ দায়িত্ব। □

জীৱনৰ অন্য এটা নাম হ'ল সংগ্ৰাম

ৰাজু কুমাৰ শীল

কনিষ্ঠ সহায়ক,

জে.এন.কলেজ.বকো

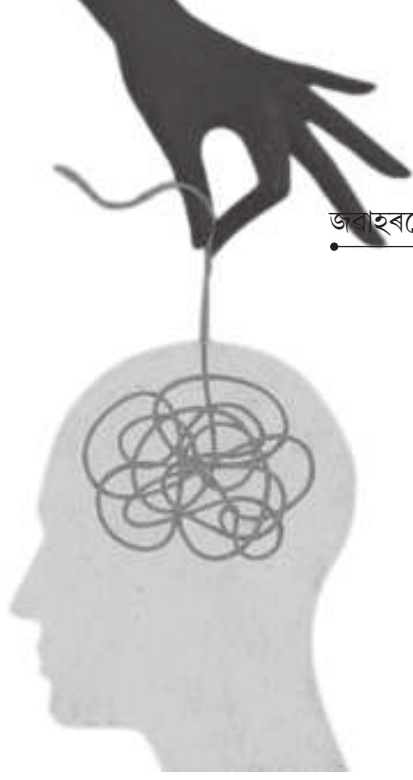
জীৱনৰ বাটত আগবাঢ়িবলৈ সকলো মানুহেই কম বেছি পৰিমাণে সংগ্ৰাম কৰি যাবলগীয়া হয়, কিন্তু এটা বাস্তৱ সত্য এয়ে যে জীৱনটোৰ এটা ভুল সিদ্ধান্তই জীৱনটোক আন্ধাৰলৈ ঠেলি দিব পাৰে আৰু এটা মাত্ৰ সঠিক সিদ্ধান্তই জীৱনটো পোহৰাই তুলিব পাৰে বা জীৱনটো স্বৰ্গৰ নিচিনা কৰি তুলিব পাৰে। সেয়েহে জীৱনটো ভাল পাবলৈ শিকা আৰু জীৱনটো স্বৰ্গৰ দৰে গঢ়ি তুলিবলৈ যত্ন কৰা প্ৰয়োজন। জীৱনটোত সুখী হ'বলৈ লাখ-লাখ, কোটি কোটি টকাৰ প্ৰয়োজন নাই; জীৱনটো চলাই নিবৰ বাবে ন্যূনতম টকা পইছা হ'লেই যথেষ্ট, কিন্তু উচ্চ আকাংক্ষা এৰি দিব নালাগে আৰু জীৱনৰ সৎ পথৰ পৰা আঁতৰি অসৎ উপায় লৈ কোটি-কোটি টকা আয় কৰাৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই। জীৱনৰ প্ৰতিটো পল আমি সুন্দৰ কৰি ৰখাৰ বাবে প্ৰতিশ্ৰুতিবদ্ধ হ'ব লাগিব, লাগিলে জীৱনৰ যিমান জটিলতম পৰিস্থিতি য়ে নহওক কিয়। সেই জটিল পৰিস্থিতিৰ মুখা-মুখি হ'বলৈ সদায় সাজু থাকিব লাগিব। কিয়নো কোনো এটা গম্ভ্য স্থান পাবলৈ পথটো কেতিয়াও সৰল ৰেখাৰ দৰে হৈ নাথাকে। পথবোৰ সদায় বক্ৰ ৰেখাৰ দৰে আৰু বহু কষ্টকম হয়। আমি জানো যিটো ফলৰ গছত টেঙা ফল হয় সেই ফলটো খাবলৈ কোনো আগবাঢ়ি নাযায় আৰু খাবলৈ ইচ্ছা নকৰে, সদায় মিঠা ফলহে খাবলৈ আগবাঢ়ি যায় আৰু খাব বিচাৰে। সেয়েহে মিঠাফলৰ গছতহে শিলগুটি বেছিকৈ মাৰে। টেঙা গছত মানুহে শিলগুটি নামাৰে। ঠিক জীৱনটোও তেনেকুৱা সহজ সৰল বা সজ মানুহৰ জীৱনলৈও বহুত কষ্ট নামি আহে সেই বুলি কষ্টৰ মুখা-মুখি নহৈ জীৱনৰ পৰা পলাবলৈ চেষ্টা কৰিব নালাগে।

জীৱনৰ বাটত অহা প্ৰতিটো কষ্টই বা বেয়া পৰিস্থিতিয়ে এটা এটা শিক্ষা বা পাঠ দি যায় সেই শিক্ষাৰ পৰাই আমি বহুতো নতুন কৌশল বা জীৱনটো আগবাঢ়াই নিবলৈ এটা সঠিক দিশ বিচাৰি পাওঁ। জীৱনৰ বাটত আগবাঢ়ি থাকোঁতে আমি বহুতো মহান মনিষী বা মহাপুৰুষ বা সফল ব্যক্তিৰ জীৱনী পঢ়িবলৈ পাওঁ বা ব্যক্তিগত ভাবে লগ পাওঁতে তেওঁলোকৰ জীৱনী বিলাকৰ পৰা আমি উপলব্ধি কৰিব পাৰোঁ যে জীৱনটোত যিজন মানুহ ডাঙৰ পদবীত আছে বা সফলতা অৰ্জন কৰিছে সেই সফলতা কোনো হঠাতে অহা বস্তু নহয় সেই সফলতা তেওঁ বহুতো কষ্ট কৰি অৰ্জন কৰিছে কিন্তু সফলতা পোৱাৰ পিছতহে সকলো মানুহৰ চকুত উজলি উঠিছে। সেই সফলতাৰ আৰত বহুতো মিঠা, তিতা, কেঁহা, অভিজ্ঞতা, ঘৃণা, খং সুখ, দুখ সকলোৰ সংমিশ্ৰণ হৈ থাকে। শেষত যিটো সফলতা বা আনন্দ বা জয় বা শেষ হাঁহি সমাজৰ বা জাতিৰ বা দেশৰ কাৰণে এটা গৌৰৱ হৈ ৰৈ যায় সি অবিৰত কষ্ট (Continuous Hard work) ফল। সফলতা এদিনতে নাহে। ইংৰাজীত এটা বাক্য আছে (Honesty is the best policy of life)

অবশেষত আমি ক'ব পাৰোঁ যে শিক্ষা যেনেকৈ “এটা জীৱন জোৰা প্ৰক্ৰিয়া” ঠিক তেনেকৈ জীৱনটোও এটা সংগ্ৰামী প্ৰক্ৰিয়া আৰু এই সংগ্ৰামো মৃত্যুৰ আগ মুহূৰ্তলৈ চলি থাকে।

সৰ্বশেষত আমি কব পাৰোঁ যে

“Life is a restless struggle and it will continue at the end of life.” □

মানসিক স্বাস্থ্যৰ গুৰুত্ব

মিতাশ্ৰী ডেকা
ষষ্ঠ যান্মাসিক

মানসিক স্বাস্থ্য হ’ল শাৰীৰিক, মানসিক, আবেগিক আৰু সামাজিক ভাৱে ভাৰাসাম্যযুক্ত অৱস্থা, যিয়ে জীৱনৰ চাপ মোকাবিলা কৰিবলৈ, উৎপাদনশীল কাম কৰিবলৈ আৰু সমাজত অৱদান আগবঢ়াবলৈ সক্ষম কৰে। সুস্থ মানসিক স্বাস্থ্যই ব্যক্তিৰ বিকাশত্ব লগতে বুদ্ধি, শাৰীৰিক সুস্থতা ৰক্ষা আৰু আত্মবিশ্বাস বৃদ্ধি কৰি দৈনন্দিন জীৱনৰ জটিলতা অতিক্ৰম কৰাত উল্লেখযোগ্য ভূমিকা পালন কৰে।

মানসিক স্বাস্থ্য মানৱ জীৱনৰ এটা অত্যন্ত গুৰুত্বপূৰ্ণ দিশ, যাক অৱহেলা কৰিলে জীৱনৰ বহুক্ষেত্ৰত গভীৰ প্ৰভাৱ পৰিব পাৰে। সাধাৰণতে মানুহে শাৰীৰিক স্বাস্থ্যক অধিক গুৰুত্ব দিয়ে। কিন্তু মানসিক স্বাস্থ্যও সমানেই প্ৰয়োজনীয়। মানসিক স্বাস্থ্য মানে কেৱল মানসিক ৰোগ নথকা অৱস্থা নহয়। এজন মানসিকভাৱে সুস্থ ব্যক্তিয়ে নিজৰ জীৱনৰ সমস্যা দায়িত্ব সমূহৰ সৈতে সুস্থভাৱে মোকাবিলা কৰিব পাৰে আৰু সমাজত সঠিকভাৱে জীৱন যাপন কৰিব পাৰে।

আজিৰ যুগত জীৱনশৈলী অতি ব্যস্ত আৰু চাপপূৰ্ণ হৈ পৰিছে, শিক্ষা, চাকৰি, আৰ্থিক সমস্যা, দায়িত্ব, পৰিবাৰিক সমস্যা আদি বিভিন্ন দিশে মানুহক সদায় চাপত ৰাখে। এই চাপ সমূহ ধীৰে ধীৰে মানুহৰ মনৰ ওপৰত প্ৰভাৱ পেলাই উদ্বেগ, হতাশা আৰু ভয়ৰ সৃষ্টি কৰে। যদি এই সমস্যাবোৰ সময়মতে চিনাক্ত কৰা নহয় আৰু সঠিক ব্যৱস্থা লোৱা নহয়, তেন্তে ই অধিক গুৰুতৰ ৰূপ ল’ব

পাৰে। সেয়েহে মানসিক স্বাস্থ্যৰ প্ৰয়োজনীয়তা ইয়াতেই যে ই মানুহক এই ধৰণৰ চাপ আৰু সমস্যা সমূহৰ সৈতে সমতা ৰক্ষা কৰি আগবঢ়িবলৈ সহায় কৰে। মানসিক স্বাস্থ্য ভাল থাকিলে মানুহৰ চিন্তা চেতনা স্পষ্ট থাকে আৰু তেওঁ সঠিক সিদ্ধান্ত ল’ব পাৰে। জীৱনৰ প্ৰতিটো ক্ষেত্ৰত, যেনে- শিক্ষা, কৰ্মক্ষেত্ৰ বা ব্যক্তিগত জীৱনত সফল হ’বলৈ মানসিক স্থিৰতা অতি দৰকাৰ। মানসিকভাৱে দুৰ্বল ব্যক্তি সাধাৰণতে সহজে বিভ্ৰান্ত হয়; আত্মবিশ্বাস হ্ৰাস পায় আৰু সিদ্ধান্ত ল’ব নোৱাৰে। ইয়াৰ বিপৰীতে মানসিক ভাৱে সুস্থ ব্যক্তিয়ে নিজৰ লক্ষ্য স্পষ্টভাৱে বুজি লৈ তাৰ দিশে আগবাঢ়ে।

ইয়াৰ উপৰি মানসিক স্বাস্থ্যৰ সৈতে শাৰীৰিক স্বাস্থ্যৰো ঘনিষ্ঠ সম্পৰ্ক আছে। অধিক চিন্তা, ভয় আৰু হতাশাই শৰীৰত নানা ধৰণৰ সমস্যাৰ সৃষ্টি কৰিব পাৰে, যেনে- নিদ্ৰাহীনতা উচ্চ ৰক্তচাপ, নিদ্ৰাহীনতা, হৃদৰোগ আদি। এই কাৰণেই কোৱা হয় যে “সুস্থ শৰীৰৰ বাবে সুস্থ মনৰ দৰকাৰ” যদি মন অসুস্থ হয় তেন্তে শৰীৰো সুস্থ থাকিব নোৱাৰে।

মানসিক স্বাস্থ্যই মানুহৰ সম্পৰ্কসমূহৰ ওপৰতো গভীৰ প্ৰভাৱ পেলায়। এজন মানসিক ভাৱে সুস্থ ব্যক্তি পৰিয়াল, বন্ধু-বান্ধৱ আৰু সমাজৰ আন মানুহৰ সৈতে ভালদৰে মিলি থাকিব পাৰে। তেওঁ সহানুভূতিশীল হয়, আনৰ অনুভৱ বুজিবলৈ সক্ষম হয় আৰু সুস্থ সম্পৰ্ক গঢ়ি তোলে। কিন্তু মানসিক ভাৱে অস্থিৰ

শিক্ষা, কৰ্মক্ষেত্ৰ বা ব্যক্তিগত জীৱনত সফল হ'বলৈ মানসিক স্থিৰতা অতি দৰকাৰ। মানসিকভাৱে দুৰ্বল ব্যক্তি সাধাৰণতে সহজে বিভ্ৰান্ত হয়; আত্মবিশ্বাস হ্ৰাস পায় আৰু সিদ্ধান্ত ল'ব নোৱাৰে। ইয়াৰ বিপৰীতে মানসিক ভাৱে সুস্থ ব্যক্তিয়ে নিজৰ লক্ষ্য স্পষ্টভাৱে বুজি লৈ তাৰ দিশে আগবাঢ়ে।

ব্যক্তিৰ সহজে খং উঠে, বুজা-বুজিৰ অভাৱ হয় আৰু সম্পৰ্কত সমস্যাৰ সৃষ্টি হয়। সমাজৰ দৃষ্টিকোণৰ পৰা মানসিক স্বাস্থ্যৰ গুৰুত্ব আৰু বেছি। এখন সমাজ তেতিয়াহে উন্নত আৰু শান্তিপূৰ্ণ হয় যেতিয়া সেই সমাজৰ মানুহ মানসিক ভাৱে সুস্থ থাকে। মানসিক অসুস্থতাই বহু সময়ত অপৰাধ, হিংসা আৰু অসামাজিক আচৰণ বৃদ্ধি কৰে। সেয়েহে মানসিক স্বাস্থ্যৰ উন্নয়ন মানে সমাজৰ সামগ্ৰিক উন্নয়ন।

বৰ্তমান সময়ত মানুহৰ মাজত মানসিক স্বাস্থ্য সম্পৰ্কে সচেতনতা বৃদ্ধি কৰাটো অতি প্ৰয়োজনীয়। বহু মানুহে লাজ বা ভয়ৰ বাবে নিজৰ মানসিক সমস্যাবোৰ প্ৰকাশ নকৰে কিন্তু এই মনোভাৱ সলনি কৰাটো দৰকাৰ। মানসিক সমস্যা কোনো দোষ নহয়। ই এক সাধাৰণ স্বাস্থ্যজনিত সমস্যা আৰু যাৰ সময়তে

চিকিৎসা আৰু যত্ন ল'লে আৰোগ্য লাভ কৰিব পৰা যায়।

শেষত ক'ব পাৰি যে মানসিক স্বাস্থ্য মানুহৰ জীৱনৰ এক অবিচ্ছেদ্য অংশ। ইয়াক উপেক্ষা কৰিলে জীৱনৰ আনন্দ, সফলতা আৰু শান্তি সকলো ক্ষতিগ্ৰস্ত হয়। সেয়েহে প্ৰতিজন মানুহে নিজৰ মানসিক স্বাস্থ্যৰ যত্ন লোৱা, সচেতনতা বৃদ্ধি কৰা আৰু প্ৰয়োজনত সহায় লোৱা প্ৰতিজন মানুহৰ দায়িত্ব। শাৰীৰিক স্বাস্থ্যৰ দৰে মানসিক স্বাস্থ্যকো সমান গুৰুত্ব দিলে এখন সুস্থ, সুখী আৰু উন্নত সমাজ গঢ়ি তোলা সম্ভৱ। সেয়েহে প্ৰতিজন মানুহে নিজৰ মানসিক স্বাস্থ্যৰ যত্ন লোৱা উচিত। নিয়মীয়া বিশ্রাম লোৱা, সুস্থ জীৱনশৈলী অনুসৰণ কৰা আৰু প্ৰয়োজন হ'লে বিশেষজ্ঞৰ সহায় লোৱা উচিত। মানসিক স্বাস্থ্যক শাৰীৰিক স্বাস্থ্যৰ দৰে সমান গুৰুত্ব দিলে আমি এখন সুস্থ, সুখী আৰু সমৃদ্ধ সমাজ গঢ়ি তুলিব পাৰিম। □

বিহুটো যাওক গৈ, সিহঁতক চাই ল'ম

(ভূপেন হাজৰিকা জন্ম শতবৰ্ষ শ্ৰদ্ধাৰ্থ)

দিগন্ত কুমাৰ দাস

সহকাৰী অধ্যাপক, বুৰঞ্জী বিভাগ

বিহু বিষয়ত ভূপেন হাজৰিকাৰ জ্ঞানৰ গভীৰতা সৰ্বজনবিদিত। কোৱা বাহুল্য যে ভূপেন হাজৰিকা বিহীন বিহু অকল্পনীয়। ব'হাগৰ সংজ্ঞা নিৰূপণ কৰোঁতা ভূপেন হাজৰিকা প্ৰতি গৰাকী অসমীয়াৰ হৃদয়ৰ কোঁহে কোঁহে বিৰাজমান। তেখেতৰ কেইবাটাও গীতত ব'হাগ বিহুৰ প্ৰসংগ পোৱা যায়। ব'হাগৰ বতৰতেই জাতীয়তাবাদী ভূপেন হাজৰিকাই অনুপম গীত সৃষ্টিৰে অসমীয়া নতুন পুৰুষক কৰ্ম প্ৰেৰণা জগাই কৈছে—

“নতুন পুৰুষে কিছু কাম কৰাৰ
ব'হাগেই বতৰ কিজানি”।

কৃষিভিত্তিক উৎসৱ বিহুত ডেকা গাভৰুৰ নিভাঁজ মৰম আৰু ভালপোৱাৰ স্বতঃস্ফূৰ্ত প্ৰকাশ দেখা যায়। এইটোও অত্যাৱশ্যক কৰা হ'ব যে বিদ্ৰোহৰ গীতে ভূপেন হাজৰিকাৰ গীতি সাহিত্যিক অনন্য মাত্ৰা প্ৰদান কৰিছে। তেখেতে বিহুগীতৰ সুৰৰ আধাৰতো গীত ৰচনা কৰি পৰিবেশন কৰিছে। তেনে গীতৰ জৰিয়তে তেখেতে কেবল ডেকা গাভৰুৰ প্ৰণয়ৰ কথা বা বসন্তৰ বতৰাৰ অবতৰণা কৰিব খোজা নাই। এনে গীত তেওঁ নিজস্ব চিন্তা চেতনাৰে ৰচি, গাই শ্ৰোতা দৰ্শকক আমোদ দিয়াৰ উপৰিও সমাজখনত চলি থকা বহুতো অনিয়ম, দুৰ্নীতিৰ বিৰুদ্ধে গৰজি উঠিছে। ‘চেনেহীৰ ফটা বিহা’ শীৰ্ষক গীতটিৰ জৰিয়তে হাজৰিকাই এক ছবি অংকন কৰিছে য'ত দেখা যায় বিহুবলীয়া ডেকাৰ এফালে বিহুৰ প্ৰতি থকা আকুলতা আনহাতে আৰ্থিক দৈন্যতাই সৃষ্টি কৰা প্ৰত্যাহ্বান। সেই বুলিয়েই তেনে বিহুৱা ডেকাই বিহু বিহীন এক জীৱন কল্পনা কৰিব পাৰে জানো? নিশ্চয় নোৱাৰে। হাজৰিকা দেৱৰ কল্পদৃষ্টিত...

“চেনেহীৰ ফটা বিহা
ফুলে জকেমকি

উৰি যায় বতাহৰ আগত— বোলো আগত
নেখাই চাৰিসাঁজো থাকিব পাৰো মই
ব'হাগৰ বিহুৰে লগতে
শশী মিলনদৈ জালুক-গুটি পিপলদৈ
কেৰাচিন নহ'লে চাকিটি নজ্বলে
তথাপি গাৰ নাই তত।।”

বিহুসুৰত অপূৰ্ব গায়ন শৈলীৰে পৰিবেশিত গীতটিৰ মাজেৰেই আমি ভূপেন হাজৰিকা কালীন অসমৰ আৰ্থ-সামাজিক বা লোকজীৱনৰ এখন নিখুঁত ছবিও দেখিবলৈ পাওঁ। ঠিক তেনেদৰে ব'হাগৰ বতৰত চেনেহীলৈ যঁচা নিভাঁজ মৰমৰ উমান পোৱা যায় বিহুৱা ডেকাৰ অভাৱ অনাটনৰ অন্ত নাই। তথাপি কিন্তু সিয়ে উৎসাহ স্তান কৰিব পৰা নাই। সেয়েহে কৈছে—

“কেৰাচিন নহ'লে চাকিটি নজ্বলে
তথাপি গাৰ নাই তত।।”

বিহুৱা ডেকাৰ চেনেহীৰ প্ৰতি থকা দুৰ্বাৰ মৰমৰ কথা হাজৰিকাই অসাধাৰণ কল্পনাৰে প্ৰকাশ কৰিছে,

“ওৰে গছতে মৌৰে বাহে ল'লে
মই নবগালোঁ গছত— বোলো গছত
গছৰ মৌ নেপাৰি মৌ বিচাৰিলো
চেনেহীৰ মিঠাকৈ ওঁঠত।।”

গীতটিত প্ৰকাশ পাইছে ডেকাটিৰ চেনেহীৰ প্ৰতি থকা নিৰ্ভেজাল মৰম, যিয়ে মৌসম আদৰ, মৰম বিচাৰি পাইছে গাভৰুগৰাকীৰ মিঠা ওঁঠজুৰিত। তাৰ পিছত সময় আগবাঢ়িল। বছৰ বাগৰিল। ব'হাগৰ পিছত ব'হাগ আহিল। কিন্তু দুৰ্দিনৰ নহ'ল ওৰ কাৰণ টকা, ধন একো নাই। বানপানীয়ে খেতি-বাতি নষ্ট

কৰিলে। ঘৰ বাৰীও তথৈবচ। চৌপাশে সেয়েহে হতাশা। কিবা হেৰুওৱাৰ। এনে বিপৰ্যয়ৰ সময়ত মৰম ভালপোৱাই প্ৰেমিক যুগলৰ জীয়াই থকাৰ একমাত্ৰ প্ৰেৰণা। ভূপেন হাজৰিকাই লিখিছে,

“এনুৱা নিৰাশাৰ কালত
ফুলচ’তি লগাই লৈ
বৰঘৰ সাজিলো
খেৰ নাইকিয়া চালত।”

বিহুৱা ডেকাৰ প্ৰচণ্ড খং, ক্ষোভ প্ৰচলিত সমাজ ব্যৱস্থা আৰু অৰ্থনৈতিক ব্যৱস্থাৰ বিৰুদ্ধে যাৰ আধাৰ হ’ল অসমতা আৰু ধনীক শ্ৰেণীৰ দুৰ্বল, অৱহেলিত সকলৰ ওপৰত কৰা অবাধ শোষণ আৰু লুণ্ঠন। সকলো দেখি শুনিও সহিছে একমাত্ৰ মৰমী বিহুৰ বাবে। বছৰেকত অহা বিহুটো সেয়েহে যিকোনো মূল্যৰ বিনিময়ত পালন কৰিবই লাগিব। বিহুৰ অন্তত তেনে শত্ৰুৰ বিৰুদ্ধে যুঁজ দিব লাগিব। তাৰ আগলৈকে ক্ষোভত ফাটি ফুৰা যুৱকে হুংকাৰ দিছে,

“কুঁহিয়াৰ পেৰাদি আমাক যি পেৰিছে
চানকঢ়া ধনৰে বলত, — বোলো বলত
বিহুটো যাওক গৈ, সিহঁতক চাই ল’ম

খাই ললোঁ আজিয়েই শপত।।”

বিহুৱা ডেকা আত্মবিশ্বাসী আজি যিয়ে ক্ষমতা বা ধনৰ ৰাগীত বলীয়ান হৈ কাৰোবাৰ অৰ্থনৈতিক দুৰ্বলতাৰ সুযোগ লৈ হাৰাশাস্তি কৰিছে সেয়া বেছি দিনলৈ নচলিব। সুদিন আহিব আৰু অচিৰেই তাৰ প্ৰত্যুত্তৰ দিয়া হ’ব। সাম্যবাদী বিদ্ৰোহী গীতিকাৰজনৰ ভাষাত,

“হেৰি ডাঙৰীয়া বতৰ ডাৰৰীয়া

টিনপাত টিঙিৰি জুই পৰে উফৰি

কাইলৈ পৰিবা ফান্দত-বোলো কাইলৈ পৰিবা ফান্দত।”

গীতটি বহুক্ষেত্ৰত অসমীয়া লোকসংস্কৃতিৰ ওপৰত আধাৰিত। ইয়াত ব্যৱহৃত মাটিৰ গোলক থকা শব্দ ‘জকেমকি’, ‘শশী মিলনদৈ’, ‘জালুক-গুটি’, ‘পিপলদৈ’, ‘জেতুকাবুলীয়া’, ‘বিৰাজৰা’ আদিয়ে নিঃসন্দেহে গীতটিক এক বিশেষ মাত্ৰা প্ৰদান কৰিছে। তদুপৰি নানা ঘাট প্ৰতিঘাত থাকিলেও বিহু যে অৱশ্যেই পালনীয় সেয়া অতি সুন্দৰ আৰু ব্যতিক্ৰমী ৰূপত গীতটিত প্ৰকাশ পাইছে।□

উৎস : দত্ত, দিলীপ কুমাৰ : ভূপেন হাজৰিকাৰ গীত আৰু জীৱন ৰথ, ডিচেম্বৰ, ২০১১

বৰ্তমান সময়ত বুনিয়াদী শিক্ষাৰ প্ৰাসংগিকতা

দিক্ষীতা দাস

বি.এ. চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক

শিক্ষা বিভাগ

বুনিয়াদী শিক্ষা হ'ল মহাত্মা গান্ধীৰ শিক্ষা দৰ্শনৰ এক অনন্য ফচল। ১৯৩৭ চনত ৰাৱীত অনুষ্ঠিত হোৱা সন্মিলনত গান্ধীজীয়ে এই শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ প্ৰস্তাৱ দিছিল, যাক 'নষ্ট তালিম' বুলিও কোৱা হয়।

বুনিয়াদী শিক্ষাৰ মূল লক্ষ্য আছিল শিক্ষাৰ্থীক কেৱল কিতাপৰ জ্ঞান দিয়াটোৱেই নহয়, বৰঞ্চ তেওঁলোকৰ শাৰীৰিক, মানসিক আৰু আধ্যাত্মিক বিকাশ তথা স্বাৱলম্বী কৰি গঢ়ি তোলাত সহায় কৰা। এই শিক্ষাৰ জৰিয়তে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বুনিয়াদী চাহিদা পূৰণ কৰিব পৰা যায়।

বৰ্তমান সময়ত বুনিয়াদী শিক্ষাৰ যথেষ্ট প্ৰাসংগিকতা আছে। বুনিয়াদী শিক্ষাৰ মূল মন্ত্ৰ আছিল “হাতে-কামে শিকা”। বৰ্তমানৰ নিৰনুৰা সমস্যাৰ দিনত কেৱল ডিগ্ৰীধাৰী হোৱাতকৈ কোনো কাৰিকৰী বা বৃত্তিমুখী শিক্ষা থকাটো অতি প্ৰয়োজনীয়। এই শিক্ষাই শিক্ষাৰ্থীক সৰুৰে পৰা স্বাৱলম্বী হ'বলৈ শিকায়। গান্ধীজীয়ে মগজু, হৃদয়, হাত এই তিনিটাৰ মাজৰ সমন্বয়ৰ কথা কৈছিল। বৰ্তমানৰ যান্ত্ৰিক শিক্ষা ব্যৱস্থাত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে কেৱল মগজু ব্যৱহাৰ কৰি পৰীক্ষাত নম্বৰ পায় কিন্তু শাৰীৰিক শ্ৰম আৰু নৈতিক মূল্যবোধৰ পৰা আঁতৰি গৈছে। বুনিয়াদী শিক্ষাই এজন মানুহৰ সৰ্বাঙ্গীন বিকাশত গুৰুত্ব দিয়ে। আজিৰ সমাজত শাৰীৰিক শ্ৰম কৰা লোকক বিশেষ গুৰুত্ব প্ৰদান কৰা নহয়। বুনিয়াদী শিক্ষাই ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক সৰুৰে পৰা নিজৰ কাম নিজে কৰিবলৈ শিকায়, যিটো এক সুস্থ সমাজ গঠনৰ বাবে অপৰিহাৰ্য। ভাৰতৰ শেহতীয়া শিক্ষা নীতিত ৬ষ্ঠ শ্ৰেণীৰ পৰাই বৃত্তিমুখী শিক্ষা আৰু হস্তশিল্পৰ ওপৰত যি গুৰুত্ব দিয়া হৈছে, সেয়া প্ৰকাৰান্তৰে বুনিয়াদী শিক্ষাৰেই এক আধুনিক ৰূপ। ই প্ৰমাণ কৰে

যে গান্ধীজীৰ চিন্তা এশ বছৰৰ আগতো কিমান দূৰদৰ্শী আছিল। বৰ্তমান সময়ত নৈতিকতাৰ স্বলন এক ডাঙৰ সমস্যা। বুনিয়াদী শিক্ষাই অহিংসা, সত্য আৰু ভাতৃত্ববোধৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি চৰিত্ৰ গঠনত গুৰুত্ব দিয়ে। ই শিক্ষাৰ্থীক এজন সচেতন আৰু দায়িত্বশীল নাগৰিক হিচাপে গঢ়ি তোলাত সহায় কৰে। সাম্প্ৰতিক বিশ্বায়নৰ যুগত কম্পিউটাৰ বা এ.আই. ৰ জ্ঞান যিমনেই দৰকাৰী নহওক কিয়, মানুহৰ মৌলিক চৰিত্ৰ আৰু স্বাৱলম্বিতাৰ বাবে বুনিয়াদী শিক্ষাৰ আদৰ্শ সদায় অপৰিহাৰ্য। ই কেৱল জীৱিকাৰ বাবে নহয় বৰঞ্চ জীৱনৰ বাবে শিক্ষা প্ৰদান কৰে। শিক্ষাৰ প্ৰয়োজনীয়তা কেৱল সাক্ষৰতাৰ মাজতে সীমাবদ্ধ নহয়, ই এজন ব্যক্তিক আধুনিক সমাজৰ উপযোগী কৰি গঢ়ি তোলাৰ মূল ভেটি। বুনিয়াদী শিক্ষাৰ এক উল্লেখযোগ্য লক্ষ্য বা উদ্দেশ্য হৈছে সুনাগৰিকতাৰ গুণসমূহৰ বিকাশ সাধন কৰা। যিহেতু আজিৰ শিশুসকল হ'ব কাইলৈ দেশৰ প্ৰাপ্তবয়স্ক নাগৰিক, সেয়েহে তেওঁলোকৰ নাগৰিকত্বৰ গুণসমূহৰ বিকাশ সাধন কৰাই হ'ব শিক্ষাৰ প্ৰধান লক্ষ্য বা উদ্দেশ্য।

গান্ধীজীৰ বুনিয়াদী শিক্ষা কিতাপৰ জ্ঞানতে সীমাবদ্ধ নহয়। মানুহৰ সকলো কামৰ যোগেদি নতুন নতুন শিক্ষা আহৰণ কৰিব পাৰি। যেনেঃ- সূতা কটা, বোৱা-কটা, কৃষি, বাগিছাৰ কাম, মাটিৰ কাম আদি উৎপাদনমূলক কামক পাঠ্যক্ৰমত সন্নিৱিষ্ট কৰোৱাৰ দ্বাৰা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে কিতাপৰ লগতে সহঃপাঠ্যক্ৰমিক শিক্ষাসমূহ আহৰণ কৰিব পাৰে। প্ৰাথমিক শিক্ষা শিশুক মাতৃভাষাৰ মাধ্যমেৰে দিব লাগে। ই চিন্তা শক্তি আৰু সৃষ্টিশীলতাৰ বিকাশত সহায় কৰে। সেয়ে মাতৃভাষাক শিক্ষাৰ মাধ্যম আৰু বাহক হিচাপে গ্ৰহণ কৰিব লাগে। কোনো স্বাধীন দেশে বিদেশী ভাষা এটাক শিক্ষাৰ মাধ্যম

হিচাপে নাৰাখে। গতিকে গান্ধীজীয়ে ভাৰতবৰ্ষৰ ভৱিষ্যত মঙ্গলৰ বাবে চিন্তা কৰি মাতৃভাষাৰ ওপৰত অধিক গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছিল। ৭ ৰ পৰা ১৪ বছৰলৈ সকলো শিশুৰ বাবে বিনামূলীয়া আৰু বাধ্যতামূলক শিক্ষাৰ ব্যৱস্থা গঢ়ি তোলা হৈছে। ইয়াৰ জৰিয়তে সকলো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে নিজৰ প্ৰাথমিক জ্ঞান আহৰণ কৰিব পাৰে আৰু আৰ্থিক ভাৱে দুৰ্বল পৰিয়ালৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসমূহেও পঢ়া-শুনা কৰি আগবাঢ়িব পাৰে।

বুনিয়াদী শিক্ষাত শিক্ষক-ছাত্ৰ উভয়ৰ বাবে মুক্তভাৱে কাম কৰাৰ স্বাধীনতা আছে। পৰীক্ষাত পাছ কৰিবৰ বাবে মুখস্থ বিদ্যাৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়া শিক্ষা ব্যৱস্থাত এনে স্বাধীনতা নাই। দেশৰ ভৱিষ্যত নাগৰিক হিচাপে নিজৰ কৰ্তব্য আৰু দায়িত্ব সম্পৰ্কে সচেতন কৰি তোলাটোও এই পৰিকল্পনাৰ এটি প্ৰধান লক্ষ্য।

ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মনত ভাৰতীয় সংস্কৃতিৰ প্ৰতি প্ৰেম ভাৱ বিকশাই তোলা অন্যতম বুনিয়াদী শিক্ষাৰ অন্যতম লক্ষ্য। লগতে শিশুসকলৰ ব্যক্তিত্বৰ সৰ্বাত্মক বিকাশ অৰ্থাৎ দেহ, মন আৰু আত্মাৰ বিকাশ সাধন কৰাটো হৈছে এই শিক্ষাৰ আন এক লক্ষ্য বা উদ্দেশ্য। শিক্ষাৰ্থীৰ দ্বাৰা নিৰ্মিত বস্তুৰ দ্বাৰা শিক্ষানুষ্ঠানৰ খৰচ উলিওৱা আৰু শিক্ষাৰ যোগেদি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে ভৱিষ্যতে যাতে কোনো বৃত্তিত

নিজকে নিয়োজিত হ'ব পাৰে সেয়াও বুনিয়াদী শিক্ষাৰ আন এক লক্ষ্য। সমাজ ব্যৱস্থাৰ সকলোবোৰ আসোঁৱাহ দূৰ কৰি এখন শ্ৰেণীবিহীন সমাজ স্থাপন কৰাটোও হ'ল বুনিয়াদী শিক্ষাৰ লক্ষ্য।

বুনিয়াদী শিক্ষাৰ জৰিয়তে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক অৰ্থনৈতিকভাৱে আত্মনিৰ্ভৰ হ'বলৈ শিকোৱা হয়। যাৰ ফলত শিশুৱে ভৱিষ্যতে কাৰো ওপৰত নিৰ্ভৰ নকৰাকৈ জীৱন নিৰ্বাহ কৰিব পাৰে। বুনিয়াদী শিক্ষাই কেৱল কিতাপৰ জ্ঞান নিদিয়ে, বৰঞ্চ শিক্ষাৰ্থীৰ দেহ, মন আৰু আত্মাৰ বিকাশ সাধন কৰে। বৰ্তমানৰ মানসিক চাপপূৰ্ণ যুগত শিশুৰ শাৰীৰিক সক্ষমতা আৰু মানসিক স্থিৰতাৰ বাবে এনে শিক্ষা জৰুৰী। এই শিক্ষাই ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক সমস্যা সমাধানৰ দক্ষতাৰ ওপৰত গুৰুত্ব প্ৰদান কৰে। কিয়নো হস্তশিল্পৰ দ্বাৰা যি বস্তু তৈয়াৰ হ'ব সেইবোৰ বস্তু বজাৰত বিক্ৰী কৰি তাৰে শিক্ষাৰ্থীয়ে নিজে কিছু আয় কৰিব।

গতিকে দেখা যায় বুনিয়াদী শিক্ষা এনে এক শিক্ষা প্ৰক্ৰিয়া যিয়ে মানুহক কেৱল শিক্ষিতই নকৰে, বৰঞ্চ জীয়াই থকাৰ কলা শিকায়। বৰ্তমানৰ নিৰনুৱা সমস্যা আৰু নৈতিক সংকট দূৰ কৰিবলৈ আমাক এনে এক শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ প্ৰয়োজন যিয়ে হাতে-কামে শিক্ষা দি আত্মবিশ্বাস বৃদ্ধি কৰিব পাৰে। এখন উন্নত আৰু প্ৰগতিশীল সমাজ গঢ়িবলৈ বুনিয়াদী শিক্ষাৰ যথেষ্ট প্ৰসঙ্গিকতা আছে।

মানসিক স্বাস্থ্য সচেতনতা

পূৰ্ণিমা কলিতা
স্নাতক, ষষ্ঠ যান্মাসিক
শিক্ষা বিভাগ

মানসিক স্বাস্থ্য মানুহৰ জীৱনৰ এটা অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ দিশ। মানুহৰ মন, চিন্তা-ভাৱনা, অনুভূতি আৰু আচৰণৰ সুস্থ অৱস্থাই মানসিক স্বাস্থ্য। মানসিক স্বাস্থ্য কেৱল মানসিক ৰোগ নথকা অৱস্থা নহয়, বৰং মানুহে কেনেকৈ নিজৰ অনুভূতি প্ৰকাশ কৰে, সমস্যা চম্ভালি লয়, আৰু সমাজৰ আন মানুহৰ সৈতে কেনেকৈ সম্পৰ্ক বজাই ৰাখে তাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে। মানসিকভাৱে সুস্থ মানুহে জীৱনৰ বিভিন্ন দিশত সফল হ'ব পাৰে এক সুখী-জীৱন-যাপন কৰিব পাৰে।

বৰ্তমান সময়ত মানসিক স্বাস্থ্যৰ গুৰুত্ব যথেষ্ট বৃদ্ধি পাইছে। আধুনিক জীৱনৰ ব্যস্ততা, প্ৰতিযোগিতা আৰু উন্নত প্ৰযুক্তিৰ ব্যৱহাৰে মানুহৰ জীৱনত বিভিন্ন চাপৰ সৃষ্টি কৰিছে। শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত অনিশ্চয়তা, পাৰিবাৰিক সমস্যা আৰু আৰ্থিক অসুবিধা আদি মানসিক চাপৰ মুখ্য কাৰক। ইয়াৰ লগতে চ'ছিয়েল মিডিয়াৰ অত্যাধিক ব্যৱহাৰৰ ফলত মানুহৰ আত্মবিশ্বাস হ্ৰাস পাইছে আৰু উদ্বেগ বৃদ্ধি পাইছে।

এই পৰিস্থিতিত মানসিক স্বাস্থ্যৰ প্ৰয়োজনীয়তা অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ। মানসিক স্বাস্থ্য অটুত থাকিলে মানুহে দৈনন্দিন জীৱনৰ কামবোৰ সঠিকভাৱে সম্পন্ন কৰিব পাৰে। মন শান্ত আৰু স্থিৰ থাকিলে মনোযোগ বৃদ্ধিপায় আৰু কামত সফলতা লাভ হয়। মানসিক স্বাস্থ্যই জীৱনৰ চাপ আৰু সমস্যাৰ সৈতে মোকাবিলা

কৰিবলৈ সক্ষম কৰে। মানসিক ভাৱে সুস্থ মানুহে সকলো ধৰণৰ পৰিস্থিতিৰ লগত ধৈৰ্য আৰু সাহসেৰে আগবাঢ়ি যাব পাৰে। মানসিক স্বাস্থ্য ভালে থাকিলে মানুহে সঠিক সিদ্ধান্ত লব পাৰে। অসুস্থ মানসিক অৱস্থাই ভুল সিদ্ধান্ত সৃষ্টি কৰিব পাৰে, যিয়ে জীৱনত নেতিবাচক প্ৰভাৱ পেলায়। পৰিয়াল, বন্ধু আৰু সমাজৰ সৈতে সুস্থ সম্পৰ্ক বজাই ৰাখিবলৈ মানসিক সুস্থতা অতি প্ৰয়োজনীয়। মানসিক আৰু শৰীৰিক স্বাস্থ্য এটা আনটোৰ সৈতে জড়িত। অসুস্থতাই মানসিক চিন্তা, উদ্বেগ, হতাশা, নিদ্ৰাহীনতা, হৃদৰোগ, উচ্চ ৰক্তচাপ আদি সমস্যাৰ সৃষ্টি কৰিব পাৰে।

বৰ্তমান সময়ত মানসিক স্বাস্থ্যত প্ৰভাৱ পেলোৱা এটা কাৰক হৈছে একাকীত্ব। বিশেষকৈ নগৰীয়া জীৱনত মানুহে ব্যস্ততাৰ বাবে পৰিয়াল বা বন্ধুৰ পৰা আতৰি থাকে। ইয়াৰ ফলত মানসিক অস্থিৰতা আৰু হতাশা বৃদ্ধি পায়। ইয়াৰ উপৰিও ডিজিটেল যন্ত্ৰৰ অত্যাধিক ব্যৱহাৰে মানুহৰ সামাজিক যোগাযোগ কমাই দিছে। যিয়ে মানসিক স্বাস্থ্যত নেতিবাচক প্ৰভাৱ পেলায়।

ইয়াৰ উপৰিও, আধুনিক যুগত মানুহে এক ব্যস্ত আৰু প্ৰতিযোগিতামূলক জীৱন যাপন কৰিছে। শিক্ষা, চাকৰি, অৰ্থনৈতিক অৱস্থা, পাৰিবাৰিক দায়িত্ব, সামাজিক প্ৰত্যাশা আদিয়ে মানুহৰ ওপৰত অতিমাত্ৰা চাপৰ সৃষ্টি কৰিছে। শিক্ষাৰ্থীসকলৰ ক্ষেত্ৰত

পৰীক্ষাৰ চাপ, উচ্চ নম্বৰ লাভ কৰা প্ৰতিযোগিতাৰ কেৰিয়াৰ নিৰ্বাচনৰ দ্বিধা আৰু সামাজিক তুলনাই তেওঁলোকৰ মানসিক অৱস্থাত নেতিবাচক প্ৰভাৱ পেলায়। ইয়াৰ ফলত উদ্বেগ, হতাশা মানসিক ক্লান্তি আদি সমস্যা বৃদ্ধি পাইছে।

মানসিক স্বাস্থ্যই এজন ব্যক্তিৰ জীৱনৰ সকলো দিশ প্ৰভাৱিত কৰে। সুস্থ মানসিক স্বাস্থ্যৰ অভাৱত ব্যক্তিয়ে নিজৰ কামত মনোনিবেশ কৰিব নোৱাৰে। সিদ্ধান্ত লোৱাত অসুবিধা পায়, আৰু মানাজিক সম্পৰ্ক স্থাপনত সমস্যাৰ সৃষ্টি হয়। শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত ই অধিক গুৰুত্বপূৰ্ণ কাৰণ, এজন শিক্ষাৰ্থী সুস্থ নাথাকিলে শিকন প্ৰক্ৰিয়া সফল নহয়। মনোযোগ স্মৰণশক্তি আৰু সৃজনশীলতা সকলো মানসিক স্বাস্থ্যৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে। শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত মানসিক স্বাস্থ্যৰ গুৰুত্ব বিবেচনা কৰিলে দেখা যায় যে, এই ক্ষেত্ৰত শিক্ষক আৰু শিক্ষানুষ্ঠানৰ ভূমিকা অত্যন্ত গুৰুত্বপূৰ্ণ। শিক্ষানুষ্ঠান হ'ল শিক্ষাৰ্থীৰ দ্বিতীয় ঘৰ; য'ত তেওঁলোকে কেৱল জ্ঞানেই নহয়, জীৱনৰ মূল্যবোধো শিকে শিক্ষকসকলে শিক্ষাৰ্থীৰ মানসিক স্বাস্থ্যৰ আস্থা বুজি তেওঁলোকক উৎসাহ দিব লাগে। ভয়-চাপযুক্ত পৰিবেশ সৃষ্টি কৰি সহানুভূতিশীল আচৰণ প্ৰদৰ্শন কৰিব লাগে। লগতে ইয়াত কাউন্সিলিং যোগান ব্যৱস্থা আৰু সৃজনশীল কাৰ্যকলাপত অংশগ্ৰহণে শিক্ষাৰ্থীৰ মানসিক স্বাস্থ্য উন্নত কৰি তুলিব পাৰে। মানসিকভাৱে সুস্থ মানুহে সমাজত সুস্থ সম্পৰ্ক গঢ়ি তোলে আৰু সামাজিক উন্নয়নত অংশগ্ৰহণ কৰে। মানসিক অসুস্থতাই হিংসা, অপৰাধ আৰু সামাজিক আস্থিৰতা বৃদ্ধি কৰিব পাৰে। সেয়েহে এখন সুস্থ সমাজ গঢ়িবলৈ মানসিক স্বাস্থ্যৰ যত্ন লোৱা অতি প্ৰয়োজনীয়। মানসিক স্বাস্থ্য ভালে ৰাখিবলৈ কিছু প্ৰয়োজনীয় ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব লাগে। সেইবোৰ হ'ল-মানসিক স্বাস্থ্য সুস্থ ৰাখিবলৈ নিয়মীয়া ব্যায়াম, পৰ্যাপ্ত নিদ্ৰা, পুষ্টিকৰ খাদ্য আৰু ধ্যান কৰা উচিত। কিয়নো, ধ্যানে দেহ মন সুস্থ কৰাত সহায় কৰে।

বন্ধু-বান্ধৱী বা পৰিয়ালৰ সৈতে নাইবা সমাজৰ বিভিন্ন ব্যক্তিৰ লগত কথা-বতৰা পাতি নিজৰ মানসিক স্বাস্থ্য সুস্থ কৰি ৰাখিব পাৰি। মোবাইল বা চহিয়েল মিডিয়াৰ অতিমাত্ৰ ব্যৱহাৰে মানসিক চাপ বঢ়াব পাৰে। এই ক্ষেত্ৰত শিক্ষানুষ্ঠানসমূহে বিশেষ সতৰ্কতা অৱলম্বন কৰিব লাগে।

গছ-গছনি, পাৰ্ক বা খোলা বতাবৰণত থাকিলে মন প্ৰফুল্ল হৈ থাকে। বৰ্তমান যুগৰ দ্ৰুত পৰিবৰ্তন, চাপ আৰু প্ৰতিযোগিতাৰ মাজত সুস্থ সুখী আৰু সফল জীৱন যাপন কৰিবলৈ মানসিক স্বাস্থ্যৰ যত্ন লোৱা অতিকৈ প্ৰয়োজনীয়। ব্যক্তি, পৰিয়াল, বিদ্যালয় আৰু সমাজ সকলোৰেই যৌথ প্ৰচেষ্টাই মানসিকভাৱে সুস্থ সমাজ গঢ়ি তোলাত সহায় কৰে।

আগতে এই বিষয়টোক লৈ খোলা খুলিকৈ আলোচনা কৰা হৈছিল। এতিয়া মানুহে বুজিব পাৰিছে যে মানসিক স্বাস্থ্য শাৰীৰিক স্বাস্থ্যৰ দৰে গুৰুত্বপূৰ্ণ।

মানসিক স্বাস্থ্য ভালে থাকিলে মানুহে ইতিবাচক চিন্তা কৰিব পাৰে, সিদ্ধান্ত ল'ব পাৰে আৰু দৈনন্দিন জীৱন ভালদৰে চলাব পাৰে।

সুস্থ মানসিক স্বাস্থ্যই চাপ আৰু উদ্বেগ নিয়ন্ত্ৰণত সহায় কৰে। আধুনিক জীৱনত কামৰ চাপ, প্ৰতিযোগিতা, সামাজিক মাধ্যমৰ প্ৰভাৱ আদিয়ে মানসিক চাপ বৃদ্ধি কৰিছে। ভাল মানসিক স্বাস্থ্যই এইবোৰ নিয়ন্ত্ৰণত সহায় কৰে। সম্পৰ্ক উন্নত কৰে। মানসিকভাৱে সুস্থ ব্যক্তিয়ে পৰিয়াল, বন্ধু, আৰু সমাজৰ সৈতে সু-সম্পৰ্ক গঢ়ি তুলিব পাৰে।

মানসিকভাৱে সুস্থ ব্যক্তি এগৰাকীয়ে গভীৰ চিন্তা, উদ্বেগ, নিদ্ৰাহীনতা আদিৰ পৰা আঁতৰি থাকিব পাৰে।

মানসিক স্বাস্থ্য সুস্থ ৰাখিবলৈ নিয়মিতভাৱে কৰিবলগীয়া অভ্যাসবোৰ এনেধৰণৰ :

১। নিয়মিতভাৱে ব্যায়াম কৰা— শৰীৰ চৰ্চা কৰিলে মগজুত হৰমোন নিঃসৰণ হয়, যিয়ে মন ভালে ৰাখে। দৈনিক খোজ কাঢ়িলে মানসিক স্বাস্থ্য ভালে ৰাখিব পাৰি। পৰ্যাপ্ত নিদ্ৰা—দিনটোত ৭-৮ ঘণ্টা ভাল নিদ্ৰাই মানসিক শান্তিৰ বাবে অতি প্ৰয়োজন। নিদ্ৰাৰ অভাৱত খং আৰু উদ্বেগ বৃদ্ধি হয়।

২। ধ্যান আৰু যোগাভ্যাগ— ধ্যান আৰু শ্বাস প্ৰশ্বাসৰ ব্যায়ামে মন শান্ত কৰে আৰু চাপ কমায়।

৩। সমাজৰ বা আন মানুহৰ সৈতে সংযোগ বজাই ৰখা— বন্ধু-বান্ধৱী, পৰিয়াল, আত্মীয়, স্বজন, বা বিশ্বাসযোগ্য লোকৰ সৈতে নিজৰ অনুভৱ ব্যক্ত কৰিলে মন পাতল হয় আৰু একাকীত্ব কমে।

৪। সামাজিক মাধ্যমৰ ব্যৱহাৰ সীমিত কৰা— অধিক সময় মোবাইল বা সামাজিক মাধ্যম ব্যৱহাৰে তুলনা আৰু মানসিক চাপ বৃদ্ধি কৰে। সেয়ে সময় নিয়ন্ত্ৰণ কৰা অতি প্ৰয়োজনীয়। বাস্তৱসন্মত লক্ষ্য নিৰ্ধাৰণ কৰা—অতি ডাঙৰ আশা বা চাপ নিদিয়াকৈ সৰু-সৰু লক্ষ্য নিৰ্ধাৰণ কৰিলে সফলতাৰ অনুভৱ বৃদ্ধি পায়।

৫। পচন্দৰ কাম কৰা—গান-শুনা, পঢ়া, চিত্ৰ আকা, বা যিকোনো সৃষ্টিশীল কামে মন আনন্দিত কৰে।

৬। পুষ্টিকৰ খাদ্য গ্ৰহণ কৰা—মানসিক স্বাস্থ্য ভালে ৰাখিবলৈ হলে ফল-মূল, সেউজীয়া শাক-পাচলি খোৱা উপকাৰী।

৭। মানসিক স্বাস্থ্য ৰক্ষা কৰাটো দৈনন্দিন অভ্যাসৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰে। সৰু সৰু ইতিবাচক পৰিবৰ্তনে জীৱনত ডাঙৰ প্ৰভাৱ পেলাব পাৰে। গতিকে মানুহে ব্যক্তিৰ মানসিক স্বাস্থ্যৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়াটো অতিকৈ প্ৰয়োজনীয়।□

তেজপুৰৰ স্মৃতি বুকুত সামৰি

(বিভাগীয় শিক্ষামূলক ভ্ৰমণ)

ইমৰাণ আহমেদ

পঞ্চম শাস্ত্ৰাসিক, অসমীয়া বিভাগ

ভ্ৰমণ আমাৰ জীৱনৰ এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ অংশ। ভ্ৰমণে আমাৰ মানসিক-শাৰীৰিক স্বাস্থ্য উন্নত কৰাৰ লগতে জ্ঞান-অভিজ্ঞতাও বৃদ্ধি কৰে। ভ্ৰমণে নতুন মানুহৰ সৈতে চিনাকী কৰায়, নতুন ঠাইৰ সংস্কৃতি, নতুন ঠাইৰ জীৱনৰ প্ৰতি আগ্ৰহী তথা সচেতন কৰি তোলে। ভ্ৰমণে ছাত্ৰ ছাত্ৰীসকলক বাস্তৱ অভিজ্ঞতাৰ লগতে নৱমুখী দৃষ্টিভঙ্গী আৰু চিন্তাধাৰাৰ প্ৰতি আগ্ৰহী কৰি তোলে।

সময় তেতিয়া ৯ মান বাজিছে। ভাত-পানী খাই বিচনাতে শুই আছিলোঁ। বহুদিনৰ পৰাই অপেক্ষা কৰি থকা আমাৰ শিক্ষামূলক ভ্ৰমণ ৰাতি-পুৱালেই আৰম্ভ হ'ব। এইবাৰ আমি অসমীয়া বিভাগৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে শিক্ষামূলক ভ্ৰমণৰ বাবে তেজপুৰলৈ যাম বুলি বৰ আশা কৰিছোঁ। আমাৰ বিভাগৰ ছাৰ-বাইদেউসকলোৱে আমাক ভ্ৰমণৰ বাবে উৎসাহ প্ৰদান কৰিছে। তেজপুৰৰ ইতিহাস, তাতনো কি আছে, কি কি চাব লাগিব ইত্যাদি বিভিন্ন কথা তেওঁলোকে আমাক কৈ আছে। বিভাগীয় মুৰব্বীৰ অনুমতি পোৱাৰ পিছত আমি অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ ওচৰলৈ অনুমতি বিচাৰি এখন আবেদন পত্ৰ লৈ গ'লোঁ। অধ্যক্ষ মহোদয়ে আমাক বিভিন্ন ধৰণৰ প্ৰশ্ন সুধিলে— আমি কিমানজন ছাত্ৰ ছাত্ৰী, কেইদিন থাকিম, কি কি চাম, ভ্ৰমণ পাঠ্যপুথিৰ অন্তৰ্গত হয়নে নহয় ইত্যাদি। ইয়াৰ লগতে তেওঁ আমাক তেজপুৰৰ বিষয়ে কিছু কথা জনালে। অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ অনুমতি আৰু অনুদানে আমাক যথেষ্ট সহায় কৰিলে মাজনিশা মৰ মাতত সাৰ পালোঁ। সময় ২ : ৩০ মান হৈছে। ইফালে ৩ : ৩০ আমাৰ যাত্ৰা আৰম্ভ হোৱাৰ কথা। চকু মেলিয়েই ফোনৰ ৰিং শুনিলোঁ। মোক জগাবলৈ ফোন কৰিছে প্ৰিয়ংকাই। মই ব্ৰাছ কৰি থাকোতে মায়ে চাহ ৰুটি আৰু বাছত খাবলৈ ফল-মূল, কণী, বুট-মুগ, পানী, ড্ৰাইফ্ৰুইটস্ আদিৰে দুটা টিফিন বেগত সুমুৱাই দিয়ে। লগত নিব লগা প্ৰয়োজনীয় সকলোখিনি বস্ত্ৰ, পিন্ধি যোৱা

কাপোৰ-কানি ৰাতিতে ঠিক কৰি ৰাখিছিলোঁ বাবে ওলোৱা সময়ত বেছি দৌৰা দৌৰি নহ'ল।

মই সাজু হোৱাই নাই-ইফালে বাকীসকল কলেজ আহি পালেহিয়ে ফোন বাজিবলৈ আৰম্ভ হ'ল-লগৰে এৰিবেদীয়ে ফোন কৰিলে— চিত্ৰা ঘৰৰ পৰা ওলাই নাহে, আমি বাটত ৰৈ আছোঁ। তাইক সোনকালে আহিব কোৱা।

তনয়া— মই পামে আৰু তুমি সোনকালে আহা। উফ! যিমান চেষ্টা কৰিলেও মোৰ দেৰি হয়ে।

ফৰিনা উঠাই নাই।

—কি যে হ'ব!

প্ৰিয়া— ক'ত তুমি! বাছ আহি পাইছে। মেমহঁত কোনো নাইচোন। আমি অকলে ইয়াত.....।

গাড়ীত উঠি গায়ত্ৰী মেমলৈ ফোন কৰিলোঁ। কিমান ছাত্ৰ ছাত্ৰী আহি পাইছে সোধাত প্ৰিয়াই কোৱা মতে, ১৫-১৫ জন বুলি কলোঁ। মাজত এবাৰ ছাৰে ফোন কৰিলে। তেওঁ হেনো ঘৰৰ আগতে বাছত উঠিব। কলেজলৈ নাযায়। ঋতুপৰ্ণা মেমো জালুকবাৰীত বাছত উঠিব।

কলেজ পাই বাছৰ দাদাজনক বেনাৰখন দি কিমান আহিছে বহী উলিয়াই নামবোৰ মাতিলোঁ। এতিয়াও ১১ জন আহিবলৈ বাকী। বাটত এবাৰ সুনীতা মেমে ফোন কৰিছিল— তেওঁ আমাৰ লগত যাব বুলি ক'লে। মাজে মাজে ছাৰেও শুধি আছে— “আহিছে নে সকলো”।

৪ মান বজাত আমাৰ যাত্ৰা আৰম্ভ হ'ল। বাটত ছাৰ আৰু মেমো বাছত উঠিল। প্ৰায় ৬ঃ১৫ মানত আমি জুবিন ক্ষেত্ৰ পালোঁ। জুবিন দাৰ সমাধিস্থল। চাৰিওফালে মানুহবোৰে চাফাই কৰি আছে। এক শান্ত সমাহিত পৰিৱেশ আমি সকলোৱে ধূপ-চাকি গামোছা আদিৰে তেওঁক শ্ৰদ্ধাঞ্জলি জনাই গোটেই ঠাইখন চালোঁ। তেওঁৰ

ক্ৰিয়াকৰ্ম কৰা ঠাইখনত পাৰ চৰাই দুটাও দেখিলোঁ। প্ৰায় ২০ মিনিট সময় তাতে থাকি আমি আমাৰ যাত্ৰা পুনৰ আৰম্ভ কৰিলোঁ। বাহুত জুবিন দাৰ গান বাজি উঠিল। সকলোৱে তেওঁৰে কথা পাতিবলৈ ধৰিলে। কিছু সময় পিছত প্ৰায় ৯ঃ৩০ মানত আমি চাহ খাবলৈ নামিলোঁ। তাতে কোনোবাই চাহ, কোনোবাই ৰুটি, আন কিছুমানে লগত অনা টিফিন খালে। ইয়াৰ পিছত আমি আকৌ তেজপুৰলৈ আগবাঢ়িলোঁ।

ইতিহাস প্ৰসিদ্ধ নগৰ তেজপুৰ। ক'ত ঐতিহাসিক-পৌৰাণিক ঘটনা, কাহিনী, প্ৰবাদ এইনগৰৰ বুকুতে গঢ়ি উঠিছে। এনেয়ে সকলোৱে কয় নে ইতিহাস প্ৰসিদ্ধ উমানগৰী তেজপুৰ বুলি। তেজপুৰৰ প্ৰাচীন নাম আছিল শোণিতপুৰ। এই নামটো 'শোণিত' যাৰ অৰ্থ 'তেজ' আৰু 'পুৰ' যাৰ অৰ্থ-নগৰ শব্দ দুটিৰ পৰা আহিছে। কিংবদন্তি অনুসৰি, এই ঠাইখন কৃষ্ণ আৰু বানাসুৰৰ মাজত হোৱা এক ভয়ংকৰ যুদ্ধৰ ফলত ৰক্তেৰে বিধৌত হৈছিল। যাৰ বাবে ই এই নাম লাভ কৰিছিল।

তেজপুৰত নামিয়েই পোন প্ৰথমে আমি মহাভৈৰৱ মন্দিৰলৈ গ'লোঁ। প্ৰথমবাৰৰ বাবে মই মন্দিৰত প্ৰৱেশ কৰিলোঁ, ঘণ্টাও বজালোঁ। এয়া মোৰ বাবে এক নতুন অনুভৱ। মন্দিৰৰ ভিতৰত শিলেৰে নিৰ্মিত এক বৃহৎ শিৱলিংগ দেখিলোঁ। পূজাৰীজনে আমাক সকলোকে একেলগে বহিবলৈ ক'লে আৰু আমাৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। সকলোকে ফোঁট লগাই থাকোতে মই ওলাই আহিলোঁ। পিছত ছাৰে আমাক জনালে, এই মন্দিৰটো দ্বাপৰ যুগত বান ৰজাই নিৰ্মাণ কৰিছিল। তেওঁৰ জীয়ৰী 'উষাই' ইয়াত পূজা-অৰ্চনা কৰিছিল। আহোম ৰাজত্ব কালত এই মন্দিৰটোৰ ধুমুহাত ক্ষতিগ্ৰস্ত হোৱা অংশবোৰ পুনৰ নিৰ্মাণ কৰা হৈছিল। লোকবিশ্বাস অনুসৰি এই মন্দিৰত যি প্ৰাৰ্থনা কৰা হয় সেয়া সাঁচা হয়। পিছে চিত্ৰাই বোলে মোৰ কাৰণে কিবা প্ৰাৰ্থনা কৰিছে। বাহুত মেমে আমাক প্ৰসাদ ভগাই দিলে আৰু বাহুখন অগ্নিগড়লৈ বুলি ৰাওনা হ'ল।

অগ্নিগড় টিলা সদৃশ এখন পাৰ্ক। য'ত ঠায়ে ঠায়ে কিছুমান স্মৃতি নিৰ্মাণ কৰা আছে। কিংবদন্তি অনুসৰি অগ্নিগড় অসুৰ ৰজা বানাসুৰে নিৰ্মাণ কৰিছিল, তেওঁৰ কন্যা উষাক সুৰক্ষিত কৰি ৰাখিবলৈ। অগ্নিগড় শব্দৰ অৰ্থ হ'ল 'অগ্নি' অৰ্থাৎ জুই আৰু গড়ৰ অৰ্থ-'দুৰ্গ'। এই অগ্নিগড়তে অনিৰুদ্ধকো বন্দী কৰি ৰখা হৈছিল। অৱশেষত দ্বাৰকাৰ পৰা শ্ৰীকৃষ্ণ আহি উষা অনিৰুদ্ধক উদ্ধাৰ কৰিছিল বুলি জনসমাজে বিশ্বাস কৰে। ১৯২৮ চনত তেজপুৰ পৌৰসভাৰ পৌৰপতি পদ্মনাথ গোহাঞি বৰুৱাই ইয়াত এখন উদ্যান নিৰ্মাণ কৰে আৰু ইয়াক এক আধুনিক ৰূপ প্ৰদান কৰে। হৰি-হৰ যুদ্ধ, উষা-চিত্ৰলেখা, উষা অনিৰুদ্ধৰ বিবাহ আদি বিভিন্ন ধৰণৰ মূৰ্তি ইয়াত দেখিবলৈ পোৱা যায়। ঠায়ে ঠায়ে বেংছটা আকৃতিৰ বহা আসনো আছে। শিশুৰ বাবে বিভিন্ন ধৰণৰ খেলৰ সুবিধাও

আছে। কিন্তু, আটাইতকৈ বেছি ভাল লগা ঠাইখন হ'ল— view point যাৰ পৰা এফালে তেজপুৰ চহৰ আনফালে ব্ৰহ্মপুত্ৰ-কলিয়াভোমোৰা দেখিবলৈ পোৱা যায়।

ইয়াৰ পিছত আমি দুপৰীয়া ভাত খাবলৈ এখন হোটেললৈ গ'লোঁ। এখন ধুনীয়া, চাফ-চিকুণ হোটেল। কৰ্মচাৰীসকলৰ বাহিৰে আন মানুহ এজনো নাই। হয়তো Guide দাদাজনে আগতে কৈ থৈছিল। হোটেলখনৰ কৰ্মচাৰীসকলৰ ইমান ধুনীয়াকৈ কথা পাতিছে, খাদ্যৰ যোগান ধৰিছে যেন আমি তেওঁলোকৰ বহুদিনৰ চিনাকীহে, এক সুন্দৰ অনুভৱ।

ভাত খাই আমি বিষ্ণু প্ৰসাদ ৰাভাৰ সমাধিস্থললৈ যাত্ৰা আৰম্ভ কৰিলোঁ। ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ গাতে লাগি আছে এই সমন্বয় ক্ষেত্ৰ; নদীৰ পাৰত থকা শিলবোৰ য'ত বহি এটা সময়ত বিষ্ণুৰাভা আৰু জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালাই তেওঁলোকৰ সৃষ্টিৰাজি ৰচনা কৰিছিল। সেই শিলবোৰ একেই ঠাইতে আছে। নদীৰ পাৰৰ গছবোৰ, শিলবোৰ, পানীত চলি থকা নাওকেইখন, নীলা সাগৰ যেন ব্ৰহ্মপুত্ৰ, কলিয়াভোমোৰা, আকাশৰ ডাৱৰবোৰ-এক নৈসৰ্গিক সৌন্দৰ্য।

বাহুত জ্যোতি বিষ্ণুৰ বিভিন্ন কথা কৈ কৈ ড° ক্ষীৰোদ ঠাকুৰীয়া ছাৰে আমাক বহুতো আশাৰে বিষ্ণু ৰাভাৰ সমাধিক্ষেত্ৰলৈ লৈ গৈছিল। কিন্তু ভিতৰত সোমাই দেখিলোঁ যে গোটেইখন অৰণ্য হৈ পৰিছে। ইমান সুন্দৰ নটৰাজৰ মূৰ্তি, ছাগলী দুটা, পদুমপুখুৰী জেৰেঙাৰ জ্যোতি আনকি তেওঁৰ সমাধিয়ে জংঘলে ঢাকি ধৰিছে। ছাৰে ক'লে ডিচেম্বৰ, জানুৱাৰী মাহতহে এইবোৰ চাফা কৰা হয়। কাৰণ তেতিয়া পৰ্যটক আহে আৰু বাকী কেইমাহ এনেদৰেই থাকে। স্থানীয় লোকসকলৰ ক্ষেত্ৰতহেনো বানপানীও হয়। এক দুঃখ লগা পৰিৱেশ। চাফাই কৰা মানুহজনে তাত কি কৰে? যদি চাফ চিকুণৰ নামত একোৱেই নাই। টিকটৰ পইছা সেয়া ক'ত যায়?

আমাৰ মনত এটাই প্ৰশ্ন— ভূপেন হাজৰিকা আৰু জুবিন গাৰ্গ তেওঁলোকৰো সমাধিক্ষেত্ৰৰ একেঅৱস্থা হ'ব নেকি? চৰকাৰে এই বিষয়ত সঠিক পদক্ষেপ ল'ব লাগে। তেওঁলোকৰ স্মৃতিত বিভিন্ন ধৰণৰ অনুষ্ঠান পাতিব লাগে যাতে নৱ প্ৰজন্মই তেওঁলোকৰ সাহিত্য কীৰ্তি সমূহৰ বিষয়ে জানিব পাৰে।

সমন্বয় ক্ষেত্ৰৰ পৰা ওলাই আমি বামুণী-পাহাৰলৈ গৈছিলোঁ। গাইড দাদাজনে আমাক কৈছিলে ইয়াত উষাক বন্দী কৰি ৰাখিছিল। তাত এটা প্ৰাচীন মন্দিৰো আছে। লগতে শিলৰ স্থাপত্য ভাস্কৰ্য্যসমূহত পদুম ফুল, ডাঙৰ শিলাখণ্ডত কটা দশাৱতাৰ মূৰ্তিৰ লগতে নৰসিংহৰ হিৰণ্যকশিপু বধৰ শিলামূৰ্তি, গজবগস ব্ৰহ্মাৰ মূৰ্তি, নন্দীমূখ আদিও সংৰক্ষিত হৈ আছে। জনবিশ্বাস মতে, বামুণীপাহাৰত থকা শিলত কটা লতা-ফুল, দীঘলীয়া শিল আৰু খুটা সমূহ বাণৰ জীয়ৰী উষাৰ তাঁতশালৰ। বামুণী পাহাৰক উষা

পাহাৰ বুলিও কোৱা হয়। পাহাৰৰ পৰা নামি আহি থাকোঁতে আমাৰ গাইড দাদাজনে আমাৰ লগত বহুতো কথা পাতিলে আৰু আমাক সকলোকে চক্লেট কিনি দিলে।

হাঁহি ধেমালিৰ মাজেৰে আমি চিত্ৰলেখা উদ্যান আহি পালোঁ। ইমান ধুনীয়া! ইমান চাফা উদ্যানো থাকিব পাৰে নে? আমাৰ চিত্ৰাৰ আকৌ বেলেগধৰণৰ স্মৃতি এইখন বোলে তাইৰ উদ্যান। তাইৰ কাৰণে সজাইছে। ছাৰে আমাক গোটেই উদ্যানখন ভালদৰে চাবলৈ কৈছিল। আমাৰ নিচিনাকৈ আন আন স্কুলৰ পৰাও ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তালৈ আহিছিল। হঠাৎ ফৰিনাই ক'লে শংকৰদেৱৰ পৰা অহা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল বকোৰ। মই ভালদৰে লক্ষ্য কৰিলোঁ আচাৰ্য্য-আচাৰ্য্য এজনো চিনাকী নাই। তাইৰ কথা শুনি শংকৰদেৱৰ পৰা অহা দুজন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক শুধিবলৈ গৈছিলোঁ। সিহঁত হাজো শংকৰদেৱৰ পৰা অহা বুলি ক'লে।

চিত্ৰলেখা উদ্যানক কল-পাৰ্ক বুলিও জনা যায়। উদ্যানখনত থকা শৈল ভাস্কৰ্য্যসমূহ বান-ৰজাৰ দিনৰ বুলি অনুমাণ কৰা হয় যদিও কিছুমানৰ মতে, এইবোৰ অষ্টম, নৱম শতিকাৰ শালস্তম্ভ বংশৰ। এই উদ্যানখনত ঐতিহাসিক হাৰুপেশ্বৰ ৰাজধানীৰ ৰাজকাৰেঙৰ শৈলস্তম্ভ, শিলত কটা আঠপহীয়া পদুম ফুল, দশাৱতাৰ মূৰ্ত্তি, নাচনী বিভিন্ন লাস্য মুদ্ৰা সৈতে দুৱাৰপাল আদি বিভিন্ন ধৰণৰ শিলাস্তম্ভ ইয়াৰ সজাই ৰখা হৈছে। চিত্ৰলেখা উদ্যানক তেজপুৰৰ এক যাদুঘৰ বুলিব পাৰি। কিছুসময় তাতে কটাই আমি আমাৰ মৰমৰ তেজপুৰ বিশ্ববিদ্যালয়লৈ বুলি যাত্ৰা আৰম্ভ কৰিছিলোঁ।

অৱশেষত আমি তেজপুৰ বিশ্ববিদ্যালয় চাম। কৌশিক নন্দন বৰুৱাৰ উপন্যাস নিৰিবিলি পঢ়ি তেজপুৰ বিশ্ববিদ্যালয়ৰ প্ৰেমত নপৰা চাইগৈ কোনো নাই। আমিও ব্যতিক্ৰম নহয়। কাঞ্চনৰ দেশত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ ল'ওতে আমাৰ মনত উপন্যাসৰ চৰিত্ৰসমূহে প্ৰাণ পাই উঠিছিল। পিছে বাকীবোৰ তাতে সন্ধ্যা অনুৰণকহে বিচাৰিছিল মোৰ কিন্তু ময়ূৰলৈ মনত পৰিছিল। ময়ূৰ মোৰ খুবেই প্ৰিয়। কিয়বা ময়ূৰৰ চৰিত্ৰটো সাঁচা যেন লাগে। ময়ূৰহঁতৰ কথা ভাবি থাকোঁতে ছাৰে আমাক বাছত বহিবলৈ কৈছিল। তেজপুৰ বিশ্ববিদ্যালয়ৰ গাৰ্ড এজনে আমাৰ বাছত উঠিল আৰু বাছেৰে আমাক তেজপুৰ বিশ্ববিদ্যালয়খন এপাক ঘূৰালে। নিৰিবিলি, চন্দ্ৰপ্ৰভা শইকীয়াৰ ভৱন, সমাজতত্ত্ব বিভাগ, এচেনচিয়েল আদিবোৰ দেখুৱালে। কিন্তু হোষ্টেল বা আন আন ঠাইবোৰ চাবলৈ অনুমতি নিদিলে কাৰণ, শনিবাৰে বিশ্ববিদ্যালয় বন্ধ থাকে। ভাল লাগিল।

বাছত গায়ত্ৰী মেমে আমি আকৌ এদিন তেজপুৰ বিশ্ববিদ্যালয় চাবলৈ আহিম বুলি আমাক সান্ত্বনা দিছিল। তাত নামভৰ্ত্তি কৰিবলৈ Entrance দিবলৈ কৈছিল। কিন্তু বিশ্ববিদ্যালয়খন দেখিবলৈ যিমান ভাল লাগে ইয়াৰ নিয়ম-নীতিবোৰ সিমান ভাল নালাগে। — পৃথিৱী ধ্বংস হলেও পৰীক্ষা মেইন।

গাইড দাদাজনক বিদায় জনাই আমি ঘৰমুৱা হৈছিলোঁ। বাছত সকলোৱে মহামৃত্যুঞ্জয় মন্দিৰলৈ যাব বুলি ছাত্ৰ-মেমহঁতক কৈছিল যদিও মেমে বাধা কৰিল। এক কথাত No Means No.

লাহে লাহে সন্ধ্যা নামি আহিল। আমি চাহ খাবলৈ এখন হোটেলত সোমাইছিলোঁ। মেমে সকলোকে চাহ-চিঙৰা খোৱাৰ কথা কৈছিল। এখন টেবুলত আমি চাৰিজনী আছিলোঁ। কৰিণা আৰু চিত্ৰাই আমাৰ অৰ্ডাৰ দিবলৈ গৈছিল কিন্তু দোকানীজনে পইচাৰ কথা সোধাত মেমে দিব বুলি কোৱাত বেয়া ব্যৱহাৰ কৰিলে।

সিহঁতৰ লগতে নহয় আমাৰ লগৰ আনকেইজনীমানৰ লগতো একেই ব্যৱহাৰ। — অহংকাৰ নে আন কিবা?

পিছে চাহকাপ খাই ভাল লাগিল, গাড়ীৰ ভাগৰুৱা মনটো চাহকাপ সতেজ কৰি তুলিলে। আমাৰ ওচৰৰ টেবুলখনত আকাশ আৰু ছাৰ একেলগে বহি আছিল। আমি তাক চাই আছিলোঁ। সি চাৰৰ লগত বহি খাবও পৰা নাই কথা ক'বও পৰা নাই। মাজতে এবাৰ বন্দিতা আৰু বন্দিতাই আহি বাছত কি হ'ল কোনে কি ক'লে, ভাল নে বেয়া, কাৰ গা বেয়া, কোনে গান গালে নাচিলে ইত্যাদিবোৰ কথা কৈ গৈছিল।

চাহ খাই বাহিৰলৈ আহিলোঁ। হোটেলখনৰ কাষতে থকা দোকান দুখনৰ পৰা বাকীবোৰে কিবা কিবি কিনি আছিল। মই সৰু সৰু গছ-পুলিবোৰ চাই আছিলোঁ। ইমান ধুনীয়াকৈ শাৰী শাৰীকৈ সজাই ৰাখিছে। ওচৰতে ফল-মূলৰ দোকান এখনো আছে। হঠাৎ দোকানখনৰ এটা বিশেষ কোণত ফৰিনাৰ চকুত পৰিল। তাই চিঞৰি উঠিল এই সোপা দেখোন যতে ত'তে থাকে। কতো খালী নাই চবতে পেলাই থয়। মই সুধিলোঁ কি? তাই বটল দুটা দেখুৱাই দিলে। মৌ বটল দুটামান তাতে থোৱা আছিল।

কিছুসময় পিছত আমি বাছত উঠিছিলোঁ। ৰাতি আহোঁতে আকৌ এবাৰ জুবিন ক্ষেত্ৰ দেখিলোঁ। ৰাতি জুবিন ক্ষেত্ৰত ইমান ভিৰ। বহুতো মানুহ বাছ লৈ জুবিন ক্ষেত্ৰত নাম প্ৰসংগ কৰিবলৈ অহা দেখিছিলোঁ।

ৰাতি প্ৰায় ১১ মান বজাত ঘৰ আহি পালোঁ। গা-ধুই বিচনাত শুই পৰাৰ লগে লগে টোপানি আহিল। আমাৰ শিক্ষামূলক ভ্ৰমণৰ সফল সমাপ্তি ঘটিল। আমি সকলোৱে সুন্দৰভাৱে এই দিনটো উপভোগ কৰিছিলোঁ। ড° ক্ষীৰোদ কুমাৰ ঠাকুৰীয়া ছাৰ, ড° গায়ত্ৰী খাৰঘৰীয়া মেম, সুনীতা বড়ো মেম আৰু ড° স্বতুপৰ্ণা মেমৰ মৰমৰ সান্নিধ্যই আমাক একোৰে অভাৱ অনুভৱ কৰিবলৈ নিদিলে। পিছে তেজপুৰ বিশ্ববিদ্যালয় ভালদৰে চাবলৈ নোপোৱা খেদটো বৈ গ'ল। নিজকে বুজালোঁ— Better Luck Next Time. □

কলেজ চৌহদৰ মধুৰ মুহূৰ্তবোৰ

চিত্ৰলেখা বড়ো

ষষ্ঠ শ্ৰেণী, অসমীয়া বিভাগ

মহাবিদ্যালয়ত পঢ়ি থকা সময়খিনি মোৰ জীৱনৰ বাবে অন্যতম সময়। এই সময়ছোৱাত কেৱল পাঠ্যপুথিৰ জ্ঞানেই নহয়; জীৱনক বুজাৰ বহু মূল্যবান শিক্ষা লাভ কৰিলোঁ। বকো অঞ্চলত অৱস্থিত জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়ৰ মেধাৰ তালিকাত মোৰ নাম অহাৰে পৰা মোৰ উৎসাহ আৰু আনন্দই ভৰাই তোলে। নামভৰ্তিৰ বাবে মহাবিদ্যালয়ত প্ৰৱেশ কৰাত মহাবিদ্যালয়ৰ সেউজীয়া পৰিৱেশে মোক মুগ্ধ কৰি তোলে। ক্লাচবোৰ আৰম্ভ হোৱাত নতুন বন্ধু-বান্ধৱী, নতুন চিন্তা অভিজ্ঞতাৰ মাজেৰে মহাবিদ্যালয়ৰ নিৰ্দিষ্ট নীতি-নিয়ম, অনুশাসন আদিৰ বিষয়ে জানিবলৈ সক্ষম হ'লোঁ। শ্ৰেণীকক্ষত ছাৰ, মেমসকলে বুজি নোপোৱা কথাবোৰ সহজ-সৰল ভাষাৰে বুজাই দিয়াৰ উপৰিও মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত হোৱা বিভিন্ন ধৰণৰ প্ৰতিযোগিতাত অংশগ্ৰহণ কৰিবলৈ প্ৰেৰণা দিছিল। আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত এটা চেণ্ট্ৰেল লাইব্ৰেৰী আছে য'ত বিভিন্ন বিভাগৰ প্ৰয়োজনীয় কিতাপবোৰৰ পৰা আৰম্ভ কৰি অভিধান, উপন্যাস, গ্ৰন্থ, আলোচনী আদি পঢ়িবলৈ নিৰ্দিষ্ট কক্ষৰ ব্যৱস্থাও আছে। আনহাতে, মেডিকেল ৰুমৰ লগতে এখন ভেনৰ ব্যৱস্থাও আছে। ইয়াৰ উপৰি মহাবিদ্যালয়ত কলা শাখা, বিজ্ঞান শাখা আৰু ITEP ৰ লগতে NSS, NCC Navy, NCC Army আৰু Scout Guide কৰিব পৰা সুবিধাও আছে। আমাৰ মহাবিদ্যালয়খন ১০০ বিঘা মাটিত অৱস্থিত। মহাবিদ্যালয়ত দুখনকৈ খেলপথাৰ, দুটা প্ৰেক্ষাগৃহ, ছোৱালী আৰু ল'ৰাৰ বাবে হোষ্টেল, লগতে কেণ্টিন আৰু কৃষকাস্ত সন্দিকৈ ৰাজ্যিক মুক্ত বিশ্ববিদ্যালয়ো আছে। মহাবিদ্যালয়ৰ চৌহদ বিভিন্ন গছ-গছনিৰে ভৰা। য'ত শিলিখা, লেটেকু, আনাৰস, আম, বগৰী, আমলখি, কলগছৰ বাগান, দুৰ্লভ ৰবৰ বাগান, ড্ৰেগন ফ্ৰাইট ইত্যাদিৰে আমাৰ মহাবিদ্যালয় পৰিপূৰ্ণ।

সময় যে কিমান নীৰৱে আগবাঢ়ে, সেয়া অনুভৱ নকৰোঁতেই দিনবোৰ বাগৰি যায়। কালি যেন প্ৰথমবাৰৰ বাবে কলেজৰ চৌহদত ভৰি দিছিলোঁ, আজি আকৌ চতুৰ্থ ষাণ্মাসিক পালোঁ বুলি ভাবিলে মনটো নানা ভাৱনাৰে ভৰি পৰে। জ্যেষ্ঠ দাদা-বাইদেউসকলক বিদায় দিয়াৰ সময় আহিল। আমি সকলোৱে মিলি-জুলি তেওঁলোকৰ বিদায় অনুষ্ঠানটি পাতিলোঁ। তেওঁলোক আমাৰ মনত সদায় সজীৱ হৈ থাকিব।

আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত নৱাগত আদৰ্শগি সভাৰ সময়ত প্ৰতিটো বিভাগৰ মাজত আলোচনী প্ৰতিযোগিতা হয়। অসমীয়া বিভাগৰ পৰা আমি “অসমীয়া চলচ্চিত্ৰৰ বৰ্ণিল গতিধাৰক” মূল বিষয়বস্তু হিচাপে লৈ ছাৰ মেমসকলৰ সহযোগিতাত আলোচনী প্ৰতিযোগিতাত অংশগ্ৰহণ কৰিলোঁ। প্ৰতিযোগিতা আৰম্ভ হোৱাত বেলেগ বেলেগ বিভাগে কৰা প্ৰস্তুতিসমূহ দেখিবলৈ পালোঁ। প্ৰত্যেকটো বিভাগে নিজৰ নিজৰ আলোচনীসমূহ ইমান ধুনীয়াকৈ উপস্থাপন কৰিছে যে মনিবই নোৱাৰি কোনখন আলোচনী শ্ৰেষ্ঠ। অধ্যক্ষ মহোদয়ে আমাৰ আলোচনীখন উন্মোচন কৰিলে। সময়ত বিচাৰক আহিল, বিচাৰকে আলোচনীত থকা সম্পাদকীয়, গল্প, কবিতা ইত্যাদিৰ ওপৰত বিভিন্ন ধৰণৰ প্ৰশ্ন সুধিলে। আমাৰ সম্পাদিকা ইমৰাণাই বিচাৰকৰ প্ৰতিটো প্ৰশ্নৰ উত্তৰ সাৱলীলভাৱে বৰ্ণনা কৰি গৈছে। আলোচনী প্ৰতিযোগিতাৰ পিছতে নৱাগত আদৰ্শগি সভা আৰম্ভ হ'ল। অধ্যক্ষ মহোদয়ে শ্ৰেষ্ঠ আলোচনীৰ নাম তিনিখন ঘোষণা কৰিলে। অতি দুখ লগা কথা যে আমাৰ অসমীয়া বিভাগে এইবাৰ আলোচনী প্ৰতিযোগিতাত কোনোধৰণৰ পুৰস্কাৰ নাপালে।

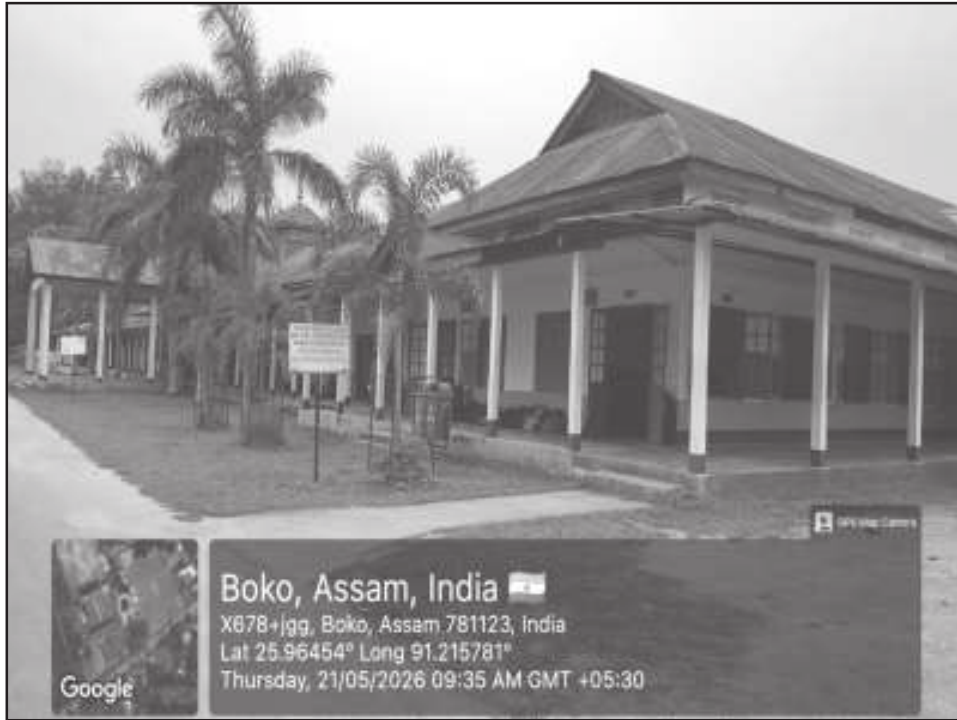
ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ বাবে ক্ষেত্ৰ ভ্ৰমণ এক স্মৰণীয় অভিজ্ঞতা। এই ভ্ৰমণৰ জৰিয়তে আমি পাঠ্যপুথিৰ বাহিৰেও বহু নতুন কথা

জানিবলৈ সুযোগ পাপু। আমাৰ বিভাগৰ পৰা তেজপুৰলৈ ক্ষেত্ৰ ভ্ৰমণ যোৱাৰ আয়োজন কৰা হৈছিল। য'ত সকলো ছাত্ৰ-ছাত্ৰী অতি উৎসাহেৰে অংশগ্ৰহণ কৰিছিল। অধ্যক্ষ মহোদয়ে দিয়া সুযোগৰ বাবে আমি সকলোৱে তেওঁৰ ওচৰত কৃতাত্ম। নিৰ্দিষ্ট দিনা আমি সকলো পুৱা কলেজত সমবেত হৈ শিক্ষকৰ সৈতে যাত্ৰা আৰম্ভ কৰোঁ। পথত সকলোৱে গান-গাই, হাঁহি ধেমালি কৰি আনন্দেৰে সময় কটোওঁ। তেজপুৰৰ অন্য নাম হৈছে— শোণিতপুৰ। তেজপুৰত গৈ থকা অৱস্থাত সোণাপুৰত অৱস্থিত জুবিন ক্ষেত্ৰত সোমালোঁ। ক্ষেত্ৰত চাকি এগটি জ্বলাই জুবিন দাস স্মৰণ কৰি আমি আকৌ আমাৰ যাত্ৰা আৰম্ভ কৰিলোঁ। ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ বুকুত থকা কলিয়াভোমোৰা দলঙৰ বিৰল দৃশ্যই আমাক আপ্লুত কৰিছিল। বতাহে ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ পানীক যেন চুই গৈ লহৰৰ সৃষ্টি কৰিছে। গম্ভীৰ স্থানত উপস্থিত হৈ মহাভৈৰৱ মন্দিৰ, গণেশ ঘাট, অগ্নিগড়, সমষ্টি ক্ষেত্ৰ, বামুণী পাহাৰ, চিত্ৰলেখা উদ্যান, তেজপুৰ বিশ্ববিদ্যালয় ইত্যাদি স্থান পৰিদৰ্শন কৰোঁ। ছাৰ, মেম আৰু গাইড দাদাজনে আমাৰ স্থানসমূহৰ বিষয়ে বিস্তৃতভাৱে কৈ গৈছিল। গোটেই দিনটো তেজপুৰৰ বিভিন্ন স্থান ভ্ৰমণ কৰি

গাইড দাদাজনৰ পৰা বিদায় লৈ আমি ঘৰমুৱা হৈছিলোঁ। এয়া আমাৰ কাৰণে মধুৰ অনুভৱ।

সময় গতিশীল, নৈৰ সোঁতৰ দৰে বৈ যায়। প্ৰতিবাৰৰ দৰে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত 'মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ' আৰম্ভ হ'ল। প্ৰথমবাৰৰ বাবে আমাৰ কলেজত মাৰ্চ পাষ্টৰ প্ৰতিযোগিতা পাতিলে; য'ত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ১২ টা বিভাগে অংশগ্ৰহণ কৰিলে। মাৰ্চ পাষ্টৰ লগতে শোভাযাত্ৰাৰ কামসমূহো আমি সুচাৰুৰূপে কৰিবলৈ যত্ন কৰিলোঁ। সাংস্কৃতিক শোভাযাত্ৰাৰ বিষয়বস্তু হিচাপে আমি "ৰসৰাজ লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱাৰ নিৰ্বাচিত সাধু" বিষয়টো বাছি লৈছিলোঁ। সৌভাগ্যক্ৰমে আমাৰ অসমীয়া বিভাগে দ্বিতীয় পুৰস্কাৰটো পাবলৈ সক্ষম হ'লোঁ।

মহাবিদ্যালয়ত অতিবাহিত কৰা প্ৰতিটো দিনেই নতুন অভিজ্ঞতা। সময়ৰ গতি অবিৰাম, সময় কেতিয়াও থমকি নৰয়। এদিনাখন যিদৰে আমি জ্যেষ্ঠসকলক বিদায় দিয়াৰ প্ৰস্তুতি কৰিছিলোঁ ঠিক সেইদৰে আমাৰো বিদায়ৰ মুহূৰ্ত কাষ চাপি আহিছে। শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী আৰু বন্ধুসকলৰ সৈতে কটোৱা সময়খিনি আমাৰ জীৱনৰ আটাইতকৈ স্মৰণীয় মুহূৰ্ত হিচাপে সদায়ে মনত ৰৈ যাব। □

এটা আধৰুৱা বিদায় আৰু এধানি আবেগ

আকাশ কলিতা

স্নাতক, ষষ্ঠ যান্মাসিক

আজি কলেজৰ শেষৰটো দিন। চকুৰ পলকতে পাৰ হৈ গ'ল সোণালী দিনবোৰ। ক্লাছৰুমৰ সেই শেষৰ বেঞ্চখন, কৰিডৰৰ চিএম-বাখৰ, কেণ্টিনৰ আদা আৰু লাইব্ৰেৰীৰ সেই শান্ত পৰিৱেশটো— সকলোবোৰ যেন এতিয়া মাথোঁ একো একোটা স্মৃতিত পৰিণত হ'বলৈ গৈ আছে।

আজি সকলোৰে চকুত এটা অচিনাকি বিষাদ। হাঁহি-ধেমালিৰ আঁৰত লুকাই আছে ইজনে সিজনক হেৰুৱাৰ এক গভীৰ ভয়। কাইলৈৰ পৰা হয়তো আৰু এইদৰে একেলগে বহা নহ'ব, একেলগে ক্লাছ বাংক কৰি ফুৰা নহ'ব, আৰু কোনোবাই পলমকৈ আহিলে ছাৰ-মেডামৰ গালি খোৱাৰ ভয়ত সকলোৰে মিলি কৰা সেই ফুচফুচনিবোৰো স্তব্ধ হৈ পৰিব।

প্ৰথম দিনা কলেজলৈ আহোঁতে বুকুত যিমান উৎকণ্ঠা আছিল, আজি বিদায় লৈ ওলাই যাওঁতে তাতকৈ হাজাৰ গুণ বেছি গধুৰ অনুভৱ হৈছে। এই খোজবোৰ সঁচাকৈয়ে বৰ গধুৰ... জানো, সময়ৰ সোঁতত সকলো নিজৰ নিজৰ লক্ষ্যস্থানৰ পিনে আগবাঢ়ি যাব লাগিব। কিন্তু এই চৌহদটোৱে দি যোৱা প্ৰতিটো মৰম, প্ৰতিজন বন্ধুৰ মুখ আৰু প্ৰতিটো মৰময় তথা সুখৰ মুহূৰ্ত হৃদয়ৰ একোণত সদায় সজীৱ হৈ থাকিব।

বিদায় বন্ধুসকল, বিদায় মোৰ প্ৰিয় মহাবিদ্যালয়! নতুন যাত্ৰাৰ আৰম্ভণি হ'লেও, এই দিনবোৰ সদায় মোৰ জীৱনৰ শ্ৰেষ্ঠ অধ্যায় হৈয়ে ৰ'ব। □

বৃন্দাবনী বস্ত্ৰ

ৰূপম দাস

স্নাতকোত্তৰ প্ৰথম স্নাতক

মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱৰ তত্ত্বাবধানত অসমীয়া শিপিনীয়ে বৈ উলিওৱা এখন দীঘলীয়া বস্ত্ৰ। বস্ত্ৰখনত বৃন্দাবনত কৰা শ্ৰীকৃষ্ণৰ বাল্যকালৰ লীলাসমূহৰ চিত্ৰসহ বৰ্ণনা কৰা আছে। বৰপেটাৰ তাঁতীকুছিৰ শিপিনীসকলৰ হতুৱাই গোপাল আতাৰ নেতৃত্বত বোৱা এই বস্ত্ৰখনৰ কিছু অংশ এতিয়াও ল' গুনৰ ভিক্টোৰিয়া আৰু এলবাৰ্ট সংগ্ৰহালয়ত আৰু কিছু অংশ পেৰিছৰ গুইমেট সংগ্ৰহালয়ত সংৰক্ষিত হৈ আছে।

১৬ শ শতিকাত অসমীয়া শিপিনীসকলে শংকৰদেৱ আৰু মাধৱদেৱৰ তত্ত্বাবধানত পাট কাপোৰত ভাগৱত বিশেষকৈ ভগৱান শ্ৰীকৃষ্ণৰ শিশুকালৰ আখ্যান বিলাক ফুল বাছি চিত্ৰিত কৰিছিল। শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱ পাটবাউসীত থকা সময়ত কোচ ৰজা নৰনাৰায়ণ আৰু তেওঁৰ ভাতৃ শুল্কধ্বজ বা চিলাৰায়ৰ অনুৰোধত বৃন্দাবনী বস্ত্ৰ বৈছিল। ৰজা নৰনাৰায়ণে শ্ৰীকৃষ্ণৰ লীলা শংকৰদেৱৰ মুখেৰে শুনিবলৈ পাই অভিভূত হৈছিল আৰু এই কাহিনী চিত্ৰৰ জৰিয়তে চাবলৈ ইচ্ছাপ্ৰকাশ কৰাত শংকৰদেৱে ৰং বিৰঙৰ সূতাৰে কাপোৰত সেয়া ফুটাই তোলা সম্ভৱ বুলি কোৱাত ৰজাই প্ৰয়োজনীয় সকলো ব্যৱস্থা কৰি দিলে। □

বহুসংস্কৃতিবাদৰ চালাড বাটিৰ তত্ত্ব

টিকু মেধি

স্নাতক, পঞ্চম স্নাতক

বহুসংস্কৃতিবাদৰ চালাড বাটিৰ তত্ত্ব (Salad Bowl Theory) ই এই ধাৰণা আগবঢ়ায় যে-যিদৰে চালাড বাটিৰ উপাদানসমূহ একেলগ কৰি মিলি যায় যদিও নিজৰ সুকীয়া সোৱাদ তথা গুণসমূহ ধৰি ৰাখে। ঠিক একেদৰে বিভিন্ন সাংস্কৃতিক গোটসমূহে নিজৰ অনন্য পৰিচয় বজাই ৰাখি একেখন সমাজতে সহৱস্থান কৰি নিজৰ ৰীতি-নীতি, আচাৰ- বিচাৰ, নিয়ম-কানুন আদি বিভিন্ন নিজস্ব সাংস্কৃতিক দিশসমূহ বৰ্তাই ৰাখে।

চহকী জাতিগত আৰু সাংস্কৃতিক বৈচিত্ৰ্যৰ বাবে পৰিচিত ভাৰতবৰ্ষৰ উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলত এই ধাৰণাটো অতি প্ৰাসংগিক। ২০০ৰো অধিক জনজাতি প্ৰত্যেকৰে নিজস্ব ভাষা পৰম্পৰা, উৎসৱ, ৰীতি-নীতিৰ সৈতে উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চল এই চালাড বাটিৰ তত্ত্বৰ জীৱন্ত উদাহৰণ। এই অঞ্চলৰ সম্প্ৰদায়সমূহে একক পৰিচয়ত মিলিত হোৱাৰ পৰিৱৰ্তে নিজস্ব ঐতিহ্য সংৰক্ষণ কৰি লগতে এক শান্তিপূৰ্ণ সহৱস্থান কেন্দ্ৰস্বৰূপ স্বীকৃতি লাভ কৰিছে। অঞ্চলটোৰ বৈচিত্ৰ্যক ইয়াৰ সজীৱ শিল্প, সংগীত আৰু খাদ্যৰ দ্বাৰা সমৃদ্ধ কৰাই নহয় এক মিশ্ৰ সংস্কৃতিৰ সহযোগিতাপূৰ্ণ অঞ্চলত পৰিণত কৰাইছে। এই অঞ্চলটোৰ বৈচিত্ৰ্যই উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চল ভাৰতবৰ্ষৰ এক বহুসাংস্কৃতিক সহৱস্থানৰ কেন্দ্ৰৰূপে আখ্যা লাভ কৰিছে। □

উপন্যাস ভালপোৱা ছোৱালীজনী

বিদুৎ বিকাশ বিশ্বাস
স্নাতক, তৃতীয় যাত্ৰাসিক

এটা বিশেষ কোঠা। এখন বিচনা, এখন পঢ়া টেবুল আৰু টেবুলৰ ওপৰত কিতাপৰ দ'ম। কোঠাটোৰ একমাত্ৰ খিৰিকীখনেৰে এজাক ঢেঁচা বতাহ সোমাই আহিছে। চকী এখনত বহি কিবা লিখি আছে নীলিমা। বতাহত তাইৰ চুলিকেই ডালমান উৰি আছে। বাতিৰ আকাশৰ জোনৰ পোহৰ বিয়পি পৰিছে কোঠাটিত। লিখা বন্ধ কৰি তাই টেবুলৰ ওপৰতে থকা পুৰণি উপন্যাস এখন মেলি ল'লে।

নীলিমাৰ ঘৰৰ পুৰণি আলমাৰি এটা দেউতাকে সংগ্ৰহ কৰা উপন্যাস, গল্প আৰু ইতিহাসৰ কিতাপেৰে ভৰি আছে। তাই কেতিয়াবা অনুৰাধা শৰ্মা পুজাৰীৰ 'নাহৰৰ নিৰিবিলি ছা' পঢ়ি নাৰীৰ সমস্যা আৰু মনৰ জটিলতাৰ উমান লয়। কেতিয়াবা বেজবৰুৱাৰ কাহিনী পঢ়ি নতুন সমাজৰ সপোন দেখে আৰু কেতিয়াবা ৰজনীকান্ত বৰদলৈৰ 'বহুদৈ লিগিৰী' পঢ়ি মানৱ আক্ৰমণৰ সময়ৰ অসম বুৰঞ্জীৰ ইতিহাসৰ গাঁথা অনুভৱ কৰে। উপন্যাসৰ প্ৰতি এই আসক্তিক তাইৰ মনত কাঞ্চন বৰুৱাৰ অসীমত যাৰ হেৰাল সীমাই আৰম্ভ কৰিছিল।

গাঁৱৰ আন আন ল'ৰা-ছোৱালীয়ে ভাবিছিল নীলিমা কিতাপ-পাগল। কিন্তু নীলিমাৰ বাবে উপন্যাস আছিল স্বপ্নৰ দুৱাৰ। কাহিনী পঢ়ি তাই নিজৰ জীৱনৰ দুখ-সুখ, হাঁহি-কান্দোন সকলো পাহৰি পেলায়। যেন কাহিনীবোৰত তাই নিজকে বিচাৰি পায়। এদিন শিক্ষকে ক্লাছত প্ৰশ্ন কৰিলে— “ভৱিষ্যতে তোমালোকে

কি হ'ব বিচৰা?” শিক্ষকৰ প্ৰশ্নত কোনোবাই ডাক্তৰ, কোনোবাই শিক্ষক আৰু কোনোবাই ইঞ্জিনিয়াৰ ইত্যাদি ক'লে। কিন্তু নীলিমাৰ উত্তৰত গোটেই ক্লাছটোৱে গম্ভীৰ আৰু নীৰৱ-নিস্তব্ধ হৈ পৰিলে। তাই গলগলীয়া সুৰত ক'লে— “মই উপন্যাস লিখিম। মই মোৰ সপোনবোৰ নিজৰ মাজতে সীমাবদ্ধ নাৰাখি সেইবোৰ উপন্যাসৰ পৃষ্ঠাত প্ৰকাশ কৰিম। আমাৰ সমাজৰ কথা, সময়ৰ ঘটনা-পৰিঘটনাৰ কথা উপন্যাসখনত বৰ্ণনা কৰিছে; যাতে আনেও সেয়া পঢ়ি প্ৰেৰণা লাভ কৰে। নীলিমাৰ উত্তৰত শিক্ষকজনে হাঁহি মাৰি ক'লে— “ভাল কথা নীলিমা। সাহিত্যৰ জগতত প্ৰয়োজন হৈছে তোমালোকৰ দৰে নতুন সপোন বাহকৰ”।

সেই দিনাৰ পৰাই নীলিমাই কিতাপ পঢ়াৰ লগতে নিজে লিখিবলৈও আৰম্ভ কৰিলে। এদিন বিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক উৎসৱত ‘দৰ্পন’ আলোচনীত তাই নিজে লিখা গল্প ‘ধানৰ সুৰাস’ প্ৰকাশ পালে। কাহিনীটোত কৃষকৰ জীৱন, খেতি-বাতি আৰু অসমীয়া সমাজৰ সহজ-সৰল বৰ্ণনা আছিল। সুন্দৰ-সাৱলীল ভাষাত লিখা কাহিনীটো পঢ়ি সকলোৱে কৈ উঠিল নীলিমা সঁচাই ঔপন্যাসিক হ'ব

নীলিমাই জীৱনৰ পৰা লাভ কৰা অভিজ্ঞতাক উপন্যাসৰ পাতত গাঁথি দিলে। তাইৰ মতে, উপন্যাস মানে কেৱল কাহিনী নহয়। ই আত্মা, সমাজ আৰু ভৱিষ্যতৰ স্বপ্ন। এনেদৰেই এজনী উপন্যাস ভালপোৱা ছোৱালীৰ পৰা উপন্যাসিকৰ জন্ম হয়। □

অন্তৰংগ
আলাপ

অন্তৰংগ আলাপ— ড° অমৰজ্যোতি চৌধুৰীৰ সৈতে

সাক্ষাৎগ্ৰহণ : দীপাঞ্জলি কলিতা
সহকাৰী অধ্যাপিকা, শিক্ষা বিভাগ

ড° অমৰজ্যোতি চৌধুৰী অসমৰ এজন বিশিষ্ট শিক্ষাবিদ, বিজ্ঞানী আৰু সাহিত্যিক। তেওঁ গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ উপাচাৰ্য, তেজপুৰ বিশ্ববিদ্যালয়ৰ উপ-উপাচাৰ্য, University of Science and Technologyৰ উপাচাৰ্য আৰু Assam Down Town University ৰ উপাচাৰ্য হিচাপে দায়িত্ব পালন কৰিছে। উচ্চ শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত ড° চৌধুৰীৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ অৱদান আছে। পদাৰ্থ বিজ্ঞানৰ বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত তেওঁ উল্লেখযোগ্য গৱেষণা সম্পাদন কৰিছে। ইয়াৰ উপৰিও তেওঁ এগৰাকী প্ৰসিদ্ধ কবি, নাট্যকাৰ, ঔপন্যাসিক, প্ৰবন্ধকাৰ, সম্পাদক আৰু বক্তা। অসমীয়া ভাষা সংস্কৃতিৰ বিকাশত তেওঁৰ অনবদ্য অৱদান আছে।

বহুমুখী প্ৰতিভা, গৱেষণামূলক চিন্তা আৰু সমাজৰ প্ৰতি দায়বদ্ধতাৰ বাবে ড° অমৰজ্যোতি চৌধুৰী অসমৰ বৌদ্ধিক আৰু সাংস্কৃতিক জগতৰ এজন অনন্য ব্যক্তি হিচাপে পৰিচিত। তেওঁৰ জীৱন আৰু কৰ্মই শিক্ষাৰ্থীসকলক নিশ্চয় অনুপ্রাণিত কৰিব। এই লক্ষ্যৰেই আমি উপস্থিত হৈছিলোঁ বৰ্তমান Royal Global Universityত কৰ্মৰত ড° চৌধুৰী ছাৰৰ সৈতে কিছু আলাপ আলোচনা কৰিবলৈ।

আগবঢ়াইছোঁ ছাৰৰ সৈতে হোৱা কথোপকথন—
আমি : ছাৰ, নমস্কাৰ

ড° চৌধুৰী : নমস্কাৰ, আহক বহক বহক।

আমি : ছাৰ আজি আপোনাৰ সতে আপোনাৰ জীৱনৰ কিছু কথা আলোচনা কৰিম বুলি ভাবিছোঁ। যাৰ জৰিয়তে আমাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল অনুপ্রাণিত হ'ব।

ড° চৌধুৰী : হয়, কওকচোন।

আমি : ছাৰ, আপুনি এজন শিক্ষাবিদ, বিজ্ঞানী, কবি, অভিনেতা, আবৃত্তিকাৰ ঔপন্যাসিক— এনে বহু ক্ষেত্ৰত আপুনি সমান দক্ষতা দেখুৱাইছে। এই বহুমুখী যাত্ৰাৰ প্ৰেৰণা ক'ৰ পৰা পালে?

ড° চৌধুৰী : প্ৰথম কথা হ'ল যে সকলো কথাতে মোৰ এটা কৌতূহল আছে। জানিবৰ এটা ইচ্ছা থাকে। সেই জনাৰ ইচ্ছাটোৱে যিমান গভীৰলৈ গৈ থাকে তেতিয়া মই দেখা পাওঁ যে ইয়াৰ বহু দিশ আছে। যেনে নাটক এখন কেনেধৰণে কৰে, কবিতাটো কেনেকৈ লিখে বা বিজ্ঞানৰ মানুহে কেনেধৰণে গৈ গৱেষণাগাৰত বিভিন্ন পৰীক্ষা কৰে এই সকলোবোৰ আচলতে সেই কৌতূহলৰেই ফলশ্ৰুতি বুলিব পাৰি। বিশেষ ক্ষেত্ৰত হয়তো কাৰোবাৰ

কাৰোবাৰ ব্যক্তিত্বৰ প্ৰভাৱ মোৰ ওপৰত পৰিছে। সাংস্কৃতিক ক্ষেত্ৰত মোৰ দেউতা লক্ষ্যধৰ চৌধুৰীক ঘৰতেই পোৱাৰ লগতে তেখেতৰ জৰিয়তে তেওঁৰ বন্ধু বিষ্ণু ৰাভা, ভূপেন হাজৰিকা, বীৰেন্দ্ৰ কুমাৰ

সাহিত্য আৰু বিজ্ঞানৰ মাজত গভীৰ সম্পৰ্ক আছে। আমি ইমান ওপৰলৈ যাব পৰা নাই। কিন্তু লিঅ'নাৰ্ড দ্যা ভিন্সিৰ কথা যদি কওঁ তেওঁ মূলতঃ এজন চিত্ৰকৰ আছিল। ইটালীত থকা তেওঁৰ যাদুঘৰত মই দেখিছো কেনেকৈ তেওঁ উৰাজাহাজ সজাৰ পৰিকল্পনা কৰিছিল। সেইবোৰ আঁকি থৈছে আৰু লিখি লিখি থৈছে পিছফালটো কিমান দীঘল হ'ব। সেইবোৰ তেওঁ অংক কৰি থৈছে। মই ক'ব খুজিছোঁ চিত্ৰকলাৰ দক্ষতা আৰু বিজ্ঞানৰ গভীৰলৈ যোৱাৰ যি দক্ষতা সেয়া অসাধাৰণ কথা। গতিকে মই যদিও ইমানলৈ যাব পৰা নাই। তেওঁ দেখুৱাই গৈছে যে কেনেকৈ বিজ্ঞান আৰু কলাৰ সমন্বয় হ'ব পাৰে আৰু সেইটো বোধকৰোঁ মই সামান্যভাৱে আয়ত্ত কৰিব পাৰিছোঁ।

ভট্টাচাৰ্য্য (সাহিত্য জগতৰ) হেম বৰুৱা (শিক্ষা জগতৰ) এই সকলোকে ঘৰুৱা পৰিৱেশত সৰুতেই লগ পোৱা। বিভিন্ন ক্ষেত্ৰলৈ সোমাই যোৱাৰ ইচ্ছা সেই তেতিয়াই লাহে লাহে গঢ় লৈ উঠিছিল।

আমি : গুৱাহাটীৰ পৰা অক্সফোৰ্ডলৈ আপোনাৰ শিক্ষা জীৱনৰ বিষয়ে কওকচোন?

ড° চৌধুৰী : মোৰ জেঠাই মোক St. Mary's Schoolত নাম লগাই দিছিল। তেতিয়া তাত ল'ৰা-ছোৱালী একেলগে পঢ়িব পাৰে। তালৈ গৈ দেখা পালো যে টাই মাৰিব লাগে। এইটো মোৰ বৰ অস্বস্তি লাগিল। তৃতীয় দিনা মই মাক ক'লোঁ যে মই এইখন স্কুলত নাযাওঁ। ইয়াৰ পিছত মোক চেনীকুটী প্ৰাইমাৰী স্কুলত নাম লগাই দিলে। তেতিয়া আমাৰ উজান বজাৰৰ ঘৰৰ কাষত নৈৰ পাৰত খেল-ধেমালি কৰি থাকোঁ। তাৰ পৰা আনি যেতিয়া স্কুলত সোমোৱাই দিয়ে সেয়া মোৰ সহ্য নহয়। তাৰে বিদ্ৰোহ কৰি মই ছাৰে কথা ক'লে নুশুনো। গতিকে কথা নুশুনিলে কি হ'বটো জানেই সকলোৱে। গতিকে পঢ়া-শুনাত মই তেতিয়া ভাল নহয় আৰু লাহে লাহে নিজৰ ওপৰত আস্থা নোহোৱা হৈ আহিব ধৰিলে। গতিকে মোৰ একো কথা মনত নাথাকে। অংকত মই বেয়া তেতিয়া। অনেকুৱা হ'ল যে কোনোমতে গ্ৰেচ মাৰ্ক লৈ পাছ কৰোঁ (হাঁহি)।

এদিন স্কুলত নেওঁতা মাতিব দিওঁতে সুৰ লগাই গোৱা কাৰণে মোৰ মনত থাকি গ'ল। তেতিয়া আমাৰ যিগৰাকী শিক্ষক আছিল মানে কেনেকুৱা ভাল শিক্ষক আছিল, সেয়া মই ক'ব খুজিছোঁ। তেওঁ মোক মাতি আনি ক'লে যে মই মন কৰিছোঁ এনেকৈ সুৰ বা ছন্দত থাকিলে কথাবোৰ তোৰ মনত থাকে। এনেয়েতা তোৰ একো মনত নাথাকে। তই দেউতাক কৰি কেইটামান কবিতা লিখি দিবলৈ। দেউতাক কওঁতে দেউতাই লিখি দিছিল, 'মই

গান্ধীজীৰ দৰে হ'ম' কবিতাটো।

প্ৰথমে মোৰ মনত নাথাকে। মায়ে ৰাতি ৰাতি মাতি থাকে। এনেকৈ থাকোঁতে থাকোঁতে মোৰ মনত থকা হ'ল। মোৰ মনত আছে হেম বৰুৱা আমাৰ ঘৰলৈ আহিছিল। তেতিয়া দেউতাই ক'লে যে ই আজিকালি খুব কবিতা গায়। তেখেতে কওঁতে মই লগে লগে গাই দিলোঁ। তেওঁ তেতিয়া মোক দোকানৰ পৰা মিঠাই আনি খুৱালে (হাঁহি)। এইটোৱে প্ৰথম মই কিবা এটা কৰিব পাৰিছোঁ বুলি ভাবিলোঁ। তাৰ আগলৈকে মোৰ জীৱনত শূণ্যতা আছিল। এনেকৈ লাহে লাহে কথাবোৰ মনত থকা হ'ল।

তেতিয়া ওচৰতে নাটক হয় আৰু মই লাহে লাহে নাটক কৰিবলৈ ধৰিলোঁ। নিপ বৰুৱা বুলি চিনেমাৰ এগৰাকী পৰিচালক আছিল। তেওঁ মোৰ অভিনয় দেখি ভাল পালে আৰু চিনেমা কৰিবলৈ লৈ গ'ল। 'মাক আৰু মৰম' নামে চিনেমাখনৰ শ্বুটিঙৰ বাবে কলিকতালৈ গ'লোঁ। উভতি আহি ডাঙৰ ডাঙৰ পোষ্টাৰ বিহুতলীত লগাই দিয়া দেখি মোৰ খুউব স্ফূৰ্তি। এনেতে এটা বিপৰ্য্যয়ো হ'ল। এনেয়ে মই পঢ়া-শুনাত ভাল নহয় তাতে সেই সময়ত চিনেমা কৰা ল'ৰা-ছোৱালীক ভাল চকুৰে নাচায়। গতিকে কিছুমান বন্ধুৰ মাক-দেউতাকে মোৰ লগত খেলিবলৈ নিদিয়া হ'ল। স্কুলৰ ফিল্ডত খেলে যদিও ঘৰৰ ওচৰৰ ফিল্ডত কোনেও মোৰ লগত নেখেলে। মই ফিল্ডৰ কাষতে বহি থাকোঁ। কেতিয়াবা বলটো আহে মই চুইয়েই আনন্দ লভোঁ। এনেকৈ থাকি থাকি মোৰ মনত লাজ অনুভৱ হ'ল আৰু এদিন ঠিক কৰিলোঁ এইখন ফিল্ডলৈ আৰু নাহোঁ। ঘৰলৈ উভতি আহি একো উপায় নাপাই সিদিনা মাৰ গাঁসাই ঘৰত থকা কীৰ্তনখনকে এনেয়ে লুটিয়াই আছোঁ (হাঁহি)। তাৰ পিছত খৰৰ কাগজখনকে পঢ়িবলৈ ল'লোঁ। কিনো কৰিম? কিবাটো কৰিব লাগিব! এনেকৈ নিজৰ কিতাপখনকে পঢ়িবলৈ ল'লোঁ আৰু

সেইবাবেই আচৰিত ঘটনা এটা হ'ল, মই ক্লাচত তৃতীয় হ'লোঁ। সেয়া দ্বিতীয় শ্ৰেণীৰ কথা। মই আচৰিত। ইফালে সাধাৰণতে যিজন ক্লাচত তৃতীয় হয় সি চতুৰ্থ হ'ল। মনৰ দুখত সি চিৰিত বহি কান্দি আছে। মোৰ লগৰ ল'ৰা, গতিকে মইও গৈ তাৰ কাষতে বহিলোঁ। সি কান্দি আছে। তাৰ চকুপানী দেখি মোৰো চকুপানী ওলাই গ'ল। এনেতে স্কুলৰ প্ৰধান শিক্ষক সেইফালে যাওঁতে বন্ধুজনক সুধিলে তই কিয় কান্দিছ? সি ক'লে মই এইবাৰ চতুৰ্থ হ'লোঁ। ছাৰে ক'লে একো নহয় ভালকৈ পঢ়িবি অহাবাৰ প্ৰথম হবি। তাৰ পিছত মোক ক'লে তই কিয় কান্দিছ? মই তেতিয়া কি কম কিয় বা কান্দিছো। ছাৰে তেতিয়া ক'লে আহ অফিচলৈ। তেতিয়া আৰু অফিচত বেট থাকেই। ভাবিলোঁ আজি কিবা গুণ্ডগোল কৰিলোঁ বেট খাব লাগিব। মই হাতখন পাতিয়েই দিলোঁ। ছাৰে ক'লে হাত কিয় পাতিছ? হাতখন নমাই থলোঁ (হাঁহি)। ছাৰে এখন কিতাপৰ ওপৰত লিখিলে, “আনৰ কাৰণে কন্দাৰ বাবে অমৰজ্যোতি চৌধুৰীক এই কিতাপখন দিয়া হ'ল।” গতিকে মই প্ৰথম কন্দাৰ বাবে পুৰস্কাৰ পালো। এইটোৱেই মোৰ প্ৰথম পুৰস্কাৰ।

ইয়াৰ পিছত আৰু এখন চিনেমা কৰিবলৈ গ'লোঁ। এইবাৰ কিন্তু লগত কিতাপ লৈ গ'লোঁ। তেতিয়া মই চতুৰ্থ শ্ৰেণীত। এইবাৰ আকৌ আচৰিত, মই প্ৰথম হ'লোঁ আৰু তাৰ পিছৰ পৰা প্ৰথম হৈয়েই থাকিলোঁ। এইখিনিতে ভূপেন হাজিৰকাৰ কথা কওঁ। এই যে মই ফুটবল খেলিবলৈ পোৱা নাছিলোঁ, দেউতাই মোক জোকাই থাকে। এদিন ভূপেন হাজিকা আহোতে দেউতাই কথা পাতি থাকোঁতে ক'লে ই ফুটবল খেলিবলৈ নাপায়, বৰ দুখ। তেতিয়া ভূপেনদাই বোকা পানীৰে ভৰা চোতালখনত পেণ্টটো কোচাই মোৰ লগত ফুটবল খেলিলে। এজন বিখ্যাত মানুহৰ এজন সৰু ল'ৰাৰ প্ৰতি কেনেকুৱা মহানুভৱতা! এয়াও এক ডাঙৰ অভিজ্ঞতা।

মই চিনেমা কৰা নিপ বৰুৱা বুলি যিগৰাকী পৰিচালক আছিল তেওঁ মোক ক'লে যে তই পঢ়া-শুনা কৰ, মেট্ৰিক পাছ কৰাৰ পিছত তোক মই হিৰ' কৰিম। মইও ভাবি আছোঁ চিনেমাই কৰিম। এনেকৈ মেট্ৰিকত মই অসমৰ ভিতৰত প্ৰথম হ'লোঁ। তেতিয়া ইমান ছলস্থূল হোৱা নাছিল। ওচৰৰ মানুহ আহিছিল মিঠাই লৈ। মই ভাবি আছোঁ নিপ বৰুৱা কেতিয়া আহিব। তাৰ পিছত আহিলে নিপ দাদা মিঠাই লৈ। মই লগে লগে সুধিলোঁ চিনেমাখন কেতিয়া কৰিব? তেওঁ ক'লে— নাই নাই এতিয়া আৰু তোক লৈ চিনেমা কৰা নহয়। তই ভালকৈ পঢ়া-শুনা কৰ। মইতো একেবাৰে আকাশখন মূৰত ভাগি পৰা যেন পালোঁ। মই ভাবিলোঁ মইনো কিয় প্ৰথম হ'লোঁ (হাঁহি)। তাৰ পিছত নদীৰ পাৰত গৈ ভাবি আছোঁ কি কৰোঁ? তেতিয়া মই ভাবিলোঁ মইতো পঢ়া-শুনাত বেয়া নহয়, সেইবুলি পঢ়া-শুনা

কৰিলোঁ। এনেদৰে কটন কলেজত পঢ়িলোঁ। তাৰ পিছত Scholarship পাই দিল্লীত পঢ়িবলৈ গ'লোঁ। দিল্লীত থাকোঁতে অসম চৰকাৰৰ পৰা Scholarship পালোঁ আৰু অক্সফোৰ্ডলৈ গ'লোঁ।

আমি : আপুনি চিনেমা কৰিম বুলি ভাবি আছিল, Physics ৰ ছাত্ৰ কেনেকৈ হ'ল?

ড° চৌধুৰী : Physics ত পোহৰৰ কথা থাকে বুলি শুনিছিলোঁ। পোহৰৰ কথা জানিবলৈ মোৰ খুব মন যায়। মোৰ দেউতা তেতিয়া MLA হৈ চিলঙত আছিল। মইও এখন তৰ্ক প্ৰতিযোগিতাৰ বাবে চিলঙলৈ গৈছিলোঁ আৰু ৰাতি দেউতাৰ লগত আছিলোঁ। সেয়া মেট্ৰিক পাছ কৰিয়েই। দেউতাৰ কাষতে বিষুৱ ৰাভা আছিল। গধূলি তেওঁ দেউতাৰ কোঠালৈ আহিল আৰু মোক মাতিলে ‘কোন আহিছে ও এইটো’ বুলি। কি কৰিছ বুলি সোধাত মই ক'লোঁ Physics পঢ়িম। তেতিয়া বিষুৱ ৰাভাই Physics কি বুজাইছিল। বেৰত থকা ধনু এখন লৈ ইমান সুন্দৰকৈ তেওঁ Physics বুজালে যে মোৰ এতিয়াও মনত আছে। এজন ভাল শিক্ষক আছিল তেওঁ। সেয়ে মই পিছত ভূপেনদাক কৈছিলোঁ আপুনি ইমান ভাল শিক্ষক পাইছে আপুনিটো ভাল হ'বই।

আমি : আপুনি বিজ্ঞানৰ ক্ষেত্ৰত যেনেকুৱা অৱদান আগবঢ়াইছে ঠিক তেনেদৰে সাহিত্যৰ ক্ষেত্ৰলৈও সমান অৱদান আগবঢ়াইছে। বিজ্ঞান আৰু সাহিত্যৰ মাজত আপুনি কিবা গভীৰ সম্পৰ্ক অনুভৱ কৰেনে?

ড° চৌধুৰী : সাহিত্য আৰু বিজ্ঞানৰ মাজত গভীৰ সম্পৰ্ক আছে। আমি ইমান ওপৰলৈ যাব পৰা নাই। কিন্তু লিঅ'নাৰ্ড দ্যা ভিঞ্জিৰ কথা যদি কওঁ তেওঁ মূলতঃ এজন চিত্ৰকৰ আছিল। ইটালীত থকা তেওঁৰ যাদুঘৰত মই দেখিছোঁ কেনেকৈ তেওঁ উৰাজাহাজ সজাৰ পৰিকল্পনা কৰিছিল। সেইবোৰ আঁকি থৈছে আৰু লিখি লিখি থৈছে পিছফালটো কিমান দীঘল হ'ব। সেইবোৰ তেওঁ অংক কৰি থৈছে। মই ক'ব খুজিছোঁ চিত্ৰকলাৰ দক্ষতা আৰু বিজ্ঞানৰ গভীৰলৈ যোৱাৰ যি দক্ষতা সেয়া অসাধাৰণ কথা। গতিকে মই যদিও ইমানলৈ যাব পৰা নাই। তেওঁ দেখুৱাই গৈছে যে কেনেকৈ বিজ্ঞান আৰু কলাৰ সমন্বয় হ'ব পাৰে আৰু সেইটো বোধকৰোঁ মই সামান্যভাৱে আয়ত্ত কৰিব পাৰিছোঁ।

আমি : এজন শিক্ষাবিদ হিচাপে অসমৰ উচ্চ শিক্ষানুষ্ঠানসমূহত NEP 2020 সফল হ'বলৈ কোনবোৰ প্ৰত্যাহ্বান আছে বুলি আপুনি অনুভৱ কৰে। অসমৰ শিক্ষানুষ্ঠানসমূহ নতুন শিক্ষানীতি প্ৰয়োগৰ ক্ষেত্ৰত কিমান সাজু বুলি ভাবে?

ড° চৌধুৰী : নতুন শিক্ষা নীতিৰ বহু ভাল লক্ষ্য আছে। লক্ষ্যত উপনীত হ'বলৈ শিক্ষকসকলকো ভালদৰে শিক্ষা দিয়াৰ

ব্যৱস্থা কৰিব লাগিব। তাত কোৱা হৈছে সকলো ধৰণৰ শিক্ষাৰ মাজত সমন্বয় থাকিব লাগিব। তাৰ বাবে শিক্ষকসকল প্ৰশিক্ষণপ্ৰাপ্ত হ'ব লাগিব।

শিক্ষানুষ্ঠানসমূহ নতুন শিক্ষানীতি প্ৰয়োগৰ বাবে কিছু সাজু হৈছে কিন্তু আৰু হ'ব লাগিব বুলি মই ভাবো।

আমি : আপুনি এজন শিক্ষাবিদ হিচাপে আজিৰ শিক্ষাৰ্থীসকলে জীৱনত সফল হ'বলৈ কেনেধৰণৰ দক্ষতা আয়ত্ত কৰাটো প্ৰয়োজনীয় বুলি ভাবে?

ড° চৌধুৰী : শিক্ষাৰ্থীসকলে নতুন চিন্তা কৰাৰ ক্ষমতা আহৰণ কৰি ল'ব লাগিব। নতুন চিন্তা কৰি কামে-কাজে পৰীক্ষা কৰাৰ দক্ষতা আয়ত্ত কৰি ল'ব লাগিব। গতিকে হাতে কামে কৰাৰ দক্ষতা আয়ত্ত কৰি ল'ব পাৰিলে মই ভাবো তেওঁলোকৰ ভৱিষ্যৎ উজ্জ্বল হ'ব। এতিয়া আমি জানো যে AI ৰ সৃষ্টি হৈছে। কিন্তু এতিয়াও আমি AI তকৈ ভালকৈ চিন্তা কৰিব পৰা হৈ আছে। গতিকে কিবা কামৰ প্ৰশিক্ষণ দিলে AI তকৈ আমি ভালকৈ জানিব পৰা হ'ব লাগিব।

আমি : AI বা কৃত্ৰিম বুদ্ধিমত্তা আৰু ডিজিটেল যুগত শিক্ষা সাহিত্য আৰু সৃষ্টিশীলতাৰ ভৱিষ্যৎ আপুনি কিদৰে কল্পনা কৰে?

ড° চৌধুৰী : AI ৰ বেয়া ব্যৱহাৰ হ'ব পাৰে। কিন্তু আমি চিন্তা কৰোঁ ভাল হওক। AI ৰ সহায় লৈ কিদৰে নতুন নতুন কথা আনিব পাৰোঁ, নতুন নতুন যন্ত্ৰ উদ্ভাৱন কৰিব পাৰোঁ, নতুন চিন্তা আনিব পাৰোঁ, সমাজখনক উত্তৰণৰ বাট দেখুৱাব পাৰোঁ সেইটো কৰিব লাগিব। AI ৰ লগত প্ৰতিযোগিতা কৰি নহয় AI ৰ সহযোগিতাত কিধৰণে আমাৰ শিক্ষা ব্যৱস্থা লগতে আমাৰ বুদ্ধিমত্তাক উন্নতৰ পৰা উন্নতত্বৰ স্তৰলৈ লৈ যাব পাৰোঁ সেয়া কৰা উচিত। আচলতে মানুহৰ হাততেই ভাল-বেয়া নিৰ্ভৰ কৰে।

ভালকৈ ব্যৱহাৰ নহ'লে এয়াই মানুহৰ ওপৰতো সম্পূৰ্ণ নিয়ন্ত্ৰণ কৰাৰ সম্ভাৱনা আছে। গতিকে তেনেকুৱা পৰিৱেশ নহ'বলৈ আগৰ পৰাই সচেতন হোৱা প্ৰয়োজন। এতিয়া সময় জোৰ পুৰি হাত পালেহি।

আমি : এজন কবি ঔপন্যাসিক হিচাপে আপোনাৰ সৃষ্টিৰ মূল প্ৰেৰণা কি?

ড° চৌধুৰী : মানুহেই মোৰ প্ৰেৰণা। দেউতা লক্ষ্যধৰ চৌধুৰীয়ে 'মানুহ বিচাৰি' নামৰ কিতাপখনত লিখিছে। তাৰ পৰাই মই দেখি আহিছোঁ আমাৰ লিখনি একেবাৰে সাধাৰণ মানুহৰ। সেই সাধাৰণ মানুহৰ মাজতেই কিছুমান অসাধাৰণ গুণ থাকে। নজনাকৈয়ে তেওঁলোকে ভাল কাম কৰে। গতিকে এই যিটো মানুহৰ মাজত মহত্ব দেখা যায় সেইটোৱেই মোক লিখিবলৈ প্ৰেৰণা দিয়ে।

আমি : শিক্ষাৰ্থীসকলে আপোনাৰ আদৰ্শৰে বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত আগবাঢ়িবলৈ হ'লে আপোনাৰ বিশেষ পৰামৰ্শ কি হ'ব?

ড° চৌধুৰী : যেতিয়া মই পঢ়ো তেতিয়া মই এটা কাম কৰোঁ স্কুলত যিখিনি পঢ়িলোঁ বা শিক্ষকে পাঠ এটা শিকালে তেতিয়া ঘৰত আহি আমাৰ ঘৰৰ কাষতে এডৰা মেটেকা আছিল। মই সেই মেটেকাখিনিক ছাত্ৰ বুলি লৈ বুজাবলৈ যত্ন কৰোঁ। এনেদৰে কৈ যাওঁতে যদি কিবা উজুটি খাওঁ তেতিয়া মই আকৌ গৈ পঢ়ো। যেতিয়াই দেখিছোঁ গোটেই কথাখিনি ভালদৰে মেটেকাখিনিক (হাঁহি) বুজাই দিব পাৰিছোঁ, মোৰ পঢ়া সম্পূৰ্ণ হৈছে। আচলতে খুব পঢ়াৰ প্ৰয়োজন নাই। পঢ়াখিনি ভালকৈ পঢ়ি লৈ নিজৰ মাজত যদি এবাৰ চেষ্টা কৰি চাব পাৰি মই ভাবো খুউব বেছি তিনিঘণ্টামান যদি নিয়মিত পঢ়ে সেয়াই যথেষ্ট। এইখিনিয়েই ভালকৈ আগবাঢ়ি যোৱাত সহায় কৰিব।

আমি : শিক্ষা, সাহিত্যৰ লগতে সাংস্কৃতিক জগতখনতো আপোনাৰ এক সুকীয়া পৰিচয় আছে। আপুনি দুখন চিনেমাত অভিনয় কৰিছিল। অভিনয়ৰ শিক্ষা আপুনি আপোনাৰ দেউতা শ্ৰদ্ধাৰ লক্ষ্যধৰ চৌধুৰীৰ পৰা পাইছিল নেকি?

ড° চৌধুৰী : দেউতাই প্ৰথমে স্কুলত শিক্ষকে কোৱা বাবে নাটক লিখি দিছিল। কিন্তু দেউতাক বহু মানুহে আগুৰি থাকে বাবে আমি দেউতাক বেছি নাপাও। নাটক যদি শিকাইছে আচলতে মায়ে শিকাইছে। দেউতাৰ পৰা শিকিলে হয়তো আৰু ভাল হ'লহেঁতেন। মায়ে যিমান পাৰে চেষ্টা কৰি শিকাইছে। আমি ভাইটি-ভণ্টি সকলোটি যিখিনি হৈছে মাৰ চেষ্টাৰ ফলতেই হৈছে। দেউতা বিভিন্ন কামত ব্যস্ত থাকে বাবে সময় নাপায় বা আমাক সময় দিব নোৱাৰে; কিন্তু যেতিয়াই দেউতাই সময় পায় ঘৰত স্মৃতিৰ লহৰ বয়।

আমি : আপুনি এজন আবৃত্তিকাৰ। আবৃত্তি কেৱল কবিতা পাঠ নহয়। ই অনুভূতি আৰু সংস্কৃতিৰ এক শক্তিশালী প্ৰকাশ। আপোনাৰ আবৃত্তিত এক গভীৰ অনুভূতি আছে; যিয়ে সকলোৰে অন্তৰ স্পৰ্শ কৰি যায়। ভূপেন হাজৰিকাৰ মৃত্যুত আপুনি যিটো কবিতা আবৃত্তি কৰিলে সেয়াই সকলোৰে মনত এক গভীৰ শিহৰণ জগাই তোলে। কিদৰে আপুনি ইমান কম সময়ত ইমান অন্তৰস্পৰ্শী কবিতা আবৃত্তি কৰিব পাৰিলে। আপুনি ইয়াৰ বাবে আগতেই প্ৰস্তুত আছিল নেকি?

ড° চৌধুৰী : ১৯৭৭ চনত জয়ন্ত হাজৰিকাৰ মৃত্যু হৈছে। তেতিয়া নেহৰু ষ্টেডিয়ামত এটা অনুষ্ঠান পতা হৈছিল আৰু তাৰে মানুহখিনি ক'লে যে জয়ন্ত হাজৰিকাক লৈ এটা কবিতা আবৃত্তি কৰিব লাগে। মই music লৈ কবিতা আবৃত্তি কৰিলোঁ। তেতিয়া ভূপেন দাও দৰ্শকৰ শাৰীত আছিল। এটা সময়ত তেওঁ উঠি আহিল

আৰু পিঠিত থপৰিয়াই থপৰিয়াই দি নামি গৈ আকৌ হঠাৎ উভতি আহি ক'লে যে— অমৰ, মই যেতিয়া ঢুকাম মোৰ কাৰণেও এনেকুৱা এটা লিখিবি।' মই ধৰিবই পৰা নাই ধেমালিয়েই কৰিছে নে কি? মই স্তব্ধ হৈ গ'লোঁ। সেইটো মোৰ মনত এটা আদেশৰ দৰেই ৰৈ গ'ল। সেই কাৰণে তেখেত যেতিয়া ঢুকাইছে মোৰ লিখিবলৈ বৰ মন গৈছিল ভূপেনদাৰ আদেশ হিচাবে। সেইদিনাখন মই তেজপুৰত আছিলোঁ। মই যিমান সোনকালে পাৰো গুৱাহাটীলৈ আহিব ধৰিছোঁ। আহি থাকোঁতে অগ্ৰদূত কাকতখনে সুধিছে কেনেকুৱা অনুভৱ বুলি। আজিকালি এনেকুৱা প্ৰশ্ন এটা কৰে নহয় (হাঁহি) মই ক'লোঁ যে মই কিবা এটা লিখিব খুজিছোঁ তাৰ প্ৰথম লাইনটো লিখিছোঁ— 'এটা গান শেষ হ'ল।' আৰু লিখা হোৱা নাই। তেতিয়া মোৰ কমেণ্টত সেই লাইনটোৱেই দিলে। অলপ দূৰ অহাৰ পিছত প্ৰতিদিন কাকতৰ পৰা সুধিছে— কেনেকুৱা অনুভৱ তেতিয়া মোৰ চাৰি শাৰী লিখা হৈছে আৰু সেই চাৰি শাৰী কৈ দিলোঁ। পিছদিনা সেই চাৰিশাৰী ওলাইছে। এনেকৈ লিখি লিখি ৰাতিয়েই থিয় হৈয়েই লিখা শেষ কৰিব যত্ন কৰিলোঁ। ভাইটিক ক'লোঁ এটা ষ্টুডিঅ' ঠিক কৰ ৰেকৰ্ডিং কৰিম। তাৰ পিছত কি কৰিব লাগিব নাজানো। ৰেকৰ্ডিং কৰা মানুহজনে ক'লে মই এজন TV ৰ মানুহক জানো আৰু তেওঁ তেতিয়া TVত দিলে।

আমি : আপুনি কৰ্ম জীৱনত বিভিন্ন শিক্ষানুষ্ঠানত কাম কৰিছে। আটাইতকৈ ভাল অভিজ্ঞতা ক'ত?

ড° চৌধুৰী : আটাইতকৈ ভাল অভিজ্ঞতা মানে সকলোতে বিভিন্ন ধৰণৰ অভিজ্ঞতা পাইছোঁ আৰু সেই অভিজ্ঞতাই নতুন কথা শিকাইছে। গতিকে এখন এনেকৈ আঙুলিয়াই দিব অসুবিধা কিন্তু প্ৰত্যেকখনেই নতুন অভিজ্ঞতা দিছে।

আমি : নতুন প্ৰজন্মই আপোনাক কিদৰে মনত ৰখাটো বিচাৰে?

ড° চৌধুৰী : মানুহক ভাল পোৱা মানুহ বুলি ভাবিলেই ভাল লাগিব।

আমি : আপুনি ইমান কৰ্মব্যস্ততাৰ মাজতো শাৰিৰীক সুস্থতা কিদৰে বৰ্তাই ৰাখিছে?

ড° চৌধুৰী : মই ভাবো যে ৰাতিপুৱা খোজ কাঢ়িলে, প্ৰকৃতিৰ লগত কথা পাতিলে, গছ-গছনিৰ মাজত থাকিলে মানুহ ভাল হৈ থাকে।

আমি : ধন্যবাদ ছাৰ, আপোনাৰ বহুমূলীয়া সময় দি আমাক কৃতাত্ম কৰিলে। আপোনাৰ আদৰ্শই নিশ্চয়কৈ আমাৰ শিক্ষক-শিক্ষাৰ্থীসকলক অনুপ্ৰেৰণা যোগাব। মহাবিদ্যালয়ৰ তৰফৰ পৰা আপোনালৈ জনালোঁ অশেষ শুভকামনা। □

তুমি আৰু আপদাল কৰা গছপুলিটো

ড° ৰেখা ছেত্ৰী

সহযোগী অধ্যাপিকা, প্ৰাণীবিজ্ঞান বিভাগ

জীৱনৰ এটা বেঁকা বাটেৰে

আগবাঢ়িছিলো

আৰু তেনেকৈয়ে এদিন থিয় দিছিলো আহি

জ্ঞানৰ মন্দিৰ প্ৰৱেশ দ্বাৰত

পঙ্কলিত জ্ঞান বন্তিৰে দীপ্ত মন্দিৰৰ গৰ্ভগৃহ

তোমাক যেন হাতবাউল দি মাতিছিল

মন্ত্ৰমুখৰ দৰে এখোজকৈ আগবাঢ়ি

ভৰি থৈছিলো মন্দিৰৰ পৰিএ প্ৰাঙ্গনত

মন্দিৰৰ পূজাৰীয়ে

আন্তৰিকতাৰে স্বাগতম জনাই

তোমাৰ হাতত তুলি দিছিল

সদ্য অঙ্কুৰিত এটি জ্ঞান বৃক্ষৰ পুলি,

সভক্তিৰে গ্ৰহণ কৰিছিলো তাকে তুমি নিৰ্মালি বুলি

পুলিটোৱেও যেন আছিলো তোমাৰেই অপেক্ষাত

পুলিটোক আপদাল কৰাটো

জীৱনৰ ব্ৰত কৰি লৈছিলো

তোমাৰ যৌৱনৰ বহু বসন্তৰ সজীৱ পৰশত

লহপহকৈ বাঢ়ি

পুলিটো বৰ্তমান

ডালে পাতে, ফুলে ফলে

জাতিষ্কাৰ এজোপা বিশাল বৃক্ষ

আকাশচুম্বী বৃক্ষজোপাই

সেউজীয়া হৃদয়ত

সযতনে লিপিবদ্ধ কৰি ৰাখিছে

ভূমিৰ পৰা ভূমামুখি

তাৰ হিৰন্ময় যাত্ৰাৰ দস্তাৱেজ

আৰু লগতে তাৰ আঁৰত থকা

তোমাৰ ধৈৰ্য্য, সাহস আৰু ত্যাগৰ সূক্ষ্ম আলেখ

সেই বৃক্ষজোপাৰে শীতল ছাঁত

এতিয়া এখন্তেক জিৰাইছে

তোমাৰে অনুজসকলে

তোমাৰেই পদাংক অনুসৰণ কৰি

তেওঁলোকও কৰিছে বৃক্ষডালক আদৰ

জ্ঞানবৃক্ষৰ সৌৰভত এতিয়া চৌপাশ আমোলমোল

জাকে জাকে নানাৰঙী চৰাই আহে

চাৰিও দিশৰ পৰা

গছজোপাৰ স'তে মিতিৰালি পাতে

সিহঁতৰ কত যে সপোন

কত হাবিয়াস, কত ৰাগ, অনুৰাগ

গছজোপাই নিজৰ মাজত আলফুলকৈ

সামৰি সুতৰি থয় সকলোবোৰ

বৃক্ষৰ সুমিষ্ট ফলত ৰস পান কৰি

চৰাইবোৰ ধন্য হয়

পুৰণা চৰাইবোৰ উৰি যায় অহাৰ বাট্টেদি

নতুনৰ সন্ধানত

আহে এজাক নতুন চৰাই

পুৰণি জাকে নতুনক আদৰে

নতুনে পুৰণিক বিদায় দিয়ে

প্ৰৱেশ আৰু প্ৰস্থানৰ অবিৰত যাত্ৰা

যাত্ৰাপথত সকলোৱে

গুণগুণায় জীৱনৰ জয়গান

গছজোপা ধন্য হয়।

(প্ৰাণীবিজ্ঞান বিভাগৰ জ্যেষ্ঠ অধ্যাপিকা শ্ৰীযুতা নন্দা দেৱী বাইদেৱে এক দীঘলীয়া কাৰ্য্যকালৰ অন্তত ইংৰাজী ২০২৪ চনৰ ৩১ জানুৱাৰী তাৰিখে অৱসৰ গ্ৰহণ কৰে। প্ৰাণীবিজ্ঞান বিভাগ তথা মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতি তেখেতে আগবঢ়োৱা অৱদানৰ কৃতজ্ঞতাৰ চিনস্বৰূপে এই কবিতাটো অৰ্পণ কৰিলোঁ।)

ৰচনা কাল : ৩০/০১/২০২৪

আশাৰ ৰামধেনু

ড° তপন কুমাৰ ডেকা

সহযোগী অধ্যাপিক, প্ৰাণীবিজ্ঞান বিভাগ

তুমি কোন?
বাবা নে মাইনা
প্ৰেম প্ৰতুষ নে আদৰ সঁফুৰা?
তুমি সপান সম্ভাৰ
আশাৰ ৰামধেনু।
তুমি ঘৰখনৰ বাবে,
জাতিটোৰ বাবে আৰু
জন্মভূমিৰ বাবে ভীষ্মৰূপী গংগাপুত্ৰ।
মানৱ জাতিটোৰ বাবে
তুমি প্ৰত্যাশাৰ প্ৰচুৰ সম্ভাৱনা।
তোমাৰ দেহত শক্তিৰ সম্ভাৰ
অস্তৰাত্মা জাগিলেই তুমি মহাবাহু।
দূৰ দিগন্ত ভেদি
সাগৰৰ তলিত মাণিক বিচৰা।
শাওনৰ শ্যামলী পথাৰত
ৰোৱণী হাতৰ তুমি
কঠীয়া এগোছি,
আঘোণৰ পথাৰত
দাৱনী হাতৰ
সোণোৱালী সোণগুটি।
তুমি শক্তি ব্ৰহ্ম
অসাধাৰণ
অনাগত পৃথিৱীৰ।

তৰঙ্গিনী

গীতাঞ্জলী কলিতা (প্ৰাক্তন ছাত্ৰী)
সহকাৰী শিক্ষয়িত্ৰী,
ছাটাবাৰী আঞ্চলিক হাইস্কুল

লয়লাস, ছন্দময়
প্ৰতিটো খোজেই
তোমাৰ সৃষ্টি আৰু
ধ্বংসৰ কাৰণ
নীলা চাদৰৰ আঁচলখন
যেতিয়াই মেলি ধৰা
তেতিয়াই, তোমাৰ ওফন্দি অহা
বুকুৰ সৌন্দৰ্যত
সমাধিস্থ হয় অলেখ সপোন
কি যে জেদী তোমাৰ মন!
যেতিয়াই উত্তেজিত হোৱা
ক্ৰোধৰ ধুমুহাত
দুৰ্যোগৰ দাবানলত
ধ্বংস হয়
অনেক প্ৰেমিক জীৱন
অবিশ্বাস্য হৈ পৰে
তেতিয়া তোমাৰ
সৃষ্টিৰ কঠীয়াতলীৰ
মতলীয়া নৃত্য
যাৰ প্ৰতিটো ছন্দত
গজালি মেলে চহাৰ সপোনে।

তোমাৰ বুকুত এদিন

ফৰিণা বেগম

অসমীয়া বিভাগ, ষষ্ঠ ষাণ্মাসিক

বহুদিনৰ পৰা ৰিঙিয়াই আছিল তুমি
মোৰ মন খোঁকি-বাথোঁ
কেতিয়ানো পাম তোমাৰ কোলাত উমলি জামলি
নিজকে তোমাৰ দৰে সেউজীয়া কৰি তুলিবলৈ।
তোমাক পালোঁ
তোমাৰ স্পৰ্শই অনুভৱ কৰোৱালে
তোমাৰ সৰলতা, তোমাৰ স্নিগ্ধতা, তোমাৰ পৰিত্ৰতা
তোমাৰ সেউজীয়া বুকুত দূৰ হয় ক্লান্তি-শ্রান্তি
দূৰ হয় মনৰ ভ্ৰান্তি।
তোমাতেই বিলীন হয় হাঁহি-কান্দোন, দুখ-ভাগৰ।
তোমাৰ বুকুৰে বৈ আছে
মৰমৰ এখনি নৈ...
কত জনে কত পাই
সাতুৰি নাদুৰি জুৰাইছে
আপোন পৰাণ।
বিজুলীৰ চমকনি, মেঘৰ ধেমালি
তোমাক কৰি তোলে
ৰহস্যময়ী।
উমচেক্
তুমি সৰাতো শুৱনি
মোৰ প্ৰাণৰো প্ৰাণৰ
তুমি উমচেক্ মৰমী

যৌৱনৰ শিহৰণ

অংকিতা কলিতা

স্নাতকোত্তৰ ২য় ষাণ্মাসিক

অসমীয়া বিভাগ

শৈশৱৰ স্বৰ্ণতুল্য সময়বোৰ যেন ক্ষণেকতে
ত্ৰমুঠি বালি হৈ পিছলি গ'ল।
তেজস্বী মন আৰু ৰঙীন সপোনৰ হাবিয়াসে
কঢ়িয়াই আনিলে যৌৱন নামৰ এক নতুন ধল।
অনুভৱ হয়। এই যৌৱন যেন
পুৱাৰ হেঙুলী সুৰুতকৈও প্ৰাণৱন্ত।
অনুভৱ হয়। এই যৌৱন যেন
চিৰ গতিশীল নদীতকৈও খৰস্ৰোতা।
নতুন নতুন শিহৰণেৰে আৱদ্ধ হৈ পৰে এই সময়,
য'ত মনৰ চঞ্চলতা সহিতে উদ্বেগো বাঢ়ি আহে।
লাঞ্ছনা-বঞ্চনা, প্ৰেম-প্ৰতাৰণা
মূলতঃ শব্দৰ
কৰ্ণগোচৰৰ অৱতাৰণা
এই সময়,
য'ত নিৰ্দিষ্ট সময়ৰ পাকচফ্ৰাই হৈ
ইয়াৰ প্ৰকৃত অৰ্থ বুজাই কয়।

সু-প্ৰভাত

কৃষ্ণমণি বৰুৱা

স্নাতকোত্তৰ প্ৰথম বৰ্ষ

উৰণীয়া পখীটিয়ে মাটিৰ বুকুত শুই শুই
সুঁৱৰিছে অতীতৰ স্মৃতিৰ সফুৰা।
চকু দুটাৰ দৃষ্টি পৰিল সুদূৰ দূৰলৈ
নামি আহিল মিঠা সুৰুৱৰ এটি পোহৰ।
অন্ধকাৰ মনৰ পথাৰখন পোহৰ হ'ল
গোন্ধ পাই এপাহি সুগন্ধি ফুলৰ,
এফাৰ নিশাৰ অনাদৰ গান ফাঁকিৰ সুৰ।
দিনৰ পোহৰত আনন্দ বিলাই দিলে।

ৰৈ নাথাকিব বেচিদিন

বোৱতী নৈ খনি।

দূৰৰ পাহাৰৰ পানীবোৰ নতুনকৈ বৈ আহি

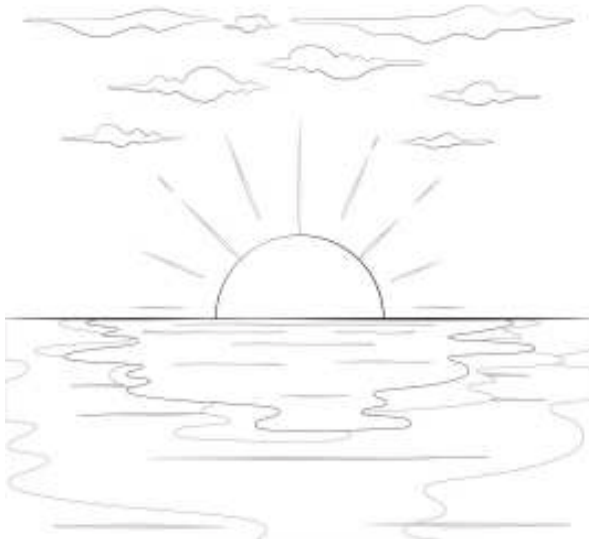
ধুৱাই লৈ যাব আৱৰ্জনা

বিশাল সাগৰলৈ বুলি,

আছিল নৱপ্ৰভাত,

পূৱত ওলাল নতুন সুৰজ

শূন্যতাই পূৰ্ণৰূপ লৈ গাইছে দুনাই নতুন নীত।

বিলীন

গংগা মেধী

পঞ্চম বাণাসিক

মন যায় মোৰ এই

প্ৰকৃতিৰ মাজত বিলীন হ'বলৈ,

মন যায় মোৰ এই যে

সেউজেৰে ভৰি পৰা,

পৰিৱেশৰ মাজত নিজক

পাহৰি যাবলৈ।

মন যায় মোৰ সকলো ত্যাগ কৰি

প্ৰকৃতিৰ মাজত নিজকে বিলীন কৰিবলৈ।

যেতিয়া ৰাতিৰ মুকলি আকাশৰ তলত

চোতালৰ মাজত নিজক বিচাৰিবলৈ যাওঁ,

তেতিয়া এই প্ৰকৃতিৰ মাজত

নিজক বিচাৰি পাওঁ।

এই প্ৰকৃতিয়ে নিজান আৰু নিশব্দতাৰে

সকলো দেখে আৰু শুনে,

আৰু এদিন সকলো ওভতাই দিয়ে।

মন যায় মোৰ প্ৰকৃতিৰ মাজত বিলীন হ'বলৈ

মন যায় মোৰ এই প্ৰকৃতিৰ আগত

নিজৰ কথা ব্যক্ত কৰিবলৈ।

মাৰ মৰম

কণিকা বড়ো
পঞ্চম ষাণ্মাসিক

নিচেই সৰু আছিলোঁ,
আঁচলত মুখ গুজি ক'ত যে শুই পৰোঁ...
তাতহে আছিল সেইজীয়া পৃথিৱীখন,
তাতেই আছিল সপোনৰ ঘৰ।

মাৰ হাতৰ আঙুলিত বাঁহীৰ সুৰ,
জোনাকী ৰাতিৰ গান।
ৰাতিত ওঁঠৰ টোপনি,
হাঁহিৰ মাজতে হেৰাই গ'ল দুখৰ বিৰাম।

মা...
তোৰ চকুত দেখোঁ আশীৰ্বাদৰ নৈ
জীৱনটোৰ প্ৰতিটো বাটত,
তই মোৰ আগত জ্বলন্ত চাকি।

তই কেতিয়াও নকৰিলি অভিযোগ,
তই মাথোঁ দিলি... নিঃশব্দ মৰম।
ভোকাতুৰ পেটটো পূৰ্ণ হোৱাৰ আগত
তোৰ থালখন খালী হ'ল সদায়।

এতিয়া মা,
তই বহি আছ গাঁৱৰ ঘৰৰ দাঁতিত,
হাঁহি হাঁহি ফোনত ক'ব— “ভাল পাইছ নে?”
কিন্তু মোৰ মনত ধ্বনিত হয়— “ঘৰলৈ আহ”।

আমাৰ ৰাজ্য অসম

জিন্তু লুছেইন
উচ্চতৰ মাধ্যমিক দ্বিতীয় বৰ্ষ

আমাৰ ৰাজ্য অসম,
সেইজীয়া সপোনৰ এখন ভূমি।
নদীৰ সুৰে গীত গায়,
ব্ৰহ্মপুত্ৰই শিকায় ধৈৰ্য-শক্তি।
চাহ বাগিচাৰ সুবাসে,
সকলোৰে মন আনন্দেৰে ভৰায়।
পাহাৰ, বন আৰু পথাৰ,
অসমক কৰে স্বৰ্গসম ঠাই।
ভিন্ন ভাষা, ভিন্ন সাজ,
তথাপিও একে পৰিচয়।
মিলন, মৰম আৰু সন্মানে
গঢ়ে অসমীয়াৰ হিয়াৰ ঠাই।

আকৌ এবাৰ আহা ঘূৰি

দিৱ্যজ্যোতি মালো

তৃতীয় শাণ্মাসিক, অসমীয়া বিভাগ

শৰতৰ সেমেকা ৰাতি আহিবা তুমি
শেৰালি বুটলিবা জংকীবালৈ বুলি
সুবাস আহিব এগালমান
জুবিন দাই দিয়া উপায়ন এমুঠি।

মায়াবিনী ৰাতিৰ বুকুত দেখা পালোঁ তোমাৰ ছবি
সপোনত সাৱটিছোঁ হৃদয়ত ৰাখিব বুলি
দিঠকত গুচি নাযাবা হৃদয় যাব ভাঙি
তুমিয়েইতো বাট মেলিলা জুবিন দা তোমাৰ অনুৰাগীক এৰি।

প্ৰতি দিনে তুমি দিয়াহি এপাহি ফুল
কোনেনো জানিব জুবিন দা তোমাৰ এই গীতেই আছিল
তোমাৰ জীৱন মোচনৰ মূল
সাগৰ তলিত শুবৰে মন।

ৰৈ ৰৈ বিনালে নিশায়ে বিনালে
কিদৰে কৰিছোঁ পাৰ তুমি অবিহনে
কিয় তুমি গ'লা গুচি মায়াৰ ধৰা এৰি
সৰগ এৰি মায়াৰ ধৰাত আকৌ এবাৰ আহা ঘূৰি।

ফাগুন

দীক্ষিতা দাস

চতুৰ্থ শাণ্মাসিক

ফাগুন মোৰ প্ৰিয়
ফাগুনে আনে ব'হাগৰ বাতৰি
সেই নিঠৰুৱা আৰু শুকান
ফাগুনেই লৈ আহে
ব'হাগৰ মিঠা অনুভূতি
নতুন উৎসাহ, নতুন যাত্ৰা
প্ৰাণ পাই উঠে তৰু-তৃণ
সেউজীয়া ধৰাই মনত
পেলাই দিয়ে ফাগুনলৈ
সেয়ে মোৰ ফাগুন প্ৰিয়।

বিদায় ক্ষণত

অভিজিৎ দাস

ষষ্ঠ যান্মসিক

আজিৰ দিনটো অলপ বেলেগ,
অলপ বিষাদ,
হৃদয়খনত বাঁজি আছে বিদায়ৰ
সুৰ-সাঁজ।
জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়ৰ
গেটখন চাই
মনত উদয় হয় হাজাৰটা দিনৰ
ধ্বনি-হাঁহি।
প্ৰথমবাৰ যেতিয়া আহিছিলোঁ,
চকুত লাজ
অচিন বন্ধু, অচিন ঠাই— আজি
সিহতেই মোৰ আপোন সাজ।

ক্লাছৰ হাঁহি-ধেমালি, কেম্পাছত
উৰুৱা সপোন,
চাহৰ দোকানৰ চুকত হোৱা
বন্ধুত্ববোৰ— সেইবোৰেই আজি
মোৰ ধন।
শিক্ষকে দিয়া মৰমৰ ধমক,
বাৰ্ষিক অনুষ্ঠান, পিকনিক, কুইজ,
আৰু পৰীক্ষাৰ চক।
সকলোতে আছিলোঁ মই, তুমি,
আমাৰ দল।
সেই দিনবোৰ আজি হয়তো গ'ল,
কিন্তু মনত হ'ব অনল।
আজিৰে পৰা নাথাকিব
গছৰ ছাঁত বন্ধুত্বৰ হাঁহিৰ সেই মিঠা
কথোপকথোন
তথাপি তোমাৰ নামত থাকিব
হৃদয়ত এটি সোণালী সন্ধান
তোমাৰ কোলাতেই গঢ়ি উঠিল মোৰ
সপোন, মোৰ বিশ্বাস,
বিদায় ল'লোঁ আজি, কিন্তু হৃদয়ৰ
শেষ নাই তোমাৰ আশ্বাস।
জয়তু জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়

Scouting and Hiking

Dr. Bijaya Deka
Vice Principal (Rtd.)

Scouting is a global youth movement which helps young boys and girls to develop skill build friendships and become active citizenship. It is an educational movement for and of the young people based upon the fundamentals of scouting like purpose, principles and methods. It is unique educational approach includes learning through fun activities, outdoor engagements, and meaningful experiences that challenge and encourage young people to gain confidence, courage and enjoy their journey of growth with a structural system.

Various youth developmental programmes are undertaken by the Bharat Scouts and Guides in a systematic way. Some of them are like Camping, Woodcraft, Hiking, Adventure Cum Back Packing, Sports, Free Being Me, Swef Smart, First Aids, Disaster, Preparedness, Pioneering Nature's Stead, National Integration Camp, Jamboree Night Hiking, Youth Forum, Survival Car etc.

Hiking: Hiking is a outdoor activities. Scouting organization emphasize outdoor skill adventure and community service. Outing are integral part of the Scouting experience. As outdo activity, Hiking is a key activity in Scouting. It is a long vigorous walk, usually on trails or foot pat in the countryside or wilderness, after for recreation or exercise.

Purpose: Hiking serves several purposes like physical growth, recreation and leisure exercise and physical fitness, adventure and thrill seeking, nature appreciation and exploration Socialization and bonding, personal challenges and achievement, Spiritual or therapeutic benefit etc.

Equipments: As Hiking is an outdoor activity there needs some equipments such comfortable shoes or Hiking boots, Clothing and layers for varying weather, Backpack or day pa Water and snakes, Map, Compass or GPS device. Moreover there need first Aid kit and emergency supplies etc.

Types of Hiking: There are several types of hikings Viz- Day Hiking, Back-packing, Trekking, Urban Hiking, Sectional Hiking, Mountain Hiking, Recreational Hiking, Long distance Hiking, cycle Hiking, Night Hiking etc.

Planning of Hiking: For successful hiking there need pre-planning. Viz-

- (a) Define goals and objectives of Hiking
- (b) Choose a trail and destination
- (c) Check the weather forecast
- (d) Necessary itinerary and schedule
- (e) Prepare the gear and equipments
- (f) Take permission and check local regulations
- (g) Inform the authority (Head Master/Principal/ Gaon Pradhan/P.S etc.)

Group Planning: Group planning is very essential key aspects of following reasons:

- Define roles and responsibilities
- Establish communication protocols
- Plan for group dynamics and conflicts
- Ensure everyone has necessary skills and knowledge
- Plan for emergencies and contingencies Report keeping
- Decide time and date

Identifies potential risks and develops strategies to mitigate them.

Helps to coordinate logistics, such as logistics, such as transportation, accommodation, supplies.

Value of Hiking : Hiking has physical, mental, social, economical, personal values improves cardiovascular health, increase strength & flexibility, Boosts immune system weight management, reduces risk of chronic diseases,

Mental and Emotional Benefits; Hiking reduces stress and anxiety improves mood well-being, enhances cognitive function and creativity, support mental health and selfness sense of calm and relaxation.

Social Benefits : Hiking Encourages social connections and community built teamwork, communication skills, support family bonding and relationship, provide for meeting new people, foster a sense of belonging etc.

Environmental Benefits : Hiking promotes conservation and appreciation for n wildlife and ecosystem preservation, encourages sustainable tourism and outdoor recreate environmental awareness and education, provides opportunities for outdoor research.

Personal Growth Benefits : Hiking develops resilience and perservance, built and self-reliance, encourages self-reflection and introspection, support personal cha setting, Foster a sense of accomplishment and pride.

Economic Benefits : Hiking supports local economic and tourism, creates jobs economic growth, encourages outdoor recreation and conservation, Fost development and resource management.

Therapeutic Benefits : Hiking supports rehabilitation and recovery, provides the health condition, encourages physical therapy and rehabilitation, support addiction treatment, Foster overall well-being and quality of life.

Student Suicides in India: A Silent Epidemic in Need of Structural Reform

Dr. Deepanjali Medhi

Professor, Department of Psychiatry,
Gauhati Medical College and Hospital,
Guwahati, Assam

Dr. Kaushik Goswami, Senior Resident, Department of Psychiatry, Lakhimpur Medical College and Hospital, North Lakhimpur, Assam.

The rising tide of student suicides in India represents one of the most urgent and under-addressed public health challenges of our time. Over the past decade, the number of student suicides has increased alarmingly, now crossing over 13,000 deaths each year. This 65% rise is not merely a statistical concern—it reflects a growing sense of despair among young people caught between aspiration and exhaustion. Students today account for nearly one in every twelve suicides in the country, a proportion that rivals long-recognized vulnerable groups such as farmers and unemployed youth.

This tragedy cannot be explained by academic pressure alone. It arises from the complex interaction of academic, psychological, familial, and institutional forces that shape a student's daily life. India's education system has become synonymous with relentless competition, narrow definitions of success, and an unforgiving culture toward failure. The intense regimens of coaching centres, particularly in hubs like Kota, have made national headlines, but the underlying problem is far more pervasive—an educational model that prioritizes performance metrics over psychological well-being.

Marginalized students face a double jeopardy. Those from scheduled caste, tribe, or other disadvan-

tagged backgrounds often encounter discrimination, delayed scholarships, and subtle exclusion within elite institutions. These experiences accumulate silently, reinforcing helplessness and social alienation. The loss of young lives from these communities is not only a tragedy but also a mirror reflecting systemic inequities within the very spaces meant to promote opportunity.

At the psychological level, depression, anxiety, and substance use are frequently reported but remain grossly underdiagnosed. Adolescents are especially vulnerable due to impulsivity and limited emotional regulation. In many cases, the absence of coping mechanisms, coupled with intense self-criticism and isolation, leads to despair. Family environments can either buffer or exacerbate this risk. Unfortunately, authoritarian parenting styles and unrealistic expectations often silence emotional communication. Gender and identity further complicate the picture. Suicides among female students have been rising, driven by a mix of social pressures, academic burden, and relationship-related distress. Male students, meanwhile, are often unable to express vulnerability due to societal expectations around masculinity. The struggles of LGBTQ+ youth remain largely invisible in policy and data, despite their heightened risk from bullying, rejection, and lack of institutional support.

What worsens the situation is the systemic absence of mental health infrastructure within educational institu-

tions. Most schools and colleges in India do not have trained counsellors. Teachers and faculty members rarely receive training in mental health literacy or crisis intervention. Mechanisms meant to address harassment or discrimination are often perfunctory, serving bureaucratic function rather than student protection. The media, too, has contributed inadvertently to contagion effects through sensational and irresponsible reporting of suicide events, despite clear ethical guidelines against it.

The introduction of the National Suicide Prevention Strategy in 2022 was a long-overdue step. It proposed to reduce suicide deaths by 10% by 2030 through improved surveillance, integration with existing mental health programmes, school-based life-skills education, and research initiatives. Yet, the strategy's implementation remains weak. There is no earmarked budget, and student-specific vulnerabilities—such as caste-based discrimination, examination pressure, and online risks—are insufficiently addressed. As with many well-intentioned policies, the gap lies not in vision but in execution.

The digital dimension adds a new layer of complexity. Social media and online life have become central to the adolescent experience—offering both community and risk. Excessive use, cyberbullying, and exposure to harmful content have been linked to suicidal behaviour, while positive online communities can provide validation, connection, and help-seeking opportunities. Schools must therefore integrate digital literacy and safe internet practices into their curriculum, while clinicians and parents must learn to engage constructively with young people's online worlds.

The persistence of student suicides despite policy frameworks reveals a deeper malaise: the lack of structural empathy in our education system. Suicide prevention cannot be outsourced to a single ministry or institution; it demands coordinated action between education, health, social justice, and media sectors. Schools and universities must create emotionally safe environments where students feel heard, not judged. Parents must redefine success and learn to accept failure as a natural part of growth. The media must act responsibly. Policymakers must back promises with budgets and accountability.

Ultimately, the crisis of student suicide is a crisis of values. When achievement becomes more important than emotional health, when silence replaces dialogue, and when institutions prize rankings over humanity, young people are left with nowhere to turn. Preventing suicide requires not only medical and psychological interventions but also cultural transformation.

Ultimately, the crisis of student suicide is a crisis of values. When achievement becomes more important than emotional health, when silence replaces dialogue, and when institutions prize rankings over humanity, young people are left with nowhere to turn. Preventing suicide requires not only medical and psychological interventions but also cultural transformation.

India stands at a crossroads. It has the data, the policy framework, and the expertise to turn the tide—but not yet the collective will. The future of the nation's youth depends on whether we can translate awareness into action, and compassion into policy. The loss of even one student to preventable despair is one too many.

From Chalkboards to Change-Makers : ITEP as a flagship programme of NEP-20

Nandini Saikia
Assistant Professor (ITEP)

"The future of a nation is shaped in its classrooms." This timeless idea captures the spirit of India's National Education Policy (NEP) 2020, which places teachers at the very center of educational reform. Recognizing that quality education begins with quality teachers, NEP 2020 introduces transformative changes to teacher education through the Integrated Teacher Education Programme (ITEP). This initiative does not merely modify existing structures; it redefines what it means to become a teacher in the 21st century. Behind every inspired learner stands a dedicated teacher, and behind every great teacher lies meaningful training. Understanding this vital connection, India's National Education Policy (NEP) 2020 places teacher education at the heart of educational transformation. One of its most ambitious and forward-thinking initiatives, the Integrated Teacher Education Programme (ITEP), seeks to redefine how teachers are prepared—not as routine instructors, but as thoughtful professionals and change-makers of society.

For decades, teacher preparation in India followed a fragmented path. Aspiring educators first completed a general degree and later pursued a separate B.Ed. programme. While effective to an extent, this approach often created a disconnect between subject knowledge and classroom practice. Education evolves with time, and so must the way teachers are prepared for the classroom. NEP 2020 addresses this gap by introducing ITEP, a four-year integrated programme offered after higher secondary education. As the policy states, "Teacher

education must be multidisciplinary and integrated, preparing teachers for a holistic educational environment." Through this model, students begin their journey as educators with purpose and clarity.

ITEP is transformative because it blends content knowledge and pedagogy into a single, coherent experience. Students graduate with dual degrees such as B.A. B.Ed., B.Com B.Ed or B.Sc. B.Ed., ensuring equal emphasis on academic depth and teaching competence. Educational psychology, assessment strategies, classroom management, and inclusive education are not treated as isolated topics but woven into the entire programme. As philosopher John Dewey aptly said, "If we teach today's students as we taught yesterday's, we rob them of tomorrow." ITEP ensures that teaching evolves with time, rooted in understanding learners rather than rote instruction.

A defining feature of ITEP is its strong emphasis on experiential learning. NEP 2020 advocates that "teachers must be trained through continuous engagement with real classrooms." Early school exposure, teaching internships, and reflective practices allow student-teachers to connect theory with reality. These experiences build confidence, empathy, and adaptability—qualities essential for effective teaching. Instead of entering classrooms with uncertainty, ITEP graduates step in as prepared professionals.

The multidisciplinary vision of NEP 2020 is also reflected in ITEP's curriculum. Future teachers are

exposed to digital literacy, educational technology, Indian knowledge systems, environmental consciousness, and ethical values. In an era where classrooms are diverse and technology-driven, such preparation is crucial. As A.P.J. Abdul Kalam wisely remarked, "Teaching is a very noble profession that shapes the character, calibre, and future of an individual." ITEP equips teachers to live up to this responsibility in a rapidly changing world.

Another important contribution of ITEP is the restoration of dignity and professionalism in teaching. By offering a rigorous four-year programme, NEP 2020 positions teaching alongside other respected professional courses. The streamlined structure saves time without

compromising quality, making teaching an attractive career choice for motivated youth. As the policy envisions, "Teachers must be empowered as the most respected members of society."

In essence, NEP 2020, through ITEP, is not simply reforming teacher education—it is reimagining it. It envisions teachers as mentors, innovators, and nation-builders. As colleges and universities adopt this integrated model, teacher education in India moves towards a future grounded in purpose, professionalism, and passion. Through ITEP, classrooms will no longer be spaces of instruction alone, but centers of inspiration and transformation.

Green Campus Movement: How Students Can Lead Sustainable Change

Dr. Alimpa Bhuyan Boruah
Assistant Professor, Dept. of English

In the twenty-first century, environmental sustainability has emerged as one of the most significant concerns confronting humanity. Climate change, biodiversity loss, pollution, and unsustainable patterns of consumption have created an urgent need for collective environmental action. Sustainable development requires a balance between economic progress, social well-being, and environmental protection to ensure a secure future for coming generations (United Nations).

Educational institutions have a significant role in addressing environmental challenges because they shape the knowledge, values, and practices of future citizens. A college campus is not merely a physical space for academic activities; it is a dynamic environment where young minds develop awareness, ethics, and social responsibility. The concept of a **Green Campus Movement** seeks to transform educational institutions into environmentally responsible spaces by integrating sustainability into teaching, research, administration, and everyday practices (Leal Filho et al.).

Students, as the central stakeholders of higher education institutions, can become powerful agents of environmental transformation by adopting sustainable habits, participating in green initiatives, and encouraging responsible behaviour within their communities.

Understanding the Green Campus Concept

A green campus refers to an educational environment that consciously reduces its ecological impact while promoting environmental awareness among

students, teachers, and society. It involves efficient use of resources, conservation of energy and water, waste reduction, biodiversity protection, and promotion of sustainable lifestyles (Sustainable Development Solutions Network).

The green campus philosophy emphasises that environmental education should not remain restricted to classrooms and textbooks. Instead, sustainability should become a part of institutional culture and daily life. When students actively participate in environmental programmes, they develop practical skills, leadership qualities, and a deeper understanding of their relationship with nature.

The Green Campus Movement is closely connected with the United Nations Sustainable Development Goals, particularly SDG 4 (Quality Education), SDG 12 (Responsible Consumption and Production), SDG 13 (Climate Action), and SDG 15 (Life on Land) (United Nations). Through sustainable campus initiatives, colleges can contribute significantly towards creating environmentally conscious citizens.

Role of Students in Creating a Sustainable Campus

Students are the driving force behind successful green campus initiatives. Their creativity, enthusiasm, and collective participation can transform environmental sustainability from a policy objective into a campus-wide movement.

Promoting Waste Management and maintaining a Plastic-Free Campus

Waste generation has become a major

environmental challenge due to increasing consumption and improper disposal practices. Effective waste management requires reduction, reuse, recycling, and responsible disposal of materials (United Nations Environment Programme).

Students can contribute by avoiding single-use plastics, using reusable materials, practising waste segregation, and promoting recycling practices. Student-led cleanliness campaigns, plastic-free campus drives, and composting initiatives can encourage sustainable habits among the entire college community.

Such practices also promote the idea of a circular economy, where resources are reused and waste generation is minimised (Ellen MacArthur Foundation).

Conserving Energy and Promoting Renewable Practices

Energy conservation is an essential component of environmental sustainability. Excessive dependence on fossil fuels contributes significantly to greenhouse gas emissions and global climate change (Intergovernmental Panel on Climate Change).

Students can support energy conservation by adopting simple practices such as switching off electrical appliances when not in use, promoting energy-efficient technologies, and encouraging responsible consumption of electricity. Student participation in energy audits and awareness programmes can help identify opportunities for reducing energy wastage.

The adoption of renewable energy sources, particularly solar energy, can further strengthen the sustainability goals of educational institutions while providing students with practical knowledge about clean energy solutions.

Protecting Biodiversity and Developing Green Spaces

Green spaces play an important role in maintaining ecological balance and improving the quality of campus life. Trees and plants contribute to cleaner air, temperature regulation, biodiversity conservation, and psychological well-being (World Health Organization).

Students can participate in tree plantation drives, biodiversity documentation projects, herbal gardens, and conservation activities. Eco-clubs and environmental committees can encourage students to understand local

ecosystems and develop innovative approaches for biodiversity protection.

Through these activities, students realise that environmental conservation begins not only with protecting distant forests but also with preserving local surroundings.

Water Conservation and Sustainable Use

Water conservation is one of the most important environmental responsibilities of the present generation. Increasing water scarcity and climate-related challenges make sustainable water management essential for future security (United Nations World Water Assessment Programme).

Students can contribute by promoting responsible water use, supporting rainwater harvesting projects, and creating awareness about preventing water wastage. Campus-based water conservation activities provide students with practical experience in environmental management.

Encouraging Sustainable Transportation

Transportation contributes significantly to carbon emissions and environmental degradation. Sustainable mobility practices can reduce ecological impact while encouraging healthier lifestyles (International Energy Agency).

Students can promote cycling, walking, carpooling, and public transportation within and around campus. Developing bicycle-friendly campuses and encouraging low-carbon transportation choices can help reduce the overall carbon footprint of educational institutions.

Students as Environmental Leaders

The success of the Green Campus Movement depends greatly on student leadership. Young people possess the ability to influence social behaviour through innovation, communication, and collective action.

Environmental clubs, sustainability cells, and student organisations provide platforms for students to initiate projects related to waste management, conservation, climate awareness, and sustainable living. Such participation helps students develop leadership, teamwork, communication, and problem-solving skills.

Digital platforms have further expanded opportunities for environmental advocacy. Students can use social media, online campaigns, and digital storytelling

to spread awareness and inspire sustainable practices among wider communities.

Integrating Sustainability into Education

A sustainable campus requires the integration of environmental consciousness into academic and institutional practices. Sustainability education enables students to understand the connection between environmental issues, social development, and economic progress.

The **National Education Policy (NEP) 2020** emphasises experiential learning, multidisciplinary education, and the development of responsible citizens. Environmental awareness and sustainable development form important aspects of this educational vision (Ministry of Education).

Research projects, community engagement programmes, and interdisciplinary learning can encourage students to develop innovative solutions to environmental challenges.

Challenges and the Way Forward

Although awareness about green campuses is increasing, several challenges remain, including limited resources, inadequate infrastructure, lack of awareness, and inconsistent participation. These challenges can be addressed through institutional commitment, student involvement, and collaboration among different stakeholders.

Regular environmental audits, sustainability policies, awareness programmes, and recognition of student contributions can strengthen green campus initiatives. Sustainability must become a shared responsibility involving administrators, teachers, students, and local communities.

Conclusion

The Green Campus Movement provides students with an opportunity to become active participants in creating a sustainable future. Educational institutions are not only centres of academic excellence but also spaces where environmental values and social responsibility are cultivated.

Students are not merely future leaders; they are present contributors who can create meaningful change through their choices and actions. Every tree planted, every resource conserved, and every sustainable practice adopted contributes to a larger environmental vision.

A green campus is not created only through policies and infrastructure; it is built through the collective responsibility and everyday actions of its students.

Works Cited

- Ellen MacArthur Foundation. *Towards a Circular Economy: Business Rationale for an Accelerated Transition*. Ellen MacArthur Foundation, 2015.
- Intergovernmental Panel on Climate Change. *Climate Change 2023: Synthesis Report*. IPCC, 2023.
- International Energy Agency. *Transport: Improving the Sustainability of Mobility*. IEA, 2023.
- Leal Filho, Walter, et al. *Sustainable Development and Sustainability in Higher Education: Challenges and Opportunities*. Springer, 2015.
- Ministry of Education, Government of India. *National Education Policy 2020*. Government of India, 2020.
- Sustainable Development Solutions Network. *Getting Started with the Sustainable Development Goals in Universities*. SDSN Australia, New Zealand & Pacific, 2017.
- United Nations. *Transforming Our World: The 2030 Agenda for Sustainable Development*. United Nations, 2015.
- United Nations Environment Programme. *Global Waste Management Outlook*. UNEP, 2015.
- United Nations World Water Assessment Programme. *UN World Water Development Report: Partnerships and Cooperation for Water*. UNESCO, 2023.
- World Health Organization. *Urban Green Spaces and Health: A Review of Evidence*. WHO Regional Office for Europe, 2016.

The Factory called Education

Roushanara Islam

5th Semester

A place where curiosity is caashed. It the name of discipline, where Dreame are graded and silence is mistaken for obedience. Every morning, millions walk into classrooms to learn how not to think. You can score a hundred and still know nothing about yourself. Yoy can top the class and fail at living.

We're taught not to Raise voices, we raise our hands. We don't seek truth; we seek Marks. We don't grow we just Complete syllabus.

This system dosen't build thinkers, It breeds performers. It worships, Results and to chase ranks

Instead of reasons, to please authority instead of questions It. We're told education gives Freedom, yet everything about it feels like control. Teachers speak about creativity, yet the curriculum suffocates it. We take of student centered learning but the student has no voice. Exams decide intelligence, grades decide Worth. The one who memorizes best is called brilliant, and the one who wonders "why" is called a distraction. We reward conformity, Not courage. The system wants us to be uniform : thinking alike, dreaming alike, fearing alike. And whats worse? Everyone pretends it's working. The teachers, trapped in outdated methods, forced to finish

portions instead of opening minds. The students, too afraid to fail, living in a silent panic behind every Smile. We're producing perfectly lost people.

We're mistaken education for employment training. We're built schools that teach how to earn, Not how to exist. We know how to crack exams but not heartbreaks, how to follow instruction but not instincts. We've created humans who are academically rich but emotionally bankrupt.

Schools that teach how to earn not how to exist. Every year, we graduate another batch of "perfect failures", polished, productive, purposeless. The truth no one wants to say out loud is

this. The education system doesn't fail, it succeeds in doing what it was build to do; control, conform, and continue the cycle. It rewards obedience and calls it intelligence. It destroys individuality and calls it progress.

It kills curiosity and calls it success. But education was never meant to be this. It was meant to ignite, not instruct. It was meant to make us question, not comply. If this is what 'learning' looks like, then may be the real dropouts are the ones who stopped asking why.

Artificial Intelligence in Education : A New Era of Learning

Dr. Anamika Baishya

Librarian

Jawaharlal Nehru College, Boko

In the 21st century, technology has become an inseparable part of human life. From communication and healthcare to banking and entertainment, digital innovations are transforming the way we live and work. Among these advancements, Artificial Intelligence (AI) has emerged as one of the most powerful and influential technologies. Its impact is particularly significant in the field of education, where it is reshaping traditional methods of teaching and learning.

Artificial Intelligence refers to the ability of machines or computer systems to perform tasks that usually require human intelligence. These tasks include learning from experience, recognizing patterns, understanding language, solving problems, and making decisions. In simple terms, AI enables machines to think and act in ways that resemble human intelligence. Over the years, AI has evolved from a theoretical concept into a practical tool that is widely used in our daily lives.

AI in Everyday Student Life

Many students interact with AI on a daily basis, often without realizing it. When you use voice assistants, search engines, or recommendation systems on platforms like YouTube or Netflix, you are actually using AI. These systems analyze your behavior, preferences, and past activities to suggest content that suits your interests.

In education, AI-powered tools are making learning more accessible and efficient. For example, online

learning platforms use AI to recommend courses, videos, and study materials based on a student's performance and interests. Language learning apps use AI to correct pronunciation and provide real-time feedback. Even chatbots are now used to answer students' questions instantly, making learning more interactive and convenient.

Personalized Learning: A Major Breakthrough

One of the most important contributions of AI in education is personalized learning. In a traditional classroom, it is often difficult for teachers to address the individual needs of every student. Each student has a different learning pace, style, and level of understanding. AI helps overcome this challenge by creating customized learning experiences.

AI systems collect and analyze data about students' performance, strengths, and weaknesses. Based on this data, they can provide personalized recommendations, additional practice materials, and tailored feedback. This ensures that students receive the support they need to improve their understanding and achieve better results.

For instance, if a student struggles with a particular topic, AI can identify the problem and suggest simpler explanations or extra exercises. On the other hand, advanced learners can be provided with more challenging content to keep them engaged.

Supporting Teachers in the Classroom

AI is not meant to replace teachers; rather, it acts

as a supportive tool that enhances their effectiveness. Teachers often spend a significant amount of time on administrative tasks such as grading assignments, maintaining records, and preparing reports. AI can automate these routine tasks, allowing teachers to focus more on teaching and interacting with students.

Automated grading systems can evaluate multiple-choice questions, essays, and even coding assignments with high accuracy. This not only saves time but also ensures consistency in evaluation. AI tools can also help teachers track students' progress and identify those who may need additional support.

Moreover, AI can assist in creating teaching materials, designing lesson plans, and providing insights into effective teaching strategies. This helps teachers improve their methods and deliver better learning experiences.

Enhancing Accessibility and Inclusivity

Another significant advantage of AI in education is its ability to make learning more inclusive. Students with disabilities often face challenges in accessing educational resources. AI-powered tools such as speech recognition, text-to-speech, and real-time translation can help overcome these barriers.

For example, visually impaired students can use AI-based audio tools to listen to study materials, while students with hearing impairments can benefit from real-time captions and transcripts. AI also supports multilingual education by translating content into different languages, making learning accessible to a wider audience.

In remote and rural areas, where access to quality education may be limited, AI-powered online platforms can bridge the gap. Students can access lectures, study materials, and interactive content from anywhere, ensuring equal opportunities for learning.

AI and the Future of Learning

The integration of AI in education is paving the way for innovative learning environments. Smart classrooms equipped with AI technologies can provide interactive and immersive experiences. Virtual reality (VR) and augmented reality (AR), combined with AI, can create simulations that make learning more engaging and practical.

For example, students can explore historical

events, conduct virtual science experiments, or travel through space—all within a digital environment. These experiences make learning more interesting and help students understand complex concepts more easily.

AI is also promoting the concept of lifelong learning. In today's fast-changing world, individuals need to continuously update their skills and knowledge. AI-powered platforms can provide personalized learning paths for individuals at different stages of their lives, supporting continuous education and professional development.

Challenges and Concerns

Despite its many benefits, the use of AI in education also raises several challenges and concerns. One of the major issues is the high cost of implementing AI technologies. Developing and maintaining AI systems requires significant investment, which may not be affordable for all educational institutions.

Data privacy and security are also major concerns. AI systems collect and analyze large amounts of student data, including personal information and learning patterns. Ensuring that this data is protected from misuse is a critical responsibility.

Another concern is the lack of human interaction. Education is not just about acquiring knowledge; it also involves social interaction, emotional development, and the building of relationships. Over-reliance on AI may reduce face-to-face communication between teachers and students, which is essential for holistic development.

There is also the issue of the digital divide. Not all students have equal access to technology and the internet. This can create inequalities in learning opportunities, especially in rural and economically disadvantaged areas.

Ethical Considerations

The use of AI in education also raises important ethical questions. For instance, AI systems must be designed to avoid bias and ensure fairness. If the data used to train AI systems is biased, it can lead to unfair outcomes.

Transparency is another important issue. Students and teachers should understand how AI systems work and how decisions are made. This helps build trust and ensures accountability.

It is also important to use AI responsibly. Technology should be used to support human development, not to replace human values and judgment.

The Way Forward

To fully realize the potential of AI in education, it is important to adopt a

balanced and thoughtful approach. Governments, educational institutions, and technology developers must work together to ensure that AI is used effectively and ethically.

Investment in infrastructure and training is essential. Teachers should be provided with proper training to use AI tools effectively. At the same time, efforts should be made to improve digital access in rural and underserved areas.

AI should be seen as a partner in education rather than a replacement for teachers. The human element of teaching—guidance, empathy, and inspiration—remains irreplaceable.

Conclusion

Artificial Intelligence is transforming education in ways that were once unimaginable. It is making learning more personalized, efficient, and accessible, while also supporting teachers and institutions. From smart classrooms to virtual learning environments, AI is opening new possibilities for students around the world.

However, along with its benefits, AI also brings challenges that must be addressed carefully. Issues such as cost, data privacy, and the digital divide require attention to ensure that the benefits of AI are available to all.

As we move forward, the combination of human intelligence and artificial intelligence will shape the future of education. By using AI responsibly and thoughtfully, we can create a learning environment that is not only technologically advanced but also inclusive, ethical, and human-centered.

Feminism

Dristi Rani Das
B.A 6th semester

Feminism is a social and political movement that supports equal and opportunities for woman. It aims to remove discrimination based on gender and create a society women and men are treated equally> Feminish does nit mean that woman are better than men, it simply means that women deserve the same respect, freedom and oportunities as men.

historically women faced many retrictions in society. They were often denied education, the right to vote and opprotunities to work in many propescions. Because of this unfair treatment, feminist movements began in different parts of the world. These movements bought for women's rights such as access to education, equal pay, voting rights, and protection from violence and discrimination. Over time, feminish has helped bring

many positive changed in socity.

Femenish also focuses on freedom of choice. It supports a woman's right to make desicions about her own life, including her career, education, and personal goals A femenist respects woman's voices and decision making.

However,even today woamn in many parts of the world still face inequality discrimination, and violenc. Feminish cantinues to work toward ending these problems and creating a fair and balanced society for every one.

In conclusion, feminish is about equality, dignity, and respect for womwn. It encrages a world where both women and men can live freely and support each other. By promoting equal rights and opportunities, feminism helps build a more just and progressive society.

Medicinal Plants of North East India

Dr. Sangita Das
Assistant Professor,
Dept. of Zoology

North East India is one of the richest biodiversity hotspots in the world and a reservoir of traditional medicinal knowledge preserved by its indigenous communities. The region, comprising eight states—Arunachal Pradesh, Assam, Manipur, Meghalaya, Mizoram, Nagaland, Sikkim, and Tripura, hosts a wide range of medicinal plants used in traditional healing systems such as Ayurveda, folk medicine, and ethnomedicine. Medicinal plants have played a crucial role in the healthcare systems of indigenous communities since ancient times. Tribal communities of North East India such as the Bodo, Mishing, Khasi, Garo, Naga and Mizo possess extensive ethnobotanical knowledge, using plant-based remedies for treating common ailments as well as chronic diseases. The forests of North East India are home to thousands of plant species, many of which possess medicinal value. Traditional knowledge related to these plants is transmitted orally across generations. Healers, often known as herbalists, use different parts of plants like roots, leaves, bark, flowers, and seeds for preparing decoctions, pastes, powders, and infusions.

In rural and remote areas of North East India, medicinal plants serve as the primary source of healthcare due to limited access to modern medical facilities. Herbal remedies are affordable, culturally acceptable, and often associated with fewer side effects when used appropriately. Despite its significance, overharvesting, habitat loss, deforestation, and climate change pose challenges to North East India's medicinal plants. To

preserve this priceless legacy, conservation techniques like sustainable harvesting, medicinal plant cultivation, traditional knowledge documentation, and community involvement are crucial. North East India's medicinal plants serve as a crucial conduit between biodiversity and conventional medical practices. The development of innovative medications and the advancement of integrative healthcare can both benefit from scientific validation of ethnomedical practices. For future health security and sustainable development, it is essential to safeguard these plant resources and indigenous knowledge systems.

Common Medicinal Plants of North East India ***Centella asiatica* (Manimuni)**

Centella asiatica is widely used in Assam and Meghalaya because of its anti-inflammatory, wound-healing, and memory-boosting qualities. It is frequently used to treat anxiety, stomach issues, and skin conditions. *Zanthoxylum armatum* (Tejphal)

The fruits and bark of this plant are used as digestive stimulants, analgesics, and remedies for toothache. It also exhibits antimicrobial properties. *Houttuynia cordata* (Masundari)

Traditionally, this herb has been used to heal inflammation, digestive issues, and respiratory infections. Additionally, it has antioxidant and antibacterial properties. *Curcuma longa* (Turmeric)

Turmeric is used extensively throughout India, but in North East Indian traditional medicine, it is particularly significant for treating inflammatory diseases, skin

infections, and wound healing. *Clerodendrum colebrookianum* (Nephafu)

The Mizo and Naga tribes use this herb often because of its antihypertensive qualities. Consuming the leaves helps to improve cardiovascular health and control blood pressure. *Zingiber officinale* (Ginger)

One of the most significant therapeutic herbs utilised in Northeast Indian traditional and folk medicine is ginger. Ginger is well known for its effectiveness in treating digestive disorders such as indigestion, flatulence, and nausea, as well as respiratory ailments including cold, cough, sore throat, and bronchitis. It also possesses strong anti-inflammatory, analgesic, antioxidant, and antimicrobial properties, making it useful in the management of joint pain, muscle inflammation, and infections. The therapeutic efficacy of ginger is attributed to its bioactive constituents such as gingerols, shogaols, zingerone, and essential oils like zingiberene. Traditionally, ginger is consumed as a decoction or juice, often mixed with honey for cough and cold, and applied externally as a paste to relieve pain and inflammation.

***Rauvolfia serpentina* (Sarpagandha)**

Rauvolfia serpentina (Sarpagandha) is an important medicinal plant native to parts of Northeast India, particularly Assam, Tripura, and Meghalaya. It has been widely used in traditional medicine for the treatment of hypertension, insomnia, and various mental disorders. The roots of the plant are especially valued for their therapeutic properties, as they contain several bioactive alkaloids that exert sedative, antihypertensive, and tranquilizing effects. Owing to its effectiveness in calming the nervous system and regulating blood pressure, *Rauvolfia*

serpentina holds a significant place in indigenous healthcare practices and Ayurvedic medicine in the region.

***Murrayakoenigii* (Curry leaf)**

Murrayakoenigii (curry leaf) is a common household medicinal plant widely grown in Northeast India and other parts of the country. It is traditionally used for diabetes control, improving digestion, and as a natural antioxidant. The leaves are rich in bioactive compounds that help regulate blood glucose levels, stimulate digestive enzymes, and protect the body from oxidative stress. Apart from its medicinal value, curry leaf is extensively used as a culinary ingredient, making it an easily accessible and important plant in daily healthcare practices.

Aloe vera

Aloe vera is an important medicinal plant widely cultivated throughout Northeast India. It is well known for its therapeutic use in the treatment of skin diseases, burns, and digestive problems. The gel obtained from its fleshy leaves possesses soothing, anti-inflammatory, antimicrobial, and wound-healing properties, making it effective for treating burns, cuts, and various skin disorders.

***Tinospora cordifolia* (Guduchi or Amrita)**

Tinospora cordifolia (Guduchi) is a well-known medicinal plant commonly found in forests and home gardens of Northeast India. It is highly valued in traditional medicine for its immunomodulatory properties and is widely used in the treatment of fever and diabetes. The stem of the plant is rich in bioactive compounds that help enhance immunity, regulate blood sugar levels, and improve overall health.

How the study of Mathematics can change the Human Behaviour : A Critical Analysis

Dr. Dipankar Sarma
Associate Professor
Department of Mathematics

Introduction

Mathematics is often regarded as a subject of numbers, formulas, and calculations. However, its influence extends far beyond classrooms and examinations. The study of mathematics shapes the way people think, reason, solve problems, and make decisions. It develops habits of precision, discipline, logical reasoning, and critical thinking that influence everyday behaviour. At the same time, the impact of mathematics on human behaviour is not entirely positive or uniform. While mathematical learning can enhance rationality and analytical ability, excessive emphasis on numerical thinking may overlook emotional, ethical, and creative aspects of human life. Therefore, understanding how the study of mathematics changes human behaviour requires a balanced and critical perspective. The study of Mathematics can help each and every person by the following ways.

The positive impact of learning Mathematics

• Development of Logical Thinking

Mathematics is based on Logic. Obviously one of the greatest contributions of mathematics is the development of logical thinking. Mathematical learning encourages individuals to analyze problems systematically, identify patterns, evaluate evidence, and arrive at reasoned conclusions. Students learn that every solution must follow logical steps rather than assumptions or personal opinions. This habit of logical reasoning

extends into daily life. People trained in mathematics often approach challenges more carefully, compare alternatives before making decisions, and rely on evidence rather than emotions alone. Such behaviour contributes to better judgment in personal, professional, and social situations.

• Development of Problem Solving Skill

Mathematics teaches individuals how to solve complex problems by breaking them into smaller and manageable parts. This structured approach improves patience, perseverance, and confidence when facing difficult situations. However, not every real-life problem has a single correct answer, people with mathematical thinking often become more organized in planning their task, managing resources, and making decisions. Whether preparing a household budget, planning a business strategy, or conducting scientific research, mathematical reasoning promotes careful analysis rather than impulsive action.

• Development of Discipline and Accuracy

The study of mathematics requires concentration, consistency, and attention to detail. Students learn that even a small error in calculation or reasoning can change the final result. This encourages habits of precision, responsibility, and self-discipline. These qualities often influence behaviour in everyday life. Individuals become more careful in organizing information, managing finances, following procedures, and verifying facts before reaching conclusions. Such disciplined behaviour is valuable in

professions such as engineering, medicine, economics, and scientific research. Nevertheless, excessive concern for accuracy may sometimes lead individuals to become overly cautious or perfectionistic, reducing flexibility and creativity in situations where uncertainty is unavoidable.

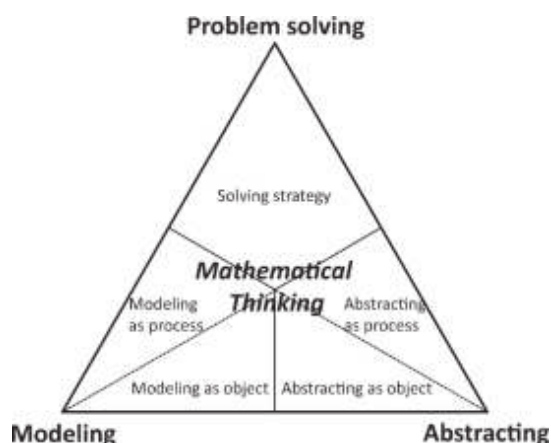
• Encouraging Rational Decision Making

Mathematics strengthens the ability to evaluate risks, probabilities, and possible outcomes before making decisions. Statistical reasoning helps individuals distinguish facts from opinions and identify misleading information. In modern society, mathematical literacy enables people to interpret financial information, understand health statistics, evaluate public policies, and make informed choices. During emergencies, people with strong quantitative skills are often better equipped to assess risks calmly rather than react emotionally.

However, human behaviour cannot always be reduced to calculations. Decisions involving compassion, justice, love, or moral responsibility often require values that extend beyond mathematical reasoning.

• Development of Honesty and Objectivity

Mathematics is based on facts and logical proof rather than personal opinions. Students learn to justify their answers with evidence, promoting honesty, fairness, and intellectual integrity. These qualities strengthen ethical behaviour and encourage respect for truth. Moreover successfully solving mathematical problems increases self-confidence and motivates individuals to tackle difficult tasks. Mathematics also teaches that mistakes are opportunities for learning, encouraging persistence and resilience when facing challenges.

• Development in Personal and Social Behaviour

The study of mathematics promotes fairness and objectivity because mathematical conclusions are based on universal principles rather than personal bias. Students learn to justify their answers through evidence and logical arguments, encouraging intellectual honesty and respect for truth. Mathematics also develops patience and resilience. Solving difficult problems often requires repeated attempts, helping learners accept mistakes as opportunities for improvement. These attitudes contribute positively to lifelong learning and professional growth. Modern mathematics education often includes group discussions, collaborative projects, and problem-solving activities. Working together helps students develop communication skills, teamwork, mutual respect, and appreciation of different perspectives. These experiences strengthen positive social relationships.

At the same time, if mathematics is taught through excessive pressure, then for fear of failure, or rigid examination systems, it may produce anxiety, low self-confidence, and avoidance behaviour. Many students develop “mathematics anxiety,” which affects both academic performance and emotional well-being. Thus, the method of teaching mathematics significantly influences its behavioural impact. Therefore though we have so many positive impact of learning of mathematics it also important to teach or learn mathematics in a proper way such that no negativity can arise among learners. To achieve positivity we need a balanced Mathematics Education. **Need of Effective and Balanced Mathematics Education**

An effective mathematics education should go beyond memorizing formulas and procedures. It should encourage critical thinking, creativity, communication, collaboration, and ethical responsibility. Teachers should connect mathematics with real-life situations so that students appreciate both its practical usefulness and its limitations. Educational systems should also reduce unnecessary fear and competition by promoting conceptual understanding, curiosity, and problem-solving. Such an approach enables mathematics to shape behaviour positively while supporting emotional well-being and lifelong learning.

Balanced mathematics education refers to an

approach that develops both mathematical knowledge and essential life skills. It emphasizes understanding concepts instead of memorizing procedures, encourages inquiry and reasoning, and connects mathematics with real-life situations. It also promotes positive attitudes toward learning while reducing fear and anxiety associated with the subject.

Conceptual understanding should be developed through learning of mathematics. Students should understand the reasons behind mathematical ideas rather than simply memorizing formulas and algorithms. Conceptual learning enables them to apply knowledge in new and unfamiliar situations.

A balanced mathematics curriculum encourages students to analyze problems, think critically, and develop multiple solution strategies. These skills are valuable in academics, professional life, and everyday decision-making. The curriculum of mathematics in each and every academic level should be designed as a balanced curriculum which can also develop required skills of the learners.

Today's society depends on different approaches of mathematics such as artificial intelligence, data science, finance, cyber-security, engineering, medical research etc. A balanced mathematics education equips students with quantitative and digital skills required for the future. It also teaches them to use mathematical knowledge responsibly, considering fairness, ethics, environmental sustainability, and social welfare. It develops curiosity, resilience, and confidence. Students become independent learners who can adapt to new technologies, changing careers, and lifelong educational opportunities.

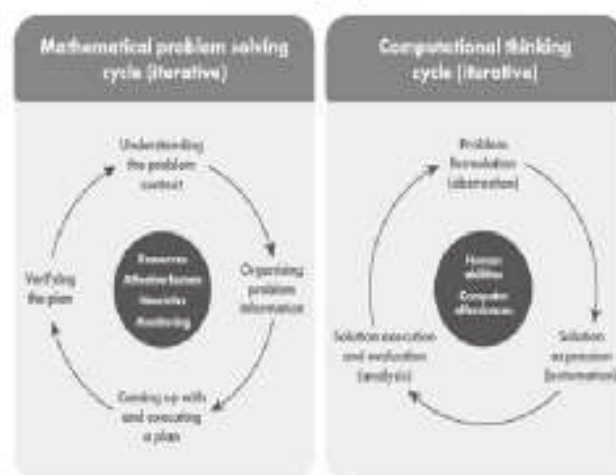
Role of Teachers in Mathematics Education

Teachers play a vital role in creating balanced mathematical education. They should give importance in the following fields at the time of teaching mathematics

- Encourage conceptual understanding rather than rote memorization.
- Use real-life examples and practical activities.
- Promote classroom discussions and collaborative learning.
- Support students with different learning abilities.
- Create a positive learning environment where mistakes are treated as opportunities to learn.

- Integrate technology, visual aids, and interactive teaching methods.

Comparing conceptions of mathematical and computational thinking cycle

Challenges in education system in case of implementation of Balanced mathematics education

Despite its importance, we are facing some challenges in our education system in case of a balanced mathematics education

- Overemphasis on examinations and grades.
- Dependence on rote learning.
- Large class sizes and limited resources.
- Mathematics anxiety among students.
- Unequal access to quality mathematics education and digital technology.

Addressing these challenges, it requires curriculum reform, teacher training, improved learning resources, and student-centered teaching practices. A balanced mathematics education is essential for the overall development of students. It goes beyond teaching numbers and formulas by nurturing logical thinking, creativity, problem-solving ability, communication, collaboration, and ethical responsibility. Such an education prepares students to meet academic challenges, succeed in professional careers, and contribute positively to society. By making mathematics meaningful, engaging, and connected to real life, educators can help students

develop confidence, curiosity, and a lifelong appreciation for the subject. A balanced approach ensures that mathematics becomes not only a tool for calculation but also a foundation for informed thinking, responsible citizenship, and continuous personal growth.

Limitations of mathematical Influences

Although mathematics develops many positive qualities, it cannot explain or transform every aspect of human behaviour. Emotions, cultural values, beliefs, creativity, imagination, and interpersonal relationships influence behaviour in so many ways that cannot always be expressed or controlled through mathematical equations or models. People are not purely rational beings. Decisions are frequently influenced by emotions, traditions, social pressures, and moral values. Therefore, mathematical education should be integrated with the humanities, social sciences, ethics, and emotional intelligence to support balanced personal development.

Conclusions

The study of mathematics has a profound influence on human behaviour by developing logical reasoning, analytical thinking, discipline, problem-solving ability, and rational decision-making. These qualities help individuals become more organized, objective, and capable of addressing complex challenges in everyday life. However, mathematics alone cannot fully shape human behaviour

because emotions, ethics, culture, and personal experiences remain equally important. A truly educated person combines mathematical reasoning with compassion, creativity, and moral responsibility. Therefore, the greatest contribution of mathematics is not merely teaching people how to calculate correctly, but helping them think clearly, act responsibly, and make informed decisions while recognizing the human values that numbers alone cannot measure.

References :

1. **Mathematical Mindsets** : Jo Boaler, Published by Jossey-Bass, A Wiley Brand, 1964.
2. **How children learn Math : The science of Math learning in Research and Practice**, Nancy Krasa, Karen Tzanetopoulos, Colleen Maas, Taylor and Francis Group, 2023.
3. **A mind for Numbers** - Barbara Oakley : Penguin Group (USA) New York, 2014.
4. **Numbers and Mind** – Manas Murmo, Utkal University, Bhubaneswar, 2024
5. **Thinking about Mathematics: The Philosophy of Mathematics** _ Stewart Shapiro, Oxford University Press, 2000
6. **Pictures from** : <https://www.cambridgemaths.org>

Social Media and Mental Health

Dr. Himarjyoti Talukdar

Assistant Professor

Department of Anthropology

Introduction

In today's digital age, social media has become an inseparable part of our daily lives. Platforms such as Instagram, Facebook, Twitter, Snapchat, LinkedIn, etc. have transformed the way people communicate, learn, work, and entertain themselves. With just a smartphone and an internet connection, individuals can connect with friends across the globe, share their experiences instantly, and access an endless stream of information. While social media has undoubtedly revolutionized communication and created countless opportunities, it has also raised serious concerns about its impact on mental health.

Mental health is a vital aspect of overall well-being, influencing how people think, feel, and behave. It affects relationships, productivity, decision-making, and the ability to cope with life's challenges. Over the past decade, researchers, educators, parents, and healthcare professionals have increasingly examined the relationship between social media use and mental health. The findings reveal a complex picture: social media can both enrich and harm psychological well-being, depending on how it is used. This article explores the positive and negative effects of social media on mental health, particularly among young people, and offers practical suggestions for creating a healthier digital environment.

The Rise of Social Media

The rapid growth of social media has changed human interaction forever. Billions of people around the world use social networking platforms every day to communicate, share ideas, promote businesses, and stay informed about current events. Students collaborate on

projects through online groups, professionals build networks, artists showcase their talents, and families separated by distance remain connected through video calls and instant messaging.

The COVID-19 pandemic further highlighted the importance of social media. During lockdowns, digital platforms became essential for education, work, healthcare consultations, and maintaining social connections. However, increased screen time also intensified concerns regarding digital addiction, loneliness, misinformation, and emotional well-being.

Positive Effects of Social Media on Mental Health

Although social media often receives criticism, it offers several significant benefits when used responsibly.

1. Strengthening Social Connections

One of the greatest advantages of social media is its ability to connect people regardless of geographical distance. Friends and family members living in different countries can communicate instantly through messages, video calls, and shared content. These connections help reduce feelings of isolation and provide emotional support during difficult times.

For individuals who struggle with face-to-face interactions due to anxiety, disability, or geographical limitations, social media provides an alternative way to maintain meaningful relationships.

2. Access to Mental Health Information

Social media has made mental health awareness more accessible than ever before. Psychologists, therapists, medical organizations, and educational institutions regularly share reliable information about

stress management, anxiety, depression, mindfulness, and self-care.

Educational campaigns encourage people to recognize symptoms, seek professional help, and reduce the stigma associated with mental illness. Many users discover coping strategies or support resources through online content that they might never have encountered otherwise.

3. Emotional Support Communities

Online support groups provide safe spaces where people facing similar challenges can share experiences and encourage one another. Individuals dealing with depression, grief, chronic illness, addiction, or disability often find comfort in communities where they feel understood rather than judged.

Reading others' success stories can inspire hope and motivate people to seek treatment or continue their recovery journey.

4. Creative Expression

Social media allows users to express themselves creatively through writing, photography, music, painting, videos, and other forms of art. Sharing creative work can improve self-confidence and provide emotional relief.

Many young creators have discovered careers through social media platforms by showcasing their talents to global audiences.

5. Educational Opportunities

Beyond entertainment, social media serves as a valuable educational tool. Students access tutorials, webinars, educational videos, and expert discussions on almost every subject imaginable. Learning communities encourage collaboration, knowledge sharing, and academic growth.

The ability to connect with professionals and mentors also opens new career opportunities for learners worldwide.

Negative Effects of Social Media on Mental Health

Despite its many benefits, excessive or unhealthy social media use can significantly affect mental well-being.

1. Anxiety and Depression

Numerous studies suggest a connection between excessive social media use and higher levels of anxiety and depression, especially among teenagers and young adults. Constant exposure to carefully edited photos and success stories may create unrealistic expectations about life.

Users may begin comparing their everyday lives

with the “highlight reels” of others, leading to dissatisfaction, sadness, and feelings of inadequacy.

2. Fear of Missing Out (FOMO)

Fear of Missing Out, commonly known as FOMO, is one of the most common psychological effects of social media. Seeing friends attend parties, travel, or achieve milestones can create anxiety about being excluded or left behind.

This constant need to stay updated encourages frequent checking of notifications, making it difficult for users to disconnect from their devices.

3. Cyberbullying

Cyber bullying has become a major concern in the digital era. Unlike traditional bullying, online harassment can occur at any time and reach a wide audience quickly. Victims may experience humiliation, anxiety, depression, social withdrawal, academic decline, and even suicidal thoughts. Anonymous accounts often make cyberbullying more difficult to prevent and control.

4. Social Media Addiction

Many social media platforms are intentionally designed to maximize user engagement. Notifications, likes, comments, and endless scrolling activate the brain's reward system, encouraging repeated use.

Some users develop addictive habits, spending several hours each day online while neglecting studies, work, exercise, sleep, and face-to-face relationships.

5. Sleep Disturbances

Late-night scrolling has become increasingly common among both teenagers and adults. The blue light emitted by smartphone screens suppresses melatonin production, making it harder to fall asleep.

Poor sleep quality contributes to fatigue, irritability, reduced concentration, anxiety, and depression. Lack of adequate rest also affects physical health and academic or professional performance.

Negative news cycles, especially during crises or disasters, may heighten feelings of fear and helplessness.

6. Reduced Face-to-Face Communication

Although social media connects people digitally, it may reduce meaningful in-person interactions. Spending excessive time online can weaken communication skills and decrease emotional intimacy in relationships.

Human beings naturally benefit from direct conversations, eye contact, and physical presence, which digital communication cannot fully replace.

The Impact on Teenagers

Teenagers are among the most active social media users and are particularly vulnerable to its psychological effects. Adolescence is a critical period for emotional development, identity formation, and self-esteem. Peer approval often becomes highly important during these years. Receiving likes, comments, and followers may temporarily boost confidence, while negative feedback or online rejection can significantly affect emotional well-being. Academic performance may also suffer when students spend excessive time scrolling through social media instead of studying. Additionally, exposure to harmful content, unrealistic lifestyles and online pressure can contribute to stress and confusion. Parents and teachers play an essential role in helping teenagers develop healthy digital habits while encouraging open conversations about online experiences.

Social Media and Adults

Adults are not immune to the psychological effects of social media. Many professionals experience workplace stress from constant connectivity and the expectation of immediate responses. Social media can also contribute to financial pressure by encouraging comparisons with others' lifestyles, vacations, homes, and achievements. Constant exposure to political debates, misinformation, and negative news can further increase anxiety and emotional exhaustion. However, adults who use social media purposefully—for networking, education, business, or maintaining relationships—often experience more positive outcomes.

Building Healthy Social Media Habits

Instead of completely avoiding social media, individuals can adopt healthier digital practices.

Set Time Limits: Establish daily screen-time limits and schedule regular breaks from social media.

Curate Your Feed: Follow accounts that educate, inspire, or promote positivity while unfollowing content that causes stress or negativity.

Avoid Constant Comparison: Remember that most people share only the best moments of their lives, not everyday struggles.

Prioritize Real-Life Relationships: Spend quality time with family and friends through face-to-face conversations and shared activities.

Practice Digital Detox: Taking occasional breaks

from social media allows the mind to rest and improves emotional balance.

Protect Your Sleep: Avoid using smartphones at least one hour before bedtime to improve sleep quality.

Seek Professional Help: If social media use contributes to persistent anxiety, depression, or emotional distress, consulting a mental health professional is an important step.

The Role of Parents, Schools, and Society

Addressing the mental health challenges associated with social media requires collective responsibility. Parents should maintain open communication with their children, monitor online activity appropriately, and model balanced technology use. Schools can introduce digital literacy and mental health education, teaching students how to identify misinformation, manage screen time, and practice responsible online behavior. Technology companies also have an important role in creating safer digital environments by improving privacy protections, reducing harmful content, strengthening anti-bullying measures, and designing features that promote healthier usage patterns. Governments and healthcare organizations can contribute by supporting research, raising public awareness, and expanding access to mental health services.

Conclusion

Social media has become one of the defining features of modern society. It has transformed communication, education, business, and entertainment while offering unprecedented opportunities for connection and self-expression. At the same time, it presents significant mental health challenges that cannot be ignored. The key is not to reject social media but to use it wisely. Individuals, families, educators, policymakers, and technology companies all share responsibility for promoting healthier online environments. Encouraging balanced screen time, fostering genuine relationships, supporting mental health awareness, and practicing responsible digital citizenship can help ensure that social media serves as a tool for empowerment rather than a source of emotional distress. Ultimately, mental well-being should remain a priority in our increasingly digital lives. By embracing technology thoughtfully and maintaining a healthy balance between the virtual and real worlds, we can build a future where social media enhances human connection without compromising mental health.

Peace Education : A Pathway to Building a Harmonious Society

Dipanjali Kalita
Asst. Professor

Peace is very important in our life. Peace means living happily with others by showing love, respect, co-operation and understanding. In a peaceful society people can work together, feel safe, enjoy equal rights and help each other.

In today's world, the need for peace has become more urgent than ever. Conflicts, violence, discrimination, war, terrorism, bullying, intolerance are increasing day by day. These issues not only affect individuals but also hinder the progress and development of society. People can live happily and develop only when there is peace. Technological advancements have brought people closer but it creates new forms of violence, intolerance and misinformation. In such a scenario, peace education can be a powerful tool for promoting co-operation, understanding and social harmony.

Education is a powerful tool for changing society. It not only gives knowledge but also teaches good values and positive behaviour. Peace education is an educational effort which aims to develop a culture of peace among individuals and communities. It is not a subject of peace but it is a process of teaching people how to live peacefully with others. It helps people to understand the importance of love, respect, co-operation justice, equality and human rights. Peace education seeks to create non-violence, understanding, co-operation etc. It encourages kindness, respect, honesty, cooperation, and understanding. It also teaches people to solve problems through discussion

instead of fighting. Peace education helps people accept differences in religion, culture, language, and opinions. It helps people become responsible and caring citizens. It teaches them to respect the rights and feelings of others. Students learn to control their anger, listen carefully, and solve disagreements peacefully. They also learn the importance of teamwork and helping one another. Peace education reduces violence, bullying, and discrimination in schools and communities. It creates a safe and friendly environment where everyone feels respected and valued. So peace education can serve as a vital pathway to building a harmonious society.

A harmonious society is one in which people from different backgrounds, cultures, religions, and beliefs live together peacefully and respecting each other's rights and differences. Peace education contributes to a harmonious society in several ways. First, it promotes tolerance and acceptance of diversity. As globalization brings people together, understanding and respecting differences become important. Second, peace education encourages peaceful ways to solve disagreements instead of using violence. Third, it fosters social justice and equality promoting awareness about human rights and encouraging fairness and inclusivity. Finally, peace education inspires community participation and civic responsibility. Individuals become more willing to work together to solve social problems, protect the environment, and contribute to the well-being of others.

Peace education begins at home and continues throughout life. It is not only taught in schools. Families, schools, communities and governments have an important role in promoting peace. The success of peace education depends on the combined efforts of schools, families, and communities. School can integrate peace education into their curriculum through activities such as group discussions, community service, cultural exchange programs, and conflict resolution workshops. School should create a safe and friendly environment to teach peace values through different subjects.

Parents play an equally important role by teaching children kindness, honesty, empathy, and respect through their daily activities, because family is the first school of every child. So good manners, love, respect should be encouraged in the family. Parents should avoid violence at home. They should teach child share and co-operate. Family problems should be solved peacefully. Children who grow up in peaceful families are more likely to become peaceful citizens.

The whole Society is also responsible for promoting peace. Every society should organize peace programmes, promote unity among different communities, encourage social service and help poor and needy people. Community leaders, religious leaders, youth clubs and

social organizations are mostly responsible to build a peaceful society. They can organize awareness campaigns, cultural events, and dialogue programs that promote unity and social harmony. Governments and policymakers also have a responsibility to support peace education by developing inclusive educational policies and ensuring that schools provide safe and respectful learning environments.

Despite its importance, peace education faces several challenges. Political conflicts, social inequalities, discrimination, misinformation, and the spread of hate through social media often undermine peace-building efforts. In some regions, limited resources and inadequate teacher training also make it difficult to implement effective peace education programs. So it requires strong commitment from governments, educators, communities, and international organizations.

Peace education is not only an academic subject but it is a lifelong process that shapes attitudes, behaviours, and relationships. It empowers individuals to resolve conflicts peacefully, appreciate diversity, uphold human rights, and contribute positively to society. By nurturing the values, peace education paves the way for building a harmonious society.

Beyond the Machine : Why the Human Touch Still Matters in the Age of Artificial Intelligence

AI in Everyday Life - Can Artificial Intelligence Replace Human Creativity?

Priyanku Dutta

Artificial Intelligence (AI) has become a part of our everyday lives in ways many of us hardly notice. Whether we are unlocking our phones with facial recognition, asking a voice assistant for directions, receiving movie recommendations, or editing photos with a single tap, AI is working quietly in the background. What once seemed like a futuristic concept is now helping people study, work, communicate, and solve everyday problems more efficiently.

As AI continues to grow smarter and more capable, it has also sparked an important discussion: Can Artificial Intelligence replace human creativity? While AI can perform many impressive tasks, creativity is more than producing content quickly. It is deeply connected to human emotions, imagination, experiences, and the ability to give meaning to ideas.

AI: The Invisible Assistant in Our Daily Lives AI has become an essential part of modern life. Navigation apps guide us through traffic, streaming platforms recommend songs and films based on our interests, and banking systems use AI to detect suspicious transactions. In schools and colleges, AI-powered learning tools help students understand difficult concepts at their own pace. Doctors use AI to analyse medical scans, while businesses rely on chatbots to provide instant customer support.

These technologies save time, reduce repetitive work, and improve accuracy. Instead of replacing people, AI often allows them to focus on tasks that require decision-making, creativity, and human interaction. It has

become a valuable assistant rather than just another piece of technology.

Creativity: More Than Just Creating Something New Creativity is often associated with making something original, but it goes much deeper than that. It is shaped by our emotions, memories, personal experiences, and the way we see the world. Every artist, writer, photographer, musician, or filmmaker brings a unique perspective to their work because no two people experience life in exactly the same way.

A photograph can tell a story without using words. A song can remind someone of a special moment. A painting can express emotions that are difficult to explain. These creative works carry a personal touch because they are inspired by real human experiences.

AI can generate images, write articles, and compose music within seconds by analysing large amounts of existing information. However, it does not experience joy, sadness, love, fear, or hope. It creates through patterns and data, while humans create through emotions and imagination. That difference is what makes human creativity truly unique.

Can AI Replace Human Creativity? The rapid growth of AI has raised concerns that it may replace artists, writers, designers, and other creative professionals. While AI is becoming increasingly advanced, it is unlikely to replace human creativity completely.

AI can suggest ideas, improve designs, or help overcome creative blocks, but it cannot genuinely understand the emotions behind a story or the meaning

behind a piece of art. It can write a poem about friendship, but it has never experienced friendship itself. It can generate an image of a sunset, but it has never felt the peace of watching the sun disappear below the horizon.

Human creativity is inspired by life itself, and that is something technology cannot truly replicate.

The Human Touch in the Age of Artificial Intelligence As technology becomes more common, people continue to value authenticity. A heartfelt photograph, a meaningful story, or a handwritten letter often creates a stronger emotional connection than something produced automatically.

The human touch includes empathy, intuition, imagination, and the ability to understand feelings. AI can help photographers edit images or assist writers with grammar and research, but only people can decide what message they want to share and why it matters. Technology can improve the creative process, but it cannot replace the emotions behind it.

AI as a Creative Partner Rather than seeing AI as a replacement, it is more useful to think of it as a creative partner. Designers use AI to generate ideas more quickly, photographers save time with AI-powered editing tools, musicians experiment with new sounds, and writers use AI to organise ideas or overcome writer's block. ““In each case, AI supports the creative process, while the final decisions remain in human hands. The imagination, purpose, and personal style still come from the creator.

Conclusion :

Artificial Intelligence is one of the most significant technological developments of our time. It is changing the way we learn, work, and communicate, making everyday life more efficient and opening new possibilities across different fields. However, despite its remarkable abilities, AI cannot replace the qualities that make us human.

Our emotions, imagination, values, and life experiences are the true source of creativity. The future will not belong to humans or AI alone, but to those who know how to combine the strengths of both. AI can provide speed, accuracy, and powerful tools, while humans contribute meaning, compassion, and originality.

As technology continues to evolve, the human touch will remain the heart of every truly meaningful creation.

As we celebrate the 47th edition of Jawahar Jyoti, we proudly honour a legacy that began in 1970-71. Over the decades, this magazine has grown into a cherished platform for students to express their creativity, ideas, and aspirations. Every edition reflects the literary talent, artistic vision, and intellectual spirit of our college community. More than just a collection of articles, Jawahar Jyoti serves as a mirror of our shared experiences, diverse perspectives, and vibrant campus life. This special edition continues the tradition of encouraging free thought, nurturing creative expression, and celebrating the remarkable potential of our students. May Jawahar Jyoti continue to inspire generations of young minds and remain a symbol of excellence, imagination, and the enduring spirit of our institution.

In Memory of Late Pulak Talukdar

Born : 18.11.1975

Died : 29.01.2024

Words always fall short when one has to pen the obituary of someone so close and so young and who was a part of our lives since the day he set his foot in the college premises in the year 2000. Late Shri Pulak Talukdar had always been a dear brother to us and many of our peers in the fraternity of Jawaharlal Nehru College, Boko. His life was like that of a shooting star, brilliantly lit yet brief. he was only 49, when God beckoned to him and welcomed him with outstretched arms. Pulak Talukdar was a most adored teacher for his students, always ready to ignite their young minds with newer insights of knowledge and to guide them towards higher understandings of the mundane and the ordinary. He never took things at the face of it but always looked for deeper meanings below the surface of any concept, and also encouraged others to do the same. Pulak was blessed with the gift of poetry and could compose profound lines within a little time at any occasion, perhaps because he had a pure heart and a keen eye.

Pulak Talukdar was closely associated with several of the cells and centres of the college, like the Cultural Unit, the Career Guidance Cell and was especially associated with the establishment of the Language

Laboratory of the English Department and also instrumental in the formation of the Srimanta Shankardeva Centre for Language Literature and Media Studies of the College.

Pulak Talukdar breathed his last after a short period of illness, on 29th January, 2024. Months have passed by from that fateful day, yet not a day goes by that we do not remember him in our department and recall our deep discussions with him on any topic under the sun. He used to make our freshmen's and farewell parties lively by suddenly breaking into songs or jokes. He was large hearted and warm towards all who came in his contact.

Today the college is on the threshold of a diamond Jubilee celebration. And yet at this glorious moment we cannot help but shed our tears for the young and enlightened soul who shared a few brief moments with us, in his eternal sojourn in time...

In Loving remembrance,
The Department of English,
Along with and the Fraternity,
Jawaharlal Nehru College,
Boko, Kamrup, Assam

Eternal Seasons

Sushanta Boro
FYUGP- 1st semester

It began as a new season,
Sparked by warmth and light.
An arrival of a fresh season,
Transforming the atmosphere of a lonely landscape.

A bloom rope in the daylight,
Only to fade into the colors of the dusk.
The essence of that wind still lingers,
Waiting for its return in another cycle of dawn.

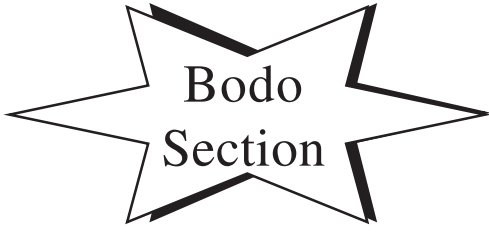
A clam but heavy pause in nature,
Before an approaching storm, saking the ampty paths.
After the strom, winter dried the leaves;
Still, the rhythm of nature will return again.

But the grace of seasons- they endured every storm,
Returning in every seasons, colore and sky.
Trust in its endless return;
These seasons may never truly end.

A lesson of humanity

Nisha mita Rabha
HS 1st year

This uniform is not for pride,
It is a reminder of responsibility.
It teaches me to serve with humanity,
And place the nation above myself.
I am not greater because I wear, it.
The country is always greater then me.
I am an NCC cadet. Simply learning,
To live by duty and discipline.

বর' আইজোফোরনি নখ'র বেনায় আরো দোনথুমনায়

ভৈরবী বর'

লোগো বিবুংগিরি, বর' বিফান

জবাহরলাল নেহরু ফরায়সালিমা, বক'

আইজোফোরা মোনসে সমাজ এবা নখ'রনি এংগারহায়ে বাহাগো।
বর' সমাজাব আইজোফোরনি বিফাবা গোবাঁ।

বর' হিন্জাবফোরা ভারত হাদোরনি গুবুন মাহারিনি হিন্জাব
ফোরজোঁ রুজু জাথাবৈ দেহায়ে মোদোমৈ মোখায়ে সোলোয়ে বোলোয়ে আখা
ফাখা।

গোবাঁ জৌগা থাখোনি হারি মাহারি ফোরনি গেজেরাব হৌবা গাহাড
সমাজনি সিডব দোরোডরি নোজোরজোঁ গোবাঁ সমাবনো আইজোফোরনি
খামানিনি সিম্মা খানা হোনাখোঁ নুনো মোনো জায়নি থাখায় আথোনারি
সমানথি নডি; গোবাঁ ধোরোমারি ফোথায়নায় আরো আয়েনারি খান্থিনি
দহায় হোনানৈ নাসয়নায় বায়দি সিনা থাসারি সোমজিনায়খোঁ নুনো
মোনো গোবাঁ সমাজফোরাব নৈজিথি জৌথায়সোয়াবসো আইজোফোরনি
সায়াব মাখাসে থিখানায় নেম-খান্থি বাহায়নানৈ হোবথানায়নিফ্রায়
উদাঁ খালামনায়জোঁ লোগোসে আইজোফোরনি জিউ রাহা আরো গोजौ
সোলোঁথাই লানো হানায় খাবুখোঁ মোননো হায়ো। আইজোফোরনি
হেঁথা- হেঁসি, জেনা -জেন্সি নখ'রনি গেজেরাবনো জা এবা সমাজ এবা
হারিনি গেজেরাবনো জায়া মানো মোনসে গোলাব জারিমিন দং আরো
বেখোঁ গুবৈয়ে হৌবাফোরানো খামামদোঁমোন। মাখাসে আইজোফোরখোঁ
উদাঁয়ে গোসো আরো সানস্রি বিথিনি মোনথায়নিফ্রায় গোজানাব দোত্রায়
জাদোঁমোন। বিসোর গোদো গোদায়নিফ্রায়নো নখর বেনায়, সমাজ,
হারি, হারিমু, হাদোর বায়দি জৌগাহোনাথ খামানিফোরাব মৈখোম বিফাব
লাবোদোঁ আরো লালান্‌বাথ থাগোন। থেববো গোদো গোদায়নিফ্রায়নো
ববেবা নড ববেবা ফারসেথি আইজোফোরা হৌবা মাহারিজোঁ গাদব
জাবোনাথিনি গোবাঁ বিদিনিথি নুনো মোনো। আথিখালাববো মাঝালা
জোঁ মিথিস 'যৈ আরো হাস্থায়ফ্লাডৈ মাখাসে গিথাব, মুগৈথাব আরো
সোঁখারি জাথাব জাথাইফোর জানায়খোঁ নুনো মোনো। দিনৈবো ববেবা

মোনসে নোজোরজোঁ আইজোফোরখোঁ হৌবা মাহারিয়া ফিসা খানায় আরো
ফেদেমনায়নি মোনসে জোন্তোর বাড়ি সাননানৈ দোরোডরি খান্থিফোর
বাডি বাহায় বোগাসিনো। জায়নি জাহোনাথ মাখাসে আইজোফোরা
দাবো বেফোরবাডি থৌলে সানস্রিনি ফাখ 'নাব আন্দায় নাডে। থেববো
ববেবা নড ববেবা ফারসেথি দায়ো গোবাঁ বিথিনিআবনো সম আরো
থাসারিফোরজোঁ আইজোফোরাবো সোলায় বোবায়।

আইজোফোরা হৌবা সুবুংফোরনি গেজেরাব রাননানৈ লানায় মুবা
নড, বে বাথ্রাখোঁ গোসোআব লাখিনানৈ ফোরমান হোনো হানাংগোন।
গাববা-গাবনি খামানিফোরনি গেজেরজোঁ। গথ' গথাই খানানৈ
বিসোরখোঁ গিদির গোলাব খালামনায়জোঁ লোগোসে ফিসাইখোঁ
সিবিলায়ানোল' সাসে আইজোনি গিবি বিবান এবা খামানি নড।
আইজোনি গিবি খামানিয়ানো জাবায় গংসে গোগো নখ'র আরো
সমাজ দানায়াব হেফাজাব হোনাথ। জেরাব সাসে আইজোখোঁ আইজো
মহরৈল' নড, সাসে সুবুং মহরৈ নাজাবনা লানো হানাংগোন। আইজো
গোহোজোঁ

সমাজনি গাজ্রি গোহোফোরখোঁ দবথায়নয়া জেবো গিদির বাধ্রা
নড। জোঁনো ওরৈবাডি মোনসে সমাজ নাংগৌ, জেরাব ন'নিফ্রায় ওঁংখার
লানায় সাসে হিন্জাবসায়া ন'সিম গিদিবোফিননায় সম সিম বিমানি
গোরবোআ জেবো জিঁগা সিনাংগৌ জায়া, জেরাব জৌ ফাংলা ফিসাইআ
বিসিখোঁ দুখু-দাহা হোয়া, জেরাব গথ' গথাইফোরা গोजौনৈ মুগাসে
উন্ডুলাংনো হায়ো। বেবাডি গংসে গোগো সমাজ এবা ন'খরনি জোঁনি
গেজেরাব জোবোরৈনো গোনাঁথি দং।

সাসে বিসি মহরৈ সাসে আইজোনি বিবাননি সোমোন্দৈ মুদাংখা
দার্সেনিক ফেন্সিস বেক'না বুদোঁমোন - বিসিআ জাদোঁ উন্দৈ
গথ'ফোরনি ফোরোঁগিরি, আদা বৈসোয়ারি সুবুংনি থাখায় বিলোগো

आरो बैसोगोराफोरनि थाखाय सासे दैदेनगिरि। बेल' नड, न'खर दानाय आरो बेंनायाव आइजोफोरनि मैखोम एंगारनो हायै बिफाव दं।

अदेबानि आइजोफोरा हारिमुआरि थामोन्थानि रैखाथि होनायाव गोनांथार बिफाव लायो। गुबैयै नख'र बेंनाय, संनाय - खावनाय दानाय-लुनाय दामनाय-देनाय, मोसानाय -मुसुरनाय आरो बायदि दोरोडारि रोंगौथिनि गेजेरजों जायखौ बिसोरो मोनसे आथालनिफ्राय गुबुन मोनसे आथालसिम रोखा खालामनायजों लोगोसे दिन्थिफुंनानै होयो। बेफोरनि माखासे दिन्थिफुंनानि गेजेरावनो दं आरोबाव मोनसे एंगार हायै बाहागो बेनो जाबाय समजों लोगोसे इयुननि थाखाय थिनानै दोननाय एबा दोनथुमनाय। जायखौ जों सरैखाथिबो बुंनो हायो। मानोना बिसोरो गंसे न'खरखौ दैदेननायाव गोनांथि जानाय एबा इयुननि थाखाय थिनानै माबोरै गोरलै राहाजों न'खरखौ दैदेन लांगोन बेनि फारसेबो बिसोरनियाव गोथौ सान्नाय दं। थिनानै दोननाय आरो बेफोरखौ नांगौ समाव गथि गथियै बाहायनाया आइजोफोरनि मोनसे हुदा एबा आखुखा होननाबो बुंजागोन। मानोना न'खर बेंनाय आरो दैदेनायाव बबे समाव आरो माबोरै मुवा बेसादफोरनि गोनांथि फैयो एबा हरखाब माब्ला आंखालजों मोगा-मोगि जानानै फैयो, बेखौ सासे न'खरनि गुबै बेंगिरिनि अनगायै बेबादि सानस्त्रिया हरखाब गुबुननियाव जाखां फैया। अब्ला सासे आइजोया नख'रनि थाखाय बेसेबां सिगां सानग्रोनानै बेनि थाखाय थियारि जानानै थानो गोनां जायो बे बाथाखौ रावबो मिथिसवा एबा सानस'नो हाया।। बेखायनो मोनफ्रोमबो समाव बिसोर सोलोंना मोनबोनाय आदब आरो खायदाफोरजों बयनिबो नोजोराव नडब्लाबो आन्दोयैनो माखासे गोनां जानाय आरो बैफोरनि जोरथायखौ नायनानै दोनथुमनानै दोनो।

दोनथुमनाय एबा थिनानै दोन्नाय आरो बेफोरखौ नांगौ समाव बाहायनाय बेयो आइजोफोरनि मोनसे हुदा। साफ्रोमबो आइजोनि बेलायाव बेयो बुंनो थांब्ला हुदा बादिखा। मानोना, नखर दैदेननायाव आरो बेनि फारसे मोनफ्रोमबो मुवा बेसादफोरनि जा गोनांथि जानानै फैयो बेखौ आइजोफोरासो मिथिनो हायो। बर' आइजोफोरनि बेलायावबो बेनिखायनो बे हुदाया गोदोनिफ्रायनो दोरोडारि महरै सोलिबोगासिनो दं। न'खर दैदेनायनि फारसे बिसोरनि जा सांग्रांथि बेखौ नोजोर होयोब्ला मोनफ्रोमबो बिथिंआवनो बिसोरदि जेरैबो आखा-फाखा बेखौ बिसोरनिफ्रायनो फोरमान मोनो। रां रुफायनो जा एबा गाननाय-जोमनायनिफ्राय जागायनानै संनाय-खावनाय मुवा बेसादफोरसिम बिसोर दोनथुमनाय हुदाजों सोलियो। थाव-संख्रै, मैगं-थाइगं, ना- खांखाइ, बेदर बायदिसिना फोरखौ बर' आइजोफोरा

दोनथुमनानै न'खर बेंनायजों लोगोसे आलासि दुलासि एबा सावरि-बादालि आरो हाबा-हुखा फोराव बेफोरखौ बाहायो।

दोरोडारि रोंगौथिजों बर' आइजोफोरा गोदोनिफ्राइ नुबोनाय आरो सोलिबोनाय बादियै मुवा बेसादफोरखौ इयुननि गोनांथिनि फारसे गोसो खांहरनानै बेफोरखौ थिनानै दोनथुमनायनि लाहार फाहार खालामो जेरै- ना फोराननाय हुदा। जेब्ला बिलो गोरखाइ, दैमा-दैसाफोराव गोबां रोखोमनि ना खांखाइ बोखाना मोन्नाय जायो आरो बेफोरखौ खेबसेनो संजोबना जानायनि अनगायै आग्लायनायफोरखौ दैयाव फानसे अराव फानसे जाहाथे जालाड बेनि थाखाय बेफोरखौ दोनथुमनानै दोन्नायनि लाहार फाहार खालामो। बेखायनो बिसोर आदि जालांनय सिगां मोजाडैबासिनानै, सुनानै सान्दुं नडब्ला अराव हानानै फोराननानै बुखा खानो हायै बादि मोजाडै दोननाय जायो। बेल' नड बे गोरान ना फोरखौनो गोबांआ नाफाम देनानै दोन्नानै समाव नांगौ बादि बहननानै जायो। मानोना, नाफामा बर'फोरनि मख'जाथाव खाजाफोरनि गेजेराव मोनसे रुजुजायै जाग्रा आदार। बेखौ थास' देन्था एबा बिलाइफोरजों नडब्ला गांदेमा बिलाइ आरो देनथाजों लोगोसे गोरान नाखौ सौनानै गुन्दै खालामनानै औवा हासुं नडब्ला दैहु फोराव मोजाडै सोनानै लाखियो। आरो जेबो गैथारै समफोराव संनानै जायो आरो आलासिफोरखौबो सिबियो।

बेल' नड बर' आइजोफोरा बेदर फोरखौबो गोबाव समसिम दोननानै जानो थाखायबो थिनानै दोनो। गोदोनि समाव सिखार खालामनानै मोननाय मै, अमा, मैसो, सेसा बायदि मोनोबोला थिनानै एबा दोनथुमनानै दोनना जानायनि हुदा दंमोन। बेबादिनो माब्लाबा न'आव फिसिनाय दाव,अमा, बोरमा, मैसो सिथारोबोला बेनि बेदरफोरखौ थिनानै जानो थाखाय फोराननानै नांगौ समाव गोसो बादि बाहायना जानायनि हुदा दं। माब्लाबा नख'रनि गासै सोद्रोमाफोरा गैफ्लाडब्ला एबा गोजानाव थानायफोरनि थाखायबो बेफोरखौ जाहोनो थाखाय बेबादि फोराननानै एबा अराव हानानै थिनानै दोननाय हुदा दं। माब्लाबा माब्लाबा खायसे न'खरफोरा अमा मेजेमनिफ्रायबो थाव बानायनानै बथल फोराव सोनानै दोनो। आरो बोसोर बोसोर बारलानाय उनाव बेखौ खायसे बेरामफोराव मुलि महरैबो उनाव बाहायो। लोगोसे हरखाब ओंख्रै संनाय समाव थावनि थोआ लोमस्लाबा समाव बे मेजेमखौबो थाव महरै बाहायो। खायसेहा बे मेजेमफोरजों बानायनाय थावजोंनो मागो दमासियाव थावनि सिथाव बानायनायावबो बाहायो।

मैगं थाइगंफोरखौबो बोथोरनि समावल' जानायनि अनगायैबो अबोथोर समफोराव जानो थाखाय दोनथुमना दोननायनि हुदा बर' आइजोफोरनि गेजेराव सोलिबोदों। जेरै; फाथो बिलाइ

फोराननानै नारजि गोरान खालामनाय, बेखौनो बर' नख'रनि सुबुंफोरा नारजिजों खारै होना अमा गोरान फोरजों ओंख्रै संना जायो। नारजि ओंख्रैया बर' माहारिनि रोखोमसे एंगार हायै ओंख्रैफोरनि गेजेराव मोनसे। बर' न'खरफोराव नारजि ओंख्रै संबोला बाय बाहागि रानलायनानै जानायनिबो हुदा दं। बेफोरनि अनगायैबो मुला बेदर, बासिखि बिबार, सेवालि बिबार, खारंग्वान्दा बिबार, थास' बिबार फोरखौ फोराननानै दोनथुमनाय हुदा दं आरो नांगौ समाव गोरोबनाय मैगं थाइगंजों ओंख्रै संनानै जानाय हुदा दं।

खारैआबो बर' माहारिनि मोनसे नागार हायै दैलाव आरो गोबाब बेसाद। बेखौ थियारि खालामनायनि थाखाय बांसिनै बर' आइजोफोरा थालिर बिफांखौनो बाहायो। थालिर बिफांखौ दाननानै बेनि मादा आरो बिखंखौ फिसा फिसायै जिरना सान्दुंआव फोराननानै उनाव सावनानै हांगार खालामो आरो बे हांगारनिफ्रायनो दैजों मिलायना सरनानै खारै दिहुननाय जायो। बर' आइजोफोरा बेखौ दोनथुमनानै बांसिनै थावनि सोलाय ओंख्रैफोराव खारैखौनो बाहायो। बोसोराव खेबसे बर' आइजोफोरा गावनि मावनां हाबाफोरनि गेजेराव बेबो मोनसे एंगार हायै खामानि होनना थालिर बिफां आरो थालिर मादानिफ्राय बे खारैखौ दिहुन्नानै लाखायोमोन आरो बोसोरसेनि थाखाय नांगौ बादि दोनथुमनानै लायोमोन।

बर' आइजोफोरनि बेफोर मोनफा मोनफा थिनानै दोन्ना जानायनि मोनसे मोनसे बिदिन्थि। बेबादिनो रां रुफानि बेलायावबो बिसोर सांग्रां। हौवा माहारिया नख'र दैदेन्नायाव जेरैखि जेसेखि सांग्राडै सोलिलांनो सोलो बोलो बाहायनानै खामाया मानो बेफोरनि गथि गथियै हिसाब थायो आइजोफोरनियावसो। गोबां हौवा सुबुंफोरा

गावसोरनि खामायनाय रां रुफानि फारसे आइजोफोरनि जेबो मोन्थाय गैया होन्नानै सानोब्लाबो आरो आइजोनो दोनथुमनो गथायाब्लाबो थाव संख्रैनि जा गरसे गरनै रां बिसोरनि आखाइयाव फैयो, बेनि आग्लायनाय थाइसे, थाइनैखौनो बिसोर दोनथुमना दोनो आरो नांगौ समाव बाहायो। खायसे बिमाफोरा बे आग्लायनाय रां फोरनिफ्रायनो फुजा फोरबोनि समाव गथ' गथाइफोरनो बोसोराव गांफा गस्ला फेन्थबो बायनानै गानहोयो। फरायसालिफोराव थांनायाव लेखा-फरा सोलोंनायाव थुलुंगा मोनथों सान्नानै गथ'फोरनो मिथाइ जाथों होन्ना थायसे थायनै रां हरनाय हुदा दं।

बेफोर बादि दोनथुमनाय हुदाजों बर' आइजोफोरा नख'राव आलादायै गावनि मोनसे सिनायथि दं। बर' आइजोफोरा बेफोर बादि न'खर बेंनाय आरो सिबिनायजों लोगोसे आरोदि बेसे मा मा खामानि थाबावो। हि दानाय, आगर एरनाय, गथ'गथाइ सामलायनाय, मोसानाय, मेथाइ खन्नाय बायदिसिना खामानिफोराव अरायबो रावनिबो गेजेन नड। बे रोंसारथिनि गेजेरजोंनो बिसोर हारिनि हारिमु, राव, आसार खान्थि गासैखौबो अनसाय बोदों। बुंनो हायोदि बर' आइजोफोरनि आखल आखुफोरा थारैनो बाख्नायथाव मोनफ्रोमबो खामानिफोरा गोग्गाथाव। आथिखालाव गोबां बर' आइजोफोरा सोलोंथाइ आरो थुनलाइनि फोथारावबो मैखोम जायगा लाबाय। नाहा मैहा थांनाय, दानाय-लुनायफोरजोंल' बिसोर आथिखालनि मुगायाव मुखुब जानानै गैलिया। आइजोफोरनि गोहो, बिसोरनि मोनथाइ आरो थामोन्थानि फारसे बिसोरनाव दा गोख्रों नोजोर दंसै। आइजोफोरा दिनैनि मुगायाव रावनिबो गेजेन नडसै जेरेबो आखा-फाखा आरो सांग्रां जाबोनो हमदोंसै।

গথ' থুনলাই : বর' থুনলাইয়াব বেনি দাহার

অনসুমা খুংগুর বড়'সা
লেডাই বিবুংগোরা
বর' বিফান

1. জাগায়নায :

খুদিয়াফোরখৌ লানানৈ এবা থাংখিনানৈ লিরনায় জায়খি
জায়া থুনলাইখৌনো গথ' থুনলাই হোননা বুঁনায় জায়ো। অদেবানি
খুদিয়াফোরনি সাননায় হনায়, সানসি, আবুথিখৌ বিথা
খালামনানৈ খুদিয়াফোরখৌ গজোন হোনো আরো খুদিয়াফোরনি
মেলেবনায়(রুসি)খৌ নোজোর হোনানৈ খুদিয়াফোরনি গোসোআরি
জৌগানায় বিথিংআব জায় বিজাব সোরজিজাদেঁ বেফোরখৌনো গথ'
থুনলাই হোননা বুঁনায় জায়ো। নাথায় বেনি বুঁফুরলুখৌ থিয়ৈ হোনায়
জোবোদ গোব্রাব। গথ' থুনলাইনি সোমোন্দৈ মাখাসে গেদেমা
থুনলাইগিরিফোরা হোলাঁনায় বুঁফুরলুফোরনিফ্রায়নো বেয়ো রোখা জায়ো।
গাহায়াব মাখাসে বুঁফুরলু হোনায় জাভায়—

"Children's Literature is a remarkable area of writing, one caught in the crossfire of competing expectations." - Peter Hunt, An Introduction to Children's Literature (1994)

"The History of Children's Literature is the History of our Changing ideas of Childhood." - Seth Lerer, Children's Literature: A Reader's History from Aesop to Harry Potter (2008).

"A Children's story which is enjoyed only by Children is a bad children's story." - C.S.Lewis.

"The best children's books help children to understand themselves and their world." - Aidan Chambers.

"Children's books change Lives." - Katherine Paterson.

"Children's Literature is Literature written by adults for Children." - Perry Nodelman.

"Children's Literature is Literature written for Children, but also Literature read by Children." - Barbara Wall.

গথ' থুনলাইআ থুনলাইনি মোনসে মখ'জাথাব দালাই।
বেয়াব গুবৈয়ৈ সল', খন্থাই, মেথাই, সল' বাথা, ফোথায়থাবৈ এবা
মোদায়জোফোরনি সল' বাথা, সল' মা আরো সোলোঁথাইয়ারি
বিজাবফোর, জায়ফোরখৌ গথ' ফোরনি থাখায় লিরনায় জায়ো
বৈফোরখৌনো হমফানায় জায়ো। বেনি জারিমিনা গোলাব আরো গুবুন
গুবুন মুগায়াব বেয়ো লাসৈ লাসৈ জৌগাবোদেঁ।

2. গথ' থুনলাইনি ফারি দাবগা :

গথ' থুনলাইনি রোদাখৌ খুগা খুগা সোলিবোনায় দোরোঁ (Oral Tradition) নিফ্রায়নো জোঁ মোনো। গোদো গোদায় সল' বাথাফোরখৌ
বিমা-বিফা এবা বৈসো গোরা সুবুঁফোরা রঁজাহোনো আরো বোসোন খ্যান্খি
হোনো থাখায় গথ' ফোরনো খিঁখ্যায়োমোন। জেরৈ, থামথি জৌথাইয়াব
ভারতনি পন্সতন্ত্র, দ'থি জৌথাইয়াব গ্রীচনি Aesop's Fables
ফোর আরি। বেফোর সল' বাথায়াব জিব-জুনার আরো সরাসনস্কা
আখুনি গেজেরজোঁ গথ' ফোরনো গিয়ান আরো বোসোন ফোরোঁদোঁমোন।

গেজের মুগায়াব গথ' থুনলাই লিরনায়খৌ নুনো মোনা। বে
মুগায়াব গুবৈয়ৈ দোহোরোমারি সল', খিরিমিনারি সল' (Legends),
জোহোলাব আখুনি সল' আরো খুগা সল' ফোরখৌ খোনাবোদেঁ। বে
সমাব আখাইজোঁ লিরনো নাংগোমোনখায়নো বিজাব হিসাবে
দিহুনাখৈমোন।

নাথায় সেবখাংসালি দিহুনাথায়নি লোগো লোগো বিজাব লিরনা
ফোসাবনায়াবো লোব লোব বাঁবোয়ো জিস্তি জৌথাইনিফ্রায়নো গথ'
থুনলাইনি বিজাব আঁখারনায়নি বিবাঁআ মেগনাব নাঁথাবথাবৈ বাঁবোনি

હમો । 1658 માઈથાયઆવ ઑંઘારનાય John Amos Comenius (John Amos Komensky) નિ 'Orbis Pictus' મુનિ બિજાબઘૌનો ગથ 'થુનલાઈનિ ગિબિ સાવગારિ બિજાબ હોનના ઘારિ મોનો ।

18 જૌથાયનિ 1744 માઈથાયાવ John Newbery નિ "A Little Pretty Pocket -Book" આ ઑંઘારો આરો બેઘૌનો ગથ 'થુનલાઈનિ ઑંઘારજેનનાય ગુબૈ બિજાબ હોનના બુંનાય જાદોં । બેનિઘાયનો John Newbery બિઘાંઘૌ "Father of Children's Literature" હોનના બુંદોં ।

19 જૌથાયઘૌ ગથ 'થુનલાઈનિ 'સનાનિ મુગા' હોનના બુંનાય જાદોં । માનોના બે જૌથાયાવનો ગથ 'થુનલાઈનિ જાવરિઘાંનાયા બેસેબા લોબ લોબ બાંબોયો । બે જૌથાયાવ ફોસાવજાનાય ગથ 'થુનલાઈનિ બિજાબફોરનિ માદાવ-

Brothers Grimm નિ Fairy Tales (1812),

Hans Christian Andersen નિ The Little Mermaid (1837), The Ugly Duckling (1843),

Lewis Carroll નિ Alice's Adventures in Wonderland (1865),

Luisa May Alcott નિ Little Women (1868),

Robert Louis Stevenson નિ Treasure Island (1883), Rudyard Kipling નિ The Jungle Book (1894) આરો ગોબાં ।

3. બર' થુનલાઈયાવ ગથ' થુનલાઈનિ બોઘૈથિ દાઘાર :

બર' થુનલાઈયાવ ગથ' થુનલાઈનિ બોઘૈથિ દાઘારનિ સોમોન્દૈ સાવરાયનો ઠાડોબ્લા જોં બેનિ જાગાયજેનનાયનિ જારિમિનઘૌ સંદાનનો ગોનાં જાયો । બર' સમાજાવ મિથિસ 'ઘાયૈ સમનિફાયનો ગથ' થુનલાઈયા ઘુગા ઘુગા સોલિબોનાયઘૌ નુનો મોનો । ગોદો ગોદાયનિફાયનો આબૌ-આબૌમોનનિ ઘુગા ઘુગા દોરોઘારિ રોઘોમયૈ સોલિબોનાય ગથ' બુરઘાયનાય સલ'બાઘા, ઘુગા મેઘાઈફોરનિ ગેજેરજોં ગથ' થુનલાઈનિ નિજાયા ફુવા ફુવા બોઘૈબોદોં । બર' સલ'બાઘાફોરાવ માનસિ- દોમસિ, જિબૌ-ઁમ્બુ, ના- મૈ, દાઘમા- દાઘસા, જિવ- જુનારફોરઘૌ લાનાનૈ સલ' બુંલાંનાય જાયો । બૈ સલ'ફોરાવ જિવ-જુનાર, દાઘમા- દાઘસાફોરઘૌબો માનસિ બાદિ રાવ રાયલાયનાય નુનો મોનો । બિફોરનિ બિદિન્થિ ઘિસાબૈ - માવરિયાસ્રોન, ઘુસિયાસ્રોન, ઁમ્બુસ્રોન, જિબૌસ્રોન, અલસિયાસ્રોન, ઘિમાસ્રોન, માઈદાંસ્રિ, ઘેન્ઘામાલિ, ગોમબ્રિમુથિ, ઘુસું આરો મોઘ્રાનિ ઘૌરાં, ઘાસેવ આરો સિયાલ, ઘેગેમ દાઘ, ઘાદિઘલા, આલારિ ઘામ્બ્રા, ઘાવબ' રાજા, રાગવાલિ, રાઈઘ 'સ બાયદિ સલ'બાઘાનિ આઘુફોરઘૌ મઘ 'નો ઘાયો । ગુબૈયૈ બર' થુનલાઈયાવ ગથ' થુનલાઈઘૌ મોનબૈ

બાઘાગોઆવ રાનના સાવરાયનો ઘાયો । બેફોરઘૌ ઘાઘાયાવ હોનાય જાબાય ।

3.1 ઘુગા થુનલાઈઘૌ બિઘા ઘાલામનાનૈ સોરજિનાય ગથ' થુનલાઈ :

બર' ગથ' થુનલાઈનિ લિરનાય મઘરા ઘિલિઘાઘો ઘૃષ્ટિયાન મિસનારિફા માઘાસે સુબું સલ'ફોરઘૌ બર' સમાજનિફાય બુરઘાંનાનૈ સાફાયનાયનિફાય । અદેબાનિ બર' થુનલાઈયાવ ગથ' થુનલાઈયા ગિબિ ગિબિયૈ ઘુગા થુનલાઈનિ બિઘાયાવ સોનારનાનૈનો જોનોમ લાગ્રોદોં । બેબાદિ બિજાબફોરઘૌ ઘમફાનાનૈ બર' થુનલાઈઆવ નુજાનાય બિજાબફોરા જાબાય ફારિયૈ-

1. J.D. Andersen નિ "A Collection of Kachari Folk-tales and Rhymes (1895)".
2. Rev.Sydney Endle નિ The Kacharis (1911)
3. પ્રમ'દ મટ્ટાઘાર્યનિ Bodo Folk Songs and Tales (1957)
4. રઘેન્દ્ર નાર્જારીનિ "ઘન્ઘાઈ આરો સલ'" (1957)
5. મોહની મઘ'ન બ્રઘ્મનિ "Folk Songs of the Bodos" (1960),
7. મઘેન નાર્જીનિ "બર' કઘારી સલ'" (1966)
8. મદારામ બ્રઘ્મનિ "બર' સલ' બાઘા" (1968)
9. રઘિની કુમાર બ્રઘ્મનિ "સેરજા સિફું" (1968)
10. સુકુમાર બસુમતારીનિ "આબૈ-આબૌનિ સલ'" (1968),
11. મોહની મઘ'ન બ્રઘ્મનિ "બર' કઘારી સલ'" (1970)
12. સુકુમાર બસુમતારીનિ "સલ'બાઘા ઘુલિ" (1972), "ઘપ્લાસે સલ'" (1972), "ઘોનાફેરૈ સલ'" (1972)
13. બિરેન ઘાસ બર'નિ "બર' સાઘુ" (1977)
14. રતિકાન્ત બસુમતારીનિ "આબૈ આબૌનિ મેઘાઈ જલંગા" (1982)
15. મઘુરામ બર'નિ "બર' સલ'બાઘા" (1998)
16. મઘેસ્રવ નારજારીનિ રાવસોલાયનાય "ઘેસતયનિ સલ'" (2001)
17. ફુકન બસુમતારીનિ રાવ સોલાયનાય "રબિનશન ઘ્રુસ" (2002)
18. ઘીરેશ્રવર બર' નાર્જીનિ રાવ સોલાયનાય "આબૈનિ સલ'બાઘા" (2004)
19. ઘરિનારાયણ ઘાઘ્લારીનિ "પન્સતન્ન" (2007)
20. રાજા ઘેબજિત બસુમતારીનિ રાવ સોલાયનાય "બીરબલનિ સલ'" (2007)
21. સુરઘ નારજારીનિ mytho religious play "સાન્દો બાવઘિયા" (2008)
22. પ્રમિલા નારજારીનિ રાવ સોલાયનાય "ઘામજિનૈ મુસુઘાનિ સલ'બાઘા" (2010)

23. विद्यासागर नारजारीनि “मेचेनि सुबुं सल’ आरो सुबुं मेथाइफोर” (2011)
24. महेस्वर नारजारीनि ‘पुराणनि सल’ फिथिखा (vol-II) (साहित्य अकादेमीनि गथ’ थुनलाइ बान्था आवथायनाय 2011)
25. जतिन्द्र नाथ स्वोर्गियारीनि ‘बिरबलनि सल’ (साहित्य अकादेमीनि गथ’ थुनलाइ बान्था आवथायनाय 2013)
26. सिताराम बसुमतारीनि गथ’ गथायनि सल’ बाथा (साहित्य अकादेमीनि गथ’ थुनलाइ बान्था आवथायनाय 2018)
27. लक्ष्मीनाथ ब्रह्मनि सल’ बाथा खोनासं दे (साहित्य अकादेमीनि गथ’ थुनलाइ बान्था आवथायनाय खुगा सल’ 2019)
28. रत्नेश्वर नारजारीनि ‘दिखुरा सल’ बाथा (साहित्य अकादेमीनि गथ’ थुनलाइ बान्था आवथायनाय खुगा सल’ 2021)

3.2 रावस्लायनाय बर’ गथ’ थुनलाइ :

बर’ गथ’ थुनलाइनि आंखालखौ सुफुंनयनि थांखियै गोबां लिगिरि बिथांमोनखौ जों भारत एबा गुबुन गुबुन हादोतनि सल’, सल’ न्थाइ, सल’ न्थाइमा, जीउखौरां बायदि बिजाबफोरखौ रावस्लायनाय नुनो मोनो। बेफोरनि मादाव रुकिराम ब्रह्मनि रामायणनि सल’ आरो महाभारतनि सल’, कमल कुमार ब्रह्मनि जारिमिननि सल’, नीलकमल ब्रह्मनि सोनाबनि सल’, महेस्वर नारजारीनि पुराणनि सल’ फिथिखा, हरिनारायण खाख्तारीनि प्रेमचान्दनि सल’, गबिन्द बसुमतारीनि रुस हादरनि सल’, तरुन नारजारीनि सल’ नि देंखो, मधुराम बर’ नि ‘मेक्सिम गर्कि’ (1988), उमेश बर’ नि एलबार्ट आइनष्टाइन (2002), गिजुभाइनि बथेकानिफ्राय रावस्लायनाय बरुवा कान्त ब्रह्मनि ‘देखोस्त्रि रानि’ (2018), जातकनि सल’ निफ्राय रावस्लायनाय बिथांनिनो ‘जातकनि सल’ (2019) आरो बायदि बायदि।

3.3 जीउखौरां :

गेदेमा सुबुंफोरनि जीउखौरां लिरनायनि गेजेरजोंबो बर’ थुनलाइयाव गथ’ थुनलाइनि बाखिखौ फेहेरनाय नुनो मोनो। जेरै, – उन्दै कालिचरन ब्रह्मनि ‘गुरुदेव कालीचरण ब्रह्मनि जीउखौरां’ (1966), महेन्द्र नारजारीनि ‘बर’ नि मानेक’ (1970), विद्यासागर नारजारीनि ‘बर’ नि हाथर्खिफोर’ (1971), धुपाराम बसुमतारीनि ‘हारिनि जीई रबिचन्द्र कछारी’ (1973), लाल महन ब्रह्म आरो मतिलाल ब्रह्मनि ‘द्वारेन्द्रनाथ बसुमतारीनि जीउखौरां’ (1973), गिरीन्द्र ब्रह्म दैमारीनि ‘जोहोलाव बिष्णु प्रसाद राभानि सुंद’ जीउखौरां’ (1973), दिम्बेस्वर नारजारीनि ‘मेंनो रोडै मावथि जोहोलाव सतीश बसुमतारी’ (1977), खगेन चन्द्र ब्रह्मनि ‘राय साहेब जगत चन्द्र मेच मौजादार’ (1979), मदाराम ब्रह्मनि ‘सर्दार

बाहादुर सुबेदार मेजर बेलबुंराम कछारीनि जीउखौरां’ (1981), डं कामेस्वर ब्रह्मनि ‘स्मिमत गुरुदेव कालिचरण ब्रह्म’ (1986), सत्यप्रिय ब्रह्म पाटगिरिनि ‘फोलां बाबाजी गोसोखां बिजाब’ (1986), मंकरलाल बर’ नि ‘माहारि सिबिसुला रुपनाथ ब्रह्म’ (1987), डं मंगलसिं हाज ‘वारीनि पद्मश्री मदाराम ब्रह्म’ (1992), मधुराम बर’ आरो प्रियदिनी ब्रह्मनि ‘गेदेमा बर’ जोहोलाव बिष्णु प्रसाद राभा’ (1995), बिथांनिनो ‘डं भीमराव रामजी आम्बेडकर’ (1998), नबीन मल्ल बर’ नि ‘थुनलाइ मावथि बिहुराम बर’ (1998), रमाकान्त बसुमतारीनि ‘जीउ आरो सोर्जि’ (2001) आरो बायदि बायदि।

3.4 सोरजिलु बर’ गथ’ थुनलाइ :

बर’ थुनलाइयाव सोरजिलु गथ’ थुनलाइखौ बारा नुबाडब्लाबो माखासे बिबांनि दं। बेफोरनि मादाव–

1. अमिय कुमार बसुमतारीनि ‘सिनायथि खबाम’ (2008)
2. नबीन मल्ल बर’ नि ‘चित्रकुटनिफ्राय माउन्ट आबू (साहित्य अकादेमीनि गथ’ थुनलाइ बान्था आवथायनाय दावबायारि सल’ बिजाब, 2010)
3. हरिचरण बर’ नि ‘अखांमा इसिंआव (साहित्य अकादेमीनि गथ’ थुनलाइ बान्था आवथायनाय रायथाय बिजाब, 2012)
4. कौशल्य ब्रह्मनि ‘गथ’ साफोरनि राव (साहित्य अकादेमीनि गथ’ थुनलाइ बान्था आवथायनाय खन्थाइ बिजाब, 2014)
5. तीरेन बर’ नि ‘बखालि’ (साहित्य अकादेमीनि गथ’ थुनलाइ बान्था आवथायनाय सलमा बिजाब, 2015)
6. अजित बर’ नि ‘गथ’ सा बिसम्बि (साहित्य अकादेमीनि गथ’ थुनलाइ बान्था आवथायनाय रायथाय बिजाब, 2020)
7. प्रतिमा नन्दी नारजारीनि ‘गसाइनि गोजोन नोजोर (साहित्य अकादेमीनि गथ’ थुनलाइ बान्था आवथायनाय सुद’ सल’ बिजाब, 2023)
8. भारजिन जेक’ भा मोसाहारीनि ‘बुहुमा बयनिबो (साहित्य अकादेमीनि गथ’ थुनलाइ बान्था आवथायनाय खन्थाइ बिजाब, 2024)।

4. फोजोबनाय :

गुबुन गुबुन रावआरि थुनलाइफोर बादि जोंनि बर’ थुनलाइयाव गथ’ थुनलाइनि गोसारनायखौ जों आबुंयै नुनो मोना। दाबो गथ’ थुनलाइनि गोबां बिथिंफोरखौ बर’ थुनलाइयाव नुनो मोना। बेफोरनि मादाव–

(૧) સાવગારિ બિજાબનિ આંખાલ : સાવગારિ બિજાબાવ ગુબૈ ફરાચૌ હોઆબ્લાસિનો સાવગારિજોનો બેચેવનાનૈ હોનાય જાયો । બેયો નુસ્ત્રાં-મોન્દાંથિજોનો રોચા જાનાંગૌ । નાથાઈ બેબાદિ સાવગારિ બિજાબનિ આંખાલા બર' થુનલાઈયાવ દાબો દં ।

(૨) સાવગારિ સલ' બિજાબનિ આંખાલ : સાવગારિ સલ' બિજાબાવ સાવગારિ આરો સલ' મોનનૈચૌબો સમાન નોજોર હોનાય જાયો । સાવગારિ આરો સલ'નિ બિજોંજોનો બિજાબા જાફુંસારો । બે રોચોમનિ બર' ગથ' થુનલાઈયાબો જોંહા આંખાલ જાના દં ।

(૩) ગોદાન સાનસિમાં (Modern Fantasy) નિ આંખાલ : ગોદાન સાનસિમાંનિ ગથ' થુનલાઈ લિરનાયાબો બર' થુનલાઈયાવ આંખાલ જાનાનૈ દિનૈબો દં ।

(૪) મોગથાહરિ સલ'-સલ'મા(Realistic Fiction) : થાર

જાથાયનિ સાયાવ બિથા ચાલામનાનૈ લિરનાય સલ'- સલ'માનિ આંખાલાબો બર' ગથ' થુનલાઈયાવ થાનાયચૌ નુનો મોનો ।

ગોજૌઆવ મચ'બોનાય બિથિંફોરાવબો જોંનિ લિરગિરિ બિથાંમોના ગોસો હોના લિરનો આચાયાવ લાયોબ્લા ગુબુન રાવારિ થુનલાઈફોર બાદિનો જોંનિ બર' ગથ' થુનલાઈનિ માન થાચોઆ જૌગાચાંગોન ।

Reference Books :

૧. બર' થુનલાઈનિ જારિમિન : મન' રન્જન લાહારી
૨. જારિમિનનિ નોજોરાવ બર' થુનલાઈ : સુજુગિરિ - મધુરામ બર'
૩. આથિચાલ બર' ગથ' થુનલાઈનિ માનથાચો : (રાઈથાય) નબીન મલ્લ બર', બડ', બ્રૈજિથિ બિસાન ।

মৈহুৰ সল 'মায়াব বেরখানায সমাজ-হাৰিমুৱাৰি সাৱগাৰি

তনু মোসাহাৰী
লেডাৰ্ছ বিবুংগোৱা
বৰ' বিফান

1.0 সিনাযথি :

মৈহুৰ সল 'মায়া ধৰণীধৰ ঔৱাৰীনি নায়ল' জাল' গাংসেল' সল 'মা। বে সল 'মা বিজাৰা ইং. 1980 মাযথায়াব ঔংখাৰদোঁমোন। বিথাড গাংসেল' সল 'মা লিৰদোঁব্লাবো নাথায় সল 'মায়া জৌগা থাখোনি জাদোঁ। জায়নি থাখায় থুনলাইগিৰি মন 'রন্জন লাহৰী বিথাড বুলাদো- "দাসিম জেসেবাং বৰ' সল 'মা ঔংখাৰবায় বেফোৰনি মাখাসে গৌজৌ ফাৰিনি মাদাব 'মৈহুৰ'আবো সিরিসেয়াব।" সল 'মা লিৰনাযনি অনগায়ৈবো বিথাড খন্থাই, ৰায়থাই, আৰো সুন্দ' সল' লিৰনায়াববো আখায় হোদোঁ। বিথানি মুদাংখা খন্থাই বিজাৰ "মোদৈ" আ ইং. 1971 মাযথায়াব ঔংখাৰদোঁমোন। বেনিফ্রায় ইং. 1978-79 মাযথায়াব বিথানিনো সুন্দ' সল' বিজাৰ "গান্দু সিঁনি লাইজাম গাংসে" আ ঔংখাৰো।

বৰ' থুনলায়াব সল 'মায়া নৈজি মুগানি জোবনায ফাৰসে জোনোম জাদোঁ। থামহিনবা 1962 মাইথায়াব জোনোম জায়ো আৰো বে সমনিফ্রায় 1980 মাইথায়াসিম ঔংখাৰনায বৰ' সল 'মা বিজাৰা আসি বিজৌআব সানজানায। বৈ আসি বিজৌআব সানজানায সল 'মাফোৰনি গেজেৰাব মৈহুৰ সলমায়াবো গাংসে। সৰাসনস্নায়ৈ মৈহুৰ সল 'মায়া বৰ সমাজনি সমাজ-হাৰিমুআৰি সাৱগাৰিজোঁ আবু জানায গাংসে ঔনসোলারি সল 'মা। ঔনসোলারি সল 'মা জানোব্লা জায় আখুথাইফোৰ থানাংগৌ বৈ আখুথাইফোৰখৌ বে সল 'মায়াব মোনো হায়ো। বে সল 'মায়া মানাস হাগ্ৰামানি Background আব ফসংজানায গাংসে লাৱা-সুড সল 'মা। সল 'মায়াব মানাস হাগ্ৰামানি আফাডাব থানায বোৰসি দৈমা সেৰফাডাব ৰায়জো জানায বৰ' সমাজনি জিড খাংনাযনি ৰাহা, ধোৰোমখান্দি, সমাজাৰি আসাৰখান্দি আৰো সমাজনি মাখাসে খোমসি ফোথায়নায আৰো বেখৌ ফোসাবনাযনি ৰাহাখৌ গুৱাৰৈ নডব্লাবো সুন্দ'যৈ বিথাড ফোৰমাযনানৈ হোদোঁ বেনি

অনগায়ৈবো বে ঔনসোলনি বৰ'ফোৰনি হাৰিমুনি গোদোনি আৰো দানি জাৰিমিন, মানাস হাগ্ৰামানি আখিখালনি মিথিংগায়াৰি নুথাই আৰো গামিয়াৰি সুবুংফোৰনি ৰাংখান্দি আৰো সমাজখান্দি বাথ্ৰায়া বে সল 'মায়াব ৰোখাৰোখা বেরখাংদোঁ।

2.0 বিজিৰনায :

সিগাডাব বুংবোখানায জাদোঁদি মৈহুৰআ গাংসে সমাজাৰি সল 'মা। বে সল 'মায়াব সল 'মাগিৰিয়া গোবাং সমাজ-হাৰিমুৱাৰি সাৱগাৰিফোৰ ৰেখাংদোঁ। গাহায়াব বেফোৰখৌ মোনফা মোনফায়ৈ সাৱৰায়লাংনো লানায জাৰায-

2.1 বৰ' গামিনি সাৱগাৰি :

মৈহুৰ সল 'মায়া গাংসে ঔনসোলারি সল 'মা। বে সল 'মায়াব মানাস হাগ্ৰামানি আফাডাব থানায বোৰসি দৈমা সেৰ সেৰ ৰায়জো জানায বৰ'গামিফোৰনি থাৰ সাৱগাৰিয়া বেরখাংদোঁ। সল 'মায়াব মুংখনায গামিনি মুংখৌ খোনাযোব্লানো হমনো হায়ো বেফোৰ দৰফা দৰফা বৰ' গামি। জেৰৈ- নাৰেংগুৰি, ৰাৰাংগাৰাৰি, খোবসিনপাৰা, গলাগামি, দিন্দাংফাৰা, আস্ৰাৰাৰি, থালিথৰাৰি ৰায়দি ৰায়দি। বেনি অনগায়ৈবো বৰ' গামি হোন্না বুংব্লা জোঁনি গোসোআব সৰাসনস্নায়ৈ গয়-ফাথৈ, থাইজৌ-খান্দি, খমলা ৰাৰিজোঁ গ্ৰোম গ্ৰোম জানায গামিয়ানো জাখাংফৈয়ো। বেৰায়দি বৰ' গামিনি সাৱগাৰিখৌ বিথানি লিৰগিৰিয়াবো মোন্দাংদোঁ জায়নি থাখায় বিথাড গাৱনি সল 'মায়াব বৰ' গামিনি সমায়না সাৱগাৰিখৌ ৰোখা ৰোখায়ৈ ঐৰায়দি ৰেখাংদোঁ-

"দিনৈ নৈজিবা বোসোৰ জালায়ৰায়। বহায়নো ন' বাং লুনানৈ গ্ৰোম গ্ৰোম গয় খান্দি ৰাৰি- ৰাগান খালামৰায়, দা জুদি বেনিফ্রায় ৰাৱনাংগৌ জায়োব্লা ববে জায়গায়াব বিব্দি নখৰ খালামহৈৰাবনো হানো?"(বি. 62)

2.2 बर'फोरनि खारलुं आखु :

बर'फोरा खारलुं आखुनि बेखौ बयबो मिथियो। बिसोर दाबसे जायगायाव थियै गोबाव सम थानो हाया। बिसोर दाबसे जायगाखौ हादान सिफायनानै थानो लायो बेयाव आबाद मावनानै जिउ खुडे नाथाय बेयावनो टाउन सहर मोखां जाब्लाथाय सहायनो हाया गुबुन हाजो खर'आव खारलाडे। जेराव माय फाथो गोबां जायो आरो बन लाइ, ना, मै, मैगं-थायगं बायदिफोरखौ ओरैनो मोनो। बेनिफ्राय रोखा जायो बर'फोरा खारलुं आखुनि। जाय आखुखौ मनरन्जन लाहारीनि खारलुं सल'मायाव रोखा रोखा नुनो मोनो। मैहुर सल'मायावबो बर'फोरनि बे आखुखौ रोखायै नुनो मोनो जेब्ला गल'आ ददेरेखौ हाग्रा गेजेराव साफ्रासिफोरनि आखायनिफ्राय बासायनाय समाव ददेरेखौ थांखिनानै बुंनाय बाथ्रानिफ्राय। बाथ्राया सल'मायाव ओरै बेरखांदों-

“नों नाय ददेरे, बांसिन बर'आनो हाजो खर' खर', हाग्रा सेर सेर थानो मोजां मोनो। न बां लुयो, गामि खुडे। साफा सानै थावनाव थानायफोरखौ जोंब्लिद-माब्लिद नुब्लानो सहायनो हाला। हा-हु फानग्लुनानै हाग्रा सेराव खारलाडे नड होनलाय?” (बि.-25)

“नों नाय ददेरे मालाय हारिनो जों हादान सिफायनानै होनायल जायो। दिनैनि टाउन बन्दरफोरा बर'फोरनि थाग्रा जायगामोन। दिनैनि गुवाहाटी आरो गोदोनि फुरगाथौफुट, दिसफुर आरो दैसाफुराबो सानसे समाव बर'फोरनिनो जायगामोन।” (बि.-25)

2.3 मैहुरखालामनाय :

बर'फोरा मैहुर खालामनानै जाग्रा हारि। बिसोर गोदो गोदायनिफ्रायनो मैहुर खालामनानै जाबोदों आरो दासिमबो बांद्रायै नडब्लाबो एसे-एलाखालामनानै जानायखौ नुनो मोनो। बिसोर ज' ज' लोगो लालायनानै हाग्रा बंग्रायाव मै, अमा, नेवलाइ, सेसा बायदिफोरखौ मैहुर खालामहैयोमोन। बेनि अनगायैबो बर'फोरा मैहुर खालामनायखौनो थांना थानायनि राहा हिसाबै लानायखौबो नुनो मोनो। मैहुर सल'मायाव बेनि रोखा फोरमानखौ मोन्नो हायो। बोरसिनि गिलु-बालु खुरग्लुंनायाव नारेंगुरिनि गल'मोननि हा-हु, बारि बागान गासैखौबो दैया लांजोबदोंमोन जायनि थाखाय सल'मानि गाहाय आखु गल'आ मैहुर खालामनायखौ थांना थानायनि मोनसे राहा हिसाबै लादोंमोन। मैहुर खालामनानैनो बियो बिमा-बिफा आरो फंबायखौ फिसिनांदों। सल'मानि जागायनायावनो गल'आ

हाल एवनायखौ फंबाय मल'नो गथायनानै मैहुराव ओंखारलानायखौ नुनो मोनो।

“सानआ द्लामैनो जौरांबायमोन। मानास हाग्रामायाव खुस्त्रा फिथाइ मोनग्लानाय बोथोर। गल'आ फंबाय मल'नि आखाइआव हालखौ गथायनानै न' फार्से मोखां जालाडे। बिमा बुरैखौ लामा नायालासिनो गावनो खुरब्रबनानै ओंखाम इसे जानायसै। बिनिफ्रायआगोमा सिखाव सिलाइ गंसेखौ लानानै बोरसि दैमासिम आगान सुरनो हमो। फाफिलयाव सुंथाब-थाबै हरनाय जलंगा गांसे। बेथारि मोन्थामनि थर्स गोजाम गंसे, सिखा गंसे, सिलाइ गुलि आरो गाव सोबखोन्दा बिरि थनैसो लादों। उदिसा जाबाय मै गावनाय। अमा मोनाब्लाबो जायो। जायखिजाया सान्नैसो मोनजानायनि राहा मोनब्लानो जाबाय।” (बि.-15)

2.4 नाहा मैहा थांनाय :

मैहुर खालामनायखौ जेरै बर'फोरा आबै आबौनिफ्राय सोलोंना लाखिदों थिक बेबायदिनो ना गुरनाय, मैगं खाहैनायखौबो बिसोर सोलोंनानै लाखिदों। बेयो मोनसे बर' समाजनि समाजारि सावगारि आरो बे सावगारिखौ दासिमबो बर' समाजाव नुनो मोनो। मैहुर सलमायावबो बे ओनसोलनि बर' सिख्ला एबा आइजोफोरा ना गुरहैनाय, मैगं खाहैनायखौ नुनो मोनो। सल'मायाव फोरमायनाय बादिब्ला बोरसि दैमा सेर सेर Prohibited एलेखायाव ददेरे आरो माखासे हिन्जावफोरा ना गुरहैदोंमोन बे समाव साफ्रासिफोरा बिसोरखौ नुसनहरनानै होसोदोंमोन। माखासे बर' हिनजावफोरा खाजादोंमोन नाथाय ददेरेया बोरैबा खारगनानै गल'खौ लोगो मोनहैदोंमोन गल'आ ददेरेखौ बासायना लानानै फैयो नाथाय लान्था माहाजोना फिसाजो ददेरेखौ न'आव सफैयैखौ नुनानै लरेनखौ खबर लानो थाखाय लोगो लाहैयो। लरेना लान्था माहाजोनखौ बुंनाय बाथ्रानिफ्रायनो हमनो हायो बर' हिन्जावफोरादि हाग्रा बंग्रा ना गुरहैयो, मैगं खाहैयो। बेखौ सल'मायाव ओरै फोरमायदों-

“जायखि थैथ्र 'जोबालै आदै। जोंनि मानसिफोरनि आखल आखुखौ नुनानै आं लाजिखांलायनाय मोनबाय। खेबसेबो लन्थि मैगं खानो थांनानै बिब्दि फाखनाव गोरलैहैदों। दिनैबो ना गुरबावनो थांबावनाया बिब्दिनो मोन्दांनांगौ।” (बि.-31)

સરાસનસ્રાયૈં બર'ફોરા ના હમનો થાઘાય બાહાયનાય આયજેં જેઘાય, ઘબાય, સેન, ઘઘા બાયદિફોરઘૌબો ગાવસોરનો બાનાયનાં લોયોમોન। બેયો સલમાયાવ ઇરૈં બેરઘાંદોં-

“ઘામસાલિ ઘનાયાવ સેન ઘાથિ સૈબાય થાદોંમોન લાન્થાયા।”(બિ.-૬૧)

2.5 ઢાઢ અમા ફિસિનાય :

બર' હિનજાવફોરિન ઢાઢ અમા બોરમા ફિસિનાયા ગોજામ હુદા। બે ઢાઢ અમા બોરમાફોરઘૌ ફાઢાનૈં રાં બુથુમનાય હુદાયાબો બર' આયજો માહારિનિ ગેજેરાવ ઢંઘાયો। બેયો મોનસે સમાજારિ રાંઘાન્થિ હાલોદ। બે ઇઘે સાવગારિઘૌબો મૈહુર સલમાયાવબો ઢદેરેનિ ગેજેરજોં બેરઘાંનાય નુનો મોનો। ઢદેરેયા ગાવનો ઢાઢ, અમા, બોરમા આરો ઇન્દિ જિ ફાઢાનૈં મોઢાય રાંજોં 10 બિઘા હા બાયનાં લાદોંમોન। બે હાઘૌનો ઢદેરેયા ગલ'નો જાહારબારિયાવ લોગો મોઢાયાવ માવનો જાસિદોંમોન। બે બાઘ્રાઘૌ સલ'માયાવ ઢદેરેયા બુનાય નૈં બે બાઘ્રાસિરિનિ ગેજેરજોં રોઘા જાયો-

“આંન્યાવ જિ બિઘા ઢંગ' આઢા। મુઘૈયાબ્લા નોં આંનિ હાઘૌ માવહૈનો હાઘૌ।”(બિ.-૨૭)

“આં ઢાઢ, અમા આરો ઇન્દિ જિ ફાઢાનૈં બે હાઘૌ લાઘિનાય જાદોં।”(બિ.-૨૮)

ઢાઢ અમા ફિસિનાયિન અનગાયૈંબો બર હિન્જાવફોરા ઇન્દિ ફિસિનાં રાં આર્જિનાયઘૌબો નુનો મોનો। બિસોર ઢાબ ઢાબ જાયગાયાવ ઇન્દિ બિલાઢ લાયનાં ઇન્દિ ઇમ્ફૌ ફિસિનાયઘૌ નુનો મોનો। બેબો બર' સમાજનિ મોનસે સમાજારિ સાવગારિ। મૈહુર સલમાયાવ ઢદેરે, હામ્બુર આરો માઘાસે હિન્જાવફોરિન ગેજેરજોં બેઘૌ બેરઘાંનાય નુનો મોનો।

“ગય ઘાન્દિફા ઘાન્દિફા જાનાં બિસોર ઑંઘારલાઢે ઇન્દિ બિલાઢ ઘાનો।”(બિ.-૪૬)

“બોરસિ સેરનિ સૌરા ફારાયાવ બિલાઢ બિનો થાઢે બિસોર। બર'આ ઇમ્ફૌ ફિસિયો, નાથાય સૌરા બાંગાલાસો બિલાઢિનિ બિગોમા।”(બિ.-૪૬)

2.6 સુબું ફોથાયનાય :

સુબું ફોથાયનાયા બર' સુબું સમાજાવ ઢાસિમબો થાંનાં દં। ઢાસિમબો બર'ફોરા માઘાસે ફોથાયથિઘૌ સિગાઢવ લાનાંસો ઘામાનિ માવનાયઘૌ નુનો મોનો।

(ક) બર'ફોરા માઘાસે સમાજારિ આસારઘાન્થિનિ ગેજેરાવ સોલિબોદોં। બર' સમાજનિ સમાજારિ આસારઘાન્થિફોરજોં સુબું ફોથાયનાયનાયા સરજાબફાનાં દં। બે સલ'માયાવબો લિરગિરિ બિથાઢ બેનિ સાવગારિઘૌ ઇરઘાંનો બાવગારાઘૌ। બર'ફોરા ગોઢો

ગોઢાયનિફ્રાયનો સુવા સુથિઘૌ માનિબોદોં આરો બેઘૌ ફોથારનાયનિ રાહાબો લાબોદોં। બેઘૌબો મૈહુર સલમાયાવ રોઘા રોઘા બેરઘાંનાય નુનો મોનો। સલ'માયાવ ફોરમાયનાય બાયદિબ્લા ઘાસિબારિ ગામિયાવ ગારજા મોઢાય હોનાયનિ સમ જાબાય આરો બે ગારજા મોઢાય હોનાયનિ સિગાઢવ સોરહાબા સુવા સુથિ થાયોબ્લા ફોરમાયના લાનાંગોન નઢબ્લા ગામિયા ઢુઘુ જાયો નઢબ્લા ગારજા મોઢાયા બોરાબો હોઢા બિસોર ફોથાયો। બેનિ અનગાયૈંબો હિન્જાવફોરિન સુવા સુથિયા ઢેરસિન હોઢા બિસોર ફોથાયો। ગારજા મોઢાય હોનાયનિ આબસાયાવ ઘિન્થાનાં લાયાબ્લા ડનાવ ફિસા જોનોમ હોનાય સમાવ ઘિન્થાથારનાંગૌ નઢબ્લા બેવહાયનો જિઢ જોબગોન હોઢા બર'ફોરા ફોથાયો। બેબાયઢિનો ઢદેરેઘૌબો માલાય ગામિનિ સેંગ્રાજોં બિલિફાં હરાવ જાહારબારિનિફ્રાય નુજાફૈનાયાવ સમાજા ગાઢિ સન્દેહ ઘાલામદોંમોન।

બર' સમાજાવ ગોઢો ગોઢાયનિફ્રાય માઘાસે ઘામાનિફોરઘૌ સમાજ ઇબા ઢોરોમનિ બેરેઘા હોઢા સાઢા લાનાયમોન આરો બેફોર ઘામાનિનિ થાઘાય સાજા આરો ઢાય ફોનાંગ્રામોન। સલમાયાવ બેફોરબાયઢિ ઢાયનિ ઘામાનિફોરા જાદોં-અરમાંનિ ફિસાજ્લા ગાબઘ'આ મુસલમાનનિ ન'આવ સાહા લોંબોનાયનિ થાઘાય ડઢાયનાંદોંમોન। મેન્ઢાઢ જૌ ફાગ્લા બિફાઘૌ બુનાયનિ થાઘાય 50 રાં જુરિમાના નાંદોંમોન માનોના બર સમાજાવ બિમા બિફાઘૌ બુનાયા મોનસે ગિઢિર ઢાય। આરોબાવ હાઢથાયા ગિઢિર જાનાય બિનાનાવઘૌ બુનાયનિ થાઘાય 5 રાં જુરિમાના હોનાંદો સિઘ્લા ઢેરનાય બિનાનાવઘૌ બુનાયાબો બર' સમાજનિ મોનસે ગિઢિર ઢાય। બેફોર ઢાયનિ થાઘાય ઢાસિમબો બર' સમાજાવ ડઢાયનાયઘૌ નુનો મોનો।

બેનિ અનગાયૈંબો માબાફોર ઢાય ઇબા ફાબ હાબા માવોબ્લા ફોરાસિઢ હોનાં ફોથારનાયઘૌબો બર' સમાજાવ નુબોદોં। ફોરાસિઢ હોયોબ્લા ફાબ હાબા માવનાયા ઢાનગારજાયો હોઢા બર'ફોરા ફોથાયો। બે સલમાયાવબો ગલ'આ ગાવનિ બાબેનલાંનાય જિઢૈં બોસોરનિ ગેજેરાવ ઢાઢ, અમા, મૈ ગાવથારનાય ફાબ ઘામાનિનિ થાઘાય ગાવઘૌ ફોરાસિઢ ઘાલામનો સાઢાય બાઘ્રાયા સલ'માયાવ ઇરૈં બેરઘાંદોં-

“ગલઆ ફોરાસિઢ ઘાલામનો ગોનાંબો ઢઢ ડુગાવનો સાનો। જિઢૈં બોસોરનિ ગેજેરાવ બેસેબાંઢિ મૈ-અમા ગાવથારઘો બેનિ હિસાબ ગૈયા”(બિ.-૭૪)

(ઘ) સુબું ફોથાયનાયા બર' સમાજજોં ઇંગારનો હાયૈં સરજાબફાના દં। જાનો હાઘૌ બેઘાયનો લિરગિરિયા બેનિ સાવગારિઘૌ ઇરનો નાગારાઘૌ। ગોઢો ગોઢાયનિફ્રાયનો બર' સમાજાવ બેબેબા ઘામાનિયાવ ઑંઘારલાંનાય સમાવ લામાયાવ નેવલાઢ, જિબૌ, માવજિફોર બારથેયોબ્લા જાઘ્રાયા મોજાં જાનાય નઢ હોઢા ફોથાયો।

મૈહુર સલ 'માયાવબો બે એઘે સાવગારિઘૌ નુનો મોનો જેબ્લા ગલ'આ મૈહુરાવ થાનો ઑંઘારદોમોન અબ્લા ઘૈસિં બિફાં ગુદિયાવ ઝાવ હોઝાય ઘોનાનાનૈ નાયહરદોમોન નાથાય નુબાય નેવલાઇસો લોગો લોગો ગલ'આ સાનબાય દિનૈ જાઘ્રાયા મોજાં જાનાય નંલા। બે ઘોથાઘૌનો લિરગિરિયા સલ'આવ ફોરમાયથિદોં ઐરૈ-

“ઘૈસિં બિફાં ગુદિનિ હાગ્રા જિઘવ બિલાઇ ગોરાન ગાબનાય ઘોનાનાનૈ મોજાઢૈ નાયહરો ગલઆ। નાથાઇ નેવલાઇસો। દિનૈ જાઘ્રાયા મોજાં જાનાય નંલા નંબાય ગલઆ।” (બિ.-21)

બેનિ અનગાયૈબો મૈહુર સલ 'માયાવ ગાહાયાવ હોનાય બાઘ્રાસિરિફોરનિ ગેજેરજોંબો સુબું ફોથાયનાય બેરઘાંનાયઘૌ નુનો મોનો-

“મોઘોના જાહારાવ થાઢેબ્લા હાગ્રા મોદાયનિ મુઢૈલાઇજૌ લાઇયાવ પ્રસાદ બાઢવાબ્લા સઘા દાઢ માસેબો મોનઘાયા” (બિ.-53)
“રજ'વાદદેરે સિમાઢ રજ'આ। માથો બોરાઇ બુરિયાલાય બુઢે- સિમાઢવ જા નુયો બેનિ ડલ્થાસો જાયો હોનનાનૈ।” (બિ.-83)

(ગ) હાયનામુલિ બાહાયનાયઘૌબો બર'સમાજાવ નુનો મોનો। સોરબા હૌવા/હિનજાવા ગાવનિ મેગન ઘેબનાય સેંગ્રા/સિઘ્લાઘૌ ગાવનિ ઘાલામનો હાયાબ્લા બિનિ ગોસોઘૌ ફિદિંનો થાઘાય હાયનામુલિઘૌ બાહાયનાય જાયો। બર'ફોરા ફોથાયોદિ હાયનામુલિનિ ગોહોજોં સેંગ્રા/સિઘ્લાનિ ગોસોઘૌ ફિદિંનો હાયો ઐબા જૈ ઘાલામનો હાયો। નાથાય બે ફોથાયનાયા બેસેબાં સૈથો બેનિ ઘોથાઘૌ બુંસનો હાય। હાયનામુલિયા બર' સમાજજોં ગોથૌ સોમોન્દો દં। બર' સમાજાવ બેનિ બાહાયનાયા ગોદો ગોદાયનિફ્રાયનો સોલિબોદોં। બેનિ ફોરમાનઘૌ બર' થુનલાઇયાવ ગોબાં મોઝો હાયો। મૈહુર સલમાયાવબો દદેરે બિમા ગદાય ઘૌબાલીયા દદેરેઘૌ મોબ્લાવનો હરનો થાઘાય દાઢઘા અજાનિફ્રાય હાયનામુલિ લાયનાનૈ દૌફેદોંમોન। નાથાય ઘામાનિ હોઆઘૈસૈ। બેઘૌનો સલ'માયાવ લિરગિયા ઐરૈ ફોરમાયદોં-

“ઘૌબાલિયા મુલિઘૌ દૌઆ નઢ દૌદોંમોન। નાથાય ઘામાનિ હોઆઘૈસૈ। દાઢઘા અજાનિ મુલિયા ફેલેં જાયા હોઝાનૈ ઘોનાદોંમોન, નાથાય બે ઘેબસેયા ઘામાનિ જાનાય મોનૈયાવ ગોમોહાબનાયસૈ દદેરેનિ બિમા ગદાઇયા।” (બિ.-88)

2.7 બર'ફોરનિ રંજાથાઇ ફોરબો :

બર'ફોરા માઘાસે રંજાથાય ફોરબો ફાલિયો। બિસોર રંજા-બાજા થાનો મોજાં મોનગ્રા હારિ। બેનિઘાયનો બર'ફોરા ધોરોમજોં લોબ્બા લાઘિનાનૈ આરો બોથોરજોં લોબ્બા લાઘિનાનૈ માઘાસે ફોરબો ઘુઢે। બર'ફોરા જેબ્લાનિફ્રાય ધોરોમ સિબિનો રોંદોં અબ્લાનિફ્રાયનો બાથૌ ધોરોમઘૌ સિબિબોદોં। બિસોરનિ ગુબૈ ઐબા ગાહાય ધોરોમાનો જાબાય બાથૌ। મૈહુર સલ 'માયાવબો બાથૌ ધોરોમનિ બાઘ્રાયા બેરઘાંદોં આરો બાથૌ ધોરોમજોં લોબ્બા ગોનાં ગારજા, ઘેરાઇબાયદિ ફુજા હોનાય આરો બોથોરજોં લોબ્બા લાઘિનાનૈ બૈસાગુઘૌ ફાલિનાય બાઘ્રાયા રોઘા જાદોં। ધોરોમજોં લોબ્બા લાઘિનાય ફોરબોઆવ રંજાનાય બાજાનાયનિઘ્ફૈ ધોરોમનિ સાયાવસો બાંસિન ગોસો હોનાય જાયો। સલ'માયાવ ફોરમાયનાય બાયદિબ્લા ગારજા આરો ઘેરાય ફોરબોઘૌ બર'ફોરા આબૈ આબૌનિ સમનિફ્રાયનો ફાલિબોદોં। ગોદોનિ સમાવ બર' ગામિ ગામિ ગારજા ઘેરાઇસાલિયાવ સાસે ઘુરુ બ્રેવ બ્રેવ બોરાયા ફૈનાનૈ રાયજોફોરજોં જૌ લોંફાયોમોન। બોરાયઘૌ બયબો સિનાયો નાથાય બોરાઇનિ થાગ્રા જાયગાઘૌ રાવબો મિથિયામોન। બે બોરાયાનો જૌ લોંનાય સમાવ રાયજોનિ માય-દૈ, લોમજાનાય-સાજાનાય, સુઘુ-દુઘુવા મા મહર લાગોન બેફોરઘૌ ફોરમાયલાઢેમોન। બે બોરાયા બુંનાય લેઘાનો ગારજા ઐબા ઘેરાયઘૌ ફાલિયોમોન હોઝા ગોદોનિ આબૈ આબૌમોના ફોરમાયલાંદોં। બેબાયદિનો બર'ફોરા દાસિમ ગારજા આરો ઘેરાઇ ફુજા હોયો। ગારજા ફુજા હોનાયનિ સિગાં બર'ફોરા ગામિનિ સુવા સુથિઘૌ ફોથારનો થાઘાય આબસા હોનાયઘૌ બર' સમાજાવ નુનો મોનો આરો બે સાવગારિઘૌનો સલ'માગિરિયા સલમાયાવ ફોરમાયદોં ઐરૈ-

“ઘાસિબારિ ગામિયાવ ગારજા-મોદાઇ હોનાંગૌ સમા સૌફૈથારબાય। ફૈગૌ હાથાઇ ઘેબસેનિ અઘાનાયૈ સમબારઘાલિનો। બિનિઘાયનો ગામિનિ આબસા હોનો આગ-જુગ ઘાલામબાય।” (બિ.-36)

બૈસાગુઆ બર'ફોરનિ બોથોરજોં લોબ્બા ગોનાં રંજાથાઇ ફોરબો બૈસાગુઘૌ બિસોર ગોદોનિફ્રાય ફાલિબોદોં આરો દાસિમબો ગાજા ગોમજાયૈ ફાલિયો। બર'ફોરા બૈસાગુ બોથોરાવ બોરાય-બુરૈ, સેંગ્રા-સિઘ્લા આરો ગથ-ગથાય ગાસૈબો મોસાયો રંજાયો ઘામ, જથા, સેરજા સિફું, ગંગોના બાયદિ દામગ્રા દેગ્રાઘૌ લાનાનૈબોરાયા બોરાયફોરજોં, બુરૈયા બુરૈફોરજોં સોંગ્રાયા સેંગ્રાજોં, સિઘ્લાયા સિઘ્લાજોં હાન્જાયૈ હાન્જા જૌ લોંલાયો, માયરં, દાવદૈ માગિયો ગામિ ગામિ રંજાયો મોસાયો। બે એઘે સાવગારિઘૌ મૈહુર સલમાયાવબો નુનો મોનો-

“દિનૈ બૈસાગુનિ રંજાનાય। ગામિનિ ગાયૈ સેંગ્રા-સિઘ્લા, બોરાઇ-બેન્થ, ગથ-ગથાઇ, મોસાદોં મુસુરદોં રંજાદોં। બોરાયફોરા બોરાઇફોરજોં,

बुरैया बुरैजों, सेंग्राया सेंग्राजों गावबा गाव हान्जायै हान्जायै जौ लोंदों दावदै मागिदों आरो दिंखिया बिजौजों खाजि एवजादों, था रुना नै बाथोन सिफ्लेदों। उन्दै उन्दै गथफोरा मागिनो फैनाय हान्जाफोरजों उन उन गिदिंफादों।” (बि.-८९)

2.8 बर'नि हाबा :

हाबाया संसारनि नेम। संसारनि बोहैथि दाहारखौ सोलिहोलांबाय थानो थाखाय हाबाया गोनांथार। बर' समाजाव हाबाखौ हाबा गोलाव, खारसत्राय हाबा, गोरजिया हाबा, दंखा हाबा आरो बोना नै लाबोनाय हाबा बायदि बाहागोआव मोन्नो हायो। समाजारि सल'मा महरै बे सलमायावबो बर' समाजाव सोलिनाय हाबाफोरनि सोमोन्दै रायखांनायखौ नुनो मोनो। लिरगिरिया सलमायाव फोरमायनाय बादिल्ला दिनैसिम बांसिनानो बिमा बिफानि पसन्द मथेनो फिसाफोरा हाबा लायो। नाथाय आथिखालाव बार' बांगाल हाबदेरफैनायाव साफा सानै गोरों-गोरा आरो गोनां फोलेरनि गेजेराव गुबुनारिनि गाज्जि हुदाया सनदेरबाय होन्ना बुंदों।

खारसत्राय हाबायाबो बर' समाजजों गनाय जानाय हाबा। बे हाबानि सोमोन्दै बे सलमायाव रायखांनाय दं। बेखौ लिरगिरिया सलमायाव औरै फोरमायदों-

“मालाइ बाइदि गोसो रेजेंमोनब्ला ददेरे
माब्लाबानो मोब्लावनाव खारसनहैसिगौ।”
(बि.-४५)

बेनि अनगायैबो गोरजिया हाबानि बाथ्रायाबो बे सल'मायाव बेरखांदों। बे हाबायाबो बर' समाजाव गनाय जानाय रोखोसे हाबा। बे हाबानि सोमोन्दैबो मैहुर सल'मायाव सल'मागिरिया एरै फोरमायदों-

“गोरजिया लाखिनो गोसो जायोब्लाबो
ददेरेनि राइ मोनाब्ला बेखौ सानथावा” (बि.-
६१)

2.9 आबाद मावनाय :

बर'फोरा आबाद गाहाय हारि। बिसोरनि थांना थानायनि गाहाय राहाया जाबाद आबाद। बे सल'मायाव आबाद मावनाय सावगारिया गल', लान्थानि गेजेरजोंरोखा रोखा बेरखांदों। सल'मायाव आबादारि जिउखांनायाव जाफ्लेबाय थानाय सरासनस्त्रा बाथ्राफोरखौ गल' आरो मोब्लावनि गेजेरजों गामियारि आबादारिनि जाथाइया बेरखांदों। बेनि अनगायैबो बे सल'मायाव आबाद मावनायनि सावगारि गोबां मोन्नो हायो। लान्थानि गेजेरजोंबो बर'फोरनि आबादारि जिउनि बाथ्राया एरै बेरखांदों-

“औलै माथो खालामनो, दिनै मंगलबार। हाल खतिबो।” (बि.-६१)

बेबायदिनो आबादजों सोमोन्दो गोनां माखासे आयजें आयलाफोरखौ बर'फोरा गावसोरनो आखायजों हेबना लायोमोन। जेरै- दाला, सानद्रि, दुखलि बायदि बायदि। सल'मायाव बेफोर आयजेंफोरखौ हेबनायनि बाथ्राया बेरखांदों गल' बिफानि गेजेरजों। गल' बिफाया बेराम जानानै थानाय समाव गोसा खामानि मावनो हायिलाय दाला, सान्द्रि हेबनानै फानहरोमोन। बेखौनो सल'मायाव सल'मागिरिया फोरमायदों एरै-

“थेवब्लाबो दाला-सान्द्रि हेबनानै गेजेर बागान बाजाराव फानहरो।” (बि.-७३)

2.10 जि दानायनि सावगारि :

बर हिन्जावफोरा गोदोनिफ्रायनो दानाय लुनायाव आखा फाखा। बिसोर गावनो नांगौ जानाय आरो नखराव नांगौ जानाय जि जोम फोरखौ गावसोरनो आखायजों दानानै लायो। बर' हिन्जावफोरनि दानाय लुनायनि सावगारिखौ मैहुर सल'मायावबो नुनो मोनो सलमायाव फोरमायनाय नै बे बाथ्रासिरिनि गेजेरजों-

“हिसानाव जदोंब्लाबो ददेरेया गोसोखौ मोजां
मोनाखै। उरां फारां फागुन दाननि सिमलि
खुन बिरथिंदों” (बि.-४४)

“ददेरेया बारा बारा आब्रे-उब्रे मोनसिनलानो
हमबाय बिसान दानायाव” (बि.-४५)

बर' हिन्जावफोरा गावसोरनो एम्फौ फिसिनानै खुन्दुं लुनानै इन्दि जिखौ दायोमोन आरो नांगौ जानाय खुन्दुंखौबो गावसोरनो बाजाराव बायनानै लायोमोन जायखौसलमायाव लिरगिरिया सलआव फोरमायदों एरै-

“खुन्दुं लानो फैदोंहाय गुमै। हामबुर खुगा
रेजेडनो बुंफिनो।” (बि.-६४)

2.11 बर'फोरनि जानाय लोंनाय हुदा :

बर'फोरनि जानाय लोंनाय हुदाया जोबोर गोरलै। सरासनस्त्रायै बिसोर थाव, मसला-मसलि होनानै बांद्राय जाया। जानाय-लोंनायखौ बांद्राय दिन्थियाखैब्लाबो नाथाय बे सल'मायाव बर'नि खायसे जानाय लोंनाय हुदाया बेरखांदों। बर'फोरनि जौ लोंनाय हुदाया बे सल'मायाव गोबां बेरखांदों। बर'फोरादि खेराइ, गारजा आरो बैसागो बायदि फोरबोआव जौ लोडे बेनि सावगारिया रोखा जादों। बेनि अनगायैबो हाग्रानिफ्राय लन्थि मैगं खानानै जानाय, ना, मै, अमा मैहुर खालामनानै जानाय सावगारिया बे सल'मायाव बेरखांदों। ना गोरान, दाबखा जानाय हुदाया सल'मायाव बेरखांदों। बर'फोरनि सामु लादाइ खन्नानै जानाय सावगारिया बे सल'मायाव एरै बेरखांदों-

“सामु लादाइ खन्नो होन्नानै हामबुरआ लोगो जानो फैदोंमोन।”(बि.-७७)

2.12 बेसादजों बेसाद सोलायलायनाय :

बर' समाजाव बेसादजों बेसादखौ सोलायलायनाय नेमा दाबोनो थानानै दं बुंजायो। बेफोर नुथाइखौ सल 'मायाव सल 'मागिरिया बेरखांहोनो बावगाराखै। ददेरे, हाम्बुर माइबारिमोना सौरा फारायाव इन्दि बिलाइ खानो थानायाव बिलाइजों सोलायनो थाखाय गय मायरं लांफानाया बर' हारिनि हारिमुवारि आबुं सावगारि बेरखांदों।

3.0 फोजोबनाय :

गोजौआव मैहुर सल 'मायाव बेरखानाय समाज-हारिमुआरि सावगारिनि सोमोन्दै सावरायबोनाय जाबाय। मैहुर खालामनायनिफ्राय लानानै ना गुरनाय, मैगं खाहैनाय, हाल एवनाय, जौ लोंनाय, आबाद मावनाय, फुजा फोरबो फालिनाय बायदि बायदि बर' हारिनि हारिमुजों आबुं जानाय बे गांसे समाजारि सल 'मा। लोगोसेनो दाउ, अमा, बोरमा, इन्दि जि दानानै रां बुथुमनाय आरो जेखाइ, खबाइ, दाला, सान्द्रि हेबना फन्नानै रां खामायनायनि गेजेरजों बे ओनसोलनि

समाजारि रांखान्थि हालोदा रोखा जादों। सल 'मायाव बर' समाजनि जिउ खानायनि राहा, दोहोरोम खान्थि, समाजारि आसारखान्थि, फुजा फोरबो फालिनाय आरो माखासे खोमसि फोथायनायखौ सोंखारिनायनि गेजेरजों फोसाबनानै मोनसे गेरेमसा माहारि आरो गोदान बर' समाज दानो नाजानायखौ नुनो मोनो।

हेफाजाब लानाय बिजाबफोर :

1. औवारी, धरणीधर : मैहुर, नीलिमा प्रकाशणी, बागानपारा, बाक्सा, गिबि दिहुन्थाइ, 1980।
2. चैनारी, चर्ण प्रभा : बर सलमानि बिजिरनाय, गुमुर पाब्लिकेसन, गरसुक, गुवाहाटी-35, गिबि दिहुन्थाइ, 2009।
3. नार्जारी, चिनन : सलमा आरो बर सलमा, एन, एल, पाब्लिकेसनस, पानबाजार, गुवाहाटी-1, गिबि दिहुन्थाइ, 2010।
4. ड° अनिल बर' : बर' थुनलाइनि महर आरो मुश्री, एन. एल. पाब्लिकेसनस् ककराझार, बि.टि.सि. (आसाम), नैथि दिहुन्थाइ, 2012।

ବର'ଫୋରନି ଦୋରୋଡ଼ାରି ମୌସୌ ଫିସିନାୟ:

ଦେଝି ଦେମାରି

ବି.ଏ.ଦଥି ଫରାୟସମ, ବର' ବିଫାନ

୦.୧ ଜାଗାୟନାୟ :

ବର' ଫୋରା ଗୋଦୋ ଗୋଦାୟନିଫ୍ରାୟନୋ ଜିବ-ଜୁନାର ଫିସିନାୟନି ହୁଦାଫୋରା ଦଂ । ବେଫୋରନି ଗେଜେରାବ ମୋସୌ, ବୋରମା, ଅମା, ଦାଓ, ହାଂସୋ ବାୟଦି ବାୟଦି । ବେନି ମାଦାବ ମୋସୌଝୌ ବୟନିଝୁଝୁ ବାଂସିନ ବୟନିଝୋ ନଝ 'ରାବ ଫିସିସିଓମୋନ । ଗଂସେ ନ 'ଝରାବ ମୋସୌ ଗାଝି ଥାଆବ୍ଲା ବୈ ନଝରାବ ମାଝିନାବ ଥାଆ ହୋନନା ଗୋଦୋ ଗୋଦାୟନି ସୁବୁଂଫୋରା ଆବାଦ ମାବନୋ ଫିସିସିଓମୋନ । ନାଥାୟ, ଆଥିଝାଲାବ ଗାଝିଝେରନି ଥାଝାୟସୋ ସୁବୁଂଫୋରା ମୋସୌ ଫିସିସିଓ । ବର'ଫୋରା ମୋସୌ ଦୋନଗ୍ରା ନ 'ଝୌ ଗାଲି ହୋନନା ବୁଝେ । ଗାମିଆରି ସୁବୁଂଫୋରା ଗାଝିଝେରନି ମୋସୌ ଗାଲିଝୌ ଝୋଲା ସୋନାବଠିଂ ଲୁନାୟ ଜାୟୋ । ବେନି ଓଝୁମ ମୁଦାୟା ଔବାଝୌ ଲୁନାୟ ଥୋରିନି ଆରୋ ଗାଝାୟନି ହାଦାବା ହାନି ଆରୋ ଆଦାର ହୋନୋ ଥାଝାୟ ଔବା ଆରୋ ଦଂଫାନି ଗରାଲ ବାନାୟନା ହୋନାୟ ଜାୟୋ । ଜେରାବ ମୋସୌନି ଥାଝାୟ ଗାଂସୋ, ଜିଗାବ ଏବା ଦାନାଫୋର ହୋନାୟ ଜାୟୋ । ଗାମିନି ସୁବୁଂଫୋରା ଗାଝିଝେରନି ମୋସୌଫୋରଝୌ ହରନି ସମାବଲ' ଝାନାନୈ ଦୋନୋ । ଆରୋ ହାଲ ଏବନୋ ଥାଝାୟ ଫିସିନାୟ ମୋସୌଫୋରଝୌବୋ ସୋରାଝ୍ଲାନୋ ଗାଲି ନ 'ନିଫ୍ରାୟ ବାୟଜୋନି ଫୋଥାରାବ ଲାଂନାନୈ ଗାଂସୋ ଏବା ଆଦାର ଜାହୋନୋ ହଗାରନା ହୋୟୋ, ଝାୟସେୟା ଗୋଦୋନାୟାବ ଦିରୁଝୌ ଝାନାନୈ ଔବାନି ଝୁନଠିୟା ହୋନାନୈ ଦରଗ ହୋୟୋ । ଆରୋ ଝୋମସିନାୟନି ସିଗାଂ ସିଗାଂନୋ ଗାଝା-ଗାଝା ନ 'ଫାରସେ ଲାବୋଫିନାୟ ଜାୟୋ । ଆଥିଝାଲ ଗୋବାଂ ଫାଲାଂଗିଫୋରା ଫାଲାଂଗି ଝାଲାମନୋ ଥାଝାୟ ଲାଝିନାୟ ଏବା ଫିସିନାୟ ମୋସୌଫୋରଝୌ ପାଝାନି ଗାଲି ନ ' ବାନାୟନାନୈ ଗାଝିଝେରନି ମୋସୌଫୋରଝୌ ବେୟାବନୋ ଗାଂସୋ, ଜିଗାବ ଆରୋ ବାୟଦି ଆଦାର ହୋନାନୈ ଲାଝିନାୟ ଜୌ ନୁନୋ ମୋନୋ । ଗାଝିଝେରନି ଥାଝାୟ ଫିସିନାୟ ଆଥିଝାଲାନି ଜାର୍ସି ମୋସୌଫୋରା ସାନ୍ଦୁଂ ଆରୋ ଅଝାଫୋରଝୌ ସହାୟନୋ ହାୟା । ବେନିଝାୟନୋ ବେ ମୋସୌଫୋରଝୌ ଗାଲି ସିଝାବନୋ ଝାନାନୈ ଲାଝିନାୟ ଜାୟୋ । ଆରୋ ନାଂଗୌ ଏବା ହୋନାଗୌ ସମାବ ବିସୋରନି ଗାଂନାୟ-ଓଝୈନାୟନି ଥାଝାୟ ଦୈ, ଜିଗାବ ବାୟଦି ଜାଗ୍ରା ଆଦାରଫୋର ଜଗାୟନା ହୋନାୟ ଜାୟୋ । ବେ ରୋଝୋମୈନୋ ବର' ନଝରଫୋରାବ ମୋସୌ ଫିସିନାୟ ଜାୟୋ ।

୧.୧ ଫାଲାଂଗିନି ଥାଝାୟ ଫିସିନାୟ :

ମୋସୌଝୌ ଆଥିଝାଲାନି ବର' ଫୋରା ବାଂସିନାନୋ ଫାଲାଂଗିନି ଥାଝାୟ ଫିସିନାୟ ଜୌ ନୁନୋ ମୋନୋ । ଆଥିଝାଲାବ ହାଲୁବା ଫୋରନି ସୋଲାୟ ମୋସୌ ଗାଝିଝେରନି ଫିସିନାୟ ଜାୟୋ । ମାନୋନା, ରାଂଝାନ୍ଥିଆରି ନୋଜୋରଜୌ ନାୟୋଝ୍ଲା ଗାୟ ମୌସୌ ଫିସିନାୟାବ ବାଂସିନ ମୁଲାମ୍ଫା ଝାଲାମନୋ ହାୟୋ । ବେନିଝାୟନୋ ଆଥିଝାଲାବ ମୋସୌ ହାଲୁବାନି ସୋଲାୟ ମୋସୌ ଗାୟ ଫିସିସିଓ । ମୋସୌ ଗାୟ ମାସେୟା ଗୋବାଂ ମୁଲାମ୍ଫାଝୌ ଲୋଗୋସେ ଓନଜୋଲୈ ବାଂହୋୟୋ । ମାସେନିଫ୍ରାୟ ମାନୈ, ମାନୈନିଫ୍ରାୟ ମାଝୌ ବିଦିନୋ ଜିନଜିରି ବାଦି ଫାଲାଂଗିୟା ବାଂଲାଂବାୟ ଥାୟୋ । ଆଥିଝାଲାବ ମୋସୌ ଦାମଝାବୋ ଗୈୟା, ମାନୋନା ଆଥିଝାଲାବ ମୋସୌଝୌ ହାଲ ଏବନାୟା ଏସେଲ' ଜାବୋବାୟ । ଆରୋ ଗାଝିଝେରଝୌ AI (Artificial Intelligence) ନି ଗେଜେରଜୌ ଓନଜୋଲୈ ଫିସା ଜାଗାୟନାୟ ଜାୟୋ । ଆଥିଝାଲାବ ବର'ଫୋରାବୋ ବେଫାର ଫାଲାଂଗିନି ଥାଝାୟ ନ 'ନି ମୋସୌନି ସୋଲାୟ ଜାର୍ସି ମୋସୌ ଫିସିସିଓ । ଅଦେବାନି ନ 'ନି ମୋସୌନି ସୋଲାୟ ଜାର୍ସି ମୋସୌ ଫିସିସିଓବୋଲା ବାଂସିନ ଗାଝିଝେର ମୋନୋ ଆରୋ ବାଂସିନ ରାଂ ଝାମାୟନାନୈ ମୁଲାମ୍ଫା ଲାନୋ ହାୟୋ । ଜାର୍ସି ମୋସୌ ମାନୈ ଫିସିନାନୈ ଗଂସେ ନଝ 'ରା ମୋଜାଝୈ ସୋଲିନୋ ହାୟୋ । ମୋସୌ ଗାଝି ଫିସିସିଓବୋଲା ଗାଝିଝେର ଫାନନାନୈ ସାନଫ୍ରୋମବୋ ରାଂ ଝାମାୟନୋ ହାୟୋ । ଜାୟଝୌ ଗୁବୁନ ଝାମାୟନାୟାବ ମୋନଫୁନୋ ହାୟା । ଜୁଦି ରାଂ ଦାହାର ଲାଝ 'ନାନୈ ଏବା ଲନ ଲାନାନୈବାବୋ ଗାୟଝେର ଔଂଝାରନାୟ ଫିସା ଗୋନାଂ ମୋସୌ ଗାଝି ମାସେ ବାୟୋ ଅଝ୍ଲା ବେ ମୋସୌଆ ଲାବୋନାୟ ସାନଝାଲିନିଫ୍ରାୟନୋ ଗାୟଝେର ହୋୟୋ ଆରୋ ବେ ସାନଫ୍ରୋମବୋନି ଗାୟଝେର ଫାନନାୟ ରାଂଜୌନୋ ଦାହାରଝୌ ଏବା ଲନଝୌ ସୁଝ 'ନୋ ହାୟୋ । ଓନାବ ବେ ରାଂଝୌ ସୁଝ 'ନାୟନି ଓନାବ ବେ ମୋସୌ ଗାଝିଝେର ଲୋଗୋସେ ବିନି ଫିସାୟାବୋ ମୁଲାମ୍ଫାୟାବ ଫୈୟୋ । ବେ ରୋଝୋମୈନୋ ମୋସୌ ଗାଝିଝେର ନଝ 'ରାନି ଆଝିଝୋଫୋରାନୋ ଫିସିନୋ ହାୟୋ । ଆରୋ ନାଆବନୋ ଥାନାନୈ ନଝରଝୌ ନାୟନାୟଜୌ ଲୋଗୋସେ ମୋଜାଂ ବେଥନ ଝାମାୟନୋ ହାୟୋ ଏବା ରାଂ ମୁଲାମ୍ଫା ଝାଲାମନୋ ହାୟୋ ।

1.2 મોસૌ ફિસિનાયનિ ખાબુફોર:

મોસૌ ફિસિનાયનિ ગોબાં ખાબુફોર દં. બેફોરનિ માદાવ મોસૌ ફિસિયોબ્લા નઆવનો થાનાનૈ નખરખૌ નાયનાનૈ નનિ માનસિફોરજોં લોગોસે મોસૌખૌબો નાયનો હાયો. ગાવનિ નખરખૌ ગારનાનૈ નનિફ્રાય ગોજાનાવ થાનો ગોનાં જાયો. મોસૌ ફિસિયોબ્લા માલાયનિ ઇસારાજોં સોલિયા લાસેનો ગાવનિ ગોસો બાદિયૈ ગાવનિ સુબિદા બાદિયૈ જેસેબાં હાયો બેસેબાં મોસૌ ફિસિનો હાયો આરો ગાવજોં લોગોસે ગુબુન સાનૈનોબો યમાનિ હોનો હાયો. મોસૌ ફિસિયોબ્લા મોસૌનિ ગોબોરજોં ગોબાં આબાદ ફસલ મોનનો હાયો. આબાદ માવનાય હાયાવ ગોબોર હોયોબ્લા હાયા હાસાર બરહા જાનાયજોં લોગોસે આબાદા મોજાં જાયો આરો આબાદા બાડે. ન' લુનાયાવ ગોબોર આરો હાખૌ લાગાયનાનૈ ઇન્જુરાવ લિરો આરો ન' સિથ્લા લિરનાયાવ બાહાયો. ન'ખરાવ હૌવા માનસિ થાયાબ્લાબો આજોફોરા ન'આવનો થાનાનૈ નખરજોં લોગોસે મોસૌખૌબો નાયનો હાયો. આરો રાં મુલામ્ફા યલામનાનૈ નખરખૌ મોજાડૈ સામલાયલાંનો હાયો. મોસૌ ફિસિયોબ્લા ન'આવ થાનાનૈનો નખરખૌ મોજાડૈ સામલાયનાયાવ હેફાજાબ હોલાંનો હાયો. મોસૌજોં હાલ ઇવનાનૈ બાયદિસિના મૈગં થાઇગં આરો આબાદફોર માવનાનૈ ગાવનિ નાંગૌ મૈગં થાઇગંફોરખૌ લાખિનાનૈ આદ્રા હાથાયાવ ફાનનાનૈ રાં મુલામ્ફા યલામનો હાયો. મોસૌજોં જાયખિ જાયો જાયગાયાવ ઇબા ટ્રૈકટર થાંનો હાયૈ જાયગાયાવબો લાંનાનૈ હાલ ઇવનો હાયો. ગાઇ મોસૌઆ સાનફ્રોમબો ગાઇખેર હોયો. બેનિયાયનો બે ગાઇખેરખૌ ફાનનાનૈ સામફ્રોમબો રાં યમાયનો હાયો જાયખૌ ગુબુન ફાલાંગિયાવ મોનનો હાયા ઇબા સામફ્રોમબો રાં મોના. સાખિ માવનાય માનસિઆ દાનસેઆવસો બિથાંનિ બેથનખૌ મોનો નાથાય ગાયખેર ફાલાંગિરિયા સામફ્રામબો રાં મોનો લોગોસે રાં મુલામ્ફાનિ અનજિમાયા સાનફ્રોમબો સોલાયસોલ' જાયો. અદેબાનિ ગાયખેર ફાલાંગિયા થિ બેથન થાયા.

1.3. રાંખાન્થિયારિ બિથિડાવ ગોસૌ ફિસિનાય :

ગોસૌખૌ રાંખાન્થિયારિ બિથિડાવ નખરખૌ મદદ હોનો ફિસિનાય જાયો ઇબા નખર સાલાયનો થાયાય ફિસિનાય જાયો. મોસૌ ગાય માસેનિફ્રાય જોં ગોબાં રાં મુનામ્ફા યલામનો હાયો. નખરાવ લેકેલ મૌસૌનિ સોલાય ગુબુન હારિનિ મોસૌફોર ફિસિયોબ્લા ગોબાં રાં મુલામ્ફા યલામનો હાયો. બિદિન્થિ મહૈરૈ બૈ ગુબુન હારિનિ મોસૌ ગાય માસેઆ સાનસેઆવ 10 લિટાર ગાયખેર હોયો. આથિયાલાવ ગાયખેરનિ બેસેના 60 રાં અબ્લા બેજોં સાનસેયાવ 600 રાં મોનનો હાયો. બેજોંનો મોસૌનો જાગ્રા આદાર, મુલિ બાયદિનિ થાયાય 200 રાં બાહાયો આરો આદ્રા થાલાંનાય 400 રાંઆ સાનફ્રોમબો આયાયાવ મુલા થાયો ઇબા મુલામ્ફા યલામનો હાયો. અબ્લા દાનસેયાવ માસે ગોસૌનિફ્રાય 12,000 રાં મુલામ્ફા યલામનો હાયો. બેનિયાયનો આથિયાલાવ

લેકેલ મૌસૌનિ સોલાસ ગુબુન ગોજૌ ગિદિર મોસૌ જારસિફોરખૌ લાનાય જાયો. આથિયાલ-ગુબુન ગોજૌ ગિદિર થાખોનિ ગોબાં ગાયખેર ઓખારનાય મોસૌફોરનિ બેસેના જોબોર બાંબાય. બેનિયાયનો લેકેલ મોસૌ ગાય ઇબા લક્ષિમિ ગોસૌખૌ ફિસિનાનૈ બે મોસૌ ગાઇખૌ ગુબુન ગોજૌ થાખોનિ મોસૌ જારસિ જોં ક્રસ યલામનાનૈ ઇબા મોસૌ ડક્ટરનિ દારૈ AI (Artificial Intelligence) યલામનાનૈ ગુબુન ફિસા મોનનો હાયો. બૈ લેકેલ મોસૌ નિફ્રાય ઓંખારનાય જારસિ મોસૌ ફિસા માસેઆ થાબનો દેરો આરો બોસોરનૈનિ ગેજેરાવનો ફિસા હોયો લોગોસે સાનસેયાવ 5 નિહાય 10 લિટાર ગાહામ ગાયખેર હોયો. બે મોસૌ ગાયઆ ફિસિનાય માનસિનિ સાયાવ સોનારો. બૈ ગોસૌખૌ ડન્દૈનિફ્રાયનો જેસેબાં જોથોન લાગોન, નાંગૌ જાગ્રા આદાર ધિટામિન હોજોન હાગોન ઇસેબાંનો બાંસિન ગાયખેર હોગોન. બેફોરનિ થાયાયનો આથિયાલાવ લેકેલ મૌસૌનિ સોલાય બે લેકેલ મોસૌખૌનો AI યલામનાનૈ ગોબાં ગાયખેર ઓંખારનાય યલામો.

1.4. નનિ લેકેલ ઇબા લક્ષિમિ મોસૌ ફિસિનાય :

નનિ લેકેલ મોસૌખૌનો જોં લક્ષિમિ મોસૌ બુડે. મોસૌખૌ જોં બર' હારિયા આઇ લોક્ષિ હોનના ફુજિયો. ગોદો ગોદાયનિ સુબુફોરા જાયનિ નખરાવ મોસૌ ગાય થાયા બિનિ ન'ખરાવ લોક્ષિ થાયા હોનનાનૈ ફોથાયોમોન આરો ગાવનિ ફિસાજોખૌ મોસૌ ગોયિ નઆવ બિલાયામોન. મોસૌ લેકેલખૌ જેબો બારા આદાર હોઆ લાસિનો નઆવનો મોનનાય માઇનિ ગુન્દૈ, નઆવ જાનાય બાયદિસિના બિગુર, બિલાય હાગ્રાનિ ગાંસો માઇનિ જિગાબ બાયદિફોરખૌ જાહોનાનૈ લાખિનો હાયો. ફુડાવનો ગોસૌ ગાયખૌ ગાયખેર સેરખાંનાયનિ ડનાવ ફોથારનિ ગાંસો જાનો આગારનાનૈ હોયો આરો જેલા ફોથારાવ માય થાયો અબ્લા દિરં યાનાનૈ ઔવાનિ યુનથિ હોનાનૈ ગાંસો જાહોનો થાયાય ફોથારાવ દોનહેયો. આરો સમ સમ જાયગા સોલાયનાનૈ ગાંસો જાહોયો આરો દૈ લોંહોયો. બનિ ડનાવ મોનાબિલિ ઇબા બેલાસે સમાવ ન'આવ માય ગુન્દૈનિ આદારખો મોસૌઆ જાનાય જાયગાયાવ દોનનાનૈ ફોથારાવ દરના દોનનાય મોસૌખૌ લાયો. મોસૌઆ ગાવનો ન'આવ ફૈયો. મોનાયાવ મોસૌખૌ યાનાયનિ ડનાવ ડુન્દૈ સુનાનૈ હોયો. અબ્લા થામ્ફૈ યમ જાનાયજોં લોગોસે મોસૌઆ ડન્દુનો મોજાં મોનો. યાયફાયા મુસિબો સોંનાનૈ હોયો આરો મોસૌખૌ જાહોનો થાયાય દામાયનાનૈ દોનનાય જિગાબખૌ હોયો. લેકેલ મૌસૌનિ ગલિ ન'આ ઔવાજોં લુનાય હાનિ આરો ડુખુમ મુદાખૌ થોરિજોં લુયો. આથિયાલાવ બાંસિનાનો થિં હોયો માનોના આથિયાલાવ થોરિ બારા નુનો મોનલિયા. બેનિયાયનો બયબો થિ હોયો. જોંનિ લેકેલ મોસૌઆ અખા, સાનડું, બાર બાયદિફોરખૌ સહાયનો હાયો. બેનિયાયનો લેકેલ મોસૌજોંસો હાલ ઇવનો હાયો.

1.5. ફાલાંગિનિ થાયાય ફિસિનાય ગુબુન જૌગા હારિનિ મોસૌ :

ગુબુન હારિનિ મોસૌફોરા લેકેલ મોસૌનિ બાદિ સાનડું,

ଅଛା ସହାୟନୋ ହାୟା ବେନିଆୟନୋ ବିସୋରକ୍ଷୌ ଗଲି ନ'ଆବନୋ ଖାନା ଦୋନନାୟ ଜାୟୋ ନଢ଼ଲା ସାୟକ୍ଲୋମାବ ଖାନାୟ ଜାୟୋ ଆରୋ ଗରମ ବାରା ଜାୟୋବ୍ଲା ଥୁକ୍ଷେନାଙ୍ଗୌ ଜାୟୋ ଲୋଗୋସେ ଫେନ ହୋନାଙ୍ଗୌ । ବିସୋରୋ ବାନ୍ଦ୍ରାୟ ଗରମବୌ ସହାୟନୋ ହାୟା ସାନଦୁଂ ସହାୟନୋ ହାୟା ଲୋଗୋସେ ଅଛାବୋ ସିଜାନୋ ହାୟା । ଲୋମଜାୟୋ । ମୌସୌ ଜାରସିନି ଗଲି ନ'ଖୌ ପାକାନି ଲୁନାୟ ଜାୟୋ । ମୋସୌ ଜାରସିଆ ଲକେଲ ମୋସୌନିକ୍ଷୁଝ ବାଂସିନ ଗାୟକ୍ଷେର ହୋୟୋ ବେନିଆୟନୋ ଆଥିଖାଲାବ ଲକେଲ ମୌସୌନି ସୋଲାୟ ଗୁବୁନ ଜୌଗା ହାରିନି ମୋସୌ ଜାରସି ଫିସିନୋ ହମଦୌ । ନାଥାୟ, ଜୌଗା ହାରିନି ମୋସୌନି ଜାନାୟ ଆଦାରାବୋ ଆଲାଦା ଜାୟୋ, ମାନୋନା ବିସୋର ଗଲିଆବନୋ ଦୋନନାୟକ୍ଷାୟ ବିସୋରନୋ ନାଙ୍ଗୌ ଜାନାୟ ବାୟଦି ଜାଗ୍ରା ବେସାଦଫୋରକ୍ଷୌ ବିସୋରକ୍ଷୌ ଦୋନନାୟ ଜାୟଗାୟାବନୋ ଜଗାୟନା ହୋୟୋ । ଅଦେବାନି ବିସୋରନୋ ଗଲି ସିଝାବନୋ ବାୟଦି କେଲସିଆମ, ଖିଟାମିନ ହୋନାଙ୍ଗୌ ଜାୟୋ । ବିସୋରନି ଜାହୋନୋ ଥାଖାୟ ମୋଜା ଆଦାର ଏବା ଦାନା ଖିଟାମିନ ହୋନାଙ୍ଗୌ ଅବ୍ଲାସୋ ବିସୋରୋ ଗାୟକ୍ଷେର ଗୋବା ହୋୟୋ । ବିସୋରନି ଜାଗ୍ରା ଆଦାରା ସାପର, ଜୁଖାମ ଗୁନ୍ଦୈ, ଦାଲି, ମାୟର ବାୟଦିକ୍ଷୋ ରୁନାୟ ଜାହୋନାଙ୍ଗୌ ନଢ଼ବ୍ଲା ଆଥିଖାଲାବ ରେଡିମେଟ ଦାନା ମୋନୋ । ବେକ୍ଷୌ ଜାହୋନାୟନି ୩୦ ମିନିଟ ସିଗାଝାବ ସୋମନାୟ ରୂୟୋ । ରୁଖାନାୟନି ଉନାବସୋ ଜାହୋ ନାଙ୍ଗୌ । ଆରୋବାବ ଗାଂସୋ ଏବା ବିଫାଂ ଲାଝିଫାଫୋରନି ବିଲାଝିଫୋର ହୋନାୟ ଜାୟୋ । ଆଥିଖାଲାବ ଗୁବୁନ ଗୁବୁନ ରୋକ୍ଷୋମନି, ଗୁବୁନ ଗୁବୁନ ହାଦୋରନି ଗୁବୁନ ଗୁବୁନ ହାରିନି ଗାଂସୋ ନ'ଆବନୋ ଗାୟନାୟ ଲାୟୋ ଆରୋ ବେଫୋରକ୍ଷୌନୋ ସାନଫ୍ରୋମବୋ ହାନାୟ ହୋନୋ ହାୟୋ । ଲୋଗୋସେ ମାଝିନି ଜିଗାବ ହୋନାୟ ଜାୟୋ । ଜାର୍ସି ମୋସୌଆ ଗୋବାଂ ଗାଝିକ୍ଷେର ହୋୟୋକ୍ଷାୟନୋ ଫୁଂ ବେଲାସି କ୍ଷେବନୈ ଗାଝିକ୍ଷେର ସେରନାଙ୍ଗୌ ଜାୟୋ ।

1.6. ମୋସୌନି ଜାଗ୍ରା ଆଦାରଫୋର :

ମୋସୌନି ଗିବି ଜାଗ୍ରା ଆଦାରଫୋରା ଜାଦୌ ଗାଂସୋ ହାଗ୍ରା-ବଂଗ୍ରା । ଲକେଲ ମୋସୌଆ ଗାବନୋ ଗାଂସୋ ଜାନାୟ ଥାନାୟ ଥାୟୋ । ନାଥାଝି, ଜାରସି ମୋସୌଫୋରା ଗଲି ନ'ଆବନୋ ଖାନାୟ ଦୋନଜାଗ୍ରାକ୍ଷାୟ ମାନସିଆନୋ ବିସୋରନି ଜାଗ୍ରା ଆଦାରକ୍ଷୌ ଏବା ଗାଂସୋ, ବିଫାଂନି ବିଲାଝିଫୋର ଲାବୋନାୟ ଜାନୋ ଦୋନାୟ ଜାୟୋ । ଆରୋ ଆଧୋନ ଦାନାବ ମାଝି ହାନାୟ ମାରା ହୋକ୍ଷାନାୟନି ଉନାବ ଆଲାଦା ଖାଲାମନାୟ ଥାଲାନାୟ ମାଝିକ୍ଷୌ ଆଲାଦା ଖାଲାମନାୟ ଥାଲାନାୟ ମାଝିନି ବିଦାଂଫୋରକ୍ଷୌ ବର'ଫୋରା ମାଝିନି ଜିଗାବ ହୋନା ବୁଝୋ । ବେ ଜିଗାବକ୍ଷୌ ଫୋରାନନାୟ ଔବାନି ବୈସାଂ ବାନାୟନାୟ ଥସେ ଔବା ଗେଦେରନି ଖୁନଥିଆ ଗାୟନାୟ ବେ ବୈସାଝାବ ମୋଜାଝି-ବୋସୋରସେନି ଥାଖାୟ ଦାମାୟନାୟ ଦୋନନାୟକ୍ଷୌ ବର'ଫୋରା ମାଝିହୁଁ ହୋନା ବୁଝୋ । ବିଦି ମାଝିହୁଁ ଲୁନାୟ ବୋସୋରସେନି ଥାଖାୟ ମୋସୌନୋ ଜାହୋନୋ ଥୋନାୟ ବାଦିୟୈ ଏବା ବୋସୋରସେୟାବ ମୋସୌଆ ଜେସେବାଂ ଜାଗୋନ ଏସେବାଂକ୍ଷୌ ମାଝିହୁଁ ଲୁନାୟ ଦୋନୋ ନଢ଼ବ୍ଲା ବୈସାଂ ନ' ଲୁନାୟ ଥିଂ ହୋନାୟ ନ'ଆବ ଦୋନୋ । ଥିଂ ହୋନାୟ ନ'ଆବ ଦୋନବୋଲା ଜିଗାବା ଗାଝି ଜାୟା । ଆରୋବାବ ମୋସୌନୋ ଗୁନ୍ଦୈ, ସାପର ରେଡିମେଟ ଦାନା ବାରାଦିଫୋରକ୍ଷୌ

ଜାହୋନାୟ ଜାୟୋ । ଗୁନ୍ଦୈୟା ମାଝିନି ଜୁଜାୟ, ସାପରା ଜୁମ ମାୟନି ଜୁଜାୟ ଆରୋ ରେଡିମେଟ ଦାନାୟାବ ମାଝିରଂ, ଖିଟାମିନ, ଜୁଖାମ, ଗୁନ୍ଦୈ, ବୁଟନି ଗୁନ୍ଦୈ, ଦାଲି, ଗୁର ବାୟଦିଫୋର ଥାୟୋ । ବେଫୋରକ୍ଷୌ ଜାହୋନାୟନି ୩୦ ମିନିଟସୋ ସିଗାଝାବନୋ ସୋମନାୟ ଦୋନନାୟ ଜାୟୋ ବେନି ଉନାବସୋ ରୂୟୋ । ଅଲବ୍ଲାସୋ ବେ ଦାନାକ୍ଷୌ ମୋସୋସୌ ଜାନୋ ହୋନାୟ ଜାୟୋ । ସମ ସମ ଫିଲୌନି ମୁଲି, ଲିଭାରନି ମୁଲି, କେଲସିଆମ, ମିନାରେଲ, ଖିଟାମିନ ଫୋର ହୋନୋ ନାଙ୍ଗୌ । ଅବ୍ଲାସୋ ମୋସୌଫୋରା ମୋଜାଂ ସାବକ୍ଷିଜୌ ଲୋଗୋସେ ଗାୟକ୍ଷେର ଗୋବା ହୋନୋ ହାୟୋ । ଆଥିଖାଲାବ ମୋସୌଫୋରନି ଥାଖାୟ ହାୟ ପ୍ରୋଟିନ ଗୋନାଂ ଗୁବୁନ ହାଦୋରନି ଗାଂସୋଫୋର ନ'ଆବନୋ ଗାୟନା ଲାନାୟ ଜାୟୋ ।

ଫୋଜୋବନାୟ :

ଗୋଦୋ ଗୋଦୟନିଫ୍ରାୟନୋ ବର'ଫୋରା ମୋସୌ ଫିସିବୋନାୟନି ହୁଦାୟା ଦଂକ୍ଷାୟୋମୋନ । ମାନୋନା ବର'ଫୋରା ଆବାଦଜୌ ସୋନାରନାୟ ଜିଝି ଖୁଂବୋଦୌ । ବେବାଦିନୋ ଜିବ ଜିରାଦ ଫିସିନାୟ ହୁଦାୟାବୋ ବର'ଫୋରନିଆବ ଗୋଦୋନିଫ୍ରାୟନୋ ଦଂ । ବେଫୋରନି ମାଦାବ ମୋସୌ, ବୋରମା, ଅମା, ଦାଝ, ହାଂସୋ, ଫାରୌ, ବାୟଦିଫୋରକ୍ଷୌ ଫିସିୟୋମୋନ । ଗୋଦୋ ଗୋଦୟନିଫ୍ରାୟନୋ ବର'ଫୋରା ଆବାଦ ମାବନାୟ ଜିଝି ଖୁଂବୋନାୟନି ଥାଖାୟ ବିସୋର ଗୁବୁନ ଜିବ ଜୁନାରକ୍ଷୌ ଗାବନି ନ'ଆବ ଫିସିଆବ୍ଲାବୋ ମୋସୌକ୍ଷୌ ଫିସିୟୋମୋନ । ମୋସୌକ୍ଷୌ ଆବାଦ ମାବନୋ ଥାଖାୟ ହାଲ ଏବନୋ ବାହାୟୋମୋନ । ଆରୋ ମୋସୌନି ଗୋବୋରକ୍ଷୌ ଫେସେବ ହାସାର ବାନାୟନାୟ ଏବା ଫୋରାନନାୟ ଆବାଦ ମାବନାୟ ହାୟାବ ହୋୟୋ ଆରୋ ଆବାଦନି ଫସଲା ମୋଜାଂ ଜାୟୋ ଆରୋ ବାଝୋ । ମୋସୌ ଗାଝିକ୍ଷୌ ଆଥିଖାଲାବ ବର'ଫୋରାବୋ ନକ୍ଷରନି ରାଂକ୍ଷିଥି ବିଠିଂକ୍ଷୌ ଜୌଗାହୋନୋ ଆରୋ ନକ୍ଷର ସାମଲାୟନାୟାବ ମଦଦ ହୋନୋ ଥାଖାୟ ଗାଝିକ୍ଷେର ଗୋବାଂ ଔଂକ୍ଷାରଗ୍ରା ଜୌଗା ହାରିନି ମୋସୌ ଫିସିନାୟ ବିନି ଗାଝିକ୍ଷେରକ୍ଷୌ ଫାନନାୟ ନକ୍ଷର ସାଲାୟଗାସିନୋ ଦଂ ।

ବର'ଫୋରା ଫାଲାଂଗି ମହରୈ ମୋସୌ ଫିସିନାୟ ବିନି ଗାଝିକ୍ଷେର ଫାନନାୟ ନକ୍ଷର ଗଂସେକ୍ଷୌ ମୋଜାଝି-ସାଲାୟନୋ ହାୟୋ । ନନିଫ୍ରାଝି ଗୋଜାନାବ ଥାୟା ବାଲାନୋ ନ'ଆବ ଥାନାୟ ଗାବନି ଗୋସୋ ବାଦିୟୈ ନକ୍ଷର ନାୟନାୟଜୌ ଲୋଗୋସେ ଫାଲାଂଗି ମାବନୋ ହାୟୋ । ଆଥିଖାଲାବ ମୋସୌ ଗାଝିକ୍ଷେରନିଫ୍ରାୟ ବାୟଦି ଜାଗ୍ରା ମିଠାଝି ଆରୋ ବେସାଦଫୋର ବାନାୟନାୟ ଜାୟୋ ।

ଗୁବୁନ ଫାରସେଥିଂ ମୋସୌନି ଗୋବୋରା ଆବାଦ ମାବଗ୍ରା ହାନି ଥାଖାୟ ହାସାରନି ଖାମାନିଆବ ଫୈୟୋ । ଆବାଦ ଫସଲ ଗୋବାଂ ମୋନୋ ହାୟୋ । ମୋସୌ ବଲଦକ୍ଷୌ ଫୋଥାରାବ ହାଲ ଏବନୋ ଲାନାୟ ଜାୟୋ । ମାନସିଆ ମେଝାଗୌ ମାନି ହାଲ ଏବୋ ଆରୋ ମୋସୌଆ ଜେବୋ ମେନାୟ ବାନାୟ ଗୈୟା ବାଲାନୋ ଗାବନି ବିଗୋମାୟା ହାଲ ଏବନାୟାବ ହେଫାଜାବ ହୋୟୋ । ଗୋବୋର ହାସାରା ଆବାଦନି ଥାଖାୟ ଜୋବୋର ମୋଜାଂ । ଆଥିଖାଲାବ ଗୋବୋର ହାସାରଜୌ ମାବନାୟ ଆବାଦନି ବେସେନାବୋ ଜୋବାର ଗୋବାଂ । ବେନିଆୟନୋ ଆବାଦନି ଥାଖାୟ ମୋସୌ ଫିସିନାଙ୍ଗୌ ଜାୟୋ ଏବା ଫିସିୟୋ ।

બર 'ફોરનિ દોરોંડારિ સંનાય ધાવનાય

મિલ્ટન બર'

દથિ ફરાયસમ, બર' બિફાન

૦.૧ જાગાયનાય:

બર 'ફોરા સા- સાનજા ભારતનિ થાગિબિ સુબું। બર 'ફોરા ઇન્દ મંગાલિય સુબું ફોલેરનિ તિબ્બત-બાર્મા રાવ ફોલેરનિ સુબું હાનજા । બુહુમનિ ગાસૈ હારિનિ માનસિફોરા ગાવબા ગાવ દોરોંડારિ સંનાય-ધાવનાય હુદા દં। બેફોર સંનાય-ધાવનાય

એબા જાનાય લોંનાયનિ હુદાફોરા હારિ લાયૈ આરો હાદર લાયૈ આરો જાયગા લાયૈ જાયગા ગુબુન ગુબુન જાયો। બે બાદિનો ભારત હાદરનિ સા-સાનજા ઓનસોલાવ ગોદો ગોદાયનિફ્રાયનો રાયજો જાબોનાય બર' હારિનિ માનસિફોરાબો ગાવસોરનિ આંગો સંનાય-ધાવનાય હુદા દં। બેનિ ગેજેરજોંનો બિસોર ગાવસોરનિ સિનાયથિફોરખૌબો લાઘિ લાંગાસિનો દં। બર 'ફોરા દોરોંડારિ મહરૈ સંનાય ધાવનાયાવ મા મા રોઘોમનિ એબા જાનાય લોંનાય હુદા બાહાયબોદોં આરો બેફોરખૌ બેબેનિફ્રાય બુથુમના લાનાયમોન, બેફોરનિ સોમોન્દૈ સુંદ'યૈ સિનાયથિ હોનો લાનાય જાદોં।

૧.૧ સાવરાયનો લાનાય આયદાનિ સિનાયથિ :

સાવરાયનો લાનાય આયદાનાનો જાબાય: બર 'ફોરનિ સંનાય-ધાવનાય આરો જાનાય-લોંનાય । બર 'ફોરા ઑંઘામઘૌનો ગાહાઈ જાગ્રા આદાર મહરૈ બાહાયો। ગુબુન હારિનિ માનસિફોરા રુતિ ગોરાન જાનાનૈ થાંના થાનાયા બર 'ફોરનિ હુદા નડા । માઈનિફ્રાઈ મોનનાય માઈરં નિફ્રાયનો બિસોર ઑંઘામ સંના જાયો । બેનિઘાયનો આબાદ ગાહાઈ બર 'ફોરખૌ બાયદિ રોઘોમનિ માઈ આબાદ માવનાય જોં નુનો મોનો। બેફોર માઈફોરનિ ગેજેરાવ આસુ, માઈસાલિ, બાવા, માઈબ્રા, જોસા બાયદિયાનો મુંઘ'જાથાવ । માઈબ્રા માઈરંઘૌ બર 'ફોરા બૈસાગુ એબા માગો દમાસિ ફોરબોનિ સમફોરાવ એનથાબ, ફિથા, સૌરાય બાયદિ રોઘોમનિ સંનાય-ધાવનાયાવ બાહાયો । ઑંઘામજોં લોગોસે બિસોર બાયદિ રોરોમનિ ઑંઘૈ, ભાજા, બાથોન બાનાયનાનૈ જાફાયો ।

બર 'ફોરા ગોદો ગોદાયનિફ્રાયનો નાહા-મૈહા થાંના, હાગ્રા બંગ્રાનિફ્રાય બાયદિ જુનાર મૈહુર ઘાલામનાનૈ આરો દૈમા-દૈસાનિફ્રાય બાયદિસિના ના, ઘાંઘાય, સામ', ગાંજેમા, સિંઘાઝરિ હમનાનૈ જાબોદોં। બેનિ અનગાયૈબો બિસોર ગાવસોરનિ ન'આવનો જિબ-જુનાર ફિસિબોદોં। નાફોરખૌ ન'આવનો ફુઘિ જાવના લાનાનૈ ના ફિસિનાનૈ ગોનાં જાબ્લાનો હમના જાનાય જોં નુનો મોનો । બેદર મહરૈ બિસોર મૈ, સેસા, એમ્બુ, મોફૌ, માન્દાબ, એનજર, બનહાફા, હાગ્રાનિ અમા, જાહામાલાય, ઢાઝ, ન'નિ અમા, બોરમા, મૈસો, ઘાસેવ બાયદિઘૌ જાબોદોં। ના હારિનિ બેલાયાવ ના માવા, સિંગિ, માગુર, ઘાઘૈ, બાલા બોથિયા, થેંગોના, એલેંગા, ગોરિ, બિંસિ, થુરિ, થ'થા, બામિ, નાથુર, નાસ્રાય, સ'લ, બારલિ, ના સાન્દા, ફુઘ્લાફુથિ, ઘુરસા, નાંદર, આયરિ, સિથલ, ઘુસિયા, ફાઝસ, ફિથિઘિ, ઘાંઘાઈ, ગાંજેમા, એંઘાવરિ (સિંઘાવરિ) બાયદિ ફોરાનો મુઘ'જાથાવ । ના બિંસિઘૌ લાનાનાનૈ બર 'ફોરનિ ગેજેરાવ ઘુગા મેથાઈબો ઘોનાબોદોં। મેથાઈયા બેબાદિ-

“બિલો બુદાંનિ ના બિંસિ આગૈ, ના બિંસિ

ઘર' નોંલાય મા એસે દામ બિસિ

નોંઘૌ લાંનોબોલા નાઢા નાંલાયગોન બાનગાસે ઠાઘા

હાબાબ ગોરિબ ગુનદ્રાયા જાલાયગોન જાલાય જાઘાય।”

બેનિ અનગાયૈબો બાલા બોથિયા નાઘૌ લાનાનૈબો ઘુગા મેથાય જોં ઘોનાબોદોં। મેથાયઘૌ ગાહાયાવ હોનાય જાબાય-

“બાલાબોથિયા બાબોરાબ બાબોરાબ

ઘૈનાલૈ દા બોરાબ,

ઘૈનાલૈ દા બોરાબ।”

જિબ જિરાદ આરો નાફોરનિ અનગાયૈબો હાગ્રા બંગ્રા બાયદિફોરાવ મૈહુર ઘાલામનાનૈ મોનનાય બાયદિ ઢાઝમા ઢાઝસાફોરખૌબો બર 'ફોરા જાબોદોં। જેરૈ; ઢાઝબ', ઢાઝસિ, ઢાઝથુ બાયદિ બાયદિ।

बर 'फोरा एम्फौ एनला जानायावबो एसेबां खुगा बासिया । एम्फौ एनला जानायावबो बर 'फोरा गावनि मोनसे दोरोडारि आंगो सिनायथि दं । जेरै, खोजेमा बिदै जानाय । बेबादिनो एम्फौफोरनि गेजेराव गुमा गोथाव, खुसेंग्रा, सिंखावरि, गांजेमा, एम्फौ लाथा बायदि बायदि । एम्फौ लाथाखौ बर 'फोरा गावसोरनि न 'आवनो फिसिनानै जायो । बे एम्फौ लाथा फिसिनाया बर 'फोरनि मोनसे अंगुबै सिनायथि आरो हरिमु ।

बर 'फोरा बायदि रोखोमनि मैगं थाइगं जायो । बेफोर मैगं थाइगंफोरखो न 'आव मोननाय आरो हाग्रायाव मोननाय मोननै रोखोम खालामनानै बाहागो राननानै सावरायनो हायो । न 'आव मावनानै मोननाय मैगंफोरखो दैज्जलानि आरो मेसेनि मैगं महरै मोननै बाहागोआव राननो हायो । दैज्जलं बोथोराव मोननाय मैगंफोरनि गेजेराव जोगोनार, खोमब्रा, जिंखा, बहल, थायबें, मैथा गोजा, मैथा बांगाल, सबाय बिमा, फान्थाव, खांखिखला, मैथा सिख्ला, थारुन, मैथ्रु, बायदि मैगंफोरखौ मुंख 'नो हायो । मेसेंआव मोननाय मैगंफोरनि गेजेराव आलु, लाय, लाफा, लाउ, फुल कबि, बान्दा कबि, अल कबि बायदि बायदि ।

बर 'फोरनि दोरोडारि संनाय-खावनायखौ मुंदाखा लिरगिरि भबेन नार्जिआ " 'बर' कछारिनि समाज आरो हरिमु" ' बिजाबाव संनाय-खावनायनि आदबखौ गासै मोनद 'बाहागोआव रान्दों । बेफोर जादों - (क) एवफ्रामनाय, (ख) थेब थेब एबा सिथोब सिथोब एवनाय, (ग) जब जब संनाय, (घ) लाव लाव संनाय, (ङ) मेनाय आरो (च) सावनाय ।

गाहायाव बेफोरखौ बिदिन्थि होनानै सावरायनो लानाय जाबाय :

(क) एवफ्रामनाय :

जाय जाग्रा मुवाखौ थाव होनानै एबा थाव होयालाबाबो सारायखौ गुटुं खालामना बेयाव जाग्रा मुवाफोरखो होना एसे खामफ्राम खामफ्रात एवो एबा जेराव दै होनाय जाया । जेरै बर 'फोरा ना मोनोब्ला बेखौ साराय गुटुडव होना आरो बेखौ ओरै बेलथायलाय हरै बेलथायलाय खालामनानै एसे खामफ्राम होनानै बेखो बिगुर आरो खिखौ गारना बानलु, संख्रै आरो खायसे मोदोमया बिलाइ जेरै-गंगार दुन्दिया, मायसुन्दि, दुन्दिया होना बाथोन सिफलेना जायो । आरो बर 'फोरा खान्थाल बैगरखौ बिगुरैनो साराय गुटुडव होना एसे खामफ्राम होना बिगुर जिरना उवालआव देनानै बानलु संख्रै होना बाथोन रखालामना जायो ।

एवफ्रामनानै जानायाव बर 'फोरा दै होनाय जायाब्लाबो खायसे जाग्रा मुवायाव एवनाय समाव दै होनाय जायो । मानोना ओरै बादि

जाग्रा मुवा दं, जेराव दै होयाबोला जाग्रा मुवाया मोना । जेरै खायसे ना आरो बेदर । बर 'फोरा खायसे ना बेदरखौ दै होना दैखौ फोराननानै खामफ्राम खामफ्राम खालामनानै जायो । खायसे बेदरफोर दं जायफोरखौ दै होना लात लाव जायोब्ला मोनामखाडे नाथाय खायसे बिलाइफोर जेरै; जोगलाउरि, नोरसिं, अनथाइ बाजाब, मगा दुनदिया (खासि दारिया), माइसुनद्रि, बुराउद, गंगार जाब्रां आरो दुनदि ?या बायदि बायदि बिलाइफोरखौ होनानै गोरान फ्राम फ्राम एवनानै जाब्ला गोथाव मोनो आरो मोनामनाया खारो ।

(ख) थेब थेब एबा सिथोब सिथोब एवनाय :

जाय जाग्रा मुवाखौ दै होनानै एसे फोराननानै एबा मोजाडै गोदौ होनानै दैखौ एसेल ' होनानै सिथोब सिथोब एबा गोरानथार खालामा लासे सिदोमा महरै संनायखौ बे रोखोमै संनाय बुडे । जेरै; बर 'फोरनि नाफाम बाथोन जानाय, मैथा बाथोन एवनाय, खार 'खान्दायनि बिजौ गोरलै आरो बिबारखौ खारै होनानै संनाय आरो गोबां जाग्रा मुवाफोर दंबावो जायखौ बेबादि संनानै जायो । मानोना, बेफोर मुवा आरो मैगंफोरा गोरान आरो लाव लाव संबोला गोथाव जाया । बेखायनो बेफोराव दै होना संबोलाबो बेनि दैखौ फोराननानै सिदोमा सिदोमा खालामनानै जायो ।

(ग) जब जब संनाय :

बर 'फोरा खायसे जाग्रा बेसादफोरखौ दै होनानै दैखौ एसे रानहोनानै एसे जखानि दै दोननानै जब जब खालामनानै गोथाव संनानै जायो । जेरै; दाउ बिदै, लाफा मैदरु, गोथां हरिनि मैगं, थास' बिबार, थास' आथिं आरो थास' बिथ 'रिजों ना गोरान नडब्ला नाफाम होना संनाय आरो ओंखि गोबाब, खांखायजों मैथा नडब्ला नाजों मैथा बायदिफोरखौ बर 'फोरा जब जब संनाय जायो । बेफोर ओंखिफोरखौ बर 'फोरा सिगाडव दैखौ बुरजा होना बेनि उनाव बेखौ गोदौ होनानै दैखौ रानहोना जखानि दोननांगौ होमब्ला बिदैया रस गोनां आरो जानो गोथाव जायो । लाफा मैदरु आरो लाइ गोथां मैगंफोरखौ जब जब संनागौ जेराव दै होलायनो नाड गावनि बिदैजोंनो मोनो । बर 'फोरा गोथां मैगंफोरखौ खारै होनानैबो जायो । जायखौ ओंखि गोबाब होनना बुडे । बे ओंखि गोबाबखौ संनो थाखाय हाग्रायाव मोननाय बायदिसिना जाग्रा मैगं हारिसाफोरनिफ्राय मैगं बुथुमनानै लोगोसे लागायदेरनानै सडे । जेरै; सजना बिलाइ गोरलै, मैथा सिख्ला बिलाइ गोरलै, था बिलाइ गोरलै, बम्ब्रा बिजौ, थेल गुजि बिजौ आरो माखासे खांथिंनाय मैगंफोरखौ होफानानै खारै होनानै ओंखि गोबाब संनानै जायो । आरो बे ओंखिखौ मेसें बोथोराव लाफा मैगं, बुथुवा मैगं, थुनथुनि बायदि मैगंफोर होना सडे । बेयाव ना गोरान नडब्ला नाफाम होना जब जब संनानै जाबोला जोबोद गोथाव मोनजायो ।

(ઘ) લાવ લાવ સંનાય :

બર'ફોરા ધ્યાયસે ઓરૈબાદિ ઓંચિ સંનાનૈ જાયોદિ જાયચૌ લાવ લાવ સડાબ્લા ગોથાવ મોનજાયા। જૈરૈ - સબાઈજોં જામુ, નડાબ્લા બેદર ગોથાં-ગોરાન, અનલા મેવા નડાબ્લા બેદર, થારૂન (થાસ) જોં બેદર નડાબ્લા ના, થાઈચા થાયગિરજોં ના હોનાનૈ સંનાય, નારજિજોં બેદર હોનાનૈ સંનાય આરો ધ્યાયસે ગોબાં જાગ્રા દંબાવો જાયચૌ લાવ લાવ સંનાનૈ બુર'ફોરા જાયો। માનોના બેફોર ઓંચિચૌ સંબ્લા લાવ લાવ સડાબ્લા સામુયા સોબનો મોજાં જાયા, અનલાજોં નાજોં સંબ્લાબો લાવ લાવ સંબ્લાસો નાચૌ જાનો ગોથાવ મોનો। થિચ બે બાયદિનો ગોબાં લાવ લાવ ઓંચિ દં જાયચૌ લાવ લાવ સડાબ્લા ગોથાવ મોનજાયા।

(ઙ) મેનાય :

બર' હિનજાવફોરા ધ્યાયસે જાગ્રા આદારફોરચો મેનાનૈ બાથોન ચાલામના જાયો આરો જાહોયો। ના ફાવના, માવા ના, દાવ બિચા, દાડ બિબુ, અમા બિચા, અમા સેલેમ, બોરમા મેલેમફોરચૌ બર' હિનજાવફરા થાલિર બિલાયાવ જુનાનૈ બેયાવ લેબુ બિલાઈ હોના મોજાઈઁ ચાબથાનાનૈ અરચિયાવ નડાબ્લા સોજાજ સારાયાવ ગુદુડાવ મેયો આરો ડનાવ બેયો મોનોબ્લા સંચૈ, બાનલુ, દુનદિયા, ગંગાર દુનદિયા બિલાઈ હોના મોજાઈઁ લગાયના જાયો। બેનિ અનગાયૈબો ધ્યાયસે બિલાઈ ગોરલૈ, જૈરૈ-થાસ' બિલા ગોરલૈ, બિબાર એસે બેફોરચૌબો થાલિર બિલાઈયાવ મેનાનૈ બેફોરાવ સામબ્રામ, સંચૈ, બાનલુ આરો લેબુ ગોચૈ હોના બાથોન સિપ્લેનાનૈ જાયો।

(ચ) સાવનાય :

બર'ફોરા ગોદો ગોદાયનિફ્રાયનો સાવનાનૈ જાનાયચૌ મોજાં

મોનબોદોં આરો દાબો મોનો। સાવનાય હોનના બુડેબ્લા જાયચૌ ગન એબા ગુજિયાવ થુનાનૈ અરાવ સાવનાય નડાબ્લા અરચિયાવ ફબનાનૈ સાવનાયચૌનો બુજાયો। બેબાદિનો બર'ફોરા ધ્યાયસે આદારચૌ સાવનાનૈ જાયો। જૈરૈ; ના, ચાંચાચ, દાડ બિબુ ચર' આથિં ગાંચં, અમા આથિં, એનજર બેદર, હાગ્રાનિ દાડ આરો ગોબાં।

બર' આઈજોફોરા નાચૌ સાવનાનૈ બેનિ નાંના થાનાય હાંગારફોરચૌ મોજાઈઁ હુગારનાનૈ સંચૈ બાનલુ, સામબ્રામ દુનદિયા આરો ગોબાં નાંગૌ બેસાદફોરચૌ હોફાનાનૈ થૌસિયાવ દેનાનૈ બાથોન મહરૈબો જાયો આરો ધ્યાયસેયા મોદોમફરુ લાયનાય થાવ ગુબૈ, સંચૈ, બાનલુ, સામબ્રામ, દુનદિયા હોનાનૈ સિપ્લેના જાયો। બેફોરનિ અનગાયૈબો બર'ફોરા નઆવ દાડફોર બુથારોબ્લા બે દાડનિ આથિં, ગાંચં, બિચા, ચિબુ, ચર'ફોરચૌ સાવનાનૈ ન'નિ ગથ'ફોરનો જાહોયો। બેચૌ લાનાનૈબો બર' સમાજનિ ગામિયારિ સુબું ફોથાયનાય દં। જૈરૈ દાડનિ આથિંચૌ બિમા-બિફા આરો બિબૈ-બિમૌમોનાસો જાયો। અદેબાનિ ફરાયનાય ગથ'ફોરનો જાહોયોબ્લા હાંચો ગાજિ જાયો હોનના જાહોયૈ ફોથાયનાય દં। દાડ ચિબુચૌ ડન્દૈ ચુગા બાયહાંનાય ગથ'ફોરનો જાહોયોબ્લા ગથ'આ થાવ રાયજ્લાયો આરો દાડલેબ જાયો હોનના ફોથાયો।

2.0 ફોજોબનાય :

બર'ફોરનિ દોરોંયારિ સંનાય ચાવનાયનિ ગેજેરજોં બર'ફોરનિ સમાજ હારિમુજોં લોગોસે ગોગો સાવચિનિ થાચાય ગોનાં જાનાય મૈગં થાઈગંનિ બાગૈબો ગોજૌનિ સાવરાયનાયનિ ફ્રાય મિથિનો મોનો। ઇયુન જોલૈફોરા બેફોરબાદિ દોરોડરિ ચાન્થિફોરચૌ હમથાનાનૈ લાચિનો નાજાનાંગૌ આરો લાચિનાયા જોં ગાસૈબોનિ મોનસે બિબાન હોનાનૈ આં સાનો।।

ବର 'ଫୋରନି ଦାନାୟ-ଲୁନାୟ

ହିମାଦ୍ରି ହାଜ 'ବାରୀ

ବାରଗ' ଫରାୟସା, ବର' ବିଫାନ

ବର' ହାରିନି ମୋନସେ ଗଦେର ବାଞ୍ଛାୟଜାଥାବ ନେରସୋନା ଜାଦେଁ
ଦାନାୟ-ଲୁନାୟ । ବେସାଦାରି ହାରିମୁନି ନାୟଲ' -ଜାଲ' ବିଦିନ୍ଥି ଗହରୈ
ଦିନ୍ଥିନୋ ହାୟୋ ସମାୟନା-ରମାୟନା ଗାବଜେଁ ଜେଫବନାୟ ଗାନନାୟ-
ଜୋମନାୟ ଦାନାୟ-ଲୁନାୟ । ବର' ଆଇଜୋଫୋରା ଦାନାୟ-ଲୁନାୟାବ ଜୋବୋର
ଫାରଖାଥାର । ବର' ଆଇଜୋଫୋରା ଗାବନି ନ' ଖରାବ ନାଙ୍ଗୌ ଜାନାୟ ହି-
ଜୋମ ଗାସେଝୌବୋ ଜୈର -ଦଖ'ନା, ଫାସ୍ତା, ଆର'ନାୟ, ଗାମସା, ସାଦ୍ରି,
ଉର୍ମାଲ ବାୟଦି ବାୟଦି ହିଫୋରଝୌ ଦାନାନୈ ଲାୟୋ । ଗୋଦୋନିଫ୍ରାୟନୋ ବର'
ଆଇଜୋଫୋରା ଇଫ୍ଫୌ ଫିସିନାନୈ ଲାଥା ଇଫ୍ଫୌନିଫ୍ରାୟ ଖୁନ୍ଦୁଁ ଲୁନାନୈ
ବିଆବ ଗାବ ଗାନାନୈ ହି ଦାନାନୈ ଲାୟୋ । ଦଖନା, ଫାଲି-ଫୋରାବ
ସିଖଲାଫୋରା ଗାବସୋରନି ଗୋସୋଆବ ବେରଝାନ୍ନାୟ ସାନବୋଲାବରନି
ଆଗରଫୋରଝୌ ମୋଗଥାଢାବ ଇରଝାଢେ । ବର' ଆଇଜୋଫୋରା ହିଫୋରାବ
ଗୋମୋ, ଗୋଥା, ଗୁଫୁର ବାୟଦି ଗାବ ଦାନାୟ ଲୁନାୟାବ ବାହାୟବୋଦେଁ ।

ସାବରାୟନୋ ଲାନାୟ ଆପଦାନି ସିନାୟଥି :

ସାବରାହ୍ୟନୋ ଲାନାୟ ଆୟଦାୟା ଜାବାୟ ବର'ଫୋରନି ଦାନାୟ
- ଲୁନାୟନି ସୋମୋନ୍ଦୈ । ଦାନାୟ-ଲୁନାୟା ବର'ହାରିନି ମୋନସେ ଗେଦେର
ବାଞ୍ଛାୟଥାବ ନେରସୋନା ଇବା ବେସାଦାରି ହାରିମୁନି ନାୟଲ' ଜାଲ' ବିଦିନ୍ଥି
ମହରୈ ଦିନ୍ଥିନୋ ହାୟୋ । ସମାୟନା-ରମାୟନା ଗାବଜେଁ ଜେଫବନାୟ ଗାନନାୟ-
ଜୋମନାୟ ଦାନାୟ-ଲୁନାୟ । ଦାନାୟ-ଲୁନାୟାବ ବର' ଆଇଜୋଫୋରା ବୋବୋର
ମାଝା- ଫାରଖାଥାର । ବର' ଆଇଜୋଫୋରା ଗାବ ବାସି ବାସି ସମାୟନା-
ରମାୟନା ରିଗି ରିଗା ଆଗର ଇରଫବନାନୈ ସମାୟଫବ ହୋୟୋ ।

ଗୋଦୋ-ଗୋଦାୟନିଫ୍ରାୟନୋ ବର' ହିନଜାବଫୋରା ଇଫ୍ଫୌ ଫିସିନାନୈ
ଖୁନ ଆବାଦ ଖାଲାମନାନୈ ଖୁନ୍ଦୁଁ ଲୁନାନୈ ହି ଦାନାନୈ ଗାନୋ । ଖୁନ୍ଦୁଫୋରଝୌ
ବିଫା-ଲାଝାଫାଫୋରନି ବିଲାଝ-ଫିଥାଝ ବେଦରଜେଁ ଗାବ ଗାନାନୈ ସମାୟନା-
ରମାୟନା ଗାବନି ଖୁନ୍ଦୁଁ ଦିହୁନନାନୈ ହି ଦାନାନୈ ଗାନୋମୋନ । ଖୁନ୍ଦୁଆବ ଗାବ
ଗାନାୟା ଜୋବୋର ଗୋବ୍ରାନ୍ ଜାୟୋମୋନ । ଗୋଜା ଗାବାବ ସମ ଆରୋ ଜଗାରଝୌବୋ
ଗୋବା ନାଙ୍ଗୌ ଜାୟୋମୋନ । ଲାବଝି ଆରୋ ଆମଲାଝି ବିଲାଝିଝୌ ଦେଘିଲନାନୈ

ଫେସେବନାନୈ ଦୋନାୟ ଦୈଆବ ଇନ୍ଦି ଖୁନ୍ଦୁଝୌ ସାନବାସୋ ସୋମହାବନାନୈ ଗୋଜା
ଗାବ ଗାୟୋମୋନ । ଗୋମୋ ଗାବ ନାନ୍ନାୟ ଇନ୍ଦି ଖୁନ୍ଦୁଝୌ ଖୈରା ବିଲାଝି ଦେଘିଲନାନୈ
ରୁନାୟ ଦୈଆବ ସାନବାସୋ ସୋମହାବନାନୈ ଗୋଜା ଗାବ ଗାୟୋମୋନ । ଗୋଜା ଗାବ
ଗାଝାନ୍ନାୟ ଖୁନ୍ଦୁଫୋରଝୌ ଖାନ୍ଥାଲ ମାଦା ବୈଘି ମାଦାନି ଗୁନ୍ଦ୍ରାଜେଁ ସୋମହାବନାନୈ
ମୁଗା ଗାବ ଖାଲାମୋ । ଗୋମୋ ଖାନ୍ଥା ବେଦରଜେଁ ଲୋଗୋସେ ମୈଫ୍ରାୟ ଗୋଜାଜେଁ
ଗୋମୋ ଗୋଜା ଗାବ ଗାୟୋମୋନ । ବେ ଗାବଫୋରଝୌ ଗାନାୟାବ ଗରସେବୋ ରାଁ ଖରସା
ଜାୟାମୋନ । ବର' ସିଝ୍ଫାଫୋରା ବେଫୋରଝୌ ମିଥିଂଗାୟାବ ଥାନାୟ ବିଫାଁ
ଲାଝାଫା, ବିଲାଝି, ଫିଥାଝି, ବେନ୍ଦେଁ-ବେଲାଫୋରନିଫ୍ରାୟ ଗୋରୋବ ହୋନାନୈ ଗୋବାଁ
ବାୟଦି ରୋଝୋମନି ଗାବ ଗାୟୋମୋନ । ବେ ଖାମାନିଝୌ ମାବନୋ ଥାଝାୟ ସମ,
ବୋଲୋ ଆରୋ ସୋଲୋନି ଗୋନାନ୍ଥି ଦଂ । ଜିରାଦ, ଦୈ ଆରୋ ସମନି ଥି ଜଝା
ନଝାବୋଲା ଗାବଫୋରା ମୋଜାଝୈ-ଜାଝାଝା ।

ଦାନାୟ ଲୁନାୟାନୋ ବର' ହାରିଝୌ ବେସେନ ହୋବୋଦେଁ । ବର'
ଆଇଜୋଫୋରା ଦାନାୟ ଲୁନାୟାବ ଜୋବୋର ଆଝା-ଫାଝା, ବେ ବାଥ୍ରାୟା
ଗୋଗାଥାବ । ଦାନୋ ଲୁନୋ ରୋଝୈ ବର' ଆଇଜୋଝୌ ବର' ସମାଜାବ ହାବା
ହରନୋ ଗୋବ୍ରାବ ଥାର । ବେଝାୟନୋ ସାଫ୍ରୋମବୋ ବର' ଆଇଜୋଫୋରାନୋ ଦାନାୟ
ଲୁନାୟାବ ଆଝାଫାଝା, ରୋଝା-ରାଝାମୋନ । ବିସୋର ବାୟଦି ରୋଝୋମନି
ରିଗି ରିଂଗା ସମାୟନା ରମାୟନା ଆଗର ଇରୋ । ଜୈରୈ; ଦଖ'ନା ଥାଝସି,
ସାଲାମାଥା, ହାଜୋ ଆଗର, ଦାଝଥୁ ଗଦ', ଫାରୌ ମେଗନ ବାୟଦି ରୋଝୋମନି
ଆଗର ଇରନୋ ରୋଂଗୌ ।

ବେନି ଅନଗାୟୈବୋ ବର' ସିଝ୍ଫାଫୋରା ଗାବସୋରନି ଗୋସୋ ଆବ
ଜାଝାଫୈନାୟ ସାନବୋଲାବରନି ଆଗର ଇରଝାନ୍ନା ମୋଗଥାଢାବ ମହର ହୋନୋ
ରୋଂଗୌ । ବେନି ସଲ' ବାଥାଝୋ ଝୋନାନୋ ମୋନୋ ଆସାଗି ବୈସାଗି ବିବ'
ବିନାନାବ ସାନୈନିଆବ । ହି ଦାନାୟାବ ଗୋମୋ, ଗୋଥା, ବାଥାଗା, ଲାଝାଗା
ଖାନ୍ଥାଲ ମାଦା, ବେସର ବିବାର, ଫାନ୍ଥାବ ଗାବ ଗୋଜା ଗାବଫୋରଝୌ ବର'
ହିନଜାବଫୋରା ବାଝିନୈ ମେଗନ ଝେବୋ । ଗୋସୋମ ଆରୋ ଗୁଫୁର ବେ ଗାବ
ମୋନୈଝୌ ଗାବଝୌ ସମାୟ ହୋନାୟାବ ବାରା ମେଗନ ଝେବା ।

गोदोनिफ्रायनो खेराइ फोरबोनि हारिमुजों दानाय लुनाया हाबाफानानै दं। गोदोनि बर'नि खेराइ फोरबोआव नुयोमोन दौदिनि आरो खेराइ मोसाग्राफोरनि दखना आरो गामसाखौ गोजा बाहाय बोनाय। बेखायनो गोथार हाबाफोराव एबा इसोरखौ सिबिनायाव समायना-रमायना आगर एरफबनाय गुफुर हिखौ बाहायोमोन। मानोना गोदोनि दिनाव गुफुरनि अनगायै गुबुन गाबफोरखौ बारा मोननो थाडमोन। फारसेथिं बर हिन्जावफोरा गावसोर दिहुननानै बाहायनो रेंनाय गाबफोर गोसोम, गोजा, मुगा गाबनि खुन्दुंफोरजों आगर एरोमोन। दौदिनि गाननाय दखनाया गोजा गाबनि इन्दि खुन्दुंजों आगर एरनाय लोगोसे गोजा गाबनि फारि गोनां मुगा गाबनि खुन्दुंजों दानाय। गोजा गाबजों दावराय मोखेब आगर गोनां नै फुट गोलाव थाम सेन्टिमिटार गुवार हिजों जानजि खाफ्रानानै मोसायो-शमोन। दौरिनि गामसायाबो गोजा गाबनि फारि लानानै मुगा गाबनि इन्दि खुन्दुंजों दानाय गामसामोन।

खेराइ फोरबोनि हारिमुजों दानाय-लुनाय आगर एरनाय हारिमुवा हाबफानानै थानायबादि बर'नि गोदोनि हाबायाव दानाय-लुनाय हारिमुवा हाबफानानै दड। हिन्जाव गोदाननि दखना थाउसिया गोजा गाबनि इन्दि खुन्दुंजों दानाय दावराय मोखेब आगर गिदिर बाइदि आगर एरफबनाय मुथाम गोलाव। साद्रियाबो रिथि रिथा हाथरखिबादि मोदोमसे आगर एरफबनाय मुं खावसे ज'खानि गुवार गोलावै मुनै। हौवा गोदाननि गामसायाबो गुफुर गाबनि इन्दि हिनि आरो गोदोनायाव लानाय खुन लुनाय खुन्दुंनि। बेबादि गोथार हाबायाव बाहायनाय समायना-रमायना हिफोराव गरसेबो खरस गैयामोन। मोदोम मेलेम बाहायनानै गोथार गोसोलों नाजानानै दिहुननाय बे जिरादा हिनजाव माहारिनि सानसुमै गोसोखौ बेरखां होनाय।

सुइडेननि Lady Haidary आ गवालपारा जिलानि बर' गामिफोराव बेराय फैनानै बर'फोरनि दानाय-लुनाय नुनानै बेबादि बुलांदोमोन- “This exhibits which I have been today are the best specialist I have seen in Indian and abroad.”

स्त्रिनौ जौथायनि सिगांनिफ्रायनो बर' हिनजावफोरा हालालि मुनि हि दानानै बाहायोमोन। बेखौ जारिमिनाव फोरमायनाय दं। बर'नि दानाय-लुनाया बेसे गोजाम बेखौ फोरमान मोनो। भारत उदांस्त्रिनि सोमावसारनायनि दैदेनगिरि माहात्मा गान्धीया आसामाव फैना-धुबुरिआव बर'नि दानाय-लुनाय आगर आखाइनि हिसान सालि बेखेव फैदोमोन। महात्मा गान्धीया बर'फोरनि समायना-रमायना आगर गोनां आखाइनि दानाय हि-जोमफोरखौ नुनानै सोमो नांदोमोन आरो बर' हिन्जावफोरनि दानाय-लुनायखौ

बाखनायदोमोन। बेनिखायनो बर' हारिनि मोनासे बाखनायथाव गेदेर नेरसोना जादों दानाय-लुनाय।

बायदि रोखोमनि हि-जोम :

बर'नि दानाय-लुनायजों बायदि रोखामनि हि जोमखौ दानानै लानो हायो। माखासे न'खराव नांगौ जानाय हि-जोम बाहायनायखौ गाहायाव होनाय जाबाय।

आर'नाय :

आर'नाया जौनि बर' हारिनि नेरसोन। आर'नायखौ बर'फोरा मान बावनाय हाबासालि, खेराइ सालि, मोसानायफोराव हारिनि मोनसे सिनायथि होननानै आर'नायखौ बाहायनाय जायो।

बे आर'नाय हिखौ गावबा गाव जखा बालानै गिदिर एबा फिसानि जखा लायो, गोलावा मुजों मुसे लानाय जायो। बे हिखौ खलसुथा सोनानै रेस्मिखौ दोंनै जाबनानै आगरखौ एरनाय जायो। आगरा बेनो जिनि जिडव हाजो गेजेराव बन्धुराम आरो मोदोमाव दावखि आगरखौ एरनाय जायोमोन। बेबादिनो आर'नायखौ गोमो, गोथां, गोजा, गुफुर बायदि गाबनि समायना-रमायना दानाय जायो।

दखना :

आइजोफोरा बहायग्रा एबा गानग्रा खसाब दखनाया जादों बर' हारिनि आइजोफोरखौ सिनायचि होग्रा गानग्रा हि। दखनाखौ बर हिन्जावफोरा माब्लानिफ्राय बाहायनाय एबा गाननाय बेखौ बुंनाया गोब्राब। नाथाय, जुग जुग बोसोर सिगांनिफ्राइनो बयबो दखना गानबोगासिनो दं। बेनिखायनो दखनाजों बर'फोरनि गेजेराव गाहाय गानग्रा आरो बेजोंनो गावनि हारिमुखौ दिन्थि बोगासिनो दं। खायफा खायफा दखनाखौनो रांखान्थि जौगाहोनायनिबो राहा खालामनानै लादों।

दखनाखौ बर' सिख्लाफोरा गानो आर्थिनि अंगनिफ्राय जेरबासिम खेबसे फानगासेयैनो जानजियाव फ्राद थेबनानै लायो। बबेखानि जेरबायावबो आगसिथिंजाय गोरायै थेबनानै लायो। बिसोरहा नआव, बायजोआव आरो फोरबोआव गानग्रा दखना थायो। बर'फोरा दखानाखौ इन्दि, मुगा, रेसम आरो पाट खुन्दुंनिफ्राय बानायो आरो गानो। बर'फोरा आबाद मावनानै मिथिंगानि गेजेराव थानानै थायो। बेनिखायनो मिथिंगानि बायदि गाब आरो महरफोरा बिसोरनि दानाय लुनायाव बेरखाडो।

दखनानि जखाखौ गावबा-गावनि जखाखौ नोजोर बोनानै गिदिर एबा फिसायै जखानि दायो नाथाय गोलावा बर'नि मुजों मुथाम आरो गुवारा मोननै मोनथाम गावनि सिमा फाखा। सिमाखौबो गाव गावनि गोसोनि साननाय बादि दानाय जायो। सोरबा खुन्दुं

ଗୁବୈନି ଆରୋ ସୋରବା ଖଲସୁଥା (ଫାଖୁବା) ଖୁନ୍ଦୁଞ୍ଜି ଦାନାନୈ ଲାନାୟ ଜାୟୋ । ଶ୍ଵାୟଫାୟା ମୋଦୋମ ଆଗର ସୁଖାନ୍ନାନୈ ସୋରବା ସଲ ସଲ ମାଥା ଗୁସ୍ଥିୟାବ ଫାରି ଲାନାୟ ଜାୟୋ । ଦଖନାନି ଗାବଫୋରନି ମାଦାବ ଗୋମୋ, ଗୋଥା, ଗୋଜା, ଗୁଫୁର ଗୋସୋମ, ନିଲା, କମଲା, ଗୋସୋମ ଫୁଦଲା, ଗୋମୋ ଜାଥି, ଗୋମୋ ବୋରାୟ, ବାଥ 'ଗାବ, ଆବଜାର ଗାବ ବାୟଦି ବାୟଦି ସାୟଖ 'ନା ଲାୟୋ । ବିଦନ, ଆଗର ଗୁବୈ ଆରୋ ଦଖନା ଥାଉସିୟା ବର 'ଫୋରନି ଦୋରୋଝରି ଦଖନା । ବେନି ଅନଗାୟୈବୋ ମାଝାସେ ରୋଝୋମନି ଦଖନାୟାବ ବାୟଦି ରୋଝୋମନି ଆଗରଫୋର ଜେରୈ; ଫାରୌ ମେଗନ, ଦାଉରାୟ ମୋଝେବ, ଗାସା ଆଗର ବାୟଦି ଆଗର ଲାନାନୈ ଦଖନା ଦାନାୟ ଜାୟୋ । ଦଖନା ଥାଉସିୟାବ ଗାସା ଆଗରଝୌ ଇରଝାନ୍ନାୟ ଜାୟୋ । ଗାସା ଆଗରନି ଦଖନା ଥାଉସିଝୌ ଗୋମୋ, ଗୋଥା ଆରୋ ଗୁଫୁର ଗାବନି ଖୁନ୍ଦୁଞ୍ଜି ଆଗର ଇରନାୟ ଜାୟୋ । ବର ' ସମାଜାବ ବେ ଦଖନାୟା ମୋନସେ ଜୁନିୟା ଜାୟଗା ଦ । ମାନୋନା ବେ ଦଖନାଝୌ ହିନ୍ଝାବ ଗୋଦାନ, ବୈରାଥିଫୋରା ଗାନଥାର ନାଂଗୌ ।

ବର ' ଦଖନାନି ସୋଲାୟନାୟ :

ଗୋଦୋ ଗୋଦୟନିଫ୍ରାୟନୋ ବର 'ଫୋରା ଗାବନି ଅସେ ଦଖନାନି ମହର ଆରୋ ଗାବ ଦଝାୟୋମୋନ । ନାଥାୟ ଆଥିଝାଲାବ ଦଖନା ଆରୋ ବେନି ବାହାୟନାୟ ବିଥିଝାବ ଗୋବା ସୋଲାୟନାୟ ସୌଫେବାୟ । ଦୋରୋଝରି ଗାବ ହିସାବୈ ବର 'ଫୋରା ଗୋମୋ, ଗୋଥା ଆରୋ ଗୋଜା ଗାବଝୌ ବାଝିନୈ ବାହାୟୋମୋନ । ନାଥାୟ ଆଥିଝାଲାବ ବେଫୋରନି ଅନଗାୟୈବୋ ଗୋବା ଗୁବୁନ ଗୁବୁନ ଗାବନି ଦଖନା ନୁନୋ ମୋନସୈ । ଗାବ ଫୋରଝୌ ଗୋଦୋ ଦଫା ବିଲାଝି, ଫିଥାଝି ଆରୋ ରୋଦାଦୋରନିଫ୍ରାୟ ଗାବନୋ ଝାଲାମୋମୋନ । ଇମ୍ଫୌ ଫିସିନାନୈ, ଇନ୍ଦି ଲୁନାନୈ ହି ଦାୟୋମୋନ । ଗୋଦୋ ହାବାଫୋରାବ, ଝେରାୟ ହୋନାୟ ଆରୋ ମୋଦାୟ ଫୁଜିନାୟଫୋରାବ ଦଖ 'ନା ଥାବସି (ଗାସା ଆଗର ଗୋନା) ଗାନନାୟ ନୁୟୋମୋନ । ଆଥିଝାଲାନି ହାବାଫୋରାବ ଗୁବୁନ ଗୁବୁନ ଗାବନି, ଗୁବୁନ ଗୁବୁନ ମହର ଗୋନା ଦଖ 'ନାଫୋରଝୌବୋ ଗାନନାୟ ନୁସୈ । ଆଗରନି ବେଲାୟାବ ଗୋଦୋନି ଆଗରଫୋରନି ଅନଗାୟୈବୋ ଗୁବୁନ ବାଂଗାଲ ସାରି ଆରୋ ଅସମୀୟା ମେଝାଫୋରନି ଆଗର ଫୋରଝୌ ଇରଝାନ୍ନାୟ ନୁନୋ ମୋନସୈ । ଜେରୈ- ସାମ ' ବାଦି ମଗୟା ଆଗରଫୋର । ବେଂଗଲନି ତୁଫାନଗଞ୍ଜ ଫୋରନିଫ୍ରାୟ ମୋଜା ମୋଜା ବିଲାଥି ଦଖନା, ଇମବ୍ରୟଦାରି ଦଖନାଫୋରଝୌ ହାଥାୟାବ ବଂଫବନାୟ ଜୁନୋ ମୋନସୈ । ନ 'ଆବ ଦାନାୟ ଦଖନାଫୋରାବୋ ଲରେସଫୋରଜିଂ ବଂଫବସୈ । ମାଥା ଖୁନ୍ଦୁଫୋରଝୌ ଝନଲେ ଝନଲେ ଥୁନନୋ ବାନାନୈ ସାନାୟ ଖୁନ୍ଦୁ ମାଝାଝିସ, ପାଟ ଆରୋ ପଲିସଟାର ଖୁନ୍ଦୁଫୋରସୋ ବାଝିନି ଦଖନା ଦାନାୟ ବୁନୋ ମୋନସୈ । ଗୋଦୋନି ବିଦନ ଆରୋ ଆଗର ଗୁବୈ ଦଖନାଫୋରାବ ଆରୋବାବ ଗୁବୁନ ଆଗରଫୋର ଲାଦେରନାୟ ନୁନୋ ମୋନୋ । ଦଖନା ଦାଗ୍ରା ଜୋନଥୋରଫୋରାନୋ ଗୋଦୋନିଫ୍ରାୟ ସୋଲାୟନାନୈ ଡାଟ ଜାବାୟ ଇବା ଜୌଗା ଥାଝୋନି ଜୋନଥୋର ଜାବାୟ, ନୋଆ ଗୁନାନିନୋ ଜାବାୟ ଆରୋ ଔବା ଦଫାନି ମୁବାଫୋରା ଲହାନି ଜାବାୟ ।

ଦଖନାନି ଥାଥାୟ :

ସମଆ ମାଝାବାନୋ ବର ' ହାରିଝୌ ନାରସୋମନୋ ହମବାୟ । ସମନି ନାରସିନନାୟ, ରାଝଝାନ୍ଥିନି ନାରସିନନାୟ, ବେ ରାଝାନ୍ଥିନି ଥାସାରି ଆରୋ ନଝୁଝେଜିଂ ଲୋଗୋସେ ଜିଝ ଝାଝୋନାୟ ଜାହୋନି ଥାଝାୟ ବର 'ଫୋରନି ବେସାଦାରି ହାରିମୁ ଦଖ 'ନାନି ଦାଥାୟ ଇବା ବାହାୟ ନାୟଝୌ ଇସେଝାବୋ ସୋଲାୟ ସୋଲ ' ଜାନାୟ ନୁବାୟ । ଡାଝନ ସହରାବ 25% ସାଲ ନ 'ଆବ ଦାନାୟ ଦଖ 'ନା ଗାନୋ । ବାଝିନାନୋ ମାୟଟି, ସୁରିଦାର ଗାନୋ । ଗାମି ଔନସୋଲାବ 75% ଆ ଦଖ 'ନା ଗାନୋ । ଦଖ 'ନା ଗାନଝାବୋ ବର 'ଫୋରା ବାଝିନାନୋ ନ 'ଝରାବ ଦଖ 'ନା ଇବା ହି ଦାନାୟନି ଜଗାରାନୋ ଗୈଲା । ବେନି ଜଗାରା ଫାଲାଂଗିନି ହିସାନସାଲି ଫୋରାବସୋ ଦଝେ । ବର 'ନି ଦଖ 'ନାଫୋରଝୌ ବେଂଗଲ ଫୋରନିଫ୍ରାୟବୋ ସୋଫେନାୟ ନୁନୋ ମୋନସୈ । ଇସେଲ ' ବେସେନ ଗୋଦାନ ମହରନି ସାବସିନ ହାମସିନଝୌ ନୁନାନୈ ନ 'ନି ମାଥା ଖୁନ୍ଦୁନି ଜିଫୋରଝୌ ବର ' ହିନଜାବଫୋରା ଝେର ଝେରାୟଲା ।

ଜୋମଗ୍ରା ଗୁଦୁ ଇବା ଜୋମଗ୍ରା ଗିଦିର ଦାନାୟ :

ଜୋମଗ୍ରା ଗୁଦୁ ଇବା ଜୋମଗ୍ରା ଗିଦିର ହିଝୌ ଗୋଜାନ୍ନାୟଝୌ ହୋବଥାନୋ ଥାଝାୟସୋ ଦାନାୟ ଜାୟୋ । ବେ ଜୋମଗ୍ରାଝୌ ରୋଜାୟୈ ଦାନାୟ ଜାୟୋ । ବିନିଝାୟନୋ ବେ ହିଝୌ ଆଗର ବୁଝାନ୍ନାନୈସୋ ଦାନାୟ ଜାୟୋମୋନ । ବେ ସୌନାୟା ଫାଝୁବାଝୌ ସୌନାୟ ଜାୟୋ ଆରୋ ଦାନାୟାବ 20 ନାମବାର ଖୁନ୍ଦୁଝୌ ଦୌଥାମ ଜାବନାନୈ ଦାନାନୈ ଲାନାୟ ଜାୟୋମୋନ । ଆଗରଫୋରା ଜାବାୟ- ବୈରାଗି, ଡ୍ରଲ, ପଝ ବିବାର, ଗରଝା ଗଂବୈ, ଥିନଫୁରି ଗୋବା ବାୟଦି ବାୟଦି । ଆଥିଝାଲାବ ଗୁଦୁ ଜାମଗ୍ରାଝୌ ଊଲ ଖୁନ୍ଦୁଞ୍ଜି ଦାନାୟ ଜାୟୋ । ଜୋମଗ୍ରା ଗିଦିର ଦାନାୟନି ଜଝାୟା ବେ ଜୋମଗ୍ରା ଗିଦିରନି ଗୁବାର ଇବା ଗିଦିରନି ଜଝାୟା ଗାବବା ଗାବ ନୋଜୋର ଲାଝିନାନୈ ଦାନାୟ ଜାୟୋ । ଗୋଲାବା ବର ' ମୁଜିଂ ମୁନୈ ଫୁରା ଲାନାୟ ଜାୟୋ ।

ଜୋମଗ୍ରା ଫିସା ଇବା ଜୋମବାୟଗ୍ରା ହିଝି (ଫାଲି/ସାଦି) :

ବେ ଜୋମଗ୍ରା ଫିସା ଇବା ଜୋମବାୟଗ୍ରା ହିଝୌ ମାଝାଝିସ ଖୁନ୍ଦୁଞ୍ଜି ସୌନାୟ ଜାୟୋ ଆରୋ ବେ ମାଝାଝିଜିଂନୋ ଦାନାୟ ଜାୟୋମୋନ ନାଥାୟ ଆଗର ଇରନାୟା ରେଝିମ ଖୁନ୍ଦୁଝୌ ଆଗର ନାୟୈ ଆଗର ଦୌନୈ ଇବା ଦୌଥାମ ଜାବନାନୈ ଇରନାୟ ଜାୟୋ । ସୋରବା ଗେଜେରାବ ଗିଦିର ଗିଦିର ଇରନାୟ ସୋରବା ଫିସା ଫିସା ଇରନାୟ ସୋରବା ମୋଲୋମାବବୋ ସୌନାୟାବ ଲାଫାନାନୈ ଦାନାୟ ବାୟଦି ରୋଝୋମନି ବାୟଦି ଗାବବା ଗାବ ଗୋସୋ ଲୁବୈନାୟନି ସାୟାବ ଦାନାନୈ ଲାନାୟ ଜାୟୋମୋନ ।

ଗାମସା :

ବେ ଗାମସା ହିଝୌ ସୋରବା ମାୟଦି ଗୋନା ଖୁନ୍ଦୁଞ୍ଜି ଦାୟୋ ଆରୋ ସୋରବା ଖଲସୁଥା ଇବା ଫାଝୁବା ଖୁନ୍ଦୁଞ୍ଜି ଦାୟୋ । ଗିଦିର ଫିସାୟା ଗାବନା ଗାବନି ନୋଜୋରନି ସାୟାବ ଲାନାୟ ଜାୟୋ । ବେ ଗାମସାଝୌ ବର ' ମୁଜିଂ ଫୁରା ମୁନୈ ଗୋଲାବୈ ଲାନାୟ ଜାୟୋ । ବେବାଦିନୋ ସୋରବା ଗୋସୋବାଦି ସେଝ ସେଝ ଲାନାୟ ସୋରବା ଗୁସ୍ଥିୟାବଲ ' ଲାନାୟ ବାୟଦି ରୋଝୋମନି

સોંનાનૈ દાનાય જાયો । ગામસાઘૌ નઘર હૌવા ગાહાઈ, હૌવાસા ગથ 'ફોરનો ગાનનો થાઘાય આરો ગથ ગોરલૈ બાનો થાઘાય ગોનાંથાર । ગામસાઘૌ ગોજા ગાબનિ દાનાનૈ ઘેરાઈ સાલિ એબા થાનસાલિનિ દૌરિફોરા ગાનો ।

રેસ્મિ :

બે ઘુન્દુંઘૌ દાનાયાવ એબા આગર એરનાયાવ બાહાયનાય જાયોમોન । નાથાય, સોરબા સોરબા રેસ્મિઘૌનો સોંનાનૈ રસ્મિઘૌનો દાનાનૈ ગાનનાય નુયોમોન ।

રેગેરેગાં :

રેગે રેગાંઘૌ જોમગ્રા ફિસા એબા સાદ્રિ બુંનાય જાયો । ગિદિર ફિસા ગાવનિ ગોસો બાદિ લાનાનૈ દાનાય જાયો । રેરે રેગાંનિ દાબનૈ જાયગાયાવ જિઙવ હાજો આગર, ગેજેરાવ બન્ધુરામ આગરઘૌ લાનાનૈ દાનાય જાયો । બે રેગેરેગાં આગરઘૌ ગોબા ઘુન્દુંઆવ ગોમો ગાબનિ ઘુન્દું આરો ગોથાં ગાબાવ ગોમો ઘુન્દું હોનાનૈ દાનાય જાયો ।

પરદા :

પરદાઘૌબો ગોદો બર' આઈજોફોરા દાયોમોન । સોંનાયાવ ગોલાવ ગિદિરઘૌ ગાવનિ ગોસો બાદિ સોંનાય જાયોમોન । પરદાઘૌ બાંસિનૈ ફાઘ્રા ઘુન્દુંજોં દાનાય જાયોમોન । ન'નિ ઘિરઘિર આરો દરજાફોરઘૌ સમાય હોનો આરો બાયજોનિફ્રાય સિઙવ નુહૈરૈ બાદિ પરદાઘૌ સોંથેનો થાઘાય દાનાય જાયોમોન । નાથાય, આથિઘલાવ બેબાદિ પરદાઘૌ દાનાય નુલિયા । ગાસૈબો હાથાયાવ ઑંઘારનાયઘૌનો બાયનાનૈ લાયો ।

એમનિ બગ્રા હિ :

બે હિઘૌ ગાવબા-ગાવનિ ગોસો બાદિ દાનાનૈ લાયો । થેવબો બે હિઘૌ બર 'નિ મુજોં મુનૈ લાનાનૈ દાયો । સોરબા સોરબા ઘુન્દુંઘૌ જાબનૈ લાનાનૈ 20 નમ્બર ઘુન્દુંઘૌ મોનથામ આગર સુઘાંનાનૈ દાયો ।

નાથાય આથિઘલાવ બે બગ્રા હિઘૌ નઘરફોરાવ દાનાય નુલિયા । બેનિ સોલાય આથિઘલાવ હાથાયફોરાવ ઑંઘારનો હમનાય બાયદિ રોઘોમનિ બગ્રા હિઘૌનો બાયનાનૈ લાસૈ ।

થિબિલાવ બગ્રા હિ :

બે થિબિલાવ બગ્રા હિઘૌ બાંસિનાનો બાયદિ રોઘોમનિ હિ દાઘોન્દા ઘુન્દુંજોંનો જોબથા હિઘૌ દાનાનૈ લાયોમોન ।

નાથાય આથિઘલાવ બે થિબિલ બગ્રા હિઘૌબો હાથાય એબા ગલાફોરનિફ્રાયનો બાયદિ રોઘોમનિ બાયદિ ગાબફોરઘૌ ગાવબા-ગાવનિ ગોસોજોં ફસાયનાય ગાબફોરનિ બાયનાનૈ લાયો ।

ઝર્માલ :

ઝર્માલઘૌ મોઘાં, મોદોમ હુગારનો થાઘાય દાનાનૈ લાનાય જાયો । બેઘૌ ગાવબા-ગાવનિ ગોસો બાદિયૈ ગિદિર ફિસાનિ જઘાયૈ દાનાનૈ લાનાય જાયો ।

ગોજોનિ બેફોર ગાસૈ હિફોરનિ અનગાયૈબો નઘરાવ નાંગૌ જાનાય બાયદિ હિફોર જૈરૈ; જાનજિ ઘાફ્રાનાય હિ, આથિં આઘાઈ, મોઘાં હુગારગ્રા હિફોરબો સોંનાનૈ દાનાનૈ લાનાય જાયો ।

આઈજો

ધનમની બસુમતારી

મા લિરનો આં
 બૈ આઈજોનિ સોમોન્દૈ
 બિયો ગાવનો દોંસે ય્વન્થાઈ
 બિયો ન 'ય્વર્યૌ સામલાયો
 નાથાય જેલ્લાનો નાસય જાયો ।
 બુંનાયાવથ' બુડે બયબો
 આઈજોઆ માનો બિદિનાંગૌ
 સિરિયૈ સંસારાવ,
 લિરનાય, ફરાયનાય
 જેરાવબો હેંથા હોયો
 સમાજા બેચૌ નેમ- ય્વાન્થિનિ
 મું હોયો ।
 સહાયો બિયો જેચૌબો
 નાસય જાયો બિયો જેરાવબો,
 બિસિ મહૈર ફિસાઈચૌ સિબિયો,
 બિમા મહૈર ગથ 'સૌ ય્વાડે,
 બિહામજો મહર નચ 'ર બેંડે,
 ફિસાજો બહૈર બિમા-બિફાનિ
 માન લાચિયો ।
 થારૈનો બિયો માઈનાવ
 અબ્લા મા લિરનો આં
 બૈ આઈજોનિ સોમોન્દૈ
 બિયો ગાવનો દોંસે
 ય્વન્થાઈ!!

બોથોર

સુબાસના બર'

બિફા-લાઈફાંઆ ગોદાન મહર લાયો
 દાડ ય્વોઔનિ દૈચ્વો રિફૈયો
 સોરગિદિં સમાયના-રમાયના મિથિંગાફોર
 બૈસાગુ બોથોરાવ ।
 ય્વામ, સિફું, સેરજા, ગંગના
 બર' હારિનિ સિનાયથિ
 ગોદાન-ગોદાન દચ 'ના ફાસ્ટા ગાનનાૈ
 મોસાયો બર' હારિનિ સુબુંફોરા ।
 બેસેદિ સમાયના નુયો
 ગામિનિ બયબો મોસાયોબ્લા
 દુચ્વુચૌ લાનાનૈ થાનો નાડ
 રંજાદો બયબો બૌસાગુઆવ ।

આઈ

જોહોલાવ બર'

અનસુલિ આઈ-નોં આંનિ
 આયૈ, ગોર્બોજોં ગાબઝિયો નોંચૌ આં
 ગોસોજોં નાગિરો અરાયબો નોંચૌ આં આયૈ
 થાયોબ્લા આં નોંનિ આન્દોઆવ
 બેરચાડો આયૈ નોંનિ મહરા અરાયબો
 આંનિ ગોસો ઇસિડાવ ।
 “જોનોમગિરિ અનસુલિ બિમા નોં આંનિ
 આયૈ, ગોસોચાંદોં આં નોંચૌ આયૈ...
 આંનિ ગોસોઆવ અરાયબો
 નોંનિ આંચૌ જોથોન લાનાય, ફેદેરનાય
 બોહૈબોયો આંનિ મેગનાવ
 આયૈ દૈસાનિ નિજોરા બાદિ
 બેસેદિ ગોથાર નોંનિ અનનાય
 બાવનાય નડા આં
 નોંનિ અનનાયચૌ
 અરાય ગોસોચાંમોન આં
 નોંનિ ફોરોનાયચૌ
 અનસુલિ બિમા નોં આંનિ
 આયૈ ॥

President's Report

Firstly, I would like to take this opportunity to place on record my hearty thanks to our respected Principal Dr. Tapan Dutta, teachers and all the supporting staff of our college for running the college smoothly in a rural place like Boko and helping the students to acquire knowledge and education to seek the path towards a bright future. I would like to express my gratitude to all the teaching and non-teaching staff and the students of our college for their love, support and guidance.

It gives me a great pleasure to present the annual report for the session 2024-25 on behalf of the Students' Union. This year has been a period of growth, unity and active participation from students in both academic and co-curricular activities.

At the beginning of the session, the Students' Union was formed with the aim of promoting student welfare, maintaining discipline and encouraging leadership among students. Throughout the year we worked collaboratively to ensure smooth functioning of various events and activities. One of the major highlights of the session was the successful organization of the Annual College Week. Various competitions such as literary events, games and sports activities, cultural programs and traditional rallies were conducted with great enthusiasm. Students actively participated and showcased their talents, making the event a grand success.

In addition, the union took initiatives to organize cultural rallies, awareness programmes and student engagement activities. These programs not only strengthened unity among students but also promoted cultural values and social responsibility.

We also extended support in academic activities by maintaining coordination between students and the administration. Efforts were made to address students concerns and ensure a positive learning environment.

The success of this session would not have been possible without the constant guidance of our respected principal, the support of faculty members and the active co-operation of all students. I express my sincere gratitude to everyone who contributed to make this year productive and memorable.

In conclusion, this session has been a journey of teamwork, dedication and achievement. I hope that the coming years will bring even greater success and opportunities for all. Thank you.

Mrinal Rabha
President
Students' Union

Vice President's Report

At the beginning of this report, I would like to express my sincere respect and gratitude to the visionary founders and leaders whose dedication and commitment have played a crucial role in shaping our esteemed institution. Their efforts have built a strong foundation upon which our college continues to grow and succeed.

I would also like to extend my heartfelt appreciation to our respected teachers for their constant guidance, knowledge, and encouragement. Their support has been a guiding light in our academic journey. I am equally thankful to the non-teaching staff whose continuous efforts ensure the smooth functioning of our institution. Lastly, I express my gratitude to my fellow students for their unity, cooperation, and enthusiasm, which makes our college life vibrant and meaningful.

During my tenure as the Vice President of the students' Union, I had the privilege of being involved in various activities and events that enriched our college environment. One of the most remarkable events was the College Week, which provided students with a platform to showcase their talents, creativity, and skills. It not only encouraged participation but also strengthened the spirit of teamwork and confidence among students.

Throughout the year, our college organized several important events such as Foundation Day, Independence Day, Republic Day, Saraswati Puja and World Environment Day. These celebrations helped us stay connected to our culture and responsibilities towards society. In addition, we conducted academic and intellectual activities like quizzes, debates, and speech competitions, which enhanced our knowledge and communication abilities.

A memorable moment of this tenure was the visit of distinguished guests whose interaction inspired students and highlighted the importance of education in shaping our future. Such experiences have left a lasting impact on all of us.

I would like to sincerely thank our respected Principal Sir, Dr. Tapan Dutta and Vice Principal Sir, Pranab Sarma for their continuous support and encouragement. Their leadership has guided us in successfully organizing various programs. I am also grateful to all the members of the students' Union for their teamwork, dedication, and cooperation in fulfilling our responsibilities.

In conclusion, I wish everyone success in their future endeavors. Let us continue to work together with unity and determination to uphold the values of our institution and strive for excellence.

Dhrista Mahanta
Vice President
Students' Union

Report of General Secretary

At the beginning of the report, I'm giving devotional gratitude for the heroes who sacrificed their lives for our motherland. I also sincerely offer my respects to all the great persons whose hard work and sacrifices had given birth to this college and made the dreams of thousands of students a reality.

I would like to express my heartfelt gratitude to our respected principal Dr. Tapan Dutta and all the teachers, staff and my dear friends for giving me the opportunity to serve the college as a General Secretary. It has been a great honor and a valuable experience for me to work for the betterment of our college. I am truly grateful for your constant support, guidance and encouragement throughout my journey.

On March 1, 2025, I along with my co-students' union for the session 2024-25 officially took our oath.

Pre-Rongali Bihu Celebration :

Our first major initiative was the celebration of Pre-Rongali Bihu in the college premises on April 12, 2025.

World Environment Day :

World environment day was celebrated on 5th June 2025 in our institution with great enthusiasm. The programme included activities like tree plantation and awareness programs to promote environmental protection.

Rabha Divas Observation

On 20th June under the initiative of the Students' Union we celebrated Bishnu Rabha Divas in our college with great enthusiasm and respect to honor the legendary cultural icon of Assam, "kalaguru Bishnu Prasad Rabha." The program was organised in the college auditorium.

Foundation Day :

The Foundation Day of Jawaharlal Nehru College was celebrated with great enthusiasm and pride on 3rd August 2025 within the college premises. The occasion marked another significant milestone in the institution's journey of academic excellence and holistic development. On this auspicious occasion, the college proudly commemorated its 61st Foundation Day by hoisting the college flag.

Freshman Social :

A Freshman Social programme was organized by the students' Union on 30th August to warmly welcome the newly admitted students of the college. The event was held in the college premises with great enthusiasm and excitement.

The programme began with a welcome speech by the General Secretary, who greeted the freshers and encouraged them to actively participate in college activities.

The event was graced by the presence of Chief Guest-Rajdeep Bailung Baruah, (Editor-in-Chief of ND24), Mr Lakhikanta Sarma (President-Governing Body-JNC) along with respected Principal Dr. Tapan Dutta and teachers, faculty members and senior students.

Various cultural performances such as songs, dances and fun activities were organized to entertain the audience and help the newcomers feel comfortable. Overall the Freshman Social programme was a memorable and enjoyable experience for everyone present.

Inauguration of ST Boys hostel :

On November 15, 2025, the newly constructed ST Boys Hostel of our college was formally inaugurated by the Honourable Education Minister of Assam, Dr. Ranoj Pegu.

Saraswati Puja :

Like the other years on 23 January 2026 (Friday) on the tithi of Vasant Panchami, the Students' Union of Jawaharlal Nehru College made arrangements to organize the Saraswati Puja with great enthusiasm and devotion within the college premises. The day dedicated to Goddess 'Shri Shri Saraswati Devi' - the symbol of knowledge, wisdom and learning-was celebrated with traditions and rituals in a befitting manner

Annual College Week :

As usual, our Annual College Week was organized on the 4th, 5th and 6th of February 2026, featuring a variety of sports and games, cultural programmes and other literary activities. In addition, the students' Union took the initiative to organize a cultural rally, which added great enthusiasm and spirit to the celebrations.

Inauguration of college Bus Stand :

On February 24, 2026 the college Bus Stand was inaugurated by Shri Pabitra Margherita, (Minister of State for External Affairs of India).

My Contribution and Experience :

Serving as the General Secretary of the college has been an immensely meaningful and enriching journey for me as a student leader. This experience has helped me grow into a better organiser and manager, while also enhancing my ability to guide and inspire fellow students to contribute to the successful execution of numerous events, making each one memorable and impactful.

My tenure has been truly remarkable and this journey has played a significant role in strengthening my leadership qualities. It has also enriched my overall life experience, leaving me with valuable lessons and lasting memories.

In conclusion, I would like to extend my heartfelt gratitude to the respected Principal, Vice Principal, esteemed teachers, and the non-teaching staff for their unwavering support and guidance throughout the year.

Rajdeep Rabha
General Secretary
Students' Union

Assistant General Secretary

College life was once full of laughter, friendships and fun for me. I was that person who cracked jokes, talked to everyone and enjoyed every moment but everything changed after I won the college election. I didn't expect it, but leadership brought responsibilities that changed who I was.

Before the election, I lived freely. I never thought twice before speaking to anyone and I didn't worry about rules or schedules, I was friends with almost everyone and people knew me as the "funny one".

But after winning the election, things changed, suddenly. I had to take my role seriously, I had to represent students' manage events, attend meetings, and make decisions. I realized that leadership is not just about winning – it's about serving others.

With that responsibility, I became more serious, some friends thought I had changed – and they were right, I couldn't be the same carefree person anymore. I couldn't always joke around. I had to earn respect, stay organized and be an example.

The experience of leading others taught me things no classroom ever could. I changed, not because I wanted to, but because I grew.

At last thank you everyone for electing me as the Assistant General Secretary (AGS) of our college J.N. College Boko.

David Basumatary
Asst. General Secretary
Students' Union

আলোচনী বিভাগৰ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

নমস্কাৰ, প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে যিসকল নমস্য ব্যক্তিৰ কষ্ট, সাধনা আৰু আপ্ৰাণ প্ৰচেষ্টাত জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয় নামেৰে আমাৰ প্ৰতিজন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ আপোন তথা দক্ষিণ কামৰূপ জিলাৰ লগতে অসম তথা উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলৰেই এখন অন্যতম মহাবিদ্যালয় হিচাপে বৰ্তমান প্ৰতিস্থিত হোৱা মহাবিদ্যালয়খনক বকো অঞ্চলৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ জীৱন গঢ়াৰ পথ হিচাপে গঢ়ি তোলাৰ হেতুকে সেইসকল নমস্য ব্যক্তিক মই শ্ৰদ্ধাৰে সোঁৱৰিছো।

মই ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিব বিচাৰিছোঁ প্ৰাক্তন অধ্যক্ষ সকলৰ লগতে বৰ্তমানৰ অধ্যক্ষ মহোদয় ড° তপন দত্তদেৱ আৰু লগতে আমাৰ মহাবিদ্যালয় পৰিচালনা সমিতিৰ লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰাক্তন অধ্যাপক-অধ্যাপিকা তথা বৰ্তমানৰ অধ্যাপক অধ্যাপিকাৰ লগতে সমূহ মহাবিদ্যালয়ৰ কৰ্মকৰ্তালৈ।

২০২৪-২৫ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতাৰ সাধাৰণ নিৰ্বাচনত মই “আলোচনী বিভাগৰ সম্পাদক” হিচাপে নিৰ্বাচিত হওঁ। এই থিনিতে মই সেইসকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ; যিসকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে মোক তেওঁলোকৰ বহুমূলীয়া ভোটটি দি তেওঁলোকৰ “আলোচনী বিভাগৰ” দায়িত্বসমূহ মোক আগবঢ়াই লৈ যাবলৈ সুযোগ দিয়ে। লগতে মই ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিব বিচাৰিছোঁ। মোক মোৰ কাৰ্যকালত তত্বাবধায়িকা হিচাপে থাকি সকলো কামত দিহা পৰামৰ্শ আগবঢ়োৱা দিপাঞ্জলী কলিতা মেম্ লৈ আৰু লগতে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ লগতে সমূহ অধ্যাপক অধ্যাপিকা তথা মহাবিদ্যালয়ত কৰ্মৰত ব্যক্তিসকলক মোৰ শলাগৰ শৰাই আগবঢ়ালোঁ। লগতে মই বাপুকণ শইকীয়া ছাৰক অশেষ ধন্যবাদ জনাব বিচাৰিছোঁ; কাৰণ দীপাঞ্জলি কলিতা মেম্ৰ লগতে বাপুকণ শইকীয়া ছাৰৰ মোৰ প্ৰতি থকা বিশ্বাস আৰু দিহা পৰামৰ্শৰে মই মহাবিদ্যালয়ত মোৰ বিভাগৰ বহুকেইটা অনুষ্ঠান আয়োজন কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিলোঁ। তেওঁৰ তত্বাৱধানতে মই যুৱ মহোৎসৱত বহুতো ঘাট-প্ৰতিঘাটৰ মাজতো ভাল এটা সন্মান পাবলৈ সক্ষম হৈছিলোঁ।

“আলোচনী বিভাগ” এটা ছাত্ৰ একতা সভাৰ বিভাগসমূহৰ ভিতৰতে অন্যতম তথা কঠিন বিভাগ। এই বিভাগৰ জৰিয়তে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে নিজৰ চিন্তা, অনুভৱ আৰু সৃষ্টিশীলতাৰ প্ৰকাশ ঘটাব পাৰে লগতে ভাষাজ্ঞানৰ বিকাশৰ লগতে লিখনশৈলীৰো উন্নতি হয়। এই মঞ্চই ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক সমাজ, সংস্কৃতি আৰু জীৱনৰ বিভিন্ন দিশ সম্পৰ্কে গভীৰভাৱে চিন্তা কৰিবলৈ উদ্বুদ্ধ কৰে। মই গোঁৱৰেৰে ক’ব বিচাৰোঁ যে মোৰ এই কাৰ্যকালত বহু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে নিজৰ কলমৰ জৰিয়তে মনৰ অনুভৱ প্ৰকাশ কৰিছে আৰু এই বিভাগটোক অধিক সমৃদ্ধ কৰি তুলিছে।

মোৰ কাৰ্যকালৰ প্ৰথমটো অনুষ্ঠান আছিল ফটোগ্ৰাফী প্ৰতিযোগিতা আৰু প্ৰদৰ্শনী। নাৰী দিৱসৰ লগত সংগতি ৰাখি এখনি ফটোগ্ৰাফী প্ৰতিযোগিতা আৰু প্ৰদৰ্শনী অনুষ্ঠিত কৰিছিলো

আৰু ফটোগ্ৰাফী প্ৰতিযোগিতা আৰু প্ৰদৰ্শনীত মুঠ ২৪ জন প্ৰতিযোগীয়ে অংশগ্ৰহণ কৰিছিল। তাৰে পৰা ৫ জন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক এখনকৈ মানপত্ৰ প্ৰদান কৰি মোক মোৰ কাৰ্যকালত এনেদৰেই সহায় সহযোগ কৰি যাবলৈ আহুন জনাইছিলোঁ। সেইদিনা মই ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতি শৈল্পিক দৃষ্টিভংগীৰ প্ৰয়োগ দেখিলো। মহাবিদ্যালয়ৰ বহুকেইজন অধ্যাপক-অধ্যাপিকাৰ উপস্থিতিত এই অনুষ্ঠানটো আয়োজন হৈছিল, তেওঁলোকে ভাল পাইছিল মোক আশীৰ্বাদ কৰিছিল তাৰ বাবে তেওঁলোকলৈ মই শ্ৰদ্ধা নিবেদিতোঁ। তাৰ পিছত আন্ত মহাবিদ্যালয় প্ৰবন্ধ লিখন প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত কৰিম বুলি ভাবিছিলোঁ যদিও কিছুমান বাধা বিজুতিৰ বাবে নোৱাৰিলোঁ।

২৩ অক্টোবৰ ২০২৫ ইং পূব কামৰূপ মহাবিদ্যালয়ত যুৱ মহোৎসৱৰ বাবে বিশাল এটা দল আমি মহাবিদ্যালয়ক প্ৰতিনিধিত্ব কৰিবলৈ বুলি ওলাই গলোঁ। তাত “আলোচনী বিভাগৰ” প্ৰতিযোগিতাসমূহত অংশগ্ৰহণ কৰাৰ উদ্দেশ্যে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা ৩য় যান্মাসিকৰ ছাত্ৰ পুলক শৰ্মা, ৫ম যান্মাসিকৰ ছাত্ৰী অনিন্দিতা মজুমদাৰ আৰু মই, অৰ্থাৎ ৩য় যান্মাসিকৰ ছাত্ৰ প্ৰিয়াংকু দত্ত অংশগ্ৰহণ কৰিছিলোঁ।

আলোচনী বিভাগৰ প্ৰথম প্ৰতিযোগিতা 'Collage Making Competition' অংশগ্ৰহণ কৰি পুলক শৰ্মাই অসাধাৰণ দক্ষতা প্ৰদৰ্শন কৰি মধ্য মাণ্ডলিকৰ অধীনত থকা মহাবিদ্যালয়সমূহৰ মাজত ২য় স্থান লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হয়।

২৪ অক্টোবৰ, অৰ্থাৎ পৰৱৰ্তী দিনটো আছিল মোৰ বাবে বিশেষ দিন। সেইদিনা মই 'Spot Photography Competition'ত অংশগ্ৰহণ কৰি প্ৰথম স্থান লাভ কৰিছিলোঁ। সেই মুহূৰ্তৰ আনন্দ মোৰ বাবে ভাষাৰে প্ৰকাশ কৰিব নোৱাৰা। তাৰ পিছত গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত হোৱা যুৱ মহোৎসৱতো মই 'Spot Photography Competition'ত অংশগ্ৰহণ কৰি বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অধীনত থকা মহাবিদ্যালয়সমূহৰ মাজত ২য় স্থান লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিলোঁ। এইখিনি অভিজ্ঞতা মোৰ জীৱনৰ এক অবিস্মৰণীয় অধ্যায় হৈ থাকিব।

৩ ফেব্ৰুৱাৰী পৰা ৬ ফেব্ৰুৱাৰী হোৱা মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত মোৰ বিভাগৰ পৰা Drawing প্ৰতিযোগিতা, হস্তাক্ষৰ প্ৰতিযোগিতা, প্ৰবন্ধ লিখন Mobile Photography প্ৰতিযোগিতা, ব্যংগচিত্ৰ অংকন প্ৰতিযোগিতা আদি অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হয়। হস্তাক্ষৰ প্ৰতিযোগিতাত এইবাৰ ৬৮ জন ছাত্ৰ ছাত্ৰীৰ সমাগম দেখা যায়। বিশেষকৈ মই এইকাৰণে সুখী এই প্ৰতিযোগিতাসমূহত মই প্ৰাইভাগ নৱাগত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ উৎসাহ দেখিবলৈ পাইছিলোঁ এই “আলোচনী বিভাগৰ” প্ৰতিযোগিতাত তেওঁলোকৰ হেঁপাহ দেখিবলৈ পাইছিলো।

সদৌ শেষত মই সকলোকে ধন্যবাদ আৰু শলাগৰ শৰাই আগবঢ়োৱাৰ লগতে মোৰ এই এবছৰীয়া কাৰ্যকালত অজানিতে হোৱা ভুল-ভ্ৰান্তিৰ বাবে মই মোৰ শ্ৰদ্ধাৰ অধ্যক্ষ মহোদয়, শ্ৰদ্ধাৰ উপাধ্যক্ষ মহোদয়, শ্ৰদ্ধাৰ অধ্যাপক-অধ্যাপিকা তথা মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ কৰ্মকৰ্তালৈ তথা মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ লগতে ছাত্ৰ একতা সভাৰ সমূহ সদস্যৰ আগত ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা বিচাৰি মহাবিদ্যালয়খনৰ অনাগত দিনবোৰত উজ্জ্বল আৰু কুশলময় হওঁক বুলি নেদেখাজনাৰ ওচৰত মোৰ সৰল মিনতি জনাই মোৰ এই সম্পাদকীয় প্ৰতিবেদনৰ সামৰণি মাৰিলোঁ।

ধন্যবাদ—

বিনম্ৰতাৰে

প্ৰিয়াংকু দত্ত

আলোচনী সম্পাদক

ছাত্ৰ একতা সভা ২০২৪-২৫ ইং বৰ্ষ

“জয়তু জৱাহৰজ্যোতি”

জয় জয়তু জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়

সাংস্কৃতিক সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে মই মহাবিদ্যালয় পৰিয়ালৰ আটাইলৈ শ্ৰদ্ধা নিবেদিতছোঁ।

জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাংস্কৃতিক সম্পাদিকা হিচাপে মই ২০২৪-২৫ বৰ্ষৰ সাংস্কৃতিক বিভাগৰ কাৰ্যকলাপসমূহৰ সংক্ষিপ্ত প্ৰতিবেদন আগবঢ়াইছোঁ।

এই বৰ্ষত সাংস্কৃতিক বিভাগে বিভিন্ন সাংস্কৃতিক আৰু সাহিত্যিক অনুষ্ঠান সফলতাৰে আয়োজন কৰে।

১২ এপ্ৰিল ২০২৫ তাৰিখে মহাবিদ্যালয়ত পৰম্পৰাগত উৎসাহ-উদ্দীপনাৰে প্ৰাগ বিহু উদ্‌যাপন কৰা হয়। অনুষ্ঠানত বিহুগীত, বিহুনৃত্য আৰু বিভিন্ন সাংস্কৃতিক পৰিবেশনে শিক্ষাৰ্থীসকলৰ মাজত উৎসৱমুখৰ পৰিৱেশ সৃষ্টি কৰে। ২০ জুন ২০২৫ তাৰিখে অসমৰ মহান শিল্পী আৰু সংস্কৃতি সাধক Bishnu Prasad Rabha-ৰ স্মৃতিত কলাগুৰু বিষ্ণুপ্ৰসাদ ৰাভা দিৱস উদ্‌যাপন কৰা হয়। এই উপলক্ষে তেওঁৰ জীৱন আৰু কৰ্মৰ ওপৰত আলোচনা সভা, গীত-নৃত্য আৰু সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান আয়োজন কৰা হয়। ৩০ আগষ্ট ২০২৫ তাৰিখে নতুনকৈ নামভৰ্তি হোৱা শিক্ষাৰ্থীসকলক আদৰণি জনোৱাৰ উদ্দেশ্যে নৱাগত আদৰণি সভা আয়োজন কৰা হয়। অনুষ্ঠানত জ্যেষ্ঠ শিক্ষাৰ্থীসকলে নৱাগতসকলক উষ্ণ আদৰণি জনায় আৰু বিভিন্ন সাংস্কৃতিক কাৰ্যসূচীৰ জৰিয়তে এক সৌহাৰ্দ্যপূৰ্ণ পৰিৱেশ গঢ়ি তোলা হয়। ২৩ অক্টোবৰ পৰা ২৫ অক্টোবৰ লৈকে পূৰ্ব কামৰূপ মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত আন্তঃমহাবিদ্যালয় যুৱ উৎসৱত আমাৰ জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতাত অংশগ্ৰহণ কৰি উল্লেখযোগ্য সফলতা লাভ কৰে। তেওঁলোকৰ সাফল্যসমূহ তলত উল্লেখ কৰা হ'ল—

- ৰবীন্দ্ৰ সংগীতত (প্ৰথম স্থান) — ডেভিড তামুলী।
- ক'লাজ নিৰ্মাণ প্ৰতিযোগিতাত (দ্বিতীয় স্থান) — পুলক শৰ্মা।
- সমবেত সংগীতত (দ্বিতীয় স্থান) — ডেভিড তামুলী, জয়ন্ত কলিতা, মানিকুত দাস, ত্ৰিদিপ দাস, জিমলি ভৰালী আৰু বৰষা ৰাণী ৰাভা।
- লোকগীত প্ৰতিযোগিতাত (তৃতীয় স্থান) — জিমলি ভৰালী।
- ফটোগ্ৰাফীত (প্ৰথম স্থান) — প্ৰিয়ংকু দত্ত।
- পাৰ্বতী প্ৰসাদ বৰুৱা সংগীতত (তৃতীয় স্থান) — ডেভিড তামুলী।

ইয়াৰ পিছত গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ত ৩০ অক্টোবৰৰ পৰা ০৪ নবেম্বৰলৈ অনুষ্ঠিত কেন্দ্ৰীয় যুৱ উৎসৱতো আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিযোগীসকলে কৃতিত্বৰে অংশগ্ৰহণ কৰি নিম্নলিখিত পুৰস্কাৰ লাভ কৰে—

- সমবেত সংগীতত (দ্বিতীয় স্থান) — ডেভিড তামুলী, জয়ন্ত কলিতা, মানিকুত দাস, ত্ৰিদিপ দাস, জিমলি ভৰালী আৰু বৰষা ৰাণী ৰাভা।
- ৰবীন্দ্ৰ সংগীতত (দ্বিতীয় স্থান) — ডেভিড তামুলী।

● ফটোগ্ৰাফীত (দ্বিতীয় স্থান) — প্ৰিয়ংকু দত্ত।

১৮ নৱেম্বৰ ২০২৫ তাৰিখে অসমৰ জনপ্ৰিয় সংগীতশিল্পী Zubeen Garg-ৰ জন্মদিন উপলক্ষে জুবিন গাৰ্গ জন্ম দিৱস উদযাপন কৰা হয়। এই উপলক্ষে তেওঁৰ গীত পৰিবেশন, জীৱন আৰু অৱদানৰ ওপৰত আলোচনা আৰু বিভিন্ন সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান অনুষ্ঠিত হয়।

মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ উপলক্ষে ৩, ৪ আৰু ৫-০২-২০২৬ তাৰিখে সাংস্কৃতিক প্ৰতিযোগিতাসমূহ অনুষ্ঠিত কৰা হয়। ইয়াত বিভিন্ন সংগীত প্ৰতিযোগিতা, একক নৃত্য, লোকনৃত্য (Folk Dance) আদি প্ৰতিযোগিতা সফলতাৰে সম্পন্ন হয়। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ উৎসাহজনক অংশগ্ৰহণে অনুষ্ঠানসমূহ অধিক আকৰ্ষণীয় কৰি তোলে।

সকলো অনুষ্ঠান সফলভাৱে সম্পন্ন কৰাত অধ্যক্ষ মহোদয়, শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰীসকল, সহপাঠীসকল আৰু সাংস্কৃতিক বিভাগৰ সকলো সদস্যৰ সহযোগিতাৰ বাবে আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

ইয়াৰে সৈতে মোৰ প্ৰতিবেদন সামৰিলোঁ।

ধন্যবাদ—

বৰষা ৰাণী ৰাভা

সাংস্কৃতিক সম্পাদিকা

জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়

শিক্ষাবৰ্ষ : ২০২৪-২৫

খেল সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে সকলোকে আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা আৰু শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিছোঁ আৰু যিসকল মহান ব্যক্তিৰ একান্ত কষ্ট আৰু ত্যাগৰ ফলত এই মহাবিদ্যালয় আৰু হাজাৰ হাজাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ জীৱন গঢ়াৰ সপোনবোৰ বাস্তৱ ৰূপত প্ৰতিফলিত হৈছে তেওঁলোকৰ চৰণত প্ৰণিপাত জনাইছোঁ।

২০২৪-২৫ ইং বৰ্ষৰ জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ খেল বিভাগৰ সম্পাদক হিচাপে নিৰ্বাচিত কৰাৰ লগতে কৰ্মভাৰ অৰ্পণ কৰি মহাবিদ্যালয়ৰ সেৱা কৰাৰ সুযোগ দিয়াৰ বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা, বন্ধু-বান্ধৱীলৈ মোৰ হিয়া ভৰা কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

এই মহাবিদ্যালয়ৰ মই খেল সম্পাদক হিচাপে মোৰ প্ৰথম কামটো হ'ল, ২০২৫ চনৰ গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত হোৱা ফুটবল আন্তঃমহাবিদ্যালয় GAUHATI UNIVERSITY SUPER LEAGUE ত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ অংশ গ্ৰহণ কৰা হয় যদিও মহাবিদ্যালয়ে চূড়ান্ত দলৰ খিতাপ পাব নোৱাৰিলে কিন্তু আমাৰ মহাবিদ্যালয়ে ভাল প্ৰদৰ্শন কৰি সকলো দৰ্শকৰ মন জয় কৰিবলৈ সক্ষম হয়। এই ফুটবল খেলখন শেষ হোৱাৰ কিছুদিন পাছতেই আৰু আন্তঃমহাবিদ্যালয় ভলীবল প্ৰতিযোগিতা আৰম্ভ হয় আৰু আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ ছোৱালী দলটো গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ভিতৰতে চূড়ান্ত দল হ'বলৈ সক্ষম হয় আৰু মহাবিদ্যালয়ৰ সন্মান কৰিবলৈ সক্ষম হয়।

খেল-ধেমালি হ'ল শিক্ষাৰ এক অবিচ্ছেদ্য অংগ। আন বছৰৰ দৰে এই বেলিও মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ উপলক্ষে বিভিন্ন খেলৰ প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত হয়। খেল সমূহৰ মাজতে মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ আৰু শিক্ষক, ছাত্ৰী আৰু শিক্ষয়িত্ৰীৰ মাজত দুখন মনোৰঞ্জন মূলক ক্ৰিকেট খেল অনুষ্ঠিত হয়। শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষাগুৰু, বন্ধু-বান্ধৱী আৰু ছাত্ৰ একতা সভাৰ সমূহ সদস্য বৃন্দৰ সহযোগত মহাবিদ্যালয়ৰ সপ্তাহ সুকলমে সমাপ্ত হয়।

এটা বছৰে মোক কাৰ্যকালত সকলো প্ৰকাৰৰ সহায় আৰু সহযোগিতা হাত আগবঢ়োৱা শ্ৰদ্ধাৰ অধ্যক্ষ মহোদয়ক মোৰ ফালৰ পৰা মই আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা আৰু কৃতজ্ঞতা যাচিলোঁ। মোক মোৰ বিভিন্ন পৰামৰ্শ সহায় সহযোগ কৰা তত্ত্বাবধায়কৰ দায়িত্বত থকা ড° হাবিবুৰ ৰহমানকো মই অশেষ কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ। সদৌ শেষত মোক এবছৰীয়া কাৰ্যকালত অজানিতে হৈ যোৱা ভুল ত্ৰুটিৰ বাবে মই সকলোৰে ওচৰত ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা বিচাৰিছোঁ।

ৰূপজ্যোতি দাস

“জয়তু জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়, বকো”

“জয়তু জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা”

ছাত্ৰ জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনখনৰ আৰম্ভণিতে মই মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছোঁ সেইসকল ব্যক্তিলৈ, যিসকল মহান ব্যক্তিৰ সাধনা, কষ্ট আৰু ত্যাগৰ ফলত বকো অঞ্চলৰ একমাত্ৰ শিক্ষানুষ্ঠান জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়খন গঢ়ি উঠিছে। মই সেইসকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক ধন্যবাদ জনাব বিচাৰিছোঁ যিসকলে মোক ২০২৪-২৫ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ নিৰ্বাচনত বহুমূলীয়া ভোট প্ৰদান কৰি মোক জয়যুক্ত কৰাইছে। মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদক হিচাপে মই যিমানখিনি কাম কৰিবলগীয়া আছিল সেই কামসমূহ কৰিবলৈ মই চেষ্টা কৰিছোঁ আৰু মোৰ তত্ত্বাৱধায়ক মহোদয় আছিল ড° জিতু ৰাজবংশী ছাৰ, যাৰ পৰা মই মোৰ দায়িত্বসমূহ চলাই নিয়াত বহুতো সহায় লাভ কৰিছোঁ। মোৰ কাৰ্যকালৰ অন্তিমটো কাৰ্য্যভাৰ আছিল ‘বাৰ্ষিক মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ’ আৰু এই মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত ছাত্ৰ জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদকৰ হাতত থকা বিভিন্ন ধৰণৰ খেল যেনে— লুডু, কেৰম, দবা, বেডমিণ্টন আদি খেলসমূহ অনুষ্ঠিত কৰিবলৈ মই সক্ষম হৈছোঁ।

মোৰ এই এবছৰীয়া কাৰ্যকালত কিছু ভুল-ভ্ৰান্তি হ’ব পাৰে আৰু যাৰ বাবে মই সমূহ জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয় পৰিয়ালৰ ওচৰত ক্ষমা বিচাৰিছোঁ আৰু সকলোকে শ্ৰদ্ধা জনাই মোৰ এই প্ৰতিবেদনখন ইমানতেই সামৰণি মাৰিলোঁ।

“জয় আই অসম, জয়তু জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়, বকো”

প্ৰকাশ ৰাভা

সম্পাদক, ছাত্ৰ জিৰণী কোঠা

জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়, ছাত্ৰ একতা সভা ২০২৪-২৫

ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন

মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাৰ (Girls' Common Room)-ৰ তৰফৰ পৰা ছাত্ৰীসকলৰ সৃষ্টিশীলতা, ক্ৰীড়া মনোভাৱ আৰু ব্যক্তিগত বিকাশৰ উদ্দেশ্যে বিভিন্ন খেল-ধেমালি আৰু প্ৰতিযোগিতা আয়োজন কৰা হয়। এই উপলক্ষে মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত মেহেন্দী প্ৰতিযোগিতা, ৰংগোলী প্ৰতিযোগিতা, ফেব্ৰিক পেইণ্টিং, ফেশ্বন শ্ব' আৰু বেডমিণ্টন প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত কৰা হৈছিল।

উক্ত অনুষ্ঠানসমূহত বহু সংখ্যক ছাত্ৰীয়ে উৎসাহ আৰু উদ্যমেৰে অংশগ্ৰহণ কৰি নিজৰ প্ৰতিভা, দক্ষতা আৰু সৃষ্টিশীলতাৰ সুন্দৰ প্ৰদৰ্শন কৰে। অনুষ্ঠানসমূহে ছাত্ৰীসকলৰ মাজত সুস্থ প্ৰতিযোগিতাৰ মনোভাৱ গঢ়ি তোলাৰ লগতে আত্মবিশ্বাস বৃদ্ধি কৰাত বিশেষ সহায় কৰে।

এই মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ অনুষ্ঠানসমূহ সফলভাৱে সম্পন্ন কৰাত ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাৰ শিক্ষক-তত্ত্বাবধায়ক শ্ৰীমতী নীলাক্ষী ৰামছিয়াৰী বাইদেউৰ আন্তৰিক সহযোগিতা, সঠিক পৰামৰ্শ আৰু উৎসাহ বিশেষভাৱে প্ৰশংসনীয়। তেওঁলৈ ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদিকা হিচাপে মই মোৰ তৰফৰ পৰা আন্তৰিক ধন্যবাদ আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

শেষত, এই অনুষ্ঠানসমূহ সফলভাৱে সম্পন্ন কৰাত সহযোগিতা আগবঢ়োৱা সকলো শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী, কৰ্মচাৰী আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীলৈ কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

ধন্যবাদেৰে—

সম্পাদিকা

বুলবুল ৰাভা

ছাত্ৰী জিৰণী কোঠা (Girls' Common Room)

জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়, বকো

ত্ৰীড়া সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

এই প্ৰতিবেদনৰ পাতনিৰ জৰিয়তে দেশৰ বাবে প্ৰাণ আত্মতা দিয়া বীৰ যোদ্ধাসকললৈ, ত্ৰীড়া জগতৰ মৃত্যু বৰণ কৰা দেশৰ শ্ৰেষ্ঠ ব্যক্তিসকললৈ আৰু লগতে দেশৰ আগশাৰীৰ শ্ৰেষ্ঠ সংগীত সাধক, লেখক আৰু অন্যান্য নমস্য ব্যক্তিসকললৈ মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধাঞ্জলি যাচিলোঁ।

বিগত ৯ ফেব্ৰুৱাৰী ২০২৪-২৫ ইং বৰ্ষৰ বকো জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভাৰ ত্ৰীড়া বিভাগত সম্পাদক হিচাপে নিৰ্বাচিত কৰি মোক সেৱা আগবঢ়োৱাৰ সুযোগকণ দিয়াৰ বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, বন্ধু-বান্ধৱী, ভাই-ভনীসকললৈ মোৰ হিয়াভৰা কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ। ত্ৰীড়া বিষয়টো শিক্ষা আৰু সামাজিক জীৱনৰ এক অপৰিহাৰ্য অংগ। ত্ৰীড়াই এজন ব্যক্তিক শাৰীৰিক আৰু মানসিকভাৱে সৰল আৰু সুস্থ হৈ জীৱন-যাপন কৰাত যথেষ্ট সহায় আগবঢ়ায়। এই ক্ষেত্ৰত আমাৰ মহাবিদ্যালয়খন বহুপ্ৰাণে আগবঢ়ায়।

২০২৫ ইং বৰ্ষৰ মৰিগাঁওৰ জাগীৰোড মহাবিদ্যালয়ত অনুষ্ঠিত হোৱা ৪২ সংখ্যক সদৌ অসম আৰ্ম ৰেছলিং চেম্পিয়নশ্বিপত ইদুল আলী, অবিনাশ বড়ো, নুৰ আলী প্ৰথম স্থান পাবলৈ সক্ষম হয় আৰু জিনা হুছেইনে দ্বিতীয় স্থান, ময়নামতী বসুমতাৰী তৃতীয় স্থান পাবলৈ সক্ষম হয়।

২০২৫ ইং বৰ্ষৰ ৩০ জুলাই তাৰিখে অনুষ্ঠিত হোৱা চাউথ পইণ্ট স্কুল, গুৱাহাটী (অসম) ৪২ সংখ্যক ৰাষ্ট্ৰীয় আৰ্ম ৰেছলিং চেম্পিয়নশ্বিপত আমাৰ জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়, বকোৰ অংশগ্ৰহণকাৰী, অভিনাশ বড়ো, ইদুল আলী, নুৰ আলীয়ে প্ৰথম স্থান পাবলৈ সক্ষম হয়। আৰু জিনা হুছেইনে দ্বিতীয় স্থান পাবলৈ সক্ষম হয়।

২০২৫ ইং বৰ্ষত অনুষ্ঠিত হোৱা গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ ত্ৰীড়া ব'ৰ্ডৰ অধীনত পাণ্ডু গুৱাহাটী-১২ৰ পাণ্ডু মহাবিদ্যালয়ৰ উদ্যোগত গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয় আন্তঃ মহাবিদ্যালয় আৰ্ম ৰেছলিং আৰু দবা প্ৰতিযোগিতাত আমাৰ জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়, বকোৰ পুৰন্দৰ ৰাভাই দবা খেলত তৃতীয় স্থান পাবলৈ সক্ষম হয় আৰু আমাৰ জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়, বকো দবা প্ৰতিযোগিতাত শ্ৰেষ্ঠ অংশগ্ৰহণমূলক বঁটা লাভ কৰে।

এনেদৰে মোৰ কাৰ্যকালত মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত সুনাম কঢ়িয়াই আনিবলৈ সক্ষম হয়। মোৰ এই কাৰ্যকালত বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ দিহা পৰামৰ্শ আগবঢ়োৱা প্ৰত্যেকজন শিক্ষাগুৰুলৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ। তদুপৰি মোক সকলো প্ৰকাৰেই সহায় কৰা মোৰ সহঃ কৰ্মকৰ্তাসকলক মোৰ ফালৰ পৰা আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ। শেষত মোৰ বন্ধু-বান্ধৱী আৰু ভাইটি-ভগিট সকলোৰে ওচৰত মই চিৰকৃতজ্ঞ।

মোৰ কাৰ্যকালত অজানিতে হৈ যোৱা অনিচ্ছাকৃত ভুল-ত্ৰুটিৰ বাবে মই ক্ষমা বিচাৰি মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষাগুৰু, কৰ্মচাৰীবৃন্দ সকলোকে শ্ৰদ্ধা জনাই মোৰ প্ৰতিবেদন ইমানতে সামৰণি মাৰিলোঁ।

ধন্যবাদেৰে—

খেল সম্পাদক

ৰহিত ৰাভা

জয়তু জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়, বকো

জয়তু জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভা

Report of Debate & Symposium Secretary

I respectfully remember with a thousand salutations all those brave martyrs who sacrificed their lives to protect the existence of their motherland. At the beginning of this report, I also respectfully remember those great individuals whose tireless efforts and sacrifices built this beautiful Jawaharlal Nehru College, which spreads the light of knowledge. I extend my immense gratitude to the principal Dr. Tapan Dutta Sir as well as the vice Principal Pranap Sharma Sir and the college governing body President, shri Lakhikanta Sharma Sir along with Teacher's-Insearch and non-staff members for systematically advancing our college in various expect up to the present day. And I also express my gratitude and offer my thanks to all the students, colleagues, and friends to entrusting me with the responsibility of the debating and discussing circle secretary.

The subject of debate and discussion is not a common one. It contributes to the mental development of students and also offers insight into the intellectual and spiritual dimensions of a college, even if only to a modest extent. Here, students can learn new ideas. I request all students not to ignore this subject but to take an active interest in it. Only then will our college attain a distinguished position across the state.

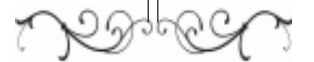
As per every year, I have also successfully organized the competitions of my department. I express my deep gratitude to the students who participated and hope they will continue to take part in the future. I also thank my friends, the members of the student union, the judges, IQAC coordinator Dr. Alimpa Bhuyan Ma'am and the teacher-instructor Dr. Ranjit Baishya Sir for their support in conducting the competition smoothly.

Following my oath-taking ceremony On 7th March. At the very beginning of my tenure, the session commenced on August 4th 2025, with a High-spirited Debate & Quiz Competition specially for Higher Secondary Students. The event aimed to encourage new-comers students in literary section as well as in Debate. There were 40 participants.

On 14 Oct, 2025 with the for formal approved of our respected principal sir and Debate Club In-search Dr Bapukan Saika Sir. I introduced the Debate Club classes (First Edition) The club members meets every 1st & 3rd Saturday focusing on critical thinking, public speaking and intellectual discussion for new comers.

On 8th Nov, To honor the 150th Anniversary of the author of Vande Mataram, an Elocution & Essay Writing Competition was organized in the guidance of our teacher-Insearch Dr. Ranjit Baishya sir and respected Judge Ma'am Basabi Bora where totally 35 students actively participate.

Well our college extended its reach beyond the campus as two of our students

represented at a regional Debate hosted by Lakhipur college in Collaboration with IQAC Hamidabad college, Satsia. Well also we represent our college at DISTRICT SOCIAL WELFARE OFFICE, KAMRUP IN ASSOCIATION WITH DISTRICT ADMINISTRATION KAMRUP TECHNICAL SUPPORT at Guwahati BioTech Park.

The Annual College Week was organized successfully with the various competition in each different section. In the "Debating and Discussion Circle" Department include Debate Competition, Extempore Speech, Quiz Competition, Elocution, Poem recitation (English/Assamese/bodo) etc. I am happy to report that the numbers of participants in these competition was unprecedented. A large number of students participated in these competitions.

Finally, I would like to express my sincere thanks to Union companions and also to my friend, The Quiz Master, Mr. Jayanti Kalita, for his efforts in making this event successful. I wish him a bright future and all the best for his future endeavors.

Debating and discussion is a discipline of paramount importance, as it fortifies students' cognitive abilities and equips them to articulate their perspectives with lucidity and conviction on a global platform. This subject provides a fertile ground for intellectual exploration and the acquisition of knowledge. I urge students to embrace this opportunity, not merely to bolster their confidence, but to hone the skills essential for academic and professional pursuits. Let us collectively strive to make the forthcoming college week a resounding success, thereby augmenting the illustrious legacy of Jawaharlal Nehru College.

Thank you

Korina Boro

Debate & Symposium Secretary (2024-25)

Jai Jawaharlal Nehru College, Boko

Jai Jawaharlal Nehru Student's Union

সমাজ সেৱা বিভাগৰ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

বকোৰ ঐতিহ্যমণ্ডিত জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়খনৰ প্ৰতিষ্ঠাত অৰিহণা যোগোৱা মহান ব্যক্তিসকলক সশ্ৰদ্ধ প্ৰণাম জনাইছোঁ। লগতে সেই মহান ব্যক্তিসকলক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিব বিচাৰিছোঁ, যিসকলৰ মহান পদক্ষেপে বকো অঞ্চলৰ স্থানীয় যুৱক-যুৱতীসকলক নিজৰ ঠাইতে উচ্চ শিক্ষা লাভ কৰাৰ সুবিধা প্ৰদান কৰিছে।

এই মহাবিদ্যালয়খনৰ দায়িত্বত থকা সন্মানীয় অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ লগতে সমূহ শিক্ষক তথা অনাশিক্ষক কৰ্মচাৰীসকলক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ। ২০২৪-২৫ বৰ্ষত সমাজ সেৱা বিভাগৰ সম্পাদক হিচাপে মহাবিদ্যালয়খনৰ উন্নয়নৰ পথত এজন সহযাত্ৰী হোৱাৰ সুযোগ প্ৰদান কৰাৰ বাবে এই ক্ষণতে মই মোৰ দাদা-বাইদেউ, মোৰ কনিষ্ঠ ভাইটি-ভগিটি লগতে মোৰ বন্ধু-বান্ধৱীসকলকো ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

আমাৰ এই কাৰ্য্যকালত ছাত্ৰ একতা সভাৰ প্ৰথম অনুষ্ঠান আছিল নৱাগত আদৰ্শ সভা আৰু এই অনুষ্ঠানখন আমি ভালদৰে চলাবলৈ সক্ষম হৈছিলোঁ। নৱাগত আদৰ্শ সভাৰ লগত সংগতি ৰাখি “Cleanliness Drive and Awareness Campaign” নামৰ আন এটি অনুষ্ঠানৰ আয়োজন কৰি মহাবিদ্যালয়খনৰ চৌপাশ পৰিস্কাৰ কৰিছিলোঁ।

মহাবিদ্যালয়ৰ নৱাগত আদৰ্শ সভাৰ পিছতেই আছিল আমাৰ গতানুগতিক বিশেষ কাৰ্য্যসূচী মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ। এই সময়ছোৱাত সমাজ সেৱা বিভাগৰ বিশেষ অনুষ্ঠান নাথাকিলেও “Best Out Of Waste”, “Spot Decoration Competition”, “Cleaning Competition” আদি বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতাৰ জৰিয়তে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক উৎসাহিত কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিলোঁ।

শেষত আমাৰ শ্ৰদ্ধাৰ অধ্যক্ষ মহোদয় ড° তপন দত্ত আৰু মোৰ তত্ত্বাৱধায়িকা ভৈৰৱী বড়ো বাইদেৱে মোৰ কাৰ্য্যকালৰ সময়ছোৱাত প্ৰতিটো মুহূৰ্ততে সহায়-সহযোগ তথা পৰামৰ্শ আগবঢ়োৱাৰ বাবে ধন্যবাদ আৰু কৃতজ্ঞতা জনাইছোঁ।

বিৰাজ সৰকাৰ

সমাজ সেৱা বিভাগৰ সম্পাদক

ছাত্ৰ একতা সভা ২০২৪-২৫ ইং বৰ্ষ

“জয়তু জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়”

“জয়তু জৱাহৰজ্যোতি”

48 ASSAM NAVAL NCC

Jawaharlal Nehru College, Boko
Academic Session 2024-2025

The 48 Assam Naval NCC Unit of Jawaharlal Nehru College, Boko, actively conducted various training programmes, institutional activities, and awareness campaigns during the year 2025. The unit remained committed to achieving the objectives of the National Cadet Corps by developing discipline, leadership qualities, patriotism, social responsibility, and national integration among cadets. Throughout the year, cadets enthusiastically participated in training, ceremonial events, competitions, and visits organized by the NCC Directorate and the college.

A reconnaissance (RECCE) programme was conducted to inspect and assess the facilities available

for NCC activities and future training programmes. The visit helped identify the infrastructural requirements for the effective functioning of the Naval NCC unit and strengthened coordination between the college administration and the NCC authorities.

The enrollment process for the new academic session was carried out successfully. Eligible students from different departments enrolled in the Naval NCC after completing the prescribed application procedures and verification. The selection aimed at identifying disciplined and motivated students who were willing to participate actively in NCC activities.

The Commanding Officer, CO Tileswar Nath, visited Jawaharlal Nehru College, Boko, to review the functioning of the Naval NCC unit. During the visit, he interacted with cadets, inspected the available facilities, and encouraged students to participate wholeheartedly in NCC training and national service. His guidance motivated the cadets to maintain discipline, leadership, and dedication.

Independence Day Celebration

The Naval NCC cadets actively participated in the Independence Day celebrations organized by the college and also Boko Circle Office at Gandhi Maidan, Boko. The programme included the National Flag Hoisting and ceremonial parade. Cadets displayed exemplary discipline

and paid tribute to the sacrifices of the freedom fighters while reaffirming their commitment to the nation.

Cadets participated enthusiastically in the Wall Magazine Competition. Through creative displays, articles, illustrations, and informative content, the cadets showcased their artistic skills, awareness of national issues, and teamwork. The activity promoted creativity, communication skills, and healthy competition among the participants.

The visit of the Group Commander Ajit Kumar Borah coincided with the celebration of NCC Raising Day. The programme highlighted the achievements and contributions of the National Cadet Corps in nation-building. Cadets participated in ceremonial events, interacted with senior officers, and demonstrated their training through disciplined presentations. The occasion inspired cadets to continue serving society with dedication and commitment.

ARYABHATTA SCIENCE CENTRE

BOKO BLOCK & KAMRUP DISTRICT
Department of Physics, J.N.College, Boko
(2024- 25)

The activities of Aryabhatta Science Centre, Boko Block would be taken up in the interior parts of the Boko block to help improve school science education in learning by doing method and create scientific temper among rural masses and apply benefits of S & T in their day to day life. Students would be encouraged to take up activity-based programmes and to help them to participate in national level S&T programmes/ Competitions.

Aryabhatta Science Centre, Boko Block was formed in the year of 2009 which was catalyzed, conceived and supported by Assam Science, Technology and Environment Council (ASTEC) under the Ministry of Science and Technology, Government of Assam. All over Assam there are 219 Aryabhatta Science Centre among which Boko Block Centre is one of the most active and sincere Centre.

This year the regular activities of the centre i.e. Block level Science based competition was held on 30th October 2025 at J. N. College premises where more

than 120 participants along with teachers guide were there. All four competitions Science Based Model Making Competition, Extempore Speech Competition, Poster Drawing Competition and Idea Competition were held. More than 17 schools of the locality were participated. For the second time we have included Chamaria High School which is under Chamaria Block but deprived from long time due to poor communication. Apart from regular activities some other activities were done during the last session such as,

1. ROBOTIC Club introduced (May 2025)
2. An awareness program against drug abuse (26.6.2025)
3. Observed National Space Day, 2025 (23.8.2025)
4. Observed World Ozone Day, 2025 (16.9.2025)
5. Observed National Energy Day, 2025 (9.9.2025)
6. Ex DGP Mr. Pallab Kr. Bhattacharya and

his party were visited and observed the centre

7. Two days workshop done on ROBOTICS AND AI

Again, the Aryabhatta Science Centre, Kamrup District is based on ASC, Boko Block at Jawaharlal Nehru College, Boko which includes 14 no. of Blocks, 6 in the north bank of river Brahmaputra and 8 in the south bank. Seven numbers of blocks are running under NGOs and other seven numbers of blocks are under government institutions. Though most of blocks are doing their activities regularly and the active blocks are participating in various social activities in collaboration with the other organizations in their locality. But activities of very few blocks are not satisfactory. Specially **Rampur Block** had no any activities through out the year and no any participation from this block in the district level, even coordinator also not participated.

The District Level Competition for the session 2024-25 of Aryabhatta Science Centre, Kamrup District was organized on **23rd November 2025** in the premises

of Aryabhatta Science Centre, Boko Block at Jawaharlal Nehru College, Boko, Kamrup. Out of fourteen blocks, thirteen blocks participated in the District Level Competitions where more than one hundred and forty participants were present. The premises of the J. N. College became the SCIENCE MELA for the whole day. There were four competitions viz. Science Based Model Making Competition, Extempore Speech Competition, Poster Drawing Competition and Idea Making Competition parallelly held along with coordinators meet. The coordinators meet was presided over by the District Coordinator Dr. Ranjit Baishya. All competitions had been concluded after the closing ceremony where Dr. Tapan Dutta, Principal; Mr. Pranab Sarma, Vice Principal; Mr. Manoj Das, HoD Physics; Dr Tapan Kr. Deka, HoD Zoology; Dr. Susanta Kr. Bhuyan, Associate Professor of Zoology, J. N. College privileged the meeting along with all block coordinators from the different corner of the district. The prize winners of the competitions were awarded by cash money along with Trophy, Books (Mor Eti Xopon Aase by Dr. Rubul Mout) and Certificates.

Entrepreneurship Development Center: Innovation in action

The Entrepreneurship Development Center (EDC) was established as a pioneering initiative under the project “Establish, Develop and Manage Entrepreneurship Development Center (EDC) and Incubation Centre (IC) in the Educational Institutes of the North Eastern Region,” sponsored by the North Eastern Council, Shillong, Government of India and with the Indian Institute of Entrepreneurship, Guwahati as its Nodal Agency. The Center’s leadership includes Dr. Tapan Dutta, Principal of the college, as Chairman of the Advisory Board; Dr. Bapukan Saikia, Assistant Professor (Department of Political Science), as the Center Head; and Mrs. Deepanjali Das, Associate Professor (Department of Economics), as Assistant Center Head. The EDC is driven by a clear mission: to ignite and nurture entrepreneurial mindsets among students, empowering them not just with knowledge but with the skills and confidence to create, innovate and lead in the dynamic world of business. Recognizing that entrepreneurship is the engine of economic and social growth, the Center strives to foster a culture where young minds are encouraged to think beyond conventional career paths and embrace the spirit of enterprise.

As a part of its foundational activities, the EDC organized a five-day long Faculty Development Programme (FDP) on ‘Entrepreneurship Development’ at Jawaharlal Nehru College, Boko from 22nd to 26th April, 2024. This programme was meticulously designed to give faculty members a comprehensive understanding of the entrepreneurial ecosystem and to equip them with innovative pedagogical tools for cultivating entrepreneurial thinking in their students. The FDP saw enthusiastic participation from 20 faculty members representing seven nearby colleges. Nine distinguished resource persons from varied disciplines delivered inspiring lectures, sparking fresh perspectives and motivation among the

attendees. Building on this momentum, the EDC conducted a three-day Entrepreneurship Awareness Programme (EAP) from 28th to 30th August, 2024, which brought together 164 students and alumni from diverse institutions, including budding startup investors from the Kamrup region. This event achieved the distinction of registering the highest number of participants among all Entrepreneurship Development Centers across North East India. Eminent resource persons led thought-provoking sessions and engaging interactions helped participants develop and refine their entrepreneurial ideas.

At the close of the EAP, 40 candidates were shortlisted for the flagship Entrepreneurship Development Programme (EDP) based on their business idea presentations. The first phase of the EDP was conducted from 19th to 23rd November, 2024 at K.K. Handique Conference Hall, Jawaharlal Nehru College, Boko. Forty selected

participants actively engaged in a blend of seminars, workshops and interactive sessions. On the opening day, each participant submitted a detailed business proposal. Through rigorous evaluation and expert interaction (conducted by IIE, Guwahati, via online mode), 10 outstanding participants were selected for the Incubation Center. We are proud to highlight that the Indian Institute of Entrepreneurship recognized the dynamic efforts of our EDC and offered the establishment of an Incubation Center at our college. From this Incubation Center, 12 participants were selected and received five lakhs in seed money, and among them, Mr. Abinash Boro was one of our EDC participants.

The EDC’s commitment goes beyond training—it is actively creating platforms for students to experiment, market and commercialize their innovations. Through the college’s online portal, student-created products are showcased and made accessible to customers, while

offline events and college occasions feature dedicated stalls for student entrepreneurs to sell their products. These real-world experiences not only provide students with valuable exposure to business operations but also foster self-reliance and entrepreneurial confidence. To supplement classroom learning, the EDC organizes field studies, immersing students in the vibrant local entrepreneurial ecosystem and enabling them to learn directly from practicing entrepreneurs. Additionally, the Center publishes a wall magazine, 'Udyamita,' to highlight and celebrate the entrepreneurial aspirations and

achievements of these emerging leaders. Through all these initiatives, the Entrepreneurship Development Center is steadfast in its vision to transform students into visionary entrepreneurs who will drive positive change and contribute meaningfully to the region's socio-economic development.

Report by : Dr. Bapukan Saikia
Center Head, EDC
Jawaharlal Nehru College, Boko

Gandhian Study Center

Jawaharlal Nehru College, Boko

The Gandhian Study Center at Jawaharlal Nehru College, Boko, inaugurated on 26th November, 2020 by respected Principal Dr. Tapan Dutta, is dedicated to spreading and practicing Mahatma Gandhi's philosophy among students. Coordinated by Dr. Bapukan Saikia and supported by faculty members of Political Science Department, the Center is grounded in Gandhian ideals of simplicity, truth, nonviolence and self-reliance. Its mission is to nurture individuals intellectually, morally and spiritually, focusing on character-building and service to society. The Center's activities—such as seminars, workshops, talks, mock parliaments and certificate courses—aim to create conscientious citizens and encourage reflection on social justice, ethical leadership and the relevance of Gandhian philosophy today. Commemorating Gandhi's birth and death anniversaries helps students internalize his principles of Satyagraha, Ahimsa and Sarvodaya. The Center also promotes hands-on learning through field trips, handicraft workshops and participation in welfare schemes,

emphasizing self-sufficiency and social responsibility. Publications, magazines and film screenings provide creative outlets for students to explore Gandhian thought. With a library rich in Gandhian literature and links to other Gandhian organizations, the Center promotes value-based education and lifelong commitment to peace, justice and community service. Its aims are to guide students toward a more compassionate, just and peaceful society by promoting Gandhi's social and political ideas, encouraging critical analysis and fostering nonviolence and self-discipline. The Center's action plan includes commemorative events, book publications, popular talks, workshops, special programmes, film screenings, magazines, information on welfare schemes, exhibitions and national and international webinars. These activities build sustained engagement with Gandhian ideals and ensure that Gandhi's spirit continues to inspire future generations.

Report by : Dr. Bapukan Saikia
Coordinator, GSA

Centre for Gender Studies: Promoting Gender Equity and Inclusive Campus Culture

Jawaharlal Nehru College, Boko has consistently worked towards creating an inclusive, equitable and sensitised academic environment. In this endeavour, the Centre for Gender Studies, in collaboration with the Internal Quality Assurance Cell (IQAC), has undertaken significant initiatives to promote awareness, dialogue and institutional practices aligned with gender justice.

Gender Audit 2023-24: A Step Towards Institutional Gender Sensitisation

The Gender Audit Report 2023-24, compiled by IQAC and the Centre for Gender Studies, reflects the institution's commitment to assessing and strengthening gender equity within its academic and administrative framework. The audit examined gender representation among students, teaching and non-teaching staff, institutional committees and various cells of the college. The methodology included analysis of institutional data, curriculum review and questionnaire-based feedback from stakeholders.

The findings reveal encouraging trends in student participation. Female enrolment showed a significant presence in higher education programmes, with women students constituting a larger share in postgraduate programmes and several undergraduate courses. The audit also highlighted the need for continued efforts towards balanced representation in institutional bodies and committees.

One-Day Gender Sensitisation Workshop on “Building Gender Sensitive Higher Educational Institute in Assam”

To further strengthen awareness and inclusivity, the Centre for Gender Studies, in collaboration with IQAC and Akam Foundation, organised a one-day Gender Sensitisation Workshop on 2 May 2025 at the K K Handique Conference Hall. The workshop aimed at

developing higher educational institutions as safe, respectful and inclusive spaces by fostering understanding of gender diversity and equality.

The workshop consisted of two interactive sessions. The first session, “Building Gender Sensitive Higher Educational Institutes in Assam”, was facilitated by Miss Rituparna Neog and Team Akam comprising Bhukhanjyoti, Nabajyoti and Lipi Lahon. Around 40 students along with mentor teachers participated actively through engaging activities and discussions. The post-lunch session, “Towards Gender Sensitive Campus: A Dialogue with Educators, Students in HEI”, was delivered by Prof. Polly Vauqueline, Department of Women Studies, Gauhati University.

The workshop provided a meaningful platform for students, teachers and invited faculty members from neighbouring institutions to deliberate on contemporary gender reforms and the role of higher educational institutions in promoting dignity, equality and empathy. The interactive methodology encouraged participants to reflect upon gender sensitivity and the creation of supportive campus spaces.

Towards a Gender Just Educational Environment

Through initiatives such as gender audits, awareness programmes, workshops, discussions and capacity-building activities, the Centre for Gender Studies continues to contribute towards building a progressive campus culture. These endeavours reinforce Jawaharlal Nehru College's vision of nurturing responsible citizens who value equality, inclusivity and social responsibility.

The institution remains committed to strengthening gender-sensitive practices and creating an educational environment where every individual is respected, empowered and provided equal opportunities.

Centre for Mental Health and Well-being

Centre for Mental Health and well-being, J. N. College, Boko was formed to support Student well-being and mental health. The first meeting was held on 24th June 2025, and was chaired by Dr. Tapan Datta (Team Leader) and Mrs. Manjira Sarma (team Coordinator), Miss Srawanika Bhuyan (member, AIMMS). The meeting agenda focused on reviewing students' mental health concerns and referral steps, SWT Members training, planning mental health awareness activities for

the upcoming months, sharing self-help materials provided by AIIMS, Guwahati.

On 20th Nov. 2025 Leadership Engagement workshop was organised by AIIMS Guwahati in Collaboration with Health and Education Dept. supported by College of Education, Boko. The Coordinator along with two members of Centre for Mental Health and well-being, J. N. College, Boko participated in the workshop and was awarded with a certificate for successful completion.

Internal Complaints Committee

Following the tradition of previous years, the Internal Complaints Committee (ICC) of Jawaharlal Nehru College, Boko organized a Popular Talk during the academic session 2024-25. The programme was held on 9 June 2025 on the topic "Role and Functions of the Internal Complaints Committee." The resource person for the session was the Principal of the college, Dr. Tapan Dutta.

The programme was presided over by Ms. Manjira Sharma, Chairperson of the Internal Complaints Committee. It was attended by the teaching and non-teaching staff, students of the college, as well as Ms. Lalita Jain (External Member of the Committee) and Ms. Padumi Hatkhowa Talukdar (External Member of the Committee).

During his lecture, Dr. Tapan Dutta explained in detail the role and responsibilities of the Internal Complaints Committee (ICC). He discussed the provisions of the Sexual Harassment of Women at Workplace (Prevention, Prohibition and Redressal) Act, 2013, which came into force on 9 December 2013. He elaborated on what constitutes sexual harassment and explained that it includes any unwelcome sexual behaviour, whether direct or implied, such as:

- Physical contact and advances
- Demand or request for sexual favours
- Sexually coloured remarks
- Showing pornography
- Unwelcome physical, verbal, or non-verbal sexual conduct
- Catcalling
- Turning group discussions into sexual topics
- Touching an employee's or student's clothes, hair, or body without consent
- Asking personal questions about one's sexual life
- Unwanted pressure for dates

He also informed the participants that any complaint regarding sexual harassment may be submitted to the Internal Complaints Committee through the official email address: manjirajnc@gmail.com.

After a comprehensive discussion of all these issues, an interactive question-and-answer session was held. The resource person responded to the participants' queries clearly and effectively, enabling everyone to gain a better understanding of the subject. The programme concluded successfully with active participation and appreciation from all those present.

Shrimanta Shankardeva Center for Language and Literature and Media Studies- A Report

(Comprises of the Language Departments of the college, namely English Assamese and Bodo)

The centre was inaugurated on 23.02.2022 by Dr. Bibhash Choudhury Dean Faculty of Arts and HOD, English Department, G.U. English. He also delivered a lecture on 'Popular Literature and Contemporary Society' on that occasion.

The aim of the centre is to facilitate the promotion and study of languages, literatures and various aspects of Film and Media and to promote studies and academic explorations in the respective areas of the above mentioned subjects. The centre was started with the objective of promoting mutual enrichment of languages and literatures through explorations of literary texts and other works of renowned writers and scholars of India and the world. It was also envisioned that the centre would go a long way towards bringing out the essential unity and commonness of languages by organizing various scientific, cultural and academic studies and programmes.

Further, it was also aimed to work upon inter-translation of world famous texts into Indian languages and translation of valuable texts in Indian languages to English language. The centre also intended to undertake various student level as well as research level programmes in the field of language, literature and Media Studies. The centre has from the time of its inception strived to organize seminars and workshops on comparative study of Indian languages and various facets of Films and Film Studies and to organize programmes on second language teaching and learning.

In the course of its journey the centre intends to undertake various projects related to language, literature

and Media studies. The centre has the following committee members:

1. Dr. Tapan Dutta - President
2. Mr. Pranab Kr. Sarma - Vice President
3. Mrs. Manjira Sarma - Coordinator.
4. Mrs. Ratnamala Sarma - Assistant Coordinator
5. Mrs. Bhairabi Baro - Member
6. Dr. Alimpa Bhuyan Boruah - Member
7. Mr. Ansuma Kh. Bodosa - Member
8. Mrs. Ruptalin Engtipi - Member
9. Mrs. Gayatri Kharghoria - Member
10. Dr. Dimpirani Sarma - Member

Activities of the Centre in 2024-25

The Shrimanta Shankardeva Centre organised a 6-day National workshop on 'Theory and Practice of Literary Translation' with sponsorship from Indian Council of Social Science Research (ICSSR-NERC) from 29th January, 2024 to 3rd February 2024

The Shrimanta Shankardeva Centre for Language Literature and Media Studies has completed 4 years now and

has entered its 5th year of existence. In the future It has several programs in the offing and hopes to be a hub of knowledge in the fields of humanities, culture and media studies.

Prepared by- Ratnamala Sarma
Associate Professor and Head
Department of English

The Event Record of Information and Career Guidance Cell (ICGC)

Jawaharlal Nehru College
Session 2024-25

Program 1 :

Theme : “Quiz Contest cum Career Guidance Program” organized by e-Kuhipath in collaboration with The Information and Career Guidance Cell (ICGC) and Dept. of Zoology, Jawaharlal Nehru College.

Date : 26.03.2025.

Venue : K K H Seminar Hall, J N College

Purpose of the Event : Presenting an ultimate chance for the students towards achieving their dream job. Also conducted a Quiz competition among the participants cum career guidance session encouraging students to actively participate in such types of events.

No. of Participants : 80

Program 2 :

Theme : 5 DAYS COACHING PROGRAMME FOR PREPARATION to ITEP (B.A. B.Ed. & B.Sc. B.Ed.) ENTRANCE EXAMINATION – 2025

Date : From 8th to 12th April - 2025

Time :

From 10.00 AM (everyday)

Venue : Digital Classroom (New Arts Building), Jawaharlal Nehru College

Purpose of the Event : To give the awareness of the Entrance Examination to Entry to ITEP which exam is conducted by NTA for HS passed students. In this program the teachers from respective departments of Languages (English, Assamese) and Discipline specific subjects (Mathematics, Physics, Chemistry, Botany, Zoology, Anthropology, Geography, History, Pol Science, Economics, Education) along with Teaching Pedagogy and General Knowledge gave hints to the participants for their success in the said entrance exam.

No. of Participants : 45

Some photos from the event :

NCC REPORT

FOR THE SESSION 2024-2025

ACTIVITIES CONDUCTED DURING THE PERIOD

1. 15/08/2024: Independence Day Celebration:

The NCC cell along with the fraternity of Jawaharlal Nehru College, Boko has observed the 78th *Independence Day* in the college campus. The observation started with the hoisting of our National Flag by Dr. Tapan Dutta, Principal of the college followed by a *Rashtriya Sangeet* by all present. He also delivered an encouraging speech addressed to the cadets and students of the college. The occasion was also attended by the Faculty members and staff of the college. The cadets have also participated in the Independence Day Parade Competition at Boko, Gandhi Maidan and bagged First Position.

2. 18/09/2024: Waste to Art:

The NCC cell has organized an event “Waste to Art” on 18th of September 2024. This event is an initiative done to encourage Cadets to create innovative things out of ordinary or waste materials. The cadets have prepared innovative art work like cups made out of coconut shells, decorative pieces made out of plastic, dustbin made out of waste paper etc. Dr. Praneswar Nath, Vice-Principal of the college graced the event and congratulates the cadets for their innovative ideas.

3. 02/10/2024: SWACHHATA HI SEVA 2024:

A *Cleanliness drive* was done in observance of Swachhta Hi Seva 2024 on the occasion of the birth Anniversary of Mahatma Gandhi on the 2nd of October 2024. This event was organized by NCC cell in collaboration with Amrit Prabha Ranger Team, NSS and Student’s Union of Jawaharlal Nehru College. Around 80 students participated in the event.

4. 26/01/2025: Republic Day:

The NCC cell has observed the *Republic day*

celebration on 26th January 2025. The celebration includes hoisting of the National Flag by Dr. Tapan Dutta, Principal of the college followed by National Anthem. The Cadets have also participated in the Republic day parade and got awarded as the best contingent.

5. 24/04/2025: Awareness Program On Nutrition And Cancer Prevention

The NCC Cell of Jawaharlal Nehru College, Boko Under 1 AssamBN NCC and in collaboration with IQAC and the Department of English has organized An Awareness Program on *NUTRITION AND CANCER PREVENTION* on this day. We have invited **Miss. Dimi Ingtipi**, Assistant Dietician of B. Borooah Cancer Institute,

Assam to deliver the lecture. Over 130 participants including Students, Cadets and teachers were present in this event.

6. 13/05/2025:

In observance of ‘*Day Against Superstitious Beliefs*’ in Assam which is a recognition of the service rendered by **Late. Birubala Rabha**, IQAC in collaboration with NCC, NSS, Amrit Prabha Ranger Team, Jawaharlal Nehru College, Boko has organize a **One Day Workshop** on *Fighting Superstition with Scientific and Rational Thinking*. **Dr. Tapan Dutta, Principal**, Jawaharlal Nehru college, boko was the speaker. Other activities include: Open Speech Competition, Signature campaign against Superstitious Beliefs. Total Participants 200.

7. 21/06/2025 : International Day of Yoga:

In observance of the International day of Yoga, the NCC Cell in collaboration with Amrit Prabha Ranger Team, NSS, Student’s Union and IQAC of Jawaharlal Nehru College, boko has organized an event on the

theme: **Yoga for One Earth, One Health**. The invited yoga master was Mrs. Jaba Pathak Deka. She has delivered a lecture on the importance of yoga and also taught yoga asanas to all the participants. A total of 70 students including 50 NCC cadets and hostel boarders and teachers have participated in the event.

8. 26/06/2025: International Day against Drug Abuse and Illicit Trafficking

As an effort towards achieving 'Mission Drug Free

Campus' an awareness program was conducted by this NCC cell in collaboration with IQAC of Jawaharlal Nehru College and Aryabhata Science Centre, Boko Block on 26th of June 2025 in observance of “*International Day against Drug Abuse and Illicit Trafficking*” Theme of the Year : “*Evidence is clear: Invest in Prevention*”. The Event include an Invited lecture by Dr. Ranjit Baishya, Associate Professor, Dept of Physics , an E-pledge where around 100 students have participated and also received e-certificate and also conducted Poster Making Competition.

ACHIEVEMENTS/AWARDS:

Sl.no	Name of ANO	Awards/recognition	APEX Body	Year
1.	Lt. Rupali Engtipi	Lieutenant (NCC Commissioned)	Directorate General NCC	December, 2024

Sl.no	Numbers of Cadets	Awards/recognition	APEX Body	Year
1.	SD 7+ SW 4 =11	C Certificate (NCC)	Additional Directorate General NCC	April, 2025

Sl.no	Numbers of Cadets	Awards/recognition	APEX Body	Year
1.	SD 9+ SW 8 =17	B Certificate (NCC)	Additional Directorate General NCC	April, 2025

Sl.no	Name of Cadets	CAMPS	APEX Body	Year
1.	Cdt BICHITRAJIT BORO	VIBRANT CAMP ZEMITHANG	Commanding Officer, 2 Arunachal Pradesh BN NCC, Tawang	May 2025
2.	Cdt KAMAL KAIBARTA	OUTSTANDING IN SPECIAL ADVENTURE COURSE	National Institute of Mountaineering and Adventure Sports (NIMAS)	MAY 2025
3.	Cdt MADHUSMITA RABHA	OUTSTANDING IN SPECIAL ADVENTURE COURSE	National Institute of Mountaineering and Adventure Sports (NIMAS)	MAY 2025
4.	Cdt RIYASMITA KALITA	1. INTER UNIT SPORTS SHOOTING COMPETITION, JORHAT 2. INTER UNIT SERVICE SHOOTING COMPETITION, JORHAT	Director, NCC Northeastern Region	APRIL 2025
5.	LCPL MANASH JYOTI BORO	ARMY ATTACHMENT CAMP WITH INDIAN ARMY	Commanding Officer, 81 Field Regiment	DECEMBER 2024
6.	LCPL RAHUL DAS	ARMY ATTACHMENT CAMP WITH INDIAN ARMY	Commanding Officer, 81 Field Regiment	DECEMBER 2024
7.	Cdt SUSHANTABORO	ARMY ATTACHMENT CAMP, SHILLONG	Additional Directorate General NCC	DECEMBER 2024
8.	Cdt PARTHA PRATIM RABHA	ARMY ATTACHMENT CAMP, SHILLONG	Additional Directorate General NCC	DECEMBER 2024
9.	Cdt RIYASMITA KALITA	NERTREKKING EXPEDITION TREK-111 SHILLONG	NCC Directorate NER, Shillong	OCTOBER 2024
10.	UOSHOLITA BORO	1. Inter Directorate Sports Shooting Championship, Tiruchirappalli 2. Inter Unit Sports Shooting Competition, Kahilipara	1. Directorate General NCC 2. Additional Directorate General NCC	July 2024 April 2024

TOTAL ENROLLMENT IN THE CURRENT YEAR (2024-2025)

3RD YEAR: 17

2ND YEAR: 15

1ST YEAR: 16

GRAND TOTAL: 47

PLACEMENT/JOB:

1. UO DEVID MEDHI has been selected for recruitment in AGNIVEER. Date of appointment 30/10/2024

The Bharat Scouts and Guides, Assam

Amrit Prabha Ranger Team

Jawaharlal Nehru College, Boko

Activities of Amrit Prabha Ranger Team Session 2024-2025

Observation of World Environment Day (5th June, 2024) : 13 Members of Amrit Prabha Ranger Team, Jawaharlal Nehru College, Boko, Kamrup, Assam participated in the World Environment Day organized by Dikshita Band, Boko at Boko bus station field and Boko MV school campus on 05/06/2024. Mrs. Bijaya Deka, Ranger Leader planted saplings, delivered a speech on "Necessity of Use Cotton bag and Green Environment" and motivated pupils along with adults to Reduce, Reuse, Refuse, Recycle of Plastic and use cotton bag for better future. Rangers helped plantation and conducted cleanliness drive. Rangers took part in plantation and distributed cotton bags.

Regional Level Yoga Fest and Workshop on Health and Hygiene (19th-23rd June 2024) : 5 Rangers with Ranger Leader participated in the Regional Level Yoga Fest and Workshop on Health and Hygiene on SDG-3 for Scouts, Guides, Rovers and Rangers Hosted by Bharat Scouts and Guides, Assam State from 19th June 2024 to 23rd June 2024 Mrs Bijaya Deka, RL edited the souvenir published on that occasion at Yoga Fest at Hatem Choudhoury Sishu Niketan, Goroimari, Kamrup.

Goodturn : Rangers of Amrit Prabha Ranger Team, Jawaharlal Nehru College, Boko, Kamrup, Assam are helping their families in the paddy field.

Health Harmony : Members of Amrit Prabha Ranger Team are working for Health and Harmony ie, wash hand properly use lemon everyday at college campus on 31-07-2024.

Once a Scout Always a Scout: Observed Scout Scarf Day (01-08-2024): At college campus.

Participated in the 59th Foundation day of Jawaharlal Nehru College, Boko: Distributed Upa Rashtrapati Award Certificate to the Rangers of 2011-2012 session (who were Rangers at that time) and ses-

sion 2021-2022 session on 03-06-2024 in the 59th Foundation Day of Jawaharlal Nehru College, Boko. Rangers rendered valuable service at college campus.

Har Ghar Triranga on 13/08/2024: Members of Amrit Prabha Ranger Team campaign for Har Ghar Triranga to forster a sense of National pride and unity. They demonstrated how to fold & tie the national flag.

Participated in 78 Independence Day (15/08/2024) : Amrit Prabha Ranger Team, Jawaharlal Nehru College, Boko, Kamrup, Assam participated in the 78 Independence Day parade organized by Local Administration, Boko at Gandhi Maidan, Boko on 15/08/2024. Conducted cleanliness drive, help saplings distribution, at Gandhi Maidan. Also Rangers offered flower vage and Handmade Cotton Bag to the Hon'ble OC, Boko Police Station Mr. Khanindra Ch. Nath. Moreover Mrs. Bijaya Deka a Ranger Leader and President of Boko Sahitya Sabha (Shatadal shakha) offered fulam Gamocha to the Hon'ble Oc and Inspector of Police Station, Boko.

SDG 13: Climate Action: Mirror wall magazine (Vol XXI), 24/08/2024 : On the occasion of Fresh Men Social 2024, Jawaharlal Nehru college, Student's Union organized Wall Magazine Competition, Amrit Prabha Ranger Team prepared Wall Magazine "Mirror" Vol XXI, 2024 on 24/08/2024. Theme: Save Nature, Save Earth. The Hon'ble Principal, Dr. Tapan Dutta inaugurated the "Mirror". Rangers appealed the studs and teachers to Reduce, Refuse, Reuse, Recycle the Plastic and Use cotton Bag for better future.

Moreover offered cotton Bag to the Eminent Cinema Actors of Assam, Pranjal Saikia and Nikumoni Barua.

Peace Start With me 08-09-2024 : RL Mrs. Bijaya Deka, Assam conducted a small campaign about International Literacy day on 08/09/"2024 with "Manalisha SHG, "Jarapara, village, Boko and NCC unit of Jawaharlal Nehru college Boko, kamrup, Assam Dis-

cussed about importance of Literally, Women Empoerment, skill development etc for better future.

Peace Start With me 10-09-2024: Members of Amrit Prabha Ranger Team along with Ranger Leader conducted a drive on Beat Plastics at nearby College area on 10/09/2024. They appealed the people to Reduce, Reuse, Refuse, Recycle and use cotton bag for better environment.

Participated in the 2 days Workshop on Capacity Building (13-09-2024) : Participated in the 2days Workshop on Capacity Building with Rangers of Amrit Prabha Ranger Team, at Kasturba Ganddhi Valika Bidyalaya, Goroimari, Kamrup, Assam on 13/09/2024. Mrs Bijaya Deka, RL delivered a Speech on Mental Health and Well-Being of Adolescent (Girls). Discussed about Menstrual hygiene, demonstrated how to use pad and cleanliness during period time for healthy environment. Motivated them to work for period Stigma and peaceful environment. Distributed pads among girls. Donated some books to the school Library to spend quality time. Also planted a sapling.

Cultivating a culture of Peace # Peace Starts With me (14-09-2024) : Amrit Prabha Ranger Team, Boko Music and Art School organized Poster making Competition among the Pupils of Boko area at Turukpara L P School campus on 14/09/2024. Rangers along with Ranger Leader Mrs. Bijaya Deka distributed Children books amomst the pupils to promote reading habits and spend quality time for better future.

Peace Starts With me Help other People (16-09-2024): Miss Ani Rabha, a Rajya Puraskar Ranger, Amrit Prabha Ranger Team helped "Chira Seuj" Self Help Group in her neighbour (Saikata Village, Boko) in cleaning Zinger and Gurlic cultivation on 16/09/2024 to promote healthy environment.

Cleanliness Drive (20-09-2024) : Cleanliness drive was conducted at College Campus by Amrit Prabha Ranger Team, NCC Unit, NSS Unit & Students' Union on 20-09-2024

The Bharat Bonds and SWACHHATA HI SEVA Amrit Prabha Ranger camp.

Observation of International Day of Peace (21-09-2024): A "Peace Rally" organized by Amrit Prabha Ranger Team in collaboration with NCC unit,

NSS Unit and Students' Union of Jawaharlal Nehru College, Boko, Kamrup, Assam on 21/09/2024. The Rally was inaugurated by hon'ble Vice Principal Dr. Praneswar Nath.

Peace Starts with me SDG4 : Quality Education (30-09-2024): Members of Amrit Prabha Ranger Team presented study materials to the nearby children for better future on 30/09/2024. appealed mothers to send their wards to school and beheaved equally

Eak Kadam Swachhta -Hi- Aur: 02-010-2024 : On the occasion of Birth Anniversary of Fother of the Nation "Mahatma Gandhi" Amrit Prabha Ranger Team, NCC unit, NSS unit and Student's Union, Jawaharlal Nehru college, Boko conducted cleanliness drive at Jarapara Tiniali, Boko on 02-10-2025 Rangers motivated the people to Reduce, Reuse, Refuse, Recycle plastic and use cotton bag for better environment.

I am a responsible citizen Surf Smart 2 (12-10-2024) :

Member of Amrit Prabha Ranger Team took part in Online Campaign on Surf Smart 2 organised by BSG Inida, Messengers of Peace.

Activities of Preparation for 3 days Camp (06-11-2024) : On the occasion of Scouts and Guides 59 th Foundation day of The Bharat Scouts and Guides and Diamond Jubilee Year Celebrations of Jawaharlal Nehru college, Boko, Amrit Prabha Rangers Team prepared for 3 days Service camp from 07-11-2024 to 09-11-2024 at Jawaharlal Nehru college, Boko campus. Prepared a tent. ““

3 Days Camp: Day 01 (07-11-2024) : On the occasion of Scouts Guides 50th Foundation day of The Bharat Scouts and Guides and Diamond Jubilee Year Celebrations of Jawaharlal Nehru college. Boko, Amrit Prabha Rangers Team conducted 3 days Service camp from 07-11-2024 to 09-11-2024 at College Campus. Also arranged an exhibition. A book name “Sannidhyar Subash” prepared by Mrs Bijaya Deka, RL, inaugurated by Hon'ble former GB President of the College and former Prof. of Zoology, Gauhati University Dr. Mrigendra Mohan Goswami on the same day.

Day 2: 08-11-2024 : Rendered services at Programme area of College Campus.

Day 3: 09-11-2024: Participated in the Cultural

Rally organised by Diamond Jubilee Committee, JNC, Boko tried to motivate people by Ranger displaying Banner as Reduce, Refuse, Reuse, Recycle Plastic and Use Cotton Bags for better environment. Presented Cotton Bag to the Hon'ble VC of Gauhati University Prof. Nani Gopal Mahanta.

19 th Investiture Ceremony : 31-12-2024 : Amrit Prabha Ranger Team conducted 19th Investiture Ceremony on 31/12/2025. 5 Ranger Aspirants invested. Dr. Dhiraj Kr. Das, former Co-ordinator & HoD, Dept. Of Mathematics, JN College, Boko was present in the auspicious event.

Har Ghar Triranga : Members of Amrit Prabha Ranger team, Jawaharlal Nehru College, Boko, Kamrup demonstrated how to fold and tie National Flag amongst the people of Boko on 25-01-2025.

Participated in the 76th Republic Day (26-01-2025): On the occasion of 76th Republic day Amrit Prabha Ranger team, Jawaharlal Nehru college, Boko, Trilochan Anchalik ME School Scout troop and Guide company, Kamrup dist. Assam participated in the parade organized by Local Administration, Boko at Gandhi Moidam on 26-01-2025. Conducted cleanliness drive after parade at Gandhi Moidan, Boko.

Observed Thinking Day (22-02-2025): Amrit Prabha Ranger Team Observed Thinking Day on 22-02-2025. Conducted prayer, cleanliness drive etc. Moreover Ranger Leader Dr. Bijaya Deka participated in the meeting organized by SHQ, BSG, Assam on 22-02-2025.

Celebrated International Women's day (08-03-2025): Members of Amrit Prabha Ranger Team celebrated International Women's day in collaboration with Jarapara Mahila Samittee on 08-03-2025. Discussed about girls education and equality Moreover Rangers prepared Cotton bags for motivating others. To create plastic bag free environment.

Participated in the 18th Boko Granthra Mela (22-03-2025 to 24-03-2025): Members of Amrit Prabha Ranger Team and NCC Cadets rendered valuable service at 18 "Boko Granthra Mela" Organized by Boko Sahitya Sabha (Shatdal Shakha) and Antaranga, Boko from 22-03-2025 to 24-03-2025. Rangers distributed 128 nos. hand made cotton bags in the 37

Kamrup Zila Sahitya Sabha Boko conference hosted by Boko Sahitya Sabha (Shatadal Shakha) on 23-03-2025 at Gandhi Moidan, Boko, Kamrup, Assam for better future. Ranger Leader Dr. Bijaya Deka distributed 55 children books to the children to promote reading habits for better future.

Observed World Health Day (07-04-2025): Amrit Prabha Ranger Team, Observed World Health Day at Jawaharlal Nehru college, Boko, Kamrup, Assam on 07-04-2025 Dr. Jyoti Prasad Sarma Barua, Associate professor, Dept. of Chemistry, JNC, Boko delivered a speech on World Health Day and healthy environment. Dr. Anamika Baishya, Librarian, JNC, Boko motivated the students to do regular morning walk for better health. Dr. Bijaya Deka, RL motivated the students to do Yoga, use cotton bag and promote reading habits for sound mind and sound body which will lead better future.

Earth Day : 22- 04-2025: Rangers campaigned for earth day door to door for better future .

Day Against Superstitious Belief (13-05-2025): In observance of "Day against Superstitious belief" in Assam (in recognition of the services rendered by Late Birubala Rabha) IQAC in collaboration with NCC, NSS and Amrit Prabha Ranger Team, Jawaharlal Nehru College, Boko, Kamrup, Assam organised a One Day Workshop on "Fighting Superstition with scientific and Rational Thinking" on 13-05-2025. Hon'bl Principal Dr. Tapan Dutta delivered a speech on the topic and highlighted various superstitious belief in Assam including Menstruation. He appealed the students to work against superstitious belief in the society for better future. Activities: Open Speech Competition, Signature Campaign against Superstitious beliefs.

Workshop on Community Programme (17-05-2025): Dr. Bijaya Deka, RL. Participated as Resource Person in the Work shop on Community Work at College of Education, Boko. Also delivered a speech on Menstrual Hygiene on 17-05-2025.

3 Days Awareness Programme on Mensteual Hygiene Day. (26th to 28 May-2025):

Day 01: 26-05-2025 On the occasion of Menstrual Hygiene Day 2025 3 days Awareness programme on "Menstrual Hygiene and Healthy Practice" Organized

by Kamrup Dist. Association, The Bharat Scouts and Guides, Assam in collaboration with Saroj Devi, Foundation, Trilochan Anchalik ME School, Boko MV school, Boko, Sankardev Shishu Bidya Niketan, Dakuapara, Boko and Amrit Prabha Ranger Team(Jawaharlal Nehru College, Boko); Supported by Boko FRU/CHC from 26-05-25 to 28-05-25: Conducted quiz amongs the pupils at Triloshan Anchalik ME School (26-05-2025) Resource Parsons: Pallavi Chaudhury, Councillor, Boko FRU/CHC

Dr. Bijaya Deka, Sec. KDA, BSG, Assam Sanu Thapa, SM participated in the National Webinar on 26-05-2025. Dr. Bijaya Deka, RL participated in the National Webinar on Break The Silence Organised by NHQ, BSG on 26-05-2025 in Zoom Platform.

Day 02: 27-05-2025 On the occasion of Menstrual Hygiene Day 2025 3 days Awareness programme on "Menstrual Hygiene and Healthy Practice Organised by Kamrup Dist. Association, The Bharat Scouts and Guides, Assam in collaboration with Saroj Devi, Foundation, Triochan Anchalik ME school, Boko MV school, Boko, Sankardev Shishu Bidya Niketan, Dakuapara, Boko, Amrit Prabha Ranger Team (Jawaharlal Nehru College, Boko): Supported by Boko FRU/ CHC from 26-05-25 to 28-05-25: Organized quiz amongst the pupils. Resource Parsons: Pallavi Chaudhury, Councilor, Boko FRU/CHC. Dr. Bijaya Deka, Sec. KDA, BSG, Assam Sanu Thapa, SM Vanue Boko MV School, Boko (27-05-2025).

Day 03: 28-05-2025 : On the occasion of Menstrual Hygiene Day 2025 3 days Awareness programme on "Menstrual Hygiene and Healthy Practice organised by Kamrup Dist. Association, The Bharat Scouts and Guides, Assam in collaboration with Saroj Devi, Foundation, Trlochan Anchalik ME school, Boko MV school, Boko, Sankardev Shishu Bidya Niketan, Dakuapara, Boko, Amrit Prabha Ranger Team(Jawaharlal Nehru College, Boko); Supported by Boko FRU/ CHC from 26-05-25 1428-05-25: Organized quiz also Vanue Sankardev Shishu Niketan Bidya Niketan, Boko Resource Person : Dr Tapan Dutta, Principal, JNCollege,

Boko and Vice President, KDA, BSG, Assam, Dr. Alimpa Bhuyan Barua, Asst. Prof, Dept. of English and Coordinator, NAAC, JNC, Boko. Dr. Bijaya Deka, Sec. KDA, BSG, Assam Sanu Thapa, SM.

Celebration of World Environment Day (05-06-2025): Celebration of World Environment Day by Echo Club, Jawaharlal Nehru College, Boko in collaboration with Botanical Society of Assam, partnered with NCC, Amrit Prabha Ranger Team and Students Union, Jawaharlal Nehru College; Boko, Kamrup, Assam on 05-06-2025. Events :1. A talk on "Beat Plastic pollution" by Nuruddin Ahmed, Associate Prof., Dept. of Chemistry, 2. Drawing competition, 3. Essay writing competitionp, 4. Plantation, 5. Photography Competition. Hon'bl Principal Dr. Tapan Dutta also delivered a speech on "Reduce of plastic." He admired Amrit Prabha Ranger Team for their relentless drive for use of cotton bags. Dr. Rekha Chetry, HoD. Dept of Zoology, JNC, Boko appealed the students to usé Still bottle-for water. Dr. Bijaya Deka, Vice Principal (Rtd.) and RL appealed the students to use Cotton Bags as a one step of best plastic. Rangers Planted saplings and presented some cotton bags to the teachers to create awareness of use cotton bags for better future.

International Yoga Day, 2025(18-06-2025 to 23-06-2025): 2 Rangers along with Ranger Leader participated in the Regional Level Self Defense Training and observation of International Day of Yoga at State Training Centre, NF RAILWAY, Maligaon, BSG, hosted by NF Railway from 19-6-25 to 23-6-2025. Name of the Participants: 1. Barnali Kaibartta, 2. Pritismita Kalita, 3. Dr. Bijaya Deka(RL) as Staff.

Reported by
Dr. Bijaya Deka, ALT,
Ranger Leader Amrit Prabha Ranger Team,
Jawaharlal Nehru College, Boko.
Dist.- Kamrup (Assam),-781123,
Amrit Prabha Ranger Team UID. : BSG
532365390

LIST OF PRINCIPALS

Jawaharlal Nehru College, Boko

1. Late Achyut Kanta Adhikary (Honourary)	From 03.08.1964 to 31.08.1965
2. Mr. Jatin Ch Nath	From 01.09.1965 to 31.05.1995
3. Mr. Basanta Kumar Dutta (Incharge)	From 01.06.1995 to 31.03.1998
4. Dr. Sarat Chandra Hazarika	From 01.04.1998 to 14.07.1998
5. Mr. Dhrama Kanta Baruah (Incharge)	From 15.07.1998 to 24.08.1998
6. Dr. Rama Kanta Baruah	From 25.08.1998 to 31.01.2006
7. Mr. Dilip Kumar Das (Incharge)	From 01.02.2006 to 28.02.2006
8. Mr. Lakhi Kanta Sarma (Incharge)	From 01.03.2006 to 25.04.2007
9. Dr. Nripen Goswami	From 26.04.2007 to 31.10.2019
10. Mrs. Rumita Phukan (Incharge)	From 01.11.2019 to 30.08.2020
11. Dr. Tapan Dutta	From 31.08.2020

LIST OF GOVERNING BODY

President	: Mr. Lakshi Kanta Sarmah (Rtd. principal i/c., J. N. College, Boko)
Secretary	: Dr. Tapan Dutta, Principal
Members	: Dr. Praneswar Nath, Vice Principal, JNC : Dr. Dhiraj Kr. Das, Asso. Prof. JNC, Coordinator, IQAC
GU. Representatives	: Dr. Ananya Baruah, Rtd. Prof., Bikali College : Prof. Nilakshee Devi, Professor, Dept. of Botany, GU
Govt. Nominee	: Mrs. Nandita Das, MLA, Boko
Donor Member	: Dr. Bhubaneswari Baishya, Retd. Professor, Cotton College, Guwahati
Guardian Members	: Mr. Pravash Patowary : Mr. Dipak Tamuly
Lady Guardian Member	: Mrs. Dhruva Rabha
Member (Librarian)	: Dr. Anamika Baishya, Librarian, JNC
Member(Non-Teaching)	: Mr. Sankardev Das, UDA, JNC
Members	: Mr. Pranab Sarma, Associate Professor
(Teacher Representative)	: Dr Sushanta Kumar Bhuyan, Associate. Professor

JAWAHARLAL NEHRU COLLEGE, BOKO STUDENT UNION 2024-25

President	:	Mrinal Rabha
Vice President	:	Dhrista Mahanta
General Secretary	:	Rajdeep Rabha
Asst. General Secretary	:	David Basumatary
Secretary Games	:	Rupjyoti Das
Secretary Sports	:	Rohit Rabha
Secretary boys Common room	:	Prakash Rabha
Secretary girls Common room	:	Bulbul Rabha
Secretary Debate and Symposium	:	Korina Boro
Secretary Music and Culture	:	Barasha Rani Rabha
Secretary Magazine	:	Priyanku Dutta
Secretary Asst. Magazine	:	Kapil Rabha
Secretary social service	:	Biraj Sarkar

THE LIST OF LIBRARY EMPLOYEES JAWAHARLAL NEHRU COLLEGE, BOKO

Dr. Anamika Baishya	:	Librarian
Mrs. Namita Rabha	:	Library Assistant (Contractual)
Mr. Jibeswar Thakuria	:	Library Bearer
Mrs. Pinki Das	:	Library Bearer (Contractual)

OFFICE STAFF, KKHSOU J.N. COLLEGE, STUDY CENTRE

Nitul Patowary	:	Office Assistant (Contractual)
Dimpi Kashyap	:	Office Assistant (KKHSOU)

LIST OF TEACHING FACULTY

JAWAHARLAL NEHRU COLLEGE, BOKO

DEPARTMENT OF ANTHROPOLOGY

Dr. Mahananda Das, M.Sc. Ph. D.
Dr. Himarjyoti Talukdar, M.Sc., M. Phil, PhD
Dr. Mitali Rabha, M.A, M. Phil, Ph.D.
Mr. Nripen Sarania, M.A (Guest Faculty)
Bhaskarjyoti Boro, M.A. (Guest Faculty)

DEPARTMENT OF ASSAMESE

Dr. Khirod Thakuria, M.A, Ph. D
Mrs. Manjira Sarma, M.A
Mrs. Gayatri Khargharia, M.A, M. Phil.
Dr. Kamaleswar Thakuria, M.A, Ph. D
(Guest Faculty)
Dr. Dimpirani Sarma, M.A, Ph.D
Mrs. Sunita Boro, M.A, (Guest Faculty)
Miss Babidevi Boro, M.A (Guest Faculty)
Rhituparna Deka M.A (Guest Faculty)

DEPARTMENT OF BODO

Ms. Bhairabi Baro, M.A, (Double), M. Phil
Mr. Ansuma Kh. Bodosa, M.A.
Tanu Muchahary, M.A, Ph.D

DEPARTMENT OF BOTANY

Dr. Habibur Rahman, M.Sc. Ph. D
Mr. Pinaki Kumar Rabha, M.Sc. (HoD)
Miss Nilakshi Ramchiary, M.Sc
Dr. Kamal Lochan Das, M.Sc. Ph. D (Guest Faculty)
Mrinmoy Rabha M.Sc (Guest Faculty)
Zoomoni Rabha M.Sc, (Guest Faculty)

DEPARTMENT OF CHEMISTRY

Dr. Apurba Kr. Goswami, M.Sc, Ph.D
Dr. Jyoti Prasad Sarma Baruah, M.Sc. Ph.D
Dr. Nuruddin Ahmed, M.Sc., Ph. D.
Dr. Tusharjyoti Konch, M.Sc, Ph.D

DEPARTMENT OF ECONOMICS

Mr. Prahlad Bharali, M.A
Mrs. Deepanjali Das, M.A
Mr. B. N. Kuizbe, M.A
Miss Ankita Das, M.A (Guest Faculty)

DEPARTMENT OF EDUCATION

Mr. Niranjan Mahanta, M.A
Mrs. Dipanjali Kalita, M.A, M. Phil, B. Ed
Dr. Rituparna Choudhury, M.A, Ph.D
Dr. Samiran Kalita, M.A, M.Phil, Ph.D
Miss Jaba Das, M.A (Guest Faculty)

DEPARTMENT OF ENGLISH

Mrs. Ratnamala Sarma, M.A, M. Phil
Dr. Alimpa Bhuyan Baruah, M.A, Ph. D
Mrs. Ruptalin Engtipi, M.A
Miss Basabi Bora, M.A
Mr. Phanindra Prasad, M.A, (Guest Faculty)

DEPARTMENT OF GEOGRAPHY

Dr. Jitu Rajbongshi, M.A, B. Ed, M. Phill, Ph.D
Dr. Kirti Chowdhury, M.A, B. Ed., Ph.D
Mr. Jiten Rabha, M.A (Guest Faculty)
Dr. Nirsobha Bhuyan, M.Sc, Ph.D

DEPARTMENT OF HISTORY

Dr. Diganta Kr Das, M.A, M.Phill, Ph. D (HoD)
Miss Karishma Das, M.A., M. Phil
Mr. Bhaiti Pegu, M.A. (Guest Faculty)

DEPARTMENT OF PHYSICS

Mr. Pranab Sarma, M.Sc., M. Phill
Mr. Manoj Kumar Das, M.Sc.
Dr. Ranjit Baishya, M.Sc. Ph.D.
Dr. Trishamoni Kashyap, M.Sc, Ph.D

DEPARTMENT OF POLITICAL SCIENCE

Dr. Praneswar Nath, M.A, Ph. D. (Rtd.)
Dr. Bapukan Saikia, M.A, M.Phil., Ph.D
Hiranmoyee Boro, M.A (Guest Faculty)
Sumi Bharali, M.A (Guest Faculty)
Pinaki Kalita, M.A (Guest Faculty)
Karishma Das, M.A (Guest Faculty)

DEPARTMENT OF MATHEMATICS

Dr. Dhiraj Kumar Das, M.Sc., PGDCA., M. Phil, Ph.D.
Dr. Alok Das, M.Sc., Ph. D.

Dr. Dipankar Sarma, M.Sc., Ph. D., B.Ed., PGDHRM.
Mr. Naba Kumar Kalita, M.Sc., B.Ed. (Guest Faculty)
Dipumoni Nath, M.Sc (Guest Faculty)
Jayanta Kalita, M.Sc (Guest Faculty)
Himangshu Kalita, M.Sc (Guest Faculty)
Ankur Kalita, M.Sc (Guest Faculty)

DEPARTMENT OF ZOOLOGY

Dr. Tapan Kumar Deka, M.Sc., Ph.D. (HoD)
Dr. Susanta Kumar Bhuyan, M.Sc. Ph.D
Dr. Rekha Chetry, M.Sc. Ph.D.
Miss Abantika Bhagawati, M.Sc. B. Ed. (Guest Faculty)

DEPARTMENT OF PGDCA

Mr. Raju Kr. Shil, M.C.A
Mr. Naba Rabha, MCA

IIEP

Programme Head

Dr. Sourav Mahato (M.Ed, Ph.D)

Assamese

Md Rafiqul Islam (M.A., M.Ed, DCA, DSW, Probin)

English

Partha Pratim Goswami (M.A., B.Ed)

Economics

Ankita Das (M.A., B.Ed.)

Education

Nandini Saikia (M.A., B.Ed)

Geography

Swagata Das (M.Sc., B.Ed)

Botany

Biswajit Gayari (M.Sc, B.Ed)

Chemistry

Priyanka Nath (M.Sc, B.Ed)

Zoology

Gautam Barhoi (M.Sc, B.Ed)

Hindi

Namita Das (B.Ed pursuing)

History

Biplab Sarkar (M.A., B.Ed)

Political science

Siddhanta Rabha (MA., B.Ed)

Art Education

Kaushik Kalita

Physics

Sikhamoni Kakati

LIST OF NON-TEACHING STAFF

Nityananda Sanyal	Senior Assistant	Purna Ch. Rabha	Lab. Bearer
Sri Sankardev Das	Senior Assistant	Sri Joydev Rabha	GD IV (Contractual)
Sri Padmadhar Kalita	Lab. Assistant	Sri Pulakjyoti Rabha	Bearer (Contractual)
Sri Raju Kr. Shil Mrs.	Junior Assistant	Sri Amiya Rabha	Bearer (Contractual)
Dharitri Das	Junior Assistant	Sri Akan Ch. Boro	Bearer (Contractual)
Sri Mrinal Boro	Com. Operator (Contractual)	Sri Ranjan Boro	Lab. Bearer
Sri Milanjyoti Mahanta	Lab. Bearer MTS	Sri Anil Rabha	Mali (Contractual)
Sri Deba Kr. Das	Lab. Bearer MTS	Sri Ananta Rabha	Security (Contractual)
Sri Mahendra Kalita	GDIV	Sri Bijay Basfor	Sweeper (Contractual)
Sri Narapati Boro	GDIV	Sri Dhananjoy Basfor	Sweeper (Contractual)
Sri Sadananda Rabha	GDIV	Sri Sunanda Rabha	Night Chowkidar (Contractual)
Dharmaraj Rabha	GDIV	Sri Alaka Rabha	Night Chowkidar (Contractual)
Mrs. Bhanita Das	Lab. Bearer	Sri Sukmal Rabha	Night Chowkidar (Contractual)
Sri Bharat Ch. Rabha	Lab. Bearer	Smt. Sumitra Rabha	Girls Hostel Caretaker (Contractual)
Sri Ajay Das	Lab Bearer	Dipika Rabha	G.C. Room Attendent (Contractual)
Sri Bileswar Rabha	Lab. Bearer	Nirmali Rabha	Girls Hostel Caretaker (Contractual)
Sri Leben Hajong	Lab. Bearer	Sunumoni Rabha	Girls Hostel Caretaker (Contractual)
		Pinki Rabha	Girls Hostel Cook

EX. GENERAL SECRETARY OF THE STUDENTS' UNION JAWAHARLAL NEHRU COLLEGE, BOKO

Sl. No.	Name	Year	Sl. No.	Name	Year
1.	Bijoy Rabha	1964-1965	30.	Sri Ratan Baruah	1996-1997
2.	Sri Satyaban Parekh	1965-1966	31.	Sri Basistha Dev Sarma	1997-1998
3.	Sri Satyaban Parekh	1966-1967	32.	Sri Lokopriya Das	1998-1999
4.	Sri Astik Kalita	1967-1968	33.	Sri Bhumika Das	1999-2000
5.	Sri Hunuman Dutta Sarma	1968-1969	34.	Sri Pabitra Kr. Das (I/c)	2000-2001
6.	Md. Tamizuddin Ahmed	1969-1970	35.	Sri Rajib Rabha	2004-2005
7.	Sri Mahesh Rabha	1970-1971	36.	Sri Nabajyoti Rabha	2001-2002
8.	Sri Mahesh Rabha	1971-1972	37.	Sri Rubul Brahma	2002-2003
9.	Md. Matiur Rahman	1972-1973	38.	Sri Tuleswar Rabha	2003-2004
10.	Sri Haricharan Das	1973-1974	39.	Sri Dwijen Rabha	2005-2006
11.	Jyanendra Rabha	1974-1975	40.	Sri Tarun Rabha	2006-2007
12.	Mahat Ch. Bayan	1975-1976	41.	Sri Monoranjan Das	2007-2008
13.	Sri Dadhimohan Mazumdar	1976-1977	42.	Sri Brigumoni Bora	2008-2009
14.	Sri Girish Ch. Kalita	1977-1978	43.	Sri Anjali Basumatary	2009-2010
15.	Sri Brajendra Kr. Talukdar	1978-1979	44.	Sri Amardeep Rabha	2010-2011
16.	Sri Prasanta Kr. Goswami	1981-1982	45.	Sri Rakesh Boro	2012-2013
17.	Sri Dharendra Kr. Choudhury	1982-1983	46.	Sri Kushal Bora	2011-2012
18.	Narendra Kr. Rabha	1983-1984	47.	Sri Champak Rabha	2013-2014
19.	Sri Khirod Kr. Sarma	1985-1986	48.	Sri Jashadhar Rabha	2014-2015
20.	Sri Amar Das	1986-1987	49.	Sri Prafulla Das	2015-2016
21.	Sri Manomohan Kalita	1987-1988	50.	Sri Bhaktabir Rabha	2016-2017
22.	Hemanta Kr. Das	1988-1989	51.	Sri Manashjyoti Rabha	2017-2018
23.	Sri Pranay Kalita	1989-1990	52.	Sri Dhananjoy Rabha	2018-2019
24.	Sri Lakshman Prasad Rabha	1990-1991	53.	Sri Dhrubajyoti Patowary	2019-2020\
25.	Sri Khargeswar Rabha	1991-1992	54.	Sri Rinku Rabha	2020-2021
26.	Sri Jagat Ch. Das	1992-1993	55.	Sunraj Rabha	2021-2022
27.	Abidur Rahman	1993-1994	56.	Jyotishman Rabha	2022-2023
28.	Sri Rajit Boro	1994-1995	57.	Anupam Rabha	2023-2024
29.	Sri Sushil Patowary	1995-1996	58.	Rajdeep Rabha	2024-2025

EX. EDITORS WITH PROFESSOR IN-CHARGE OF JAWAHAR JYOTI

Vol	Year	Editor	Prof. In-charge
1st	1970-71	Sri Gyansankar Khakhalary	Under Collective Responsibility
2nd	1975-76	Under Responsibility of Editorial Board	Mrigendra Kr. Sarma
3rd	1976-77	Sri Hangshadhar Daimary	Mrigendra Kr. Sarma
4th	1977-78	Sri Dharendra Kr. Choudhury	Mrigendra Kr. Sarma
5th	1980-81	Sri Naramohan Sarkar	Dilip Kr. Das
6th	1981-82	Sri Miss Sabita Boro	Dilip Kr. Das
7th	1983-84	Sri Abinai Kr. Adhikary	Dilip Kr. Das
8th	1985-86	Sri Birinchi Kr. Rabha	Dharma Kt. Baruah
9th	1986-87	Sri Gauranga Choudhury	Dilip Kr. Das
10th	1987-88	Sri Sankar Mahanta	Dilip Kr. Das
11th	1988-89	Hasha Kalita	Basanta Kr. Dutta
12th	1989-90	Md. Nasiruddin Ahmed	Lakhi Kt. Sarma
13th	1990-91	Sri Kailash Kalita	Lakhi Kt. Sarma
14th	1991-92	Ganesh Boro	Kamaleswar Thakuria
15th	1992-93	Sri Khirod Choudhury	Dilip Kr. Das
16th	1993-94	Sri Babul Boro	Mrigendra Kr. Sarma
17th	1994-95	Sri Sushil Patowary	
		Sri Jayanta Kalita (Asst. Editor)	Dwijendra Nath Das
18th	1995-96	Sri Bibhuti Kalita	
		Sri Nalani Kalita (Asst. Editor)	Dilip Kr. Das
19th	1996-97	Sri Saryjit Kalita	
		Sri Bhupen Nath (Asst. Editor)	Mr. Mrigendra Kr. Sarma
20th	1997-98	Sri Manoj Kalita	
		Sri Bipul Kalita (Asst. Editor)	Mr. Lakhi Kt. Sarma
21st	1998-99	Sri Dipjyoti Boro	
		Sri Hemanta Kr. Rabha (Asst. Editor)	Mr. Bijaya Deka
22nd	1999-20	Sri Rantu Das	
		Sri Bipul Kalita (Asst. Editor)	Mr. Jugal Kishor Nath
23rd	2000-01	Sri Sanjay Rabha	
		Md. Miniruddin Ahmed (Asst. Editor)	Dr. Lalit Ch. Rabha
24th	2001-02	Sri Nirupam Roy	
		Sri Khanil Das (Asst. Editor)	Mr. Umesh Ch. Kar
25th	2002-03	Md. Abdul Razzak	
		Sri Ranjan Sarma (Asst. Editor)	Dr. Khirod Thakuria
26th	2003-04	Sri Kulendra Roy Choudhury	
		Sri Manash Pratim Mahanta (Asst. Editor)	Dr. Kamaleswar Thakuria
27th	2004-05	Sri Manash Pratim Sarma	Mr. Pulak Talukdar
28th	2005-06	Sri Naba Kr. Rabha	
		Sri Mrinal Das (Asst. Editor)	Dr. Jyoti Prasad Sarma Barua

29th	2006-07	Sri Diganta Rabha Sri Sankar Kalita (Asst. Editor)	Mr. Jugal Kishor Nath
30th	2007-08	Not Published	
31st	2008-09	Sri Dhanmoni Boro Sri Namal Deka (Asst. Editor)	Mrs. Bijaya Deka
32nd	2009-10	Sri Nitumoni Talukdar Sri Anjumoni Rabha (Asst. Editor)	Mrs. Manjira Sarma
33rd	2010-11	Sri Anshuma Khangur Khakhlary Sri Jyotishna Rabha (Asst. Editor)	Dipankar Sarma
34th	2011-12	Sri Amarjyoti Swargiary Md. Jehirul Islam (Asst. Editor)	Dr. Praneswar Nath
35th	2012-13	Miss Parismita Das Sri Raju Barman (Asst Editor)	Mr. Jatin Chandra Medhi
36th	2013-14	Sri Nipjyoti Barman Sri Sahidul Islam (Asst. Editor)	Dr. Joysri Bhuyan
37th	2014-15	Sri Nipjyoti Kalita Sri Rupam Bayan (Asst. Editor)	Dr. Khirod Kr. Thakuria
38th	2015-16	Sri Pankajani Das Sri Arupjyoti Das (Asst. Editor)	Dr. Dhiraj Kr. Das
39th	2016-17	Sri Jitul Das Sri Karabi Kalita (Asst. Editor)	Dr. Rekha Chetri
40th	2017-18	Sri Mrinal Nag (I/c Editor)	Mrs. Rumita Phukan
41st	2018-19	Sri Manash Kalita Bidyut Das (Asst Editor)	Dr. Dipankar Sarma
42nd	2019-20	Sri Hitesh Boro Sri Sumit Kashyap (Asst. Editor)	Bhairabi Boro
43rd	2020-21	Sri Champak Thakuria Sri Prayanku Thakuria	Pinaki Kr. Rabha
44th	2021-22	Nayanmoni Rangdar Jyotirmay Thakuria	Mrs. Karishma Das
45th	2022-23	Tridip Kr. Hazowary Biplab Rabha (Asst. Editor)	Mrs. Gayatri Khargharia
46th	2024-25	Priyanku Dutta Kapil Rabha	Mrs. Dipanjali Kalite

RESULTS OF DIFFERENT COMPETITIONS HELD IN COLLEGE WEEK – 2024-25

Essay writing competition

- 1st position : Dristi Rani Boro
2nd position : Shymantika Purashar
3rd position : Rajdeep Das
Total Student : 23

Elocution competition

- 1st position : Karina Das
2nd position : Geeta Darjee
3rd position : Barnali Kalita
Total Student : 16

SINGLE BADMINTON COMPETITION

- 1st prize : Dibya Pratim Patowary
2nd prize : Rupam Rabha

GROUP CARROM COMPETITION

- 1st prize : Faruk ali - Nur Alom
2nd prize : Rajakul Rahman - Pinku Das

SINGLE CARROM COMPETITION

- 1st prize : Rajakul Rahman
2nd prize : Faruk Ali

CHESS COMPETITION

- 1st prize : Jonmoni Das
2nd prize : Himjyoti Rabha

LUDO COMPETITION

- 1st prize : Buddus Ali
2nd prize : Shukun Uddin

Dead lifting (Girls)

1. Sonmoni Rabha – 1st Prize (H.S 1st Year)
2. Ritu Moni Boro – 2nd Prize (B.A 4th Sem)
3. Binita Boro – 3rd Prize (B.A 2nd Sem)

Dead Lifting : (Boys) 0 - 60 Category

1. Juman Bharali – 1st Prize (B.A 2nd Sem)
2. Manash Rabha – 2nd Prize (B.A 2nd Sem)
3. Akash Chetry – 3rd Prize (H.S 1st Year)

Dead Lifting : (Boys) 61 – Above Category.

1. Bikash Das – 1st Prize (B.A 4th Sem)
2. Manash Talukdar – 2nd Prize (M.Sc 4th Semester)
3. Mukhtar Islam – 3rd Prize (B.Sc 6th Sem)

Kabaddi : (Boys)

1. Team Tiger – 1st Prize
2. Team JN Boko – 2nd Prize
3. Team Pookie – 3rd Prize

Marathon Boys

1. Rajib Kaibarta – 1st Prize
2. Rupam Rabha – 2nd Prize
3. Nabajit Rabha – 3rd Prize
4. Suraj Boro
5. Dhuruba Rhabha
6. Salim J Sangma
7. Shamim
8. Niku Choudhury
9. Sanidul Hoque.
10. Saddam Hussain

Marathon Girls

1. Pompi Rabha – 1st Prize
2. Ankita Rabha – 2nd Prize
3. Ranu Rabha – 3rd Prize
4. Priti Rekha Rabha

100m Race (Boys)

1. Maharishi T. Bora – 1st Prize (H.S 2nd Year)

2. Prakash Choudhury – 2nd Prize (B.A 6th Sem)
3. Akshay Rabha – 3rd Prize (B.A 6th Sem)

100m Race (Girls)

1. Bandita Das – 1st Prize (B.A 6th Sem)
2. Ratna Boro – 2nd Prize (H.S 2nd Year)
3. Sonmoni Rabha – 3rd Prize (H.S 1st Year)

200m Race (Boys)

1. Maharishi T. Bora – 1st Prize (H.S 2nd Year)
2. Rajib Kaibarta – 2nd Prize (H.S 2nd Year)
3. Niku Choudhury – 3rd Prize (H.S 2nd Year)

200m Race (Girls)

1. Bandita Das – 1st Prize (B.A 6th Sem)
2. Ratna Boro – 2nd Prize (H.S 2nd Year)
3. Sonmoni Rabha – 3rd Prize (H.S 1st Year)

800m Race (Boys)

1. Bandita Das – 1st Prize (H.S 2nd Year)
2. Pragyan Rabha – 2nd Prize (B.A 1st Sem)
3. Papu Rabha – 3rd Prize (H.S 2nd Year)

1600m Race (Boys)

1. Rajib Kaibarta – 1st Prize (H.S 2nd Year)
2. Pragyan Rabha – 2nd Prize (B.A 1st Sem)
3. Mukhtar Ahmed – 3rd Prize (B.Sc 6th Sem)

400m Race (Boys)

1. Rajib Kaibarta – 1st Prize (H.S 2nd Year)
2. Kamal Kaibarta – 2nd Prize (H.S 2nd Year)
3. Uday Barman – 3rd Prize (B.A 4th Sem)

400m Race (Girls)

1. Uddipana Rabha – 1st Prize (B.Sc 1st Sem)
2. Pani Rani Baruah – 2nd Prize (B.Sc 1st Sem)
3. Bhumija Das – 3rd Prize (B.Sc 1st Sem)

Football

First Prize : Bansanti fc

1. Kushal Rabha
2. Somrat Rabha
3. Joydev Rabha
4. Jintu Rabha
5. Hriday Rabha
6. Dharmojit Boro
7. Dipankar Rabha
8. Tridev Rabha
9. Bapukan Rabha

Long Jump (Boys)

1. Papu Rabha – 1st Prize (H.S 2nd Year)
2. Niku Choudhury – 2nd Prize (H.S 2nd Year)
3. Manash Rabha – 3rd Prize (B.A 2nd Semester)
4. Rajdeep Boro – 3rd Prize (H.S 1st Year)

Long Jump (Girls)

1. Bandita Das – 1st Prize (B.A 6th Semester)
2. Nishamita Rabha – 2nd Prize (H.S 1st Year)
3. Riya Das – 3rd Prize (B.A 3rd Semester)
4. Mina Das – 3rd Prize (B.A 3rd Semester)

Shot Put (Boys)

1. Akash Chetry – 1st Prize (H.S 1st Year)
2. Chinmoy Rabha – 2nd Prize (B.A 6th Semester)
3. Deepjyoti Boro – 3rd Prize (H.S 2nd Year)

Shot Put (Girls)

1. Riya Das – 1st Prize (B.A 3rd Semester)
2. Maynashree Basumatary – 2nd Prize (B.A 4th Sem)
3. Priti Kalita – 3rd Prize (B.A 6th Semester)

Arm Wrestling (Boys) (0-60 Category)

1. Dipjyoti Boro – 1st Prize
2. Nipun Boro – 2nd Prize
3. Rudra Singh – 3rd Prize

Arm Wrestling (Boys) (60+ Category)

1. Idul Ali – 1st Prize
2. leonardo Rabha – 2nd Prize
3. Kapil Rabha – 3rd Prize

Arm Wrestling (Girls)

1. Riya Das – 1st Prize
2. Binita Boro – 2nd Prize
3. Henashree Rabha – 3rd Prize

2nd Prize : Hitlar F.c

1. Jyotipana Das
2. Rupjyoti Das
3. Milan Roy
4. Rupam Rabha
5. Dipjyoti Rabha
6. Kankan Kalita
7. Amlan Pratim Rabha
8. Bibek Boro
9. Varvest Gabil Boro

10. Imran Rabha
11. Padmodhar Rabha
12. Sandomay

10. Uddipta Rabha
11. Aroh Pratim Basumatary

VOLLEYBALL WINNER-NORMAL BOYS

Ayanjyoti Rabha
Pranay Rabha
Paragjyoti Rabha
Gautam Brahma
Dhananjay Rabha
Suman Jyoti Boro
Rupjyoti Rabha
Manash Rabha
Hirakjyoti Rabha
Samarjit Rabha
Rokibudin Ahmed
Kankan Boro

Runner Up – JNC Old & New

Barandev Rabha
Hriday Pratim Boro
Pranjit Rabha
Rupjyoti Boro
Suman Rabha
Bidyut Boro Rupjyoti Das
Ajay L. Kalita

Cricket Winner

Lalu 9 Star

Abdul Mannan
Lal Chan Ali
Bhairab Rabha
Mojnur Islam
Sanideel Hoque
Mokibul Islam
Krichan Das
Azizul Hoque
Kobir Hannan
Saddam Hussain
Shan Alom
Shukumuddin

Runner Up

Geda XI

Manash Pratim Tamuli
Dipankar Das

Parakmoni Doloi
Pranjal Das
Jubin Boro
Sukhmal Rabha
Man Dip Rabha
Dibya Jyoti Boro
Durlav Patowari
Sanidul Islam
Binit Rabha

Quiz

- 1st – Bedika Rabha, Dhiya Das
- 2nd – Shamim Kalita, Rahman Nun Atom
- 3rd – Barnali Kalita, Parismita Thakuria

Debate

- 1st – Geeta Darjee
- 2nd – Barnali Kalita
- 3rd – Hrishikesh Khakhlary
- Consolation – Paldan Lepcha

Poem Recitation

- a) Assamese
 - 1st – Jimli Das
 - 2nd – Luna Yasmin
 - 3rd – Jimoni Boro
- b) Boro
 - 1st – Mainashree Hazowary
 - 2nd – Nipa Basumatary
- c) English
 - 1st – Jimil Das
 - 2nd – Banashree Banshakati

Poem Writing

- 1st – Banani Rabha
- 2nd – Hishahituk Das

Speech

- 1st – Karina Das
- 2nd – Barnali Kalita
- 3rd – Paldan Lepcha

Fashion Show Competition

- Miss JNC** - Anusa R. Marak
Mr. JNC - Ankur Rabha
3rd - Priya Rabha

Badminton (Singal)

- 1st - Bulbul Rabha
2nd - Jigyasha Das
3rd - Chayanika Mandal

Rangoli Competition

- 1st - Ahindita Mazumdar & Muskan Ahmed
2nd - Rema Rabha & Sumi Rabha
3rd - Joytismita Das & Upashand Dev

Mehendi Competition

- 1st - Jimi Begum
2nd - Chayanika Mandal
3rd - Sofalata Akhtar

Ludo Competition

- 1st - Jigayasa Das & Kritismita Brahma
2nd - Nasir Sultana & Jyotismita Das
3rd - Chayanika Mandal & Bhumita Boro

Chess Competition

- 1st Prize - Jimli Das
2nd Prize - Bhumit Boro
3rd prize - Chayantika Mandal

Zubeen Garg song competition

- 1st - Barshashree Das (H.S 1st year)
2nd - Nripendra Talukdar (H.S 1st year)
3rd - Jayanta Kalita (B.sc 6th Sem)
Mobida Begum (H.S 2nd year)

Instrumental competition

- 1st - Deboshish Mali (B.sc 1st Sem)

Jyoti Sangeet Competition

- 1st - Mobida Begam (H.S 2nd year)
2nd - Barshashree Das (H.S 1st year)
3rd - Pani Rani Baruah (B.sc 1st Sem)
Annanya Das (H.S 2nd year)

Bhupendra Sangeet Competition

- 1st - Barshashree Das - (H.S 1st year)
2nd - Annanya Das - (H.S 2nd year)
3rd - Mobida Begum (H.S 2nd year)
Ishamoni kolita - (B.sc 1st Sem)

Folk Dance Competition

- 1st - Birgaishree Sikhla Dance Group

- 2nd - Manya Musanai Dance Group
3rd - Zoology Department Dance Group
Himadri Dance Group

Solo Dance Competition

- 1st - Bidyut Bikash Biswas (4th Sem)
2nd - Gunamani Daimary (4th Sem)
3rd - Pompi Boro (6th Sem)

Bargeet Competition

- 1st - Ishamoni Kalita
2nd - Nripendra Talukdar
3rd - Mansit kalita & Ananya Das

Folk Song (lokogeet) Competition

- 1st - Barshashree Das
2nd - Mobida Begum
3rd - Ishamoni Kalita

Bishnu Sangeet Competition

- 1st - Barshashree Das
2nd - Mobida Begum
3rd - Mansistha Rabha & Pani Rani Baruah

Parvati Prasad Baruah Song Competition

- 1st - Pani Rani Baruah
2nd - Ishamoni Kalita
3rd - Mobida Begum & Barshashree Das

Drawing

- 1st Prize - Chinmoy Boro (H.S 1st year)
2nd Prize - Ananya Suna (ITEP B.sc Bed - 1st Sem)
3rd Prize - Prakash Rabha (FYUGP 4th Sem B.A)

cartooning

- 1st Prize - Mrinal Khaklany (H.S 1st year)
2nd Prize - Chinmoy Boro (H.S 1st year)
3rd Prize - Lucky Rabha (H.S 1st year)

Poster Making

- 1st Prize - Mrinal Khaklany (H.S 1st year)
2nd Prize - Debasish Mali (B.sc 1st Sem)
3rd Prize - Pulak Sarma (KYUGP 4th Sem)

Handwriting (English)

- 1st Prize - Kumolika Das (4th Sem)
2nd Prize - Ananya Suna (ITEP B.sc B.ed 1st Sem)
3rd Prize - Sanshi Sarma (4th Sem)

Hand Writing (Assamese)

- 1st Prize - Anuska Das (H.S 1st year)
- 2nd Prize - Sahiba Siddika (6th Sem)
- 3rd Prize - Dikhita kalita (2nd Sem)

Artical Writing

- 1st Prize - Jonmoni Das (H.S 1st year)

নিলা খামৰ চিঠি

- 1st Prize - Abhijit Das - (B.A 6th Sem)
- 2nd Prize - Anusmita Boro (H.S 2nd year)
- 3rd Prize - Sajid Akhtar (B.sc 6th Sem)

Collage Making Competition

- 1st Prize - Mrinal khaklary (H.S 1st year)
- 2nd prize - Anushka Das (H.S 1st year)

Spot Photography Competition

- 1st Prize - Priyanka Dutta (4th Sem)
- 2nd Prize - Bhniga Kumar Rabha (6th Sem)
- 3rd Prize - Prakash Rabha (4th Sem)

Competition - Best out of Waste Competition

- 1st Prize - Pulak Sarma (4th Sem)
- 2nd Prize - Jyotismita Das (6th Sem)

Spot Decoration Competition teams

- 1st Prize - (i) Nasrin Sultana (M.sc 2nd Sem)
(ii) Jyotismita Das (B.sc 6th Sem)
(iii) Upashana Devi (B.sc 6th Sem)
- 2nd Prize - (i) Anushka Das (H.S 1st year)
(ii) silpa Rabha (H.S 1st year)
- 3rd Prize - (i) Mrinal Khaklany (H.S 1st year)
(ii) Chinmay Boro (H.S 1st year)
(iii) Lucky Rabha (H.S 1st year)

CLEANING COMPETITION

- 1st Prize : Department of Chemistry
- 2nd Prize : Department of Political Science
- Department of Zoology
- 3rd Prize : Department of Botany
- Department of Education

সম্পাদনা সমিতি

উপদেষ্টা
ড° তপন দত্ত

তত্ত্বাবধায়ক
দীপাঞ্জলি কলিতা

শিক্ষক সদস্যা
ভৈৰৱী বড়ো

শিক্ষক সদস্যা
ৰত্নমালা শৰ্মা

শিক্ষক সদস্যা
ড° ডিম্পীৰাণী শৰ্মা

সম্পাদক
প্ৰিয়ান্কু দত্ত

ছাত্র সদস্য
ৰাজদীপ ৰাভা

অধ্যক্ষৰ সৈতে মহাবিদ্যালয়ৰ একাংশ শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী

মহাবিদ্যালয়ৰ অনা-শিক্ষক কৰ্মচাৰীবৃন্দ

গ্ৰন্থাগাৰিক আৰু গ্ৰন্থাগাৰৰ সদস্যবৃন্দ

ছাত্ৰ একতা সভাৰ একাংশ সদস্য

ছাত্র একতা সভাৰ তত্ত্বাবধায়কসকল

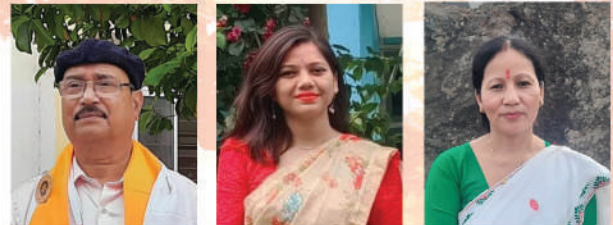
Dept. of Anthropology

Dept. of Assamese

Dept. of Bodo

Dept. of English

Dept. of History

Dept. of Education

Dept. of Chemistry

Dept. of Pol. Science

Dept. of Economics

Dept. of Geography

Dept. of Pol. Zoology

Dept. of Botany

Dept. of Mathematics

Dept. of Physics

ACHIEVEMENT

North-East Leadership Award : Dr. Tapan Dutta (Principal), JN College, Boko

Kriti Chowdhury, Dept. of Geography
got Ph.D Degree from Gauhati University

Jitu Rajbongshi, Dept. of Geography
got Ph.D Degree from TM Bhagalpur University

Bapukan Saikia
Dept. of Pol. Science got Ph.D Degree from Silchar University

Students clearing JAM-2025

Nishasmita Boro
Chemistry

Purandar Rabha
Mathematics

Riphikhan Boro
Mathematics

Bijaylakshmi Boro
Mathematics

Ani Rabha
Mathematics

Gauhati University Rank Holders-B.A. & B.Sc. Final Examination-2025

Priyambada Rabha
1st Class 3rd Position in B.Sc (CBCS)
Mathematics

Sini Rabha
1st Class 5th Position B.A (CBCS)
Anthropology

Gaurab Boro
1st Class 6th Position B.A (CBCS)
Anthropology

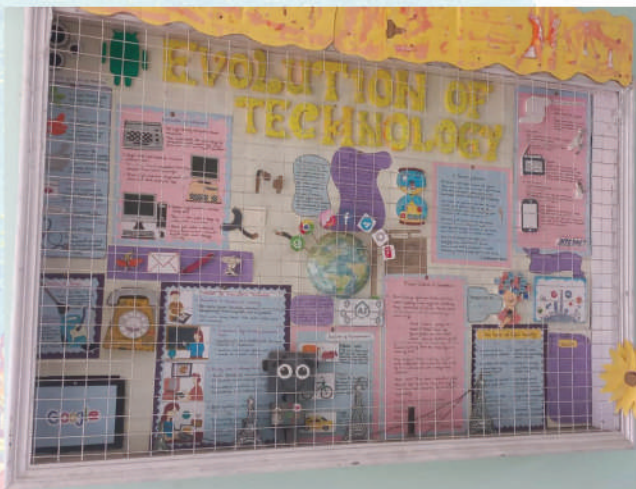
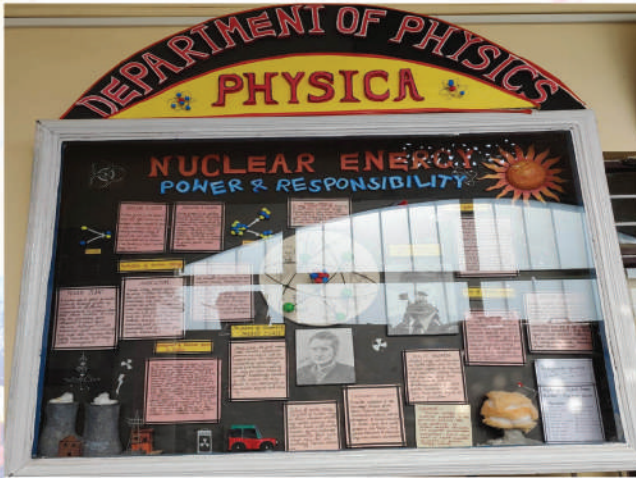
Glimpses of College Activities

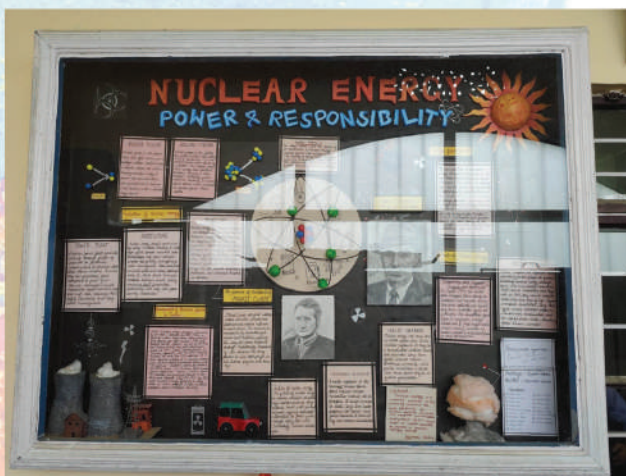
Glimpses of College Activities

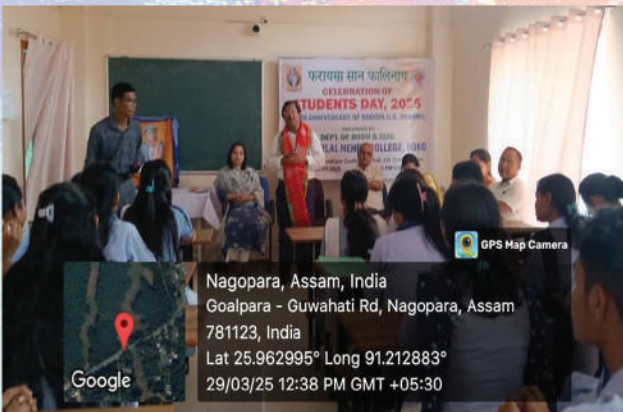
Wall Magazine 2024-25

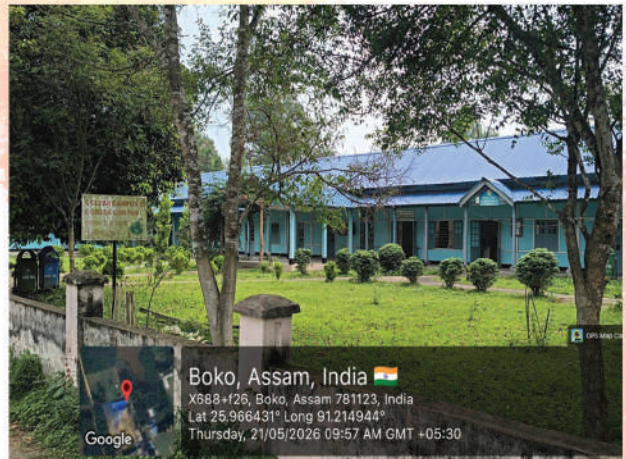
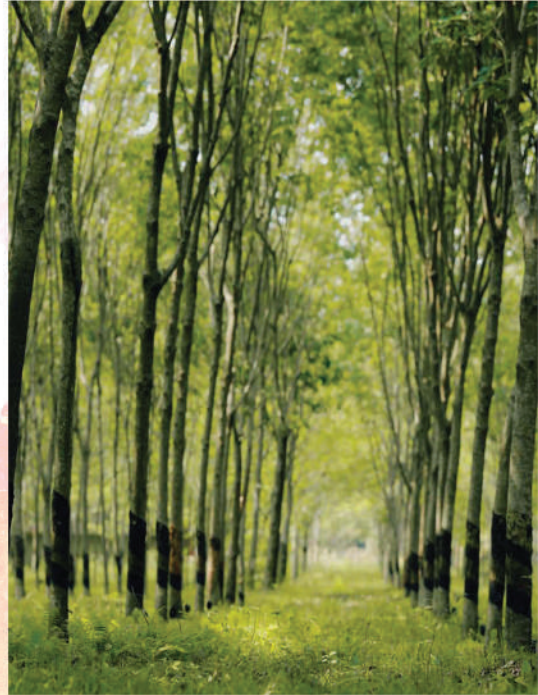
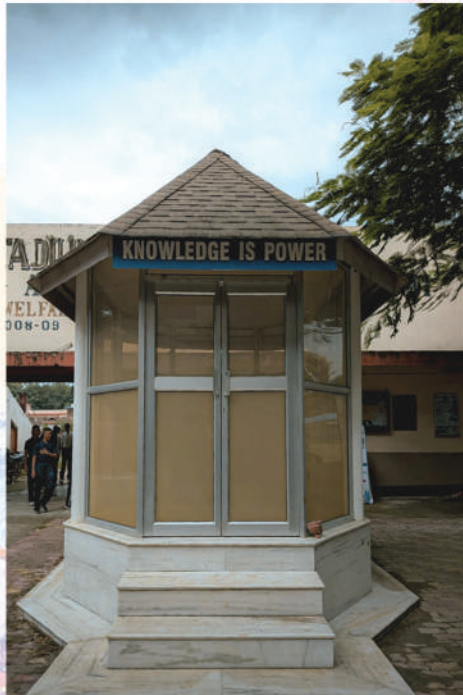
Wall Magazine 2024-25

Different Activities of College

Glimpses of College Campus

Glimpses of College Campus

